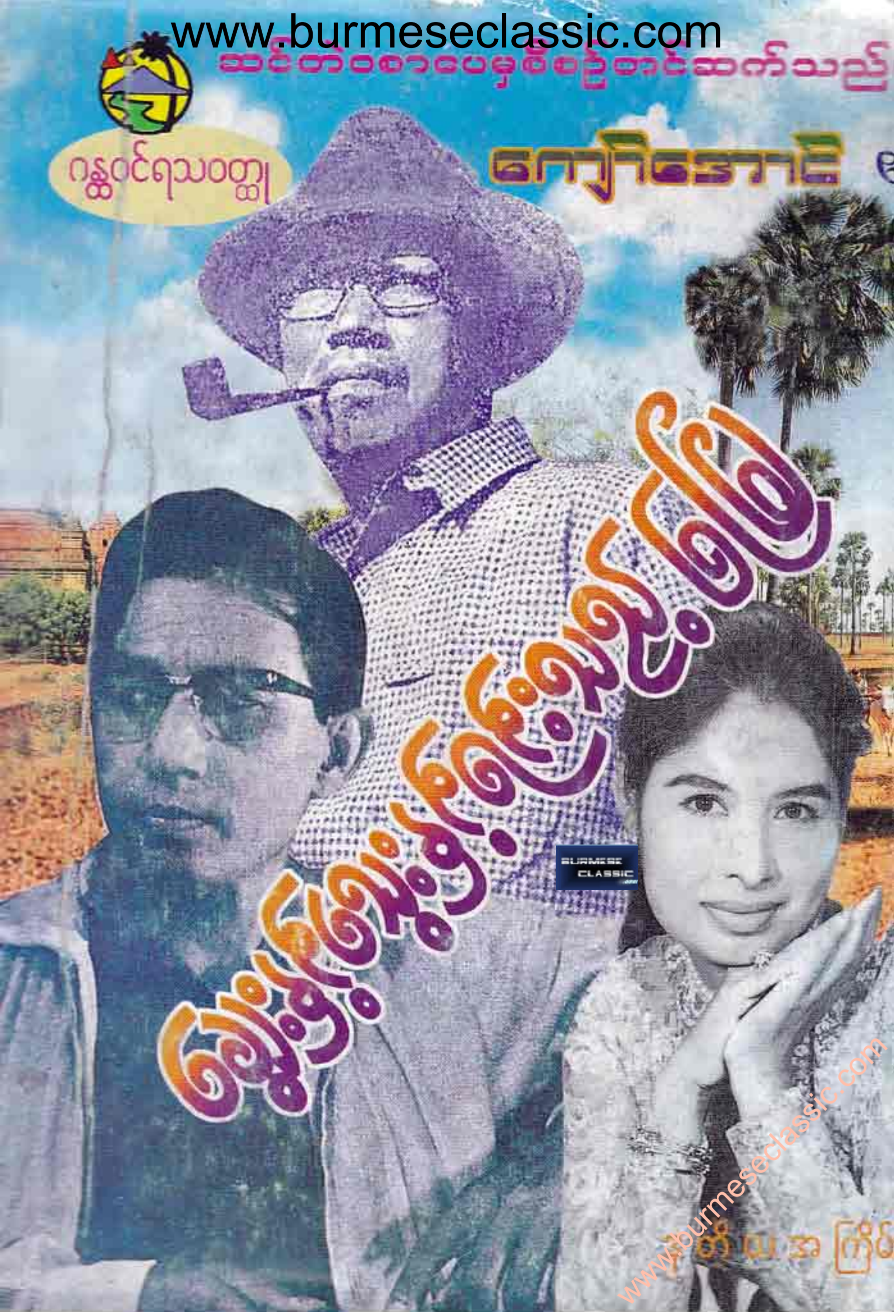

www.burmeseclassic.com
ဂန္ထဝင်ရသဝတ္ထု
BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ပထမအကြိမ် - ၁၉၆၄ ခုနှစ်

ဒုတိယအကြိမ် - ၂၀၀၂ ခုနှစ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၁/၂၀၀၁ (၁၁)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်- ၄၄/၂၀၀၂ (၁၁)

ထုတ်ဝေသူ - ဦးထင့်လွင်၊
အမှတ်(၆၀၅)၊သုမေ္ဓာလမ်း၊
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် - ဇီဇဝါပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၅၅)၊
ယောမင်းကြီးလမ်း၊ ရန်ကုန်။

ကွန်ပျူတာ - မုဂ်

အုပ်ရေ - ၂၀၀၀ အုပ်

တန်ဘိုး - 450

ဖြန့်ချိရေး - ငင်တာဝစာပေနှင့်အနုပညာ
အမှတ်(၄-ဃ)၊မြေညီထပ်
မြေနီကုန်းပလာဇာ၊
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၆၅၁၃၃၃

❖ တိုင်းပြည်ဆိုတာ
မြေကို ခေါ်တာ ။

❖ အဲ့ဒီ မြေပေါ်က
သီးနှံထွက်အောင် လုပ်တဲ့လူကိုတော့
လယ်သမားလို့ ခေါ်တယ် ။

❖ အဲ့ဒီ မြေထဲက
အဖိုးတန်ရတနာတွေကို
တူးဖော်တဲ့လူကျတော့ အလုပ်သမား ။

❖ အဲဒါတွေကို
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တဲ့ အဖွဲ့ကတော့
အစိုးရ ။

ကျော်အောင်

ချွေးနှင့်သွေးနှင့်ရင်းသည့်မြေ

(ဒုတိယအကြိမ်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုတ်ဝေသူ၏ အမှာစာ

လောကတွင် အသွင်သဏ္ဍာန်တို့ ပြောင်းလဲသော်လည်း အနှစ်သာရ မပြောင်းလဲသည်တို့ များစွာရှိနေပါသည်။ ဤသို့ပင် ယခင်က အနုပညာနှင့် ယခု အနုပညာ . . . ပုံစံပြောင်းလဲမှု များရှိသော်လည်း အနှစ်သာရအားဖြင့်ကား မပြောင်းမလဲ မလျှော့မနည်း တည်မြဲလျက်ရှိသည့် ဂန္ထဝင်အနုပညာတို့ များစွာပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်ကောင်းမွန်သော အသစ်အသစ်တို့ကို ဖန်တီးနိုင်အောင် ကြိုးစားကြရင်း **"အသစ်တွေ ဘယ်လိုကောင်းကောင်း အဟောင်းကိုတော့ တစ်လည်လည်ပါ"** ဆိုသော စကားအတိုင်း တစ်လည်လည် ဖြစ်နေရသည့် ဂန္ထဝင်အဟောင်းတို့မှာလည်း တန်ဖိုးအနဂ္ဃ ရှိနေပါသည်။

ထိုအထဲတွင် **"ကျော်အောင်"** ၏ **"ချွေးနှင့်သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေ"** ဝတ္ထုကိုလည်း ကျွန်တော် ညွှန်ပြလိုပါသည်။ 'ချွေးနှင့်သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေ' သည် မြန်မာ့သမိုင်းတစ်ကွက်ကို မှတ်တမ်းတင် ဖော်ညွှန်းပြထားသလို သူခေတ်သူ့အခါ သူ့ဒေသနှင့် မြန်မာတို့၏စရိုက်၊ စေတနာ၊ ဆန္ဒတို့ကို ပေါ်လွင်အောင် ရေးဖွဲ့နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကပင် အညာမြေဖွား အညာသားတစ်ဦးဖြစ်နေလေတော့ သူ့ဝတ္ထုကို ဖတ်ရင်း အညာ၏ သရုပ်သကန် အမူအကျင့် အပြောအဆိုတို့ ပေါ်လွင်လေရကား ဘိုးဘိုးဘွားဘွား၊ ဖေဖေ မေမေ တို့တိုင် များစွာ လွမ်းဆွတ်သတိရခဲ့မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏ဝတ္ထုသည် လွမ်းဘွယ်လည်း အထူးကောင်းသလို စာရေးသူ၏ စေတနာလည်း ထိရောက်အောင်မြင်ပါပေသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ဦးကျော်အောင် မဆုံးပါးမီ ရက်အနည်းငယ်က ကျွန်တော်၏ ကမ္ဘာအေးရှိ နေအိမ်တွင် စာအုပ်လှူဒါန်းပွဲလေးနှင့် ညည့်ခံကျွေးမွေးပွဲလေးတစ်ခုကို ပြုလုပ်ခဲ့ရာ အဘဦးကျော်အောင်နှင့် အဘဦးဆောင်းတို့ အမှူးပြုကာ စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းသမားများ ကြွရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုပွဲတွင်ပင် ကျွန်တော်က **"အဘရဲ့ ချွေးနှင့် သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေကို ကျွန်တော်တို့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတစ်တည်းက သိပ်ပြီး ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့ကြပါတယ်၊ ကျွန်တော်အနေ မြန်ထုတ်ချင်ပါတယ် အဘ"**ဟု တင်ပြခဲ့ရာ အဘဦးကျော်အောင်က ထိုနေ့ကပင် သဘောတူညီခဲ့ပါသည်။ ဤဝတ္ထုကို ရုပ်ရှင်အဖြစ် ရိုက်ကူးရာတွင်လည်း ပရိသတ်အား ပေးမှု ရရှိခဲ့ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုတော့ အဘအား အမှတ်တရ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကွယ်လွန်လေကြပြီဖြစ်သော မြန်မာ့ ရုပ်ရှင်ပရိသတ်၏ အထူး ကြိုက်နှစ်သက်အားပေးမှုကို ခံခဲ့ကြရသော အကယ်ဒမီ ဦးကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ အကယ်ဒမီဦးမြတ်လေးတို့အား အမှတ်တရ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ယနေ့တိုင် အနုပညာလုပ်ငန်းများတွင် မမောနိုင်မပန်းနိုင် ပီပီပြင်ပြင် ပါဝင်လျက်ရှိနေသေးသော အကယ်ဒမီ အမေ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်အား အမှတ်တရ သော်လည်းကောင်း ဤစာအုပ်ကို ကျွန်တော် ထုတ်ဝေဖြစ်ရန် ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရပါသည်။

အမေဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်က "**သည်စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေတဲ့အတွက် အမေ သိပ်ကို ဝမ်းသာပါတယ်။ ဦးကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းနဲ့ ဦးမြတ်လေးတို့ကိုလည်း သတိရမိတယ်၊ သူတို့ ဒီကားမှာ သိပ်ကို တော်ကြပါတယ်။ ပရိသတ်ကလည်း သိပ်အားပေးခဲ့ကြတယ်။**"

ကျွန်တော့်တွင် ငယ်ငယ်က နှစ်သက်မှုတစ်ခု ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ၎င်းကား ကျွန်တော်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မဟာပထဝီ မြေကြီးကို နှစ်သက်ခြင်းပေတည်း။ မြေကြီးပေါ်တွင် နေလို၍ မြေကြီးပေါ်တွင် အိပ်ချင်သည်။ သို့မှ ပိုပြီးလွတ်လပ်သလို ပိုပြီးအေးမြသလို ပိုပြီးသဘာဝကျသလို ခံစားရသည်။ "ဟဲ့ ဒီကောင်လေး ခဏခဏ ပြောနေရတယ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာချည်း ရောက်နေတာပဲ။ အိမ်ပေါ်မှာ နေပါဟဲ့" ဟု အမြဲ အဆူခံရကြောင်း အမေက ယခုတိုင် ပြောပြတတ်ပါသည်။ နည်းနည်းကြီး

လာတော့ ကျွန်တော်တို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောတောင်ရေမြေ သဘာဝ အလှတို့ကို ချစ်တတ်လာသည်။ သိပ်လှတာပဲဟုလည်း အောက်မေ့သည်။ သဘာဝအလှ လှပြီဆိုလျှင် ဘယ်ပန်းချီ ဘယ်ဓါတ်ပုံမှ လိုက်၍ မမီပါလားဟု ကျွန်တော်ခံစားရပါသည်။ သည့်ထက် တစ်ဆင့်ကြီးလာတော့ "တို့နိုင်ငံ ရေမြေ သဘာဝတွေ သိပ်လှတာပဲ၊ သိပ်တန်ဖိုးရှိတယ်" ဟု ကိုယ့်နိုင်ငံ၊ ကိုယ့်ရေမြေကို ပို၍ ချစ်တတ်လာပါသည်။ ကာကွယ်ချင်လာသည်။ စောင့်ရှောက်ချင်လာသည်။

တကယ်တော့ ကိုယ့်ကို အကျိုးပြုနေတာ၊ သူမရှိရင် မဖြစ်သလောက် အရေးပါတာ၊ ကျွန်တော်တို့အားလုံးအတွက် အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်ဖို့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး စားကြသုံးကြဖို့ ကျွန်တော်တို့အတွက် အဓိက လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးနေတာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဂုဏ်မြင့်ထည်ဝါစွာ ရပ်တည်နိုင်စေရန် တည်ရှိပေးနေတာကတော့ သည်မဟာပထဝီ မြေကြီးပဲ မဟုတ်ပါလား။ ထို့ကြောင့်လည်း သည်မြေကြီးကို ရှေးနှစ်ပေါင်းမြောက်များစွာကပင် ကျွန်တော်တို့၏ အဘိုးအဘွားမြောက်များစွာတို့က ထိန်းသိမ်းကာကွယ် စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည်။ တကယ်တော့ စကားလေးတစ်လုံးနှင့် အရေးအပါဆုံးအရာကို ပြပါဆိုလျှင် သည် '**မြေ**' ကိုပဲ ညွှန်ပြအပ်သည် မဟုတ်ပါလား။ သို့ဖြစ်၍ ဆရာဦးကျော်အောင်က သူ၏ ဝတ္ထုကို '**ရွှေးနှင့် သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေ**' ဟု အမည်ပေး ထားသည်မှာပင် မမေ့မပျောက် နိုင်ရလောက်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ ရင်ထဲတွင် စွဲမြဲစေသည့် ခေါင်းစီးတစ်ခု ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။

"အဲသည့် စာအုပ်ရေးတဲ့အချိန်ကတော့ နှမ်ိုတဲ့ အရွယ်၊ စိတ်ဓာတ်တွေလည်း တက်ကြွနေတဲ့ အရွယ်ပေါ့။ အဲသည် ဝတ္ထုဟာ အဘ ကြိုက်နှစ်သက်မှုအရှိဆုံး ဆန္ဒအရှိဆုံး ရေးသားခဲ့တဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လည်း ဖြစ်တယ်၊ ရေးပြီးတော့လည်း အဘ ရေးခဲ့တဲ့ အဘအကြိုက်ဆုံး ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပါပဲ၊ အဘ ခံစားချက် အပြည့်နဲ့ ရေးခဲ့မိတဲ့ စာအုပ်ပဲ။ တကယ်တော့ စေတ်စနစ်တွေ ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း လူမျိုးတစ်မျိုးဟာ ကိုယ့်မြေကိုယ့်ရေကို ချစ်တတ်ဖို့ ကိုယ့်မြို့ကိုယ့်ဒေသအကျိုး ဆောင်ရွက်တတ်ဖို့ လိုတယ်လို့ အဘ ယူဆပြီး ရေးခဲ့တာပဲ။ အဘ သရုပ်ဆောင်တွေကို အဘဝတ္ထုမှာ ကြိုက်နှစ်သက်သလို ရုပ်ရှင် ရိုက်ပြန်တော့လည်း ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းတို့ မြတ်လေးတို့ မြင့်မြင့်ခင်တို့ကလည်း အထူးပြောစရာ မလိုဘူး။ အဲဒီကားမှာ သိပ်ပြီး သရုပ်ဆောင် ကောင်းခဲ့ကြတယ်။ ပရိသတ် အားပေးမှုလည်း အများကြီးရခဲ့တယ်၊ အခု ဒီစာအုပ်ကို ပြန်ထုတ်မယ်ဆိုတော့ ဟို တစ်ခေတ်တစ်ခါကို အမှတ်ရ စရာပေါ့ကွယ်။ ဒီခေတ် လူငယ်တွေ အတွက်လည်း ဖတ်သင့်တဲ့ ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်ပါပဲ။ အများကြီး အကျိုးရှိမှာပါ" ဟု ကျွန်တော် စာအုပ်ထုတ်ဝေဖို့ ခွင့်တောင်းစဉ်က အဘ ဦးကျော်အောင် ပြောခဲ့သည်များကို သတိရမိသည်။

အဘဦးကျော်အောင်သည် တိုင်းပြည်ကိုချစ်သော

စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်သလို တိုင်းပြည်ကျေးဇူးရှင်များဖြစ်သော တောင်သူလယ်သမားကြီးများကိုလည်း အထူး ချစ်ခင်လေးစား တန်ဖိုးထားသူဖြစ်ပါသည်။ တောင်သူလယ်သမားဦးကြီးများသည် တိုင်းပြည်အတွက် အဓိက လိုအပ်သော စပါးသီးနှံကို စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ပေးနေကြသူများပင် မဟုတ်ပါလော။ စာအုပ် နိဒါန်းတွင် ရှေးပုဂံပြည် ဒီသာပါမောက် ဘွဲ့တော်ရှိ ရဟန်းက "ဤစေတီသည် သူရဲအလုံး စေါ်းရှိမှ တည်ကြည်အံ့။ စပါးကား ပြည့်စည်းစိမ်အဖြစ် မဟုတ်လော" ဟု အမိန့်ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း ဖော်ပြထားရာ မှတ်သားစရာပင် ဖြစ်သည်။

ဆက်လက်၍ နိဒါန်းတွင် "သီပေါမင်း ပါတော်မူသည်မှသည် လွတ်လပ်ရေးရသည်အထိ ချေးနှင့်သွေးနှင့် ရင်းကာ ဤမြေကို ကာကွယ်ခဲ့ကြရသည်၊ ဤမြေကြီးက ချွေးသီးအောင် ချေးဖြင့် ရင်းရသည်။ ဤမြေကြီးကို တိုင်းတစ်ပါးသားလက်သို့ မရောက်အောင် သွေးဖြင့် ရင်းခဲ့ရသည်၊ ဤမြေအတွက် ကျခဲ့ရသောချွေးတို့ကား မဟာသမုဒ္ဒရာ အပြည့်ပင်ဖြစ်သည်"ဟု ရေးသားထားသည်မှာလည်း ယနေ့ခေတ် ကျွန်တော်တို့ မှတ်သားနာယူ ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုခေတ် ထိုအခါက ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်၏ နိုင်ငံရေး အခြေအနေတွင် ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာ တစ်ခုကိုသာ မက်မော တန်ဖိုးထားတတ်ကြသူတွေ ရှိနေပြီး လက်တွေ့ နိုင်ငံ့ကောင်းကျိုးကို ကိုယ်ကျိုးမဖက် ဆောင်ရွက်လိုသူတွေ လိုအပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင်း၊ "တိုင်းပြည်ကောင်းကျိုး လုပ်ချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ မြို့ပေါ်မှာသာ ဇိမ်ကြီးနဲ့ ရာထူး နိုင်ငံရေးတွေ လုပ်နေကြတာကို ကိုသိန်းဒန်ရဲ့..။ တကယ် ဆိုတော့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ အမေ့အလျော့ ခံနေရတဲ့ အရပ်တွေ မြန်မာပြည်မှာ ခုနဲ့ဒေး၊ ဒေး...၊ နိုင်ငံ ကောင်းစား အောင် တကယ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် သူတို့ ကောင်းစားရေး လုပ်မှ ဖြစ်မှာ၊ သွားဖို့နေရာတတော့ လက်ညှိုးထိုး မလွဲဘူးများ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ကိုသိန်းဒန်..၊ သွားမယ်ဆိုရင် နှစ်ရှည်လများ နေရလိမ့်မယ်။" ဟူသော ဇာတ်လိုက်မင်းသား ကိုသိန်းဒန်၏ မိတ်ဆွေ ပြောစကားများအရ မှတ်သားရပါသည်။

ဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဇာတ်ကွက်၊ ဇာတ်ရှိန်နှင့် ဆွဲဆောင်မှု အကြောင်းတို့ကိုလည်း အလျဉ်းသင့်၍ တင်ပြလိုပါသည်။ ဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ်တွင် ဇာတ်ကွက်ကောင်း တို့ပါရှိပြီး ဇာတ်ရှိန်မှာလည်း တစ်ဖြည်းဖြည်း သဘာဝကျစွာဖြင့် မြင့်တက်လာခဲ့ရာ နောက်ပိုင်းတွင် စာအုပ်ကို လက်မှ မချချင် လောက်အောင် စာဖတ်သူအား ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းနှင့် ခံစား ချက်တွင် စွဲဝင်လောက်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိကြပါပေ သည်။ စာဖတ်ပရိသတ်၏ ဦးနှောက်ကို စာရေးသူ၏ ဝတ္ထုက ဆွဲဆောင်စည်းရုံး သွားနိုင်ကြပါပေသည်။ ဤအချက်သည် အထူးပင် ချီးမွမ်းစရာ တစ်ရပ်ဖြစ်သည်မှာ ပြောဖွယ်ရာပင် လိုမည်မထင်ပါ။ ကျွန်တော် ဖတ်ဖူးသမျှ ဝတ္ထုများထဲတွင် ထင်လင်း၏ အဆိပ်၊ ရွှေဥဒေါင်း၏ ရတနာ့သိုက်၊ မြသန်းတင့်၏

ဓါးတောင်ကိုကျော်၍ မီးပင်လယ်ကိုဖြတ်မည်၊ တက္ကသိုလ် ဘုန်းနိုင်၏ သူငယ်ချင်းလို့ပဲ ဆက်၍ခေါ်မည် ခိုင်၊ ချစ်ဦးညို၏ လက်ဘဒီပချစ်သူ၊ သိန်းဖေမြင့်၏ အရှေ့ကနေဝန်း ထွက်သည့် ပမာ၊ ထင်လင်း၏ တစ်ကျွန်းစံ၏ အပြန်လမ်း၊ ခင်နှင်းယု၏ အားနွဲ့သူပါရှင် စသောဝတ္ထုများမှာ ကျွန်တော် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဝတ္ထုကောင်းမျိုးများ ဖြစ်သည်ဟု ဖတ်ရှုခံစားရ ပါသည်။ ယခု ကျော်အောင်၏ **စျေးနှင့်သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေ** မှာလည်း ထိုသို့ပင် ဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်ဟု ဖတ်ရှု ခံစားရပါသည်။

ဇာတ်ကွက်ဟုဆိုရာတွင် ယနေ့တိုင် စာဖတ်ပရိသတ် အား ဆွဲဆောင်ဖမ်းစားနိုင်သော ဝတ္ထုဇာတ်ကွက်များ . များစွာ ရှိနေပါလေသည်။ ထို ဇာတ်ကွက်ကောင်းများသည် ပရိသတ်ကို နှစ်ရှည်လများ ဖမ်းစားထားနိုင်ကြပါပေသည်။ ဇာတ်လမ်းနှင့် ဇာတ်ကွက်သည် အပြန်အလှန် အမှီသဟဲ ပြုလျက်လည်းနေ ပါသည်။ ဇာတ်လမ်းကောင်း၏ ဇာတ်ကွက်ကောင်းသည် ပရိ သတ်ကို အပြည့်အဝ ဖမ်းစား ဆွဲဆောင်နိုင်ပါပေသည်။ သိမ်မွေ့ နက်နဲစွာ ခံစားချက်ပြည့်ဝ၍ နစ်နစ်နာနာ မှတ်သားလောက် သော ဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ်၏ ဇာတ်လမ်းသည် နောက်ပိုင်းသို့ တစ်ဖြည်းဖြည်း ရောက်လာသည်နှင့် ဇာတ်အိမ်သည် ပို၍ စုစည်းမိလာပြီး ဇာတ်ကောင်တို့၏ စရိုက်သည်လည်း ပို၍ပို၍ ပီပြင်လာရကာ စာရေးဆရာ၏ ဖန်တီးနိုင်မှု အင်အား ကြီးမား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှင်ကြီးမားသလို စာဖတ်သူ၏ရင်ကို ထိထိခိုက်ခိုက် နာနာကျင်ကျင် မှတ်မှတ်သားသား ဖြစ်စေလောက်သော ဇာတ်ကွက်တို့ ပေါ်ပေါက်လာရကာ ဇာတ်ရှိန်သည် မှန်းသည်ထက်ပို၍ မြင့်တက်လာရပြီး မြော်မှတ် ဖြစ်ရလောက်အောင် ဖတ်ရှုမှတ်သားခံစားရသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ယခု ကျော်အောင်၏ "**ချွေးနှင့်သွေးနှင့် ရင်းသည့်မြေ**" စာအုပ်တွင်လည်း အဓိက ဇာတ်လိုက်နှစ်ဦးဖြစ်သော ကိုသိန်းဒန်နှင့် ကိုမင်းဒင်တို့မှာ အပြိုင် ဇာတ်ကွက်ရပြီး နှစ်ဦးလုံး၏ စရိုက် အားပြိုင်ပြီး ပေါ်လွင်လျက်ရှိရာက ဇာတ်သိမ်းပိုင်းတွင် ကိုမင်းဒင်သည် ကိုသိန်းဒန် မသိသော ကိုသိန်းဒန်၏ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်နေကြောင်း. . .၊ ဗိုလ်ကျောက်ခဲကို အမှန်တကယ် သတ်ခဲ့သူမှာ ကိုမင်းဒင် ဖြစ်ကြောင်း. . ရေးသားတင်ပြထားပုံမှာ ဇာတ်ကွက်ကောင်းမွန်ပြီး ဇာတ်ရှိန်ကိုလည်း မြင့်မားစေပါသည်။

ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်တွင် **စာရေးသူ၏ စေတနာ** သည် တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ သွယ်ဝိုက်၍ဖြစ်စေ ပေါ်လွင်နေတတ်ပါသည်။ သူ၏ မျှဝေခံစားလိုမှု၊ တရားမျှတလိုမှု၊ အနစ်နာခံလိုမှု၊ ဇွဲသတ္တိ ခိုင်မာမှု၊ နိုင်ငံတော်နှင့် မှီတင်းနေထိုင်ကြသော ပြည်သူလူထုအပေါ် ထားရှိသော စေတနာ၊ စသည်တို့ကို စာရေးဆရာကျော်အောင် သည် **ချွေးနှင့်သွေးနှင့်ရင်းသည့်မြေ** တွင် ပီပြင်ပေါ်လွင်စွာ သရုပ်ဖော် ရေးသားနိုင်ခဲ့သည်။

"မြို့ကြီးသူ မြို့ကြီးသားတို့သည် တောသူတောင်သားတို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင် အမြဲတစေ အပေါ်စီး ရခဲ့ကြသည်။ မြို့နှင့်တောသည် အစစအရာရာတွင် အဆင့်အတန်းအားဖြင့် ကွာခြားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် ရှေးရှေးကာလက တောသို့ဆင်းကာ ဝင့်ဝါမောက်ကြွားသည့် မြို့ကြီးသားမျိုးဖြင့်နှင့် ဤဒေသသို့ ရောက်လာခဲ့သည်မဟုတ်. . ." ဟူသော ဇာတ်လိုက် ကိုသိန်းဒန်၏ အတွေးအခေါ် ယုံကြည်ချက်တို့မှာ မှတ်သား နာယူ လိုက်နာအပ်သည်များဖြစ်ကြောင်း ဖတ်ရှုရပါသည်။

"အားပြိုင်မှု" ဟူသည်မှာလည်း ရသဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ်၏ "အထူးအား" ပင် ဖြစ်လေရကား လောကတွင် အမှန်တရား၊ အကောင်းတရားဟူသည် တစ်မျိုးတည်း၊ တစ်ခုတည်း ရှိသည်မဟုတ်။ တစ်မျိုးမက တစ်ခုမက ရှိနေသည်သာ ဖြစ်ပါလေသည်။ ထို အမှန်တရား အကောင်းတရား တို့သည်ပင် တစ်ခါတစ်ရံ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆုံဆည်းအားပြိုင် တတ်ကြလေရာ ပို၍မှန်သော၊ ပို၍ ကောင်းသော ပို၍ မြတ်နိုးဘွယ်ရာသော အရာတို့သည် ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက် လာတတ်လေသည်။

ဤ ဝတ္ထုတွင်လည်း လောကကို အနုနည်းဖြင့်စိတ်ရှည်စွာ သည်းခံ စည်းရုံးတတ်သူတစ်ဦးနှင့် ခပ်ပြတ်ပြတ် အကြမ်းနည်းနှင့် ဖြေရှင်းတတ်သူတစ်ဦးတို့ . . . အဓိက ဇာတ်ဆောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်ဦးသည် ခံယူတွေးခေါ်လုပ်ကိုင်ကြပုံခြင်း မတူညီကြသော်လည်း... လောကအပေါ် "စေတနာ" ခြင်းမူ တူညီကြ၍ မှန်မြတ်သော ရည်မှန်းချက်သို့ ရောက်ရှိအောင် အန္တရာယ် ရန်စွယ်များကြားက ဖြတ်ကျော်ရင်ဆိုင်ကြရသောအခါ ... ပေါ်လွင်အောင် ရေးသားပြနိုင်သော စာရေးဆရာ၏ စေတနာ ဆန္ဒနှင့် စွမ်းရည်တို့ကြောင့် သူ၏ဝတ္ထုသည် ...

ရှေ့ဆက် ဖတ်ရှုကြပါကုန်

လေးစားလျှက်

နှစ္ဆခေါ်ပြီး (ဆင်တဲ)

နိဒါန်း

ရှေးသူဟောင်းတို့၏ စကားစဉ် တစ်ခုရှိသည်။ ယင်းမှာ မြေကြီးတို့၏ အဆင်တန်ဆာကား မြင်းမိုရ်တောင်တည်း။ လယ်မြေတို့၏ အဆင်တန်ဆာကား ကောက်ပင်တည်း။ လူတို့၏ အဆင်တန်ဆာကား မင်းတည်း။ စစ်သည်တို့၏ အဆင်တန်ဆာကား ဆင်တည်း ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤစကားစဉ်အရ ဆိုလျှင် ကောက်ပင်သည် လယ်မြေ၏ အဆင်တန်ဆာဖြစ်သည်။ ဤကောက်ပင်သည် တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် တိုင်းခြေ ပြည်မြစ် ဖြစ်သည်။ ရှေးပုဂံပြည် ကောင်းစားစဉ်က ဒိသာပါမောက်ဘွဲ့တော်ရှိ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ခန်းမင်းကြီး၏ နေပြည်တော်သို့ တမန်အဖြစ်သွားကာ စကားစစ်ထိုးဖူးသည်။ ရဟန်းတော်က "ဤစစ်သည် သူ့ခံလုံး စပါးရှိမှ တည်ကြည်အံ့။ စပါးကား ပြည်စည်းစိမ် အမြစ်မဟုတ်လော" ဟု အမိန့် ရှိဖူးလေသည်။

ဤစပါးကောက်နှံကို ပေးသည့် 'မြေ' ကို ကျွန်တော်တို့

www.burmeseclassic.com

ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြရသည်။ မြေကြီးက **ကောက်သီးကောက်နှံ**တို့ဖြစ်လာသည်ကို ကျွန်တော်တို့ လူ့အနွယ်များ သိနားလည်ရန် နှစ်ပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်တို့ လူ့အနွယ်သည် ကောက်သီး ကောက်နှံကို မစားသုံးမီ သားရိုင်းတိရစ္ဆာန်များကို ရှာဖွေပစ်ခတ် စားသောက်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် တောကြီးမြက်မည်းတွင် ပေါက်သည့် သစ်သီးဝလံတို့ကို ခူးဆွတ်စားသုံးခဲ့ကြသည်။ သို့နှင့် ကျောက်ခေတ်တွင် လူ့အနွယ်တို့သည် ကြီးမားသော ရှာဖွေ တွေ့ရှိချက်တစ်ခုကို ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ ယင်းခေတ်ကို **ကျောက်ခေတ် ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး** ဟူ၍ပင် လူ့အကြောင်းလေ့လာသော ဆရာတို့က အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ မြေတွင် မြှုပ်နှံထားသော သစ်စေ့များမှ သစ်ပင် အညှောက်များပေါက်သည်ကို တွေ့ရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုအချိန်တွင် ခေတ်သုံးခေတ် အပြောင်းအလဲရှိသည်။ လူသည် ဦးစွာ ပထမ အစားအစာ ရှာဖွေစားသောက်သည်။ ထို့နောက် သစ်စေ့တို့ကို သိမ်းဆည်း သိုမှီးသည်။ နောက်ဆုံးတွင်ကား အစားအစာကို စိုက်ပျိုးသည်။ ယခု သမိုင်းကြောင်းကို ပြောပြရသည်မှာ မြန်ဆန်လှသည်။ အကယ်စင်စစ်ကား ထိုသို့ ရှာဖွေတွေ့ရှိရန် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့လေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့ မှီတင်းနေထိုင်ရာ ဤကမ္ဘာမြေကြီးတွင် ပထမဆုံး ထွန်းကားသော ယဉ်ကျေးမှုမှာ အစားအစာ စိုက်ပျိုးခြင်း (ဝါ) လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း တည်းဟူသော

ယဉ်ကျေးမှုပင် ဖြစ်ပေသည်။ အစားအစာကို စိုက်ပျိုးတတ်ပြီဆိုလျှင် လူသည် အခြားသက်သာချောင်ချိစေမည့် အရာတို့ကိုလည်း အမှန် လိုအပ်လာပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အစာ စိုက်ပျိုးတတ်သည်မှစ၍ ယဉ်ကျေးမှု မျိုးစေ့သည် ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာမြေတွင် ဦးစွာ အခြေတည်မိခဲ့လေသည်။

ထိုကြောင့်ပင် ရှေးပညာရှိတစ်ဦးက "**လယ်ယာထွန်ယက် စိုက်ပျိုးမှု စတင်ပြီဆိုလျှင် အခြားအနုပညာတို့သည်လည်း နောက်ကကပ်၍ ပါလာကြသည်**" ဟုဆိုခဲ့သည်။ ဤသို့ ဖြစ်လျှင် လူ့ယဉ်ကျေးမှုကို ဦးစွာပထမ ထူထောင်သူမှာ လယ်သမားပင် ဖြစ်ချေသည်။

လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အမှီပြု၍ လူ့သမိုင်းတွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည့် အဆောက်အအုံများ ပေါ်ထွန်းခဲ့ရသည်။

မြေကြီးသည် ကောက်သီးကောက်နှံကို ပေးစွမ်းနိုင်ကြောင်းသိလျှင် လူသည် ယခင်ကလို အစာရှာဖွေရန် လှည့်လည်သွားလာခြင်း မပြုတော့ဘဲ တစ်နေရာတည်းတွင် ကျေးရွာအဖြစ် တည်ထောင်ကာ နေထိုင်ရန် ကြိုးစားလာကြသည်။ မြေဩဇာကောင်းမွန်သည့် 'ရေကြည်မြက်နု' ဒေသကိုလည်း လူတို့ သိနားလည်လာခဲ့ကြသည်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း တစ်သောင်းခန့်ကဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာမြေတွင် မြစ်ကြီးငါးသွယ်တို့၏ မြစ်ဝှမ်းဒေသများသည် မြေဩဇာ အထက်သန်ဆုံးသော ဒေသများဟု သမိုင်းဆရာတို့က အဆို

www.burmeseclassic.com

ပြုကြသည်။ **ယင်းတို့မှာ နိုင်းမြစ်ဝှမ်းဒေသ၊ ယူဖရေးတီမြစ်ဝှမ်းဒေသ၊ တိုက်ဂရစ် မြစ်ဝှမ်းဒေသ၊ ဟွမ်ဟို မြစ်ဝှမ်းဒေသ၊ အိန္ဒုမြစ်ဝှမ်းဒေသ တို့ပင်ဖြစ်သည်။**

မြန်မာ့သမိုင်းတွင်မူ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းရှစ်ရာကျော်ခန့်က ဇော်ဂျီ၊ ပန်းလောင်တို့ ဖြန့်ယှက်စီးဆင်းရာ **လယ်တွင်း ဆယ့်တစ်ခရိုင်ဒေသ** သည် မြန်မာ့စပါးကျီ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ဤဒေသတွင် ပုဂံသားတို့ တူးဖော်ခဲ့သော တူးမြောင်းကြီးများသည် ယခုတိုင် အထင်အရှား ရှိနေသေးသည်။ ထိုလယ်တွင်း ဆယ့်တစ်ရွာကို မှီ၍ ပုဂံပြည်ကြီး၏ အားမာန်သည် ထွန်းသစ်စည်ပင် ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ပုဂံခေတ်တွင် လယ်သမားတို့၏ ကောင်းမှုကြောင့် ရာဇဝင် ထင်ရှားသည့် စေတီပုထိုးများ ပုဂံပြည်တွင် လက်ညှိုးထိုးမလွဲ ပေါ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ **ကျန်စစ်သားမင်းကြီးသည် တိုင်းခြေပြည်မြစ်ဖြစ်သော ကောက်ပဲသီးနှံကို အရင်းပြု၍ အလွန် လှပခန့်ငြားသော အာနန္ဒာဘုရားကို တည်ထားနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။**

ဤဘုရားစေတီပုထိုးတို့ကို မြင်သော နိုင်ငံခြားသားတို့သည် ရင်သပ်ရှုမော အံ့သြကြရကုန်သည်။ ယင်းတို့ကို ကြည့်ကာ အရှေ့တိုင်း ဆိုသည်မှာ စပါးဆန်ရေ ရွှေငွေ ကျောက်သံပတ္တမြားတို့ ပေါ်များရာ ဒေသဟု နိုင်ငံခြားသားတို့ ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းတစ်ပါးသားတို့သည် လက်ရုံးအားကိုးဖြင့် ဆန်ရေစပါး ပေါများသည့်မြေကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် ကြိုးစားကြသည်။ ထိုအခါ တိုင်းရင်းသားတို့က

သွေးမြေကျ တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ကြသည်။

မြန်မာ့သမိုင်းကိုကြည့်လျှင် ရှေးဦးစွာ ပုဂံသို့ မွန်ဂို စစ်ခေါ် ခန်းမင်းကြီး၏ တရုတ်စစ် ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ မွန်ဂိုတို့သည် မြန်မာ့ စပါးကျီကို လိုချင်တပ်မက်ရှိကာ စစ်တံခွန် ဖြန့်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခန်းမင်းကြီး၏ တရုတ်စစ်ကို တွန်းလှန်နိုင်ခဲ့သော မြန်မာတို့သည် **၁၂၄၇ ခုနှစ်** တွင်ကား **အင်္ဂလိပ်စစ်** ကို မတွန်းလှန်နိုင်ခဲ့။ ဤသည်မှ စ၍ မြန်မာ့မြေကို တိုင်းတစ်ပါးသားတို့ ခြယ်လှယ်ကာ သယံဇာတကို အနှစ်နှစ် အလလ သွေးစုပ်ခဲ့ကြသည်။ မြန်မာတို့မှာ ဤ 'မြေ'ကို ကာကွယ်ရန် အဖန်ဖန် ကြိုးစားခဲ့ရသည်။ ချွေး သွေးဖြင့်ရင်းကာ ဤမြေကို ကာကွယ်ခဲ့သည်။ သီပေါမင်း ပါတော်မူသည်မှသည် လွတ်လပ်ရေး ရသည်အထိ ချွေးနှင့်သွေးနှင့်ရင်းကာ ဤမြေကို ကာကွယ်ခဲ့ရသည်။ တိုင်းတစ်ပါးသားလက်သို့ မရောက်အောင် သွေးဖြင့်ရင်းခဲ့ရသည်။ **ဤမြေအတွက် ကျခဲ့ရသော ချွေးတို့ကား မဟာသမုဒ္ဒရာ အပြည့်ပင်ဖြစ်သည်။** ဤမြေသည် တိုင်းခြေပြည်မြစ်ဖြစ်သော စပါးကောက်နှံတို့ကို ပေးသည် ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့သည် ဤမြေကို ချွေးသွေးတို့ဖြင့်ရင်း၍ တည်ဆောက်ကာကွယ်ရန် တာဝန်ရှိပေသည်။ စိမ်းလန်းဝါဝင်းသော ဤမြေသည် ကျွန်တော်တို့၏ နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးစေပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤမြေ၏ သမိုင်းကို နှလုံးသွင်းမိလျှင် တိုင်းခြေပြည် မြစ်ဖြစ်သော စပါးကောက်နှံကို သတိရ နှလုံးသွင်းမိသည်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောက်သီးစဝါးတို့ နှလုံးသွင်းမိလျှင် ယင်းတို့ကို ချွေးနှင့်သွေး **နှင့်ရင်းကာ စိုက်ပျိုးဖန်တီးရသည့်** လယ်သမားကြီးများကို သတိ ရတောင်းပါသည်။ လယ်ယာထွန်ယက်မှု အစပျိုးပြီဆိုလျှင် အခြားယဉ်ကျေးမှု အနုပညာတို့သည်လည်း လယ်ယာလုပ်ငန်း နောက်ကကပ်၍ လိုက်ပါလာကြသည်ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ ဖြစ်လျှင်. . . လူ့ယဉ်ကျေးမှုကို ချွေးနှင့်သွေးနှင့်ရင်းကာ ဤမြေ ကမ္ဘာတွင် အစဦးစွာ တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည့် လယ်သမားကြီး များကို ဦးညွှတ်ရန် အဘယ်ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဝန်လေးနေ ရမည်နည်း. . .။ အကြောင်းမှာ. . ကျေးဇူးရှင်ကို ဦးညွှတ်ရ ခြင်းသည် မြတ်သော မင်္ဂလာတရားတစ်ခု ဖြစ်သောကြောင့် တည်း. . .။

ကျော်အောင်

အခန်း တစ်

ကျွန်တော်တို့ စီးလာသော ကားကလေးသည် ရိုးမ တောင်ခြေ တူရှုသို့ ဦးတည် မောင်းနှင်နေသည် ...။ ညို့ညို့ မှိုင်းမှိုင်း လွှမ်းစမွယ် ရှုမောသာယာလှသည့် တောရိပ်တောင်ရိပ် ကြောင့် ဤခရီးသည် လန်းဆန်းကြည်နူးစရာ ကောင်းလှသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကားကလေးသည် '**မြို့ခင်းသာ**'သို့ ရှေးရှုကာ မောင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။ 'မြို့ခင်းသာ' ကား ကျွန်တော့် ဘဝသစ် စတင်ရာ အရပ် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော့်အပါးတွင် ကျွန်တော့် အသက်နှင့် ထပ်တူချစ်ရသည့် ဇနီးချော 'ချစ်ချစ်' ပါလာသည်။ ချစ်ချစ်သည် မြို့ခင်းသာသို့ ခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်ကတည်းက စိတ်လက်ပေါ့ပါး ဖျက်လတ်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။

"ဘယ့်နှယ်မြော့ပါလိမ့် မောင်ရယ်။ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာ ပြန်ရတယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူ မကြည်နူးဘဲ နေနိုင်ပါ့ မလဲ . . ." ဟု ခရီးထွက်စက ချစ်ချစ် ဆိုဖူးသည်။

"ဒါပေမယ့် ဟိုတစ်ယောက်အတွက် တွေးကြည့်လိုက် ပြန်တော့ ချစ်ချစ် နည်းနည်းလေးမှ **စိတ်မ**ကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိတ္တူ အင်း . . . လူ သူတော်ကောင်းကြီး ကောင်းရာ သုဂတိ လားပါစေလို့သာ ဆုတောင်းရတာပဲ"

"မောင်လည်း စိတ်မကောင်းပါဘူးကွယ် . . .။ မောင်တို့ အပေါ်မှာ သူ့ကျေးဇူးတွေဟာ ဆပ်မကုန်နိုင်လောက်အောင် ရှိခဲ့ပါတယ်။ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ဆိုတာ တကယ်တော့ သူမှ အစစ်လို့ မောင် အမြဲနှလုံးသွင်းပါတယ်။ မောင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့တာက သူ ခုလောက်ထိ အသည်းအသန် ဖြစ်တာကို ကိုယ့်ဆီခေါ်ပြီး မပြုစုလိုက်ရတာရယ် . . .။ ဆရာကောင်း သမားကောင်းနဲ့ မကုသ လိုက်ရတာရယ်ပါပဲ. . ."

မြို့စင်းသာ သို့ နီးလာသည့်အခါ ချစ်ချစ်သည် လည်တိုင်မော့မော့ ခေါင်းမော့မော့ဖြင့် လမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်ကို အာရုံဝင်စားစွာကြည့်ရင်း လိုက်ပါလာသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် ကြက်သွေးရောင် ဒေလီယာပန်းတစ်စည်းကို ပွေ့ပိုက်ထားသည်။ ဒေလီယာပန်းတို့ကို သူ တပင်တပန်း သယ်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤဒေလီယာပန်းတို့သည် ဤခရီးတွင် သူ့အတွက် များစွာ အရေးကြီးလေသည်။

"ချစ်ချစ် ဒေလီယာ တစ်စည်းလောက် ယူခဲ့မယ်နော်"

"ယူခဲ့ပါဗျာ ယူခဲ့ပါ . . .။ ချစ်ချစ် သယ်နိုင်လို့တော့ တစ်စည်း မကပါဘူး။ သုံးလေးစည်းတောင်ယူခဲ့ပါ" ဟု ကျွန်တော်က ကြည်ကြည်သာသာ ခွင့်ပြုသည့်အခါ သူ့မျက်လုံး အစုံသည် ဝင်းလက်သွားခဲ့သည်။

"ဟော. . . ရောက်ခါနီးပြီမောင် . . .၊ ကြည့်စမ်းပါအုံး။ သုံးလပဲတွေ ဖြစ်လိုက်တာနော်၊ တစ်ကွင်းလုံးစိမ်းအိ နေတာပဲ၊ ဟိုဘက်က **ထနောင်းကုန်း ယာတော** မောင်ရဲ့။ မြင်ရဲ့ မှတ်လား. . .။ မောင် သတိရသေးလားဟင်. . .။ ချစ်ချစ်တို့ ပြောင်းဖူး သွားချိုးပြီး ထနောင်းပင်ကြီး အောက်မှာ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဖုတ်စားကြတာလေ . . ."

ချစ်ချစ် ညွှန်ပြရာ ထနောင်းကုန်း ယာတောဖက်ဆီသို့ ခေါင်းငဲ့ကာ ကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်၏ အာရုံတွင် အဟောင်းတို့သည် ပြန်လည် သစ်ဆန်းလာကြသည်။ စိတ်ထတွင် ကြည်နူးသာယာခြင်း ပီတိ ဖြစ်လာသည်နှင့် ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်းထလာသည်။ ကျွန်တော့်မျက်လုံး အစုံတွင်လည်း မျက်ရည်များ ပြည့်လျှမ်းလာသည် . . .။ ထိုအခါတွင်မှ တံတွေးကို မြိုချကာ စီးကျမည့် မျက်ရည်ပေါက်တို့ကို မနည်းပင်ထိန်းသိမ်းလိုက်ရသည်။ **အင်း... ဒီရပ်ဒီရွာမှာ ငါ ...လူလားမြောက်ခဲ့ရပါကလား...။ ဒီရပ်ဒီရွာမှာ ကြို့ကြို့ခံခဲ့ရတဲ့ ငါ့စိတ်ဓါတ် ...၊ ဒီရပ်ဒီရွာကြောင့် တက်ခဲ့ရတဲ့ အားမာန်၊ ဒီရပ်ဒီရွာက ပေးလိုက်တဲ့ အသိတွေဟာ ငါ့ဘဝ တစ်ခုလုံးကို ပြောင်းလဲပစ်လိုက်ပါလား...။**

"ဟော မောင်ရေ. . .၊ ဟိုမယ် ရွာထိပ်ဆီက လူညီးသုံးစီး မြင်ရဲ့လား . . .။ ဦးချစ်ဖွယ်တို့ ကိုဖေသက်တို့နဲ့ တူတယ်။ ကြည့်စမ်းမောင်. . .၊ ဟိုတဘက်ကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါင်းထားတာ ဦးချစ်ဖွယ်ကြီးပေါ့ . . .။ ချစ်ချစ်တို့ကို လာကြိုနေတာနဲ့ တူတယ်။ ကိုကျော်စိုးလည်း ပါတယ် ထင်တယ်"

ကျွန်တော်တို့ ကားလေးသည် ရှေ့ဆုံး လှည်းဘေးတွင် ရပ်လိုက်သည်။ ကားရပ်လိုက်လျှင်ပင် လှည်းပေါ်မှ ရှန်နီတဘက်ကြီးကို ခေါင်းတွင် ပတ်ထားသော ဦးချစ်ဖွယ်ကြီး အူယားဖားယား လှည်းပေါ်က ပြေးဆင်းလာသည်။

"ဦးသိန်းဒန်နှယ်ဗျာ . . . စောစောစီးစီး ကြိုတင်အကြောင်းကြားထားရောပေါ့။ ခုတော့ ကပ်ပြီးမှ သိရတယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း မောင်ဖေသက်တို့၊ ကျော်စိုးတို့ကိုခေါ်ပြီး လှည်းသုံးစီးနဲ့ ထွက်လာကြတာ. . .။ ကိုဖိုးချယ်နဲ့ မအုံးမေ တို့ကိုတောင် မပြောအားတော့ဘူး။ တကယ်ဆို စပယ်တောအထိ လာမကြိုရလား. . ." ဟု ဦးချစ်ဖွယ်က အပြစ်တင်သည်။

ချစ်ချစ်က ကားပေါ်မှ အသာအယာဆင်းကာ ကိုကျော်စိုးနှင့် ကိုဖေသက်တို့ဆီ သွား၍ နှုတ်ဆက်သည်။ ကိုကျော်စိုး၏ မျက်နှာမှာ မသာယာလှ. . .။ ကိုကျော်စိုးသည် ချစ်ချစ် လက်ထဲက ဒေလီယာပန်းစည်းကြီးကို ကြည့်ကာ မျက်နှာညှိုးသွားသည်. . .။ ချစ်ချစ်လည်း ထိုအမူအယာကို မြင်သည်တွင် မျက်ရည်ဝဲလာလေသည် . . .။ ပြီးမှ ဣန္ဒြေဆောင်ကာ မျက်နှာပိုး သတ်လိုက်လေသည်။

"ကဲ ကဲ. . . ဘယ်မှာ တည်းကြမလဲ။ မြို့ကတော့

ဦးသိန်းဒန် လာမယ် ဆိုတာလည်းသိရော တခမ်းတနား ပြုစု ညည့်ခံဖို့ စီမံနေကြလေရဲ့။ အဲဒါ . . . ကျုပ်က မလုပ်လေနဲ့ မောင်တို့ . . .။ ကျုပ်တို့ ဦးသိန်းဒန်က ဒါမျိုး မကြိုက်ဘူး။ ဒါမျိုးလုပ်ရင် ချာကနဲ လှည့်ထွက်သွားမှာ လို့ တား ထားရတယ်။ လူငယ်စုက အကဲဆုံး ပါဗျာ. . ."

"မဟုတ်တာ ဦးလေးချစ်ရယ်. . .။ ဘာများထူးပြီး လုပ်နေစရာ လိုတာလိုက်လို့။ ပြီးတော့ ဦးလေးချစ်ကလည်း ခုထိ ဦးသိန်းဒန် ခေါ်နေတုံးကိုးဗျ။ ခေါ်ရိုးခေါ်စဉ်အတိုင်း မောင်သိန်းဒန် လို့ ခေါ်ရောပေါ့ . . ."

"ဘယ့်နှယ်ဗျာ. . . မခေါ်နိုင်ပါဘူး။ ကျုပ်ကတော့ နှုတ်ကျိုး နေပြီ။ မောင်မင်းကြီးသားကို ဦးသိန်းဒန်လို့ ခေါ်လိုက်ရမှ အရသာရှိတာပ ဗျာရဲ့။ အဟီး. . . ကျုပ်စိတ်ထဲ ရှိတာ ပြောတာလေဗျာ"

"ကဲ. . . ဦးလေးချစ် . . .၊ ဘာဘာညာညာတွေ လုပ်မနေစေနဲ့။ ကျွန်တော်လာတာက ညီလာခံတက်ဖို့ လမ်းကြုံလို့ ခြေရာလက်ရာကလေးတွေ လာကြည့်တာပဲ။ တည်းမှာကတော့ အရီးချယ်တို့အိမ်ပဲပေါ့။ တစ်ခြားမှာ တည်းလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ . . .။ ဒွေးလေးက ဆူနေလိမ့်မယ်။ ထမင်းကိုတော့ တစ်လှည့်စီ ကြုံရာ စားတာပေါ့။ ဒါမှလည်း ကျေနပ်ကြမယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်လား။ ရွာက လူငယ်တွေကိုတော့ ဘာအခမ်းအနား ညာအခမ်းအနားတွေ လုပ်မနေစေနဲ့နော်။ ဟုတ်လား.. ဦးလေးချစ် လာ ဒါဖြင့် သွားကြမယ် ဒီလိုလုပ်လေ ဦးလေးချစ်။ ဦးလေးချစ်ရဲ့ လှည်းဦးစီးပါတယ် မဟုတ်လား။ သူက ရှေ့ဆောင်ပြီး ကျွန်တော့်ကားကို အရီးချယ်တို့အိမ် ခေါ်သွားပေါ့။ ဦးလေးချစ်လည်း လိုက်သွား။ ကျွန်တော်တို့ရယ်၊ ကိုကျော်စိုးနဲ့ ကိုဖေသက်ရယ် လှည်းနဲ့ လာခဲ့ကြမယ်။ လှည်းမစီးရတာ ကြာပြီ။ နွားတွေကလည်း ရွရွကြွတ်ကြွတ်နဲ့ တယ်စီးလို့ကောင်းမှာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ တောင်ခြေဖက်ကို ခဏသွားလိုက်အုံးမယ် ဟုတ်လား။ လာလေ ချစ်ချစ်။ တက်ဗျို့... ကိုဖေသက်တို့ ကိုကျော်စိုးတို့"

ကျွန်တော် ဘယ်ကို သွားမည်ကို အားလုံး နားလည်ကြသည်...။ ချစ်ချစ်လည်း လှည်းနောက်မြီးတွင် လက်တစ်ဖက်က လှည်းရံတိုင် ကိုင်ကာ တစ်ဖက်က ဒေလီယာပန်းစီးကို ပွေ့လျက် ငြိမ်သက်စွာ လိုက်ပါလာသည်။

"ချစ်ချစ် ဘယ်သွားချင်သေးလဲ။ **ကုန်းသာယာ** ဘက်ကို အရင် မောင်းခိုင်းလိုက်မယ်လေ ..."

ချစ်ချစ်က ခေါင်းညိတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လှည်းကလေးသည် မြို့လည်လမ်းမှ ဖဲ့ထွက်ကာ ကုန်းသာယာဖက်သို့ လာခဲ့ကြသည်။

ကုန်းသာယာရွာ သည် ရွာဆိုးနှင့် တူလေပြီ...။

ပြုပြင်မွမ်းမံမည့်သူမရှိ။ ချစ်ချစ်လည်း လှည်းပေါ်မှ ဆင်းကာ ကမ္ဗလာထိပ်ဆီသို့ ဆယ်လှမ်းမျှ တက်ကာ တွေတွေကြီး ရပ်ကြည့်နေသည်...။ **ကမ္ဘာ့ထိပ်တွင် မီးလောင်ခြေ အစအနကို ရှေးကအတိုင်း ခြေရာလက်ရာ မပျက် တွေ့ရသည် ...**။ အိမ်တိုင်ငုတ်တိုများသည်သာ ငေါငေါကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ကိုကျော်စိုးသည် ချစ်ချစ်နောက်နား မလှမ်းမကမ်းတွင် ရပ်လျက် မီးလောင်မြေကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း မျက်စိကို ပွတ်နေသည်။

"ကဲ လာ ချစ်ချစ်..။ နေ စောင်းနေပြီ။ တောင်ခြေဖက်ကို သွားကြဖို့ ရှိသေးတယ်"

"ချစ်ချစ် လှည်းမစီးချင်တော့ဘူး မောင်။ သိပ်မှ မဝေးတာ။ ဒီအတိုင်း လျှောက်သွားကြတာပေါ့။ တစ်လမ်းလုံး ကားစီးလာရတာ တောင့်တင်းနေတယ်..."

"ကောင်းသားပဲ"

မလှမ်းမကမ်းတွင် ဆည်းလည်းသံ တချွင်ချွင်မြည်နေသော **လွမ်းစေတီ** ကို မြင်ရသည်။ မြို့ခင်းသာ လူကြီးသူမတို့၏ အလိုအရကား **ဤစေတီသည် ရှေးပဝေသဏီ မြို့ခင်းသာ မြို့စားမောင်နှံတို့ အမှတ်တရ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော လွမ်းစေတီ ဟု အဆိုရှိလေသည်** ...။ လွမ်းစေတီသည် တောင်ရိပ် ညို့မှိုင်းမှိုင်း နောက်ခံတွင် ထုံးဖြူဖွေးဖွေးဖြင့် ကြည်ညိုသပ္ပာယ် ဖွယ်တည်း...။ လွမ်းစေတီမှ လွန်လျှင် မြို့ခင်းသာ၏ သုဿန်လုပ်တိုင်း ရှိလေသည် ...။ ခဏကြာလျှင်

www.burmeseclassic.com

သုသာန် အိုး ဆောက်ကြလေသည်။

ကိုကျော်စိုးနှင့် ကိုဖေသက်တို့က ခေါင်းဆောင်ကာ မြေပုံတစ်ခုဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ချစ်ချစ်သည် ပါလာသော အေလီယာ ဝန်းစည်းကို မြေပုံပေါ်သို့ချကာ လည်စည်းတလေးကို ဖြန့်ခင်းလျက် ဝတ်ချသည်။

"ကိုကျော်စိုး. . .၊ ကျွန်တော် ဒီနေရာကို ဂူတည်ချင်တယ်ဗျာ . . .။ ပြီးတော့ ကမ္ပည်းလည်း ထိုးချင်တယ်။ အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဆောင်ရွက်ပေးပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ကိုသိန်းဒန်၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ဒီအတိုင်း မထားချင်ပါဘူး။ ဂူတည် မလို့ပါဘဲ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ ဆန္ဒက ဘယ်လိုလည်းဆိုတာ မသိသေးလို့ စောင့်နေတာပါ" ဟု ကိုကျော်စိုး က ပြောပါသည်။

"အေးဗျာ. . . ကိုယ်ကျိုးမဖက်တဲ့ သူတော်ကောင်းကြီး၊ တယ်လည်း သစ္စာကြီးတဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်ကြီး။ မပြုစု လိုက်ရတာ နည်းနည်း မှ စိတ်မကောင်းပါဘူး"

"အပြစ်တင်ရင်လည်း ခံရမှာပဲ ကိုသိန်းဒန်. .။ ကျွန်တော်တို့လည်း ခင်ဗျားဆီ အကြောင်းကြားချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက ဘယ်သူ့မှ ဒုက္ခ မပေးပါနဲ့. . . ခင်ဗျားတို့ ဆီကိုလည်း အကြောင်းမကြားဖို့ အထပ်ထပ် ကတိ တောင်းတာနဲ့ အကြောင်းမကြား ရတာပါ"

ကိုဖေသက်သည် ကိုမင်းဒင်၏ မြေပုံဆီမှ အခြားဂူများဆီသို့ လျှောက်သွားကာ တစ်ခုသောဂူကို စိုက်ကြည့်နေသည်. . .။ ကျွန်တော်နှင့် ချစ်ချစ်လည်း သူကြည့်ရာဘက်သို့ ခေါင်းငဲ့ ကြည့်လိုက်မိသည်။

မြို့ခင်းသာ ကျောက်ခဲ

အင်း. . . ဒါ သူ့ ဂူပဲ ကို . . .။ ကိုမင်းဒင်၏ မြေပုံနှင့် ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ ဂူကို ကြည့်ကာ မဝေးသောအတိတ်မှ အရိပ်တို့သည် ကျွန်တော်၏ အာရုံတွင် တစ်ခုပြီးတစ်ခုပြန်လည် ဆန်းသစ်လာကြသည် . . .။ ထိုမဝေးသော အတိတ်သည် ကျွန်တော်၏ ဘဝသစ်ကို မွေးဖွားပေးလိုက်သည့် အတိတ် အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း . . .၊ ဗိုလ်မင်းဒင်၊ ချစ်ချစ်၊ ကိုဖေသက်၊ ကိုကျော်စိုးတို့ အမှုးပြုသော 'မြို့ခင်းသာ'၏ သမိုင်းသစ်ကို မွေးဖွားပေးသည့် အတိတ် အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း . . .၊ ကျွန်တော်၏မှတ်ဉာဏ်တွင် အစီအရီ ထင်မြင် ဆန်းသစ်လာကြသည်။ ကျွန်တော်သည် မြို့ခင်းသာ သုသာန်မှ လွမ်းစေတီရှိရာသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်မိသည်. . .။ လွမ်းစေတီ ၏ အောက်ဘက်တွင် ရိုးမတောင်၏ အရိပ်၌ ဝပ်စင်းနေသော မြို့ခင်းသာ ကို မြင်ရသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ရှာဦးတူရှသို့ ကြည့် လိုက်မိပြန်သည်။ မြို့ခင်းသာမှ စပယ်တောဆီသို့ အလျားလိုက် ချောသွားသော လမ်းမဖွေးဖွေးကြီးကို မြင်ရသည်။ ကျွန်တော့် အာရုံတွင် ထိုလမ်းမကြီး၏ တောအုပ်ညိုညိုတစ်ခု အလွန်၌

www.burmeseclassic.com

မြို့ခင်းသာ တုရှုသို့ ဦးတည်မောင်းနှင်လာနေသော မော်တော်ကား လေးတစ်စီးသည် တရေးရေးပေါ်လာလေသည်. . .။

ဗျာင်းသည်ကား . . . မဝေးသော အတိတ်၏ စာတ်လမ်း အစသာတည်း . . .။

အခန်း နှစ်

"ဆရာလေးတို့ လမ်းကတော့ နည်းနည်းကြမ်းတယ် နော်...။ ဂရုသာ စိုက်စီးပေတော့"

ကား ဒရိုင်ဘာက နောက်ဖက်သို့ လှည့်ကာ သတိပေးလိုက်သည်။ ကား နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်ပါမှ ခရီးသည် သုံးယောက်သာ ပါသည်။ တစ်ဦးမှာ မိန်းမသား တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

"ဘာ ဆိုချင်တာလဲဗျ။ လမ်းကြမ်းတယ်ဆိုတာ လူဆိုးသူဆိုး ပြောတာလား. . .။ ချိုင့်ကျင်းများလို့ လမ်းဆိုးတယ် ပြောတာလား. . ." ဟု ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။ ခရီးသည် မိန်းမသားကား ဒရိုင်ဘာ၏ စကားကို ကြားဟန်မတူ။ တွေးမိတွေးရာ တွေးလာဟန်တူ၏။

"ချိုင့်ကျင်းပေါတာ ပြောတာပါ ဆရာရဲ့" ဟု ဒရိုင်ဘာက အမောတကော ဖြေသည်။ ကျွန်တော်လည်း လမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ ရှုခင်းများကို ကြည့်ကာ လိုက်ပါလာသည်။ ဤခရီး ဤလမ်းသည် ကျွန်တော့်အဖို့ ပထမ ခရီးသာဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤဒေသကို ယခင်က မရောက်ဖူးခဲ့ပေ. . .။

"တိုင်းပြည် ကောင်းကျိုး လုပ်ချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ မြို့ပေါ်မှာသာ ဇိမ်ကြီးနဲ့ ရာထူး နိုင်ငံရေး လုပ်နေကြတာ ကိုသိန်းဒန်ရဲ့...။ တကယ်ဆိုတော့ နိုင်ငံရေး သမားတွေ အမေ့အလျော့ခံနေကြတဲ့ အရပ်ဒေသတွေ မြန်မာပြည်မှာ ဒုနဲ့ဒေးအေး...၊ ခင်ဗျား နိုင်ငံ ကောင်းစားအောင် တကယ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် သူတို့ကောင်းစားရေး လုပ်မှဖြစ်မှာ။ သွားဖို့နေရာကတော့ လက်ညှိုးထိုး မလွဲပါဘူးဗျာ။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ် ကိုသိန်းဒန်၊ သွားမယ်ဆိုရင် နှစ်ရှည်လများ နေရလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျား. . . ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုရင် ကျွန်တော် ခင်ဗျားအတွက် လိုသမျှငွေကို မတည် ပေးလိုက်မယ်။ လုပ်ခင်းကိုင်ခင်း ကောင်းမယ့် နေရာလည်း ရွေးပေးမယ်" ကျွန်တော်၏ ရဲဘော်သည် ကျွန်တော့်အတွက် ဆိုလျှင် ရက်ရောလှသည်။

"ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်က နိုင်ငံရေး မလုပ်နိုင်ဘူး။ သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့တွေနဲ့ဗျ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်လုပ်ချင်တဲ့ နိုင်ငံရေး ဆိုတာကလည်း ကိုယ့်အတွက်လုပ်တဲ့ နိုင်ငံရေးမျိုး မဟုတ်ဘူး . . .။ ဒီတော့ ကိုယ်မလုပ်နိုင်ပေမယ့် လုပ်နိုင်တဲ့ လူကို ကူညီချင်တယ်။ ကိုယ် မစွန့်စား ရဲပေမယ့် စွန့်စားရဲတဲ့ သူ ရှိရင် ဘေးက ဝိုင်းဝန်းထောက်ပံ့ပြီး လက်ခုပ်တီးပေးချင်တယ်ဗျာ"

ဤကား သူ၏ဆန္ဒပင် ဖြစ်ပါသည်. . .။ ကျွန်တော်မှာ တစ်ကောင်ကြွက်သမားပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တက္ကသိုလ်မှ ဘီအေ အောင်သောနှစ်မှာပင် ကျွန်တော့် ဖေဖေ ဆုံးသွားသည်။ ကျွန်တော့် မေမေမှာလည်း မရှေးမနှောင်းပင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်. . .။ ကျောင်းသားဘဝကပင် နိုင်ငံရေး စာပေများကို ဖတ်ကာ စိတ်ကူးယဉ် နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်ခဲ့သည်။ လက်တွေ့တွင်ကား နိုင်ငံရေးလောက အကွဲအပြဲများကို ကြည့်ပြီး စိတ်ပျက် ခဲ့ရသည်။ ကွဲကြပြဲကြသည့် ရာဇဝင်ကို ချီး၍ပြောရလျှင် ဆုံးနိုင်အံ့ မထင်ပါ. . .။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာရာဇဝင်တွင် ပုဂံရာဇဝင်၏ အဆစ်အပိုင်းကို ပြောကြမည်ဆိုလျှင် တုတ်ထမ်း၍ ပြောရသည်ဟု ဆိုရိုးရှိခဲ့သည်။ ယခုလည်း နိုင်ငံရေး အကွဲအပြဲ ရာဇဝင်ကို ပြောရလျှင် တုတ်ထမ်း၍ပင် ပြောရလိမ့်မည်။

မြန်မာပြည်၏ ခေတ်သစ်ရာဇဝင်တွင် အကွဲအပြဲသည် သီပေါမင်း ပါတော်မူ ကာတည်းက စခဲ့သည်။ သီပေါမင်း အင်္ဂလိပ်လက်သို့ ပါရသည့်အကြောင်းသည်ပင် မှူးကြီးမတ်ကြီးတို့ သဘောထားကွဲကြသည့် အကြောင်းတစ်ချက်ပါသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ရာဇဝင် သုတေသီတို့၏ အဆိုအမိန့်သာလျှင် အတည် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထို့နောက် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်တွင် ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် သူ့ခေတ်နှင့် သူ့အခါနှင့် အသင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပင်း အမှိုးမှိုး ပုဂ္ဂိုလ်အဖုံဖုံတို့ စခန်းအမျိုးမျိုး ထခဲ့ကြသည်။ ဟုမ္မရူးခေတ်က စခဲ့သည့် နိုင်ငံရေးသည် လွတ်လပ်ရေးခေတ် အထိ အကွဲအပြဲ အဖုအထေးများနှင့်သာ စခန်းသွားခဲ့ရသည်။

သို့ ဟုမ္မရူးခေတ်တွင် အင်္ဂလိပ်က ထိုးပေးသော ဒိုင်အာခီအုပ်ချုပ်ရေးကြောင့် ဂျီစီဘီအေ နှစ်ခြမ်းကွဲခဲ့သည်။ ထိုခေတ်က ဝံသာနုခေတ်ဖြစ်သည်။ ၂၁-ဦးကတစ်ခု၊ ဂျီစီဘီအေက တစ်ခု ကွဲခဲ့သည်. . .။ လူရှိသလောက် ကွဲခဲ့ သည်။ ဝံသာနု ဂျီစီဘီအေပင် ထက်ခြမ်း ကွဲခဲ့ပြန်သည်။ ထိုခေတ်တွင် ဗိုလ်ဗမာအစည်းအရုံး ဟူ၍ပေါ်လာသည်။ တို့ဗမာ အစည်းအရုံးလည်း ပုထုဇဉ်တွေ စုဝေးရာ ဖြစ်သည်မို့ နှစ်ဂိုဏ်း ကွဲခဲ့ပြန်သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်ခါနီးတွင်ကား အကွဲအပြဲတို့ စေ့စပ်ကာ ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း ဟူ၍ ထောင်ပြန်သည်။ ယင်းမှသည် လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဂျပန်သို့ တိတ်တဆိတ် ထွက်သွားသူတို့ ရှိသည်။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်အဖြစ် ပြန်လာသော ယခင် သခင်ဘဝက ကွဲလက်စ အရှိန်ကြောင့် ဆက်၍ ကွဲပြန် သည်။

ဂျပန်ခေတ်မှာပင် ဖက်ဆစ်အောက်က လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အမျိုးမျိုးစုစည်းကြပြန်သည်။ ထို အကွဲအပြဲမှပင် သဘောတူသူများ မနည်းပင် စုစည်းကာ ဂျပန်တော်လှန်ရေးကို အောင်မြင်စွာ ဆင်နွှဲခဲ့သည်။

ဂျပန်တော်လှန်ရေး ပြီးသည့်နောက် အကွဲစခန်း ပြန်ထ

ကြပြန်သည်။ ပထမဆုံး ဖ-ဆ-ပ-လ ကွဲသည်။ ထို့နောက် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ထက်ခြမ်းကွဲသည်။ ကွဲသွားသည့် အလံနီ ကွန်မြူနစ်ပါတီလည်း ထပ်၍ ကွဲပြန်သည်။ ဖ-ဆ-ပ-လတွင် ကျန်နေရစ်သော ဆိုရှယ်လစ်ပါတီလည်း နှစ်ခြမ်းကွဲပြန်သည်။

ထို အကွဲများကြောင့် လူတန်းစား အသင်းအဖွဲ့များ လည်း ကွဲကြသည်။ ပြည်သူ့ရဲဘော် အဖွဲ့လည်း ကွဲသည်။ နောက်ဆုံး. . .ဖ-ဆ-ပ-လ ပင် သန့်ရှင်း၊ တည်မြဲဟူ၍ ကွဲပြန်သည်။ သန့်ရှင်း ထဲမှာပင် ဦးက တစ်အုပ်စု ဗိုလ်က တစ်အုပ်စု ကွဲသည်။

ကျွန်တော့်အဖို့ ဤအကွဲအပြဲများကို ကြည့်ကာ စိတ်ရှုပ် ရင်လေးလာသည်။ သို့သော် တစ်ခုတော့ စိတ်သက်သာရာ ရသည်ကား ရှိသည်။ ယင်းမှာ အကွဲအပြဲအကြားမှာပင် အားမပျက် အားမလျော့ဘဲ နိုင်ငံရေး လုပ်နေသူတို့ ရှိနေခြင်း ပင်တည်း. . .။ လူချင်းကွဲတာရှိသည်။ သဘောထားခြင်း ကွဲ တာရှိသည်။ သဘောမတူတာတွေ ကြားက အခြေခံတူတာတွေ မှာ လူချင်း တည့်အောင် ပေါင်း၍ လုပ်ကြတာတွေရှိသည်။ ကျွန်တော်ကား သူတို့လို ဖွဲ့မရှိလှသေး။ ခံနိုင်ရည် မရှိလှသေး။ သို့နှင့် နိုင်ငံရေး သံသရာကြီးကိုကြည့်ကာ စိတ်ဓါတ်သာ ပျက်ခဲ့ သည်။ လခစားလည်း လုပ်လိုသော ဆန္ဒမရှိ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်ရှေ့ရေးကို ကျွန်တော့် ရဲဘော်လည်းဖြစ်၊ မိတ်ဆွေရင်း လည်းဖြစ်သူနှင့် တိုင်ပင်ကြည့်ရာ သူက အထက်ပါအတိုင်း အကြံပေးပါသည်။ သူ့အကြံကို ကျွန်တော် သဘောတူသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူနှင့် တိုင်ပင်ကာ **'သပြေသာ'** သို့ ကျွန်တော် ဦးတည်ထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

"သပြေသာ"သည် ရိုးမတောင်ခြေတွင် တည်ရှိသော မြို့အုပ်ရုံး စိုက်သည့် မြို့လေးတစ်မြို့ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ အိမ်ခြေ နှစ်ထောင်ကျော်ရှိသည်။ ကျွန်တော် စီးလာရသော ရထားသည် **'စပယ်တော'** သို့ နံနက် ဝေလီဝေလင်းတွင်ရောက်သည်။ ဘူတာရုံတွင် ခေတ္တမျှ နားနေကာ နံနက်စောစောပိုင်းတွင် သပြေသာသို့ ထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သပြေသာသို့ စပယ်တောမှ ဂျစ်ကားဖြင့် သွားရသည်။ အငှားဂျစ်ကား သုံးလေးစီးခန့် ပြေးဆွဲသည်။ သပြေသာနှင့် စပယ်တောသို့သွားသော လမ်းခုလပ်တွင် **'မြို့ခင်းသာ'** ရှိသည်ဟု သိရသည်။ မြို့ခင်းသာမှာ သပြေသာ ထက်မင် စည်ကားသည်။

ဒရိုင်ဘာ သတိပေးသကဲ့သို့ပင် လမ်းကလည်း ချိုင့်ဝှမ်းထူလှသည်။ ကားပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့သည် စကောထဲ၌ အုတ်သျှစ်သီးများ အလှိမ့်ခံရသလို ဘယ်ညာ ယိမ်းထိုးနေသည်။

"ဒီလမ်းက ဒီစတြိတ်ကောင်စီလမ်း ထင်ပါရဲ့"

"ဟုတ်မှာပေါ့ ဆရာ၊ မပြင်တာ လေးနှစ်လောက်ရှိသွားပြီ။ ရွေးကောက်ပွဲ နီးတုန်းကတော့ အမတ်လောင်း ဗိုလ်ကျောက်ခဲတို့ လမ်းပြင်ဖို့ဆိုပြီး ငွေ ခွဲသွားကြသေးရဲ့"

"ဘာလဲဗျ၊ လမ်းပြင်ဖို့ ငွေခွဲတယ်"

"ဒီလိုပါ ဆရာ"

ကား ဒရိုင်ဘာက ကျွန်တော့်ဖက်သို့ လှည့်ကာ ရှင်းပြရန် ကြိုးစားသည်။

"ကားဆရာရဲ့ လမ်းကြည့်မောင်းပါတော့ . . .။ တစ်လမ်းလုံး ချိုင့် ချည်း ပဲဟာ . . .။ စကားပြောချင် ဟိုရောက်မှ ပြောတာပေါ့" ဟု နောက်ပိုင်းက ခရီးသည်အမျိုးသမီးက ရန်ထောင်ကာ ကျွန်တော့်ကို မျက်စောင်းထိုးကြည့်လိုက် သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဘာမျှမပြောဘဲ တစ်ဖက်သို့ လှည့်၍ ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ ကားဒရိုင်ဘာလည်း ပါးစပ်အဟောင်း သားနှင့် ကြောင် တက်တက်ဖြစ်သွားကာ ဂီယာကို ဆောင့် ထိုးလိုက်လေသည်။ ကျွန်တော်လည်း တောအုပ်ညိုညိုတစ်ခုကို ကြည့်ရင်း လုပ်ငန်းကိုင်ခန်းတို့ကို တွေးမိလာသည် . . .။ ထို ခဏတွင်ပင်- **"ဟေး ရပ်လိုက်"** ဟူသော အသံနှင့်အတူ သေနတ်သံ တစ်ချက် ကြားလိုက်ရသည်တွင် ကျွန်တော်တို့ ကားကလေးသည်လည်း ထနောင်းပင် တစ်ပင် အနီးသို့ ထိုးရပ် လိုက်သည်။

"ဘာလို့ ရပ်တာလဲဗျ။ ဆက်မောင်းပါလား"

"မဖြစ်ဘူးဆရာ၊ ဒီအရပ်က သူတို့အရပ်။ သူတို့ ကြီးစိုးတဲ့နေရာ။ ရပ်ခိုင်းရင် ရပ်ရတယ်"

"ဟေး. . . ကားပေါ်က အကုန်ဆင်းကြ။ ပစ္စည်းဆို ဘာမှ မယူနဲ့"

ထနောင်းပင်ခြေ မှ သေနတ်ကိုယ်စီဖြင့် လူသုံးယောက် ထွက်လာသည်။ ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အင်း . . . အတွေ့အကြုံပဲ . . .။ ဘဝအသိအမြင် လိုချင်တယ်ဆိုတဲ့ ငါဆိုတဲ့ကောင် . . .၊ ပထမ တွေ့နေရပြီဟု ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်မိသည်။

"ဟေး . . . ဆင်းကြလေ။ ရှေ့ကကောင် . .၊ ဘာ
ပေကပ်ကပ် လုပ်နေတာလဲ"

ကျွန်တော့်အား လှမ်း၍ ငေါက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအမိန့်ပေးသူ၏ လက်ထဲတွင် ထားဝယ်ကြိမ်တစ်ချောင်းကိုလည်း ကိုင်ထားသည်။ ခါးတွင် ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်ပါသည်။ ကျန်နှစ်ယောက်သည် ကျွန်တော်တို့ကို ရိုင်ဖယ်ကိုယ်စီနှင့် ချိန်ထားသည်။

"ဆင်းပါတော့လား . . . ရှေ့က ကိုတာဝှာရဲ့။ ပစ်လိုက်
လိမ့်မယ် . . ."ဟု နောက်ပိုင်းက အမျိုးသမီးက

ကျွန်တော့်ကို ငေါက်လိုက်ပြန်သည်။ ကျွန်တော်လည်း မဆင်းချင် ဆင်းချင်ဖြင့် ဆင်းပေးလိုက်ရသည်။ စိတ်ထဲတွင်ကား အခံရခက်သဖြင့် အံသာ ကြိတ်နေမိသည်။

"ကဲ လာစမ်း . .။ ဘာ ပါလဲ . . .။ ပါတာထုတ်လိုက်စမ်း"ဟု ပြောပြောဆိုဆို ဓားပြဗိုလ်သည် အမျိုးသမီး၏ လက်ကိုကိုင်ကာ ကားပေါ်မှ အောက်သို့ ဆောင့်ဆွဲချလိုက်သည်။

"ဖယ်ပါ . . .။ ကျွန်မ လက်ကို မကိုင်ပါနဲ့ . . .။
ရှင်တို့ လိုချင်တာ ပေးမယ်"

"အောင်မာ . . . ဒီကောင်မ လူပါးဝလို့။ အကြောင်း
ပြလိုက်အုံးမယ်"

ဤတွင် . . . ကျွန်တော်လည်း သည်အတိုင်း မနေနိုင်
တော့ဘဲ ပါးစပ်က တရွရွ ဖြစ်လာသည်နှင့် -
"ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျား ပစ္စည်းကိုလိုချင်ရင် ယူပေါ့ဗျာ။
မိန်းမသား တစ်ယောက်ကို ဘာလို့ နှိပ်စက်ချင်ရတာလဲ"
"အောင်မာ . . . ဒီကောင်က အာဂ ပါလားကွ။
တယ်စွာတဲ့ အကောင်ပဲ။ မင်းက ဘာကောင်လဲ။
တို့ လုပ်ချင်သလို လုပ်မယ်ဟေ့ သိလား"

ဖြစ်ပျက်နေပုံကား မင်းမရှိသည့် တိုင်းပြည်အသွင်တည်း . . .။ တိုင်းပျက် ပြည်ပျက်ကြီးနှင့် တူနေသည် . . .။ တစ်တောတွင် တစ်ကြက်ဖ တွန်ကြသည့် ခေတ်နှင့်လည်း တူသည်။ ပဒေသရာဇ် မင်းငယ်ကလေးများကို နယ်ပယ် အပိုင်စားပေးကာ အခွန်အတုတ်စားစေသည့် မြန်မာဘုရင်ခေတ်ကနှင့် တူနေပြီဟုလည်း ထင်မိသည်။ ရှေးလူကြီးသူမတို့သည် တိုင်းပျက်ပြည်ပျက်ကို ကြုံရဖူးသည်။ တောမီးလောင်လျှင် တောကြောင် လက်ခမောင်း ခတ်ကြသည့် ခေတ်ကို ကြုံခဲ့ရသည်။ လူကြီးသူမတို့သည် 'တိုင်းပျက်ပြည်ပျက်' နဲ့များ မကြုံပါရစေနှင့်ဟု ဆုတောင်းကြသည်။ သူတို့သည် သီပေါမင်းပါတော်မူ၍ တောကြောင်များ လက်ခမောင်းခတ်ကြသည့် ခေတ်ကို ကြုံကြိုက်ခဲ့ရသည်။ ဟံသာဝတီပါမင်းလက်ထက် အင်းဝပြည်ကြီး ပျက်စီးခဲ့ပုံ၊ တောင်ငူ ပျက်စီးခဲ့ရပုံ၊ ပုဂံ ပျက်စီးခဲ့ရပုံတို့ကို ရာဇဝင်ကြောင်း ပြန်လှန်စဉ်းစားရင်း သတ်ပြင်းချမိသည်။ ကိုယ်တိုင် ကြုံခဲ့ရသည်ကား အင်္ဂလိပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြေး ဂျပန်အဝင်နှင့် ဂျပန်အပြေး အင်္ဂလိပ်အဝင် ဖြစ်သည်။ ပျက်သည်က လွယ်သည်။ ဖြစ်ဖို့သာ ခက်သည်။ ကျွန်တော်လည်း ရှေးလူကြီး သူမတို့ နည်းတူပင် တိုင်းပြည်ပျက်နှင့် မကြုံပါရစေနှင့် ဟု ထိုခဏတွင် ဆုတောင်းမိလေသည် . . .။

"မင်းမရှိတဲ့ တိုင်းပြည်မှတ်လို့ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ ရမှာတဲ့လား။ ခင်ဗျားတို့ တယ်သတ္တိကောင်းတဲ့ လူတွေ။ သေနတ်ကြီး တကားကားနဲ့ မိန်းမသား တစ်ယောက်ကို အနိုင်ကျင့် နေလိုက်တာ"

ကျွန်တော့် စကား အဆုံးမှာပင် တပည့်တစ်ယောက်က "ကဲကွာ . . . စွာကျယ်ကျယ်လုပ်အုံး" ဟု ပြောပြော ဆိုဆို ကျွန်တော့်အား လှမ်းရိုက်လိုက်သည်။

"ဘာကွ . . . မင်းမရှိတဲ့တိုင်းပြည်။ ဟား ဟား ဟား . . .။ မင်းရှိမှန်း ဒီတောင် မသိသေးဘူး ထင်တယ်။ ဟေ့ ဒီမှာ ကြည့်လိုက်စမ်း ငါ့မျက်နှာကို။ မင်းရှိတယ်ကွ မှတ်ထား။ ဒီအရပ်မှာ ငါ မင်းပဲ . . .။ **မြို့စင်းသာ ကျောက်ခဲ** ဆိုတာ ငါပဲ။ ကျောက်ခဲ ဆိုတာ တစ်ခဲထဲ ရှိတယ်။ နှစ်ခဲမရှိဘူး။ သိလား"

ကျွန်တော့် နားအုံတွင် ထူပူသွားကာ ယိမ်းထိုးသွားသည် . . .။ အံကြိတ်၍ လက်သီးဆုပ်ကာ ပြေးထိုးလိုက်မည်အပြု ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက သူ့လက်ထဲတွင် ပါလာသော ထားဝယ်ကြိမ်ဖြင့် တရွှမ်းရွှမ်း ရိုက်သည်။ ကျွန်တော်မှာ မြေတွင် လူးလိမ့်ကာ ကြိမ်လုံးဒဏ်ကို ရှောင်တိမ်းရသည်။ သို့သော် လူမှာလည်း မူးဝေနောက်ကျိနေပြီဖြစ်ရာ မျက်နှာကိုသာ လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ အံကြိတ်၍ ခံနေရသည်။

"**ကျောက်ခဲဆိုတာ ဘယ်သူလဲ**" . . . ဟု စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ မျက်စိထဲတွင် ဂျပန်ခေတ်က ဂျပန်ကို ဖော်လံဖားသည့် ဂျပန်စကားပြန် ကိုသာမြင်နေသည်။ ဂျပန်အရှိန်ကြောင့် သတ္တိတောင်းနေသည့် ထို ဂျပန်စကားပြန်သည် အင်္ဂလိပ်ဝင်လာသည့်အခါ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်သို့ ဦးဆုံးပြေး၍ ဒူးထောက်သည်။ တတ်လည်းတတ်နိုင်သည့် လူပေပဲ . . .။

"**ဘုရားလိုဏ်ခေါင်း၊ ခေါင်း၍မာန်သွေး၊ ဖောင်သည့် ခွေးလို အရေးမျှဘာ၊ ရှင့်မသာခဲ့**"ဟူ၍ ဦးပုညရေးခဲ့သည့် စာကို သတိရမိသည်။ "**ကျောက်ခဲ ဆိုသည့်ကောင်လည်း 'ဘုရားလိုဏ်ခေါင်း၊ ခေါင်း၍ မာန်သွေး၊ ဖောင်သည့် ခွေး**"ပင် ဖြစ်ရပေမည်။

"ပစ္စည်းတွေ ချပေး။ ဘာတွေပါသလဲ"

ကားပေါ်မှ ပစ္စည်းများကို တပည့်နှစ်ယောက်က ချသည်။ ကျွန်တော့်တွင်ကား စာအုပ်သေတ္တာတစ်လုံး၊ အိပ်ရာလိပ်၊ အဝတ်အစား သေတ္တာတစ်လုံးပါသည်။ သူတို့သည် ကျွန်တော်၏ စာအုပ်သေတ္တာကို ရိုက်ဖွင့်ကာ မွှေနှောက်နေကြသည်။ ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက အမျိုးသမီး၏ နားကပ်ကို ချွတ်ယူသည်။ အမျိုးသမီးလည်း တုန်တုန်ရီရီဖြင့် နားကပ်ကို ချွတ်ပေးလိုက်သည်။

"နှင်တို့ လိုချင်တာ ပေးမယ်။ လူကိုသာ ရန်မရှာနဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုလည်း ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောသည်။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲတွင် ထို အမျိုးသမီး၏ သတ္တိကို ကြိတ်၍ ချီးကျူးမိသည်။ ထို့နောက် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူသည် အခြားခရီးသည် အဘိုးကြီး အိတ်ကပ်ထဲမှ ငွေစက္ကူများကို နှိုက်ယူပြန်သည်။ ပြီးလျှင် ကျွန်တော့်ဖက်သို့ လှည့်လာကာ အိတ်ကိုစမ်းသည်။ ကံကောင်းထောက်မ၍ ငွေများများစားစား မပါ. . .။ နှစ်ရာသာ ပါလာသည်။ ပါသမျှကို ဆောင့်ကနဲ ဆွဲကာယူသွားသည်။

"ဒီကောင်ကို နည်းနည်း ဆုံးမလိုက်အုံးမှကွ။ ဒီကောင် မျက်နှာစိမ်းပဲ။ တို့အကြောင်း မသိဘူးနဲ့ တူရဲ့။ ကျောင်းမှန်း ကန်မှန်း သိအောင် လုပ်လိုက်ရအုံးမှာ ပေါ့ကွာ"

ထိုအခါ တပည့်နှင့်တူသူက တစ်စုံတစ်ရာ တိုးတိုးပြော လိုက်သည်။

"ဟေး . . . ဒရိုင်ဘာ . . .၊ ဟိုမိန်းမနဲ့ အဘိုးကြီးကို တင်ပြီး မောင်းသွားတော့။ ဒီကောင်ကို ထားခဲ့။ ဟေ့ကောင် ဘာငေးနေတာလဲ။ တက်လေ မောင်း . . ."

ခရီးသည် အမျိုးသမီးနှင့် အဘိုးကြီးလည်း ခပ်ရွံ့ရွံ့ပင် ကားပေါ်သို့ တက်ကြသည်။ ဒရိုင်ဘာသည် ကျွန်တော့်ကို စောင်းငဲ့ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်ကား ခေါင်းထဲတွင် မူးဝေနောက်ကျိနေပြီးလျှင် နားအုံက ဒဏ်ရာကလည်း နာကျင်လာသည်နှင့် မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင် လဲလျောင်းနေရသည်။ အပြစ်မဲ့

သော ခရီးသည်များအား နှိပ်စက်ကလူ ပြုနေကြသူများကား မည်သူများ ဖြစ်လေသနည်း. . .။

ဤခရီးသည် ဆယ်မိုင်မျှသာ ဝေးသောခရီးဖြစ်သည်။ မြို့ခင်းသာကား မြို့အုပ်ရုံးစိုက်ရာ ဒေသတစ်ခုဖြစ်သည်။ ယခု ပုံအတိုင်းဆိုလျှင် မြို့ခင်းသာ၏ အပြင်ဘက် ငါးမိုင်ခန့်တွင် အစိုးရ၏ အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာစက်ထက် ဤကာကွယ်ရေး ဓားပြများ၏ အာဏာစက်က ပိုမို ပြန့်နှံ့နေကြောင်း ထင်ရှားသည်။ မြို့ခင်းသာ ဟိုဘက် လွန်လျှင်ကား တွေးဝံ့ဘွယ် မရှိ။

ထိုအခိုက်မှာပင် ကျွန်တော့်စာအုပ်သေတ္တာကို မှောက်ကာ စာအုပ်များကို တစ်အုပ်ချင်း ထုတ်၍ ဆွဲဆုတ် နေသံကို သဲ့သဲ့မျှ ကြားရသည်။ သည့်နောက်တွင်မူ ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ်သို့ ကြိမ်ချက်များ တစ်ချက်ပြီး တစ်ချက်ကျလာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မူးနောက်ကာ ဘာကိုမျှ မသိရတော့ဘဲ သတိလစ်သွားတော့ သည်. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း သုံး

ခေါင်းထဲတွင် မှုံနောက် ကိုက်ခဲနေသည်။
တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း နာကျင် ကိုက်ခဲနေသည်။
အနာရှိန်ကြောင့် အဖျားတက်ကာ စိုက်စိုက်တုန် ချမ်းလာသည်။

တစ်ဖြည်းဖြည်း သတိရလာသည့်အခါတွင် ကျွန်တော်မှာ လှည်းတစ်စီးပေါ်တွင် ရောက်နေကြောင်း သိရသည်။ နေလုံးသည် တောင်စွယ် ခါးစောင်းတင်လျက် ရှိနေပြီဟုထင်သည်. . .။ မျက်စိအစုံကို အသာအယာ ဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်သည်တွင် တောင်သူလယ်သမား အသွင်ဆောင်သော လူကြီးတစ်ယောက် နှင့် ဘောင်းဘီရှည်ဝတ် လူရွယ်နှစ်ယောက်ကို လှည်းပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသည်။

"ကျွန်တော် ဘယ်ရောက်နေလဲ ခင်ဗျာ"

"အော်. . . မောင်ရင် သတိရပြီလား . . .။ ကျုပ်တို့ မြို့စင်းသာ ကို မောင်းနေတာ. . .၊ ရောက်ခါနီးပြီ။ ရွာဦးရောက်နေပြီ။ အသာနေ အသာနေ မလှုပ်နဲ့" ဟု

ကြင်နာစွာ ပြောသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

"ကျုပ်တို့ လူကောင်းတွေပါ။ မောင်ရင်လေးကို ယာစပ်မှာ တွေ့တာနဲ့ သယ်လာတာ"

လှည်းနောက်မြည်းတွင် ဘောင်းဘီရှည် ဝတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့ကမူ ဘာမျှမပြော။ ရွာဆီသို့သာ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း လိုက်ပါလာသည်။

လှည်းမောင်းသူ အဘိုးကြီးက ထိုဘောင်းဘီဝတ် နှစ်ယောက်အား-

" ဘယ်မောင်းရမလဲ. . . "ဟု မေးလိုက်သည်။

"ဒေါက်ရာတွေ ဆေးထည့်ရအောင် အရီးချယ်တို့အိမ် မောင်းပါဗျာ " ဟု တစ်ယောက်က ဆိုသည်။

ကျွန်တော့် စိတ်ထဲတွင်မူ အင်း. . .လူကောင်း သူတောင်းတွေနဲ့ တူရဲ့. . .။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့အသက်နဲ့ကိုယ် အိုးစားမကွဲသေးတာဘဲ တော်လှပြီပဲ ဟု စိတ်တင်းမိသည်။

တအိအိ မောင်းလာသော လှည်းကြမ်းသည် မကြာမီ မြို့ခင်းသာ သို့ ဝင်လာလေသည်။ မြို့ဟုသာ ဆိုရသော်လည်း အမှန်စင်စစ် ရွာကြီး တစ်ရွာမျှသာ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ မြို့လယ်ရှိ အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့သို့ရောက်လျှင် လှည်းကို ရပ်လိုက်သည်။

"တဲ. . . ခေါ်စမ်းပါအုံးဗျာ။ ရှိမှ ရှိကြရဲ့လားမသိဘူး" ဟု ဘောင်းဘီရှည်ဝတ်ထားသူ တစ်ဦးက ပြောသည်။

"တိုဘိုးချယ်တို့ ရှိရဲ့လား။ ဟဲ့ လာကြစမ်းပါအုံး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချိန်ကား အနည်းငယ် မှောင်ရီပျိုးနေပြီ. . .။ ရွာတွင်း၌ တိတ်ဆိတ်၍နေသည်။

"ဘယ်သူလဲ. . ." ဟူသော မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်၏ အသံကို ကြားရပြီးလျှင် ပြူတင်းပေါက်တစ်ခု ပွင့်လာသည်။

"ဟင် ကိုမင်းဒင်တို့ပါလား. .။ ဘုရား၊ ဘုရား ဘာဖြစ်လာကြတာလဲ. .။ အထိတ်တလန့်ရှင်. . .။ လှည်းပေါ်က ဘယ်သူလဲ. . ."

"ခရီးသည် တစ်ယောက်နဲ့ တူပါတယ်။ လမ်းမှာဒဏ်ရာရပြီး လဲနေတာတွေ့လို့ တင်ခဲ့တာပဲ. . .။ အိမ်ပေါ်ခေါ်ရအောင် ဘယ်သူရှိလဲ"

"ဘယ်သူမှ မရှိဘူး၊ အရီးချယ်ပဲ ရှိတယ်။ ရှင်တို့ ဘာသာတင်ကြပေတော့။ ကိုကျော်စိုးရော ပါတယ်မှတ်လား"

မျက်နှာတည်တည်နှင့် ဘောင်းဘီရှည်ဝတ်ထားသူကား ကိုမင်းဒင်။ အခြားတစ်ယောက်မှာ ကိုကျော်စိုး ဟူ၍ သိလိုက်ရသည်။ ကိုကျော်စိုး ဆိုသူက ကျွန်တော့်ကို ပွေ့ချရန် ပေါင်နှစ်ချောင်းအောက်သို့ လက် လျှိုလိုက်သည်။

"အား အား" သူ့ လက်လျှိုသည့်နေရာတွင် အကိုင်မခံနိုင်သဖြင့် ဆတ်ကနဲ ခြေကို တွန့်လိုက်မိသည်။

"ကိုယ့်လူ နည်းနည်းလေးတော့ ကြိတ်မှိတ်ခံပေတော့။ ခင်ဗျားလည်း လမ်းလျှောက်နိုင်မှာ မှုတ်ဖူး။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပွေ့ချမှ ဖြစ်မှာပဲ" ဟု ကိုကျော်စိုး

ဆိုသူက ပြောသဖြင့် ကျွန်တော့်မှာ အံကြိတ်ကာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရသည်။ စောစောက အိမ်ပြူတင်းမှ ခေါင်းပြူကာ ထွက်၍ကြည့်သော မိန်းမပျိုသည် ပုဏ္ဏဆီ မီးအိမ်ကို ကိုင်ကာ ဆင်းလာသည်ကို သိရသဖြင့် သူ့ရဲဘော မနည်းကြောင်း ပြောလို၍ ငြိမ်ခံနေလိုက်ရသော်လည်း အခံရ မသက်သာလှပေ။ မိန်းမပျိုနောက်တွင် ကပ်လျက်ပါလာသော အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

"ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေရှင်. . .။ ဒဏ်ရာကလည်း မနည်းပါဘဲလား"

"ဒီ. . ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနဲ့မို့ ခံနိုင်တာပေါ့ကွယ်. .။ ခွေးရိုက် ဝက်ရိုက် နှက်သွားကြတာ။ ဟိုကောင်တွေ လက်ချက် နေမှာပဲ" ဟု လှည်းဦးစီး အဘိုးကြီးက စုပ်တသပ်သပ်ဖြင့် ပြောသည်။

"အမေအိုးကို ခေါ်လိုက်ပါအုံး။ အရီးချယ် ရေနွေးအိုးတယ်ခိုင်းလိုက်ပါ. ."

"အေးအေး. . မအိုးရေ. . လာစမ်းပါအုံး ဟဲ့။ ရေနွေးအိုးလေးများ တယ်ပါအုံး။ ကဲ ကိုမင်းဒင်တို့ နေရစ်ကြဦးနော်။ ကျုပ် သူကြီးဆီ သွားလိုက်စမ်းမယ်" ဟု ပြောကာ အရီးချယ် ဆိုသူသည် အိမ်ထဲမှ ထွက်သွားလေသည်. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း လေး

လူကား နေကောင်းပါသည်။ သို့သော် စိတ်မှာတော့ တော်နှင့် နေကောင်းနိုင်ဘွယ်မရှိ။ ကျွန်တော့်အဖို့ မင်းမဲ့တိုင်း ပြည်သဖွယ် စော်ကား ခံလိုက်ရခြင်းကို ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ၊ ဒေါသ ထွက်မိသည်။ ခါးပြတိုက်သည် တို့ကို ကြားဖူး ကြုံဖူးပါသည်။ ရှိတာ၊ ပါတာ ပေးလိုက်လျှင် ဓားပြသည် လိုတာရလျက် ကျေအေး သွားတတ်ကြသည်။ ကျွန်တော့် အဖြစ်မျိုး၊ လူကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် အစော်ကားခံရခြင်းမျိုးကား မိမိဂုဏ် သိက္ခာကို အစော်ကားခံရသည်ဟု နားလည် နာကျည်းနေမိ သည်။ ကျွန်တော် ဆိုလိုသည့် ဂုဏ်သိက္ခာမှာ လူဆိုသည့် ဂုဏ်သိက္ခာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဒွေးလေးအုံးသည် မျက်လုံး ကလယ်ကလယ်ဖြင့်

ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေသည်။ ထိုအခါ ချစ်ချစ်၊ ကိုမင်းဒင်၊ ကိုကျော်စိုးတို့ကလည်း ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေကြသည်။

အမှန်စင်စစ် ကျွန်တော်၏စိတ်ထဲတွင် ခံစားနေရ သည်တို့ကို ဤလူသိုက် နားလည်နိုင်မည်မထင်. . ။ မြန်မာပြည် တွင် မဖွံ့ဖြိုးသေးသည့် ကျေးလက်ဒေသများ ဒုနဲ့ဒေးရှိသည်။ ထိုအရပ် ထိုဒေသ ထိုအရပ်မျိုးရှိ တောသူ တောင်သားတို့၏ ဘဝကို လေ့လာကာ သူတို့၏ လက်ငင်း လိုအပ်ချက်တို့ကို ကူညီဖြေရှင်းပေးရန် မွန်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်၊ ကြီးမားသော စေတနာဖြင့် ထွက်လာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤ မွန်မြတ်သည့် စေတနာကို ရင်ဝယ်ပိုက်လာခဲ့သူ တစ်ယောက်အား ရိုက်နှက် ကာ ဆီးကြို လိုက်သည့်အခါ အဘယ်မှာလျှင် စိတ်အားမပျက်ရှိ အံ့နည်း. . ။ သို့သော် ကျွန်တော် စိတ်မလျှော့သေးပါ။ စိတ်တင်းတင်းထားနိုင်ရန် ကြိုးစားရပေလိမ့်မည်။

"ဒီက. . . ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေ တွေ့ခဲ့ရတာက မြို့ခင်းသာ ကျောက်ခဲ ဒွေးလေးရဲ့"

ကိုမင်းဒင်က ဝင်၍ပြောသည်။ ထိုအခါ ဒွေးလေးအုံး သည်။ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးဖြစ်ကာ ဘုရားတ လေတော့ သည်။

"ဘုရား၊ ဘုရား။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲနဲ့ တွေ့လာတာကိုး"

ချစ်ချစ်သည် မျက်စိ မျက်နှာပျက်ကာ ပါးစပ်ကလေး အဟောင်းသားဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေသည်။

ချစ်ချစ်ဆိုသည့် မိန်းကလေး မျက်စိမျက်နှာပျက်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်မှာ ထူးခြားလှသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်မိသည်. . .။ **"မြို့စင်းသာ ကျောက်ခဲ"** ဟူသော နာမည်ကို ကြားလိုက်ရရုံဖြင့် ဒွေးလေးအုံး ဆိုသူ အဘွားကြီးလည်း တွန့်သွားကာ ဘုရားတသည်။ ယခု ချစ်ချစ်လည်း မျက်နှာမကောင်းလှ။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤ သူကောင်းသား မောင်းမင်းကြီးသား ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ဆိုသူသည် အဘယ်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးနည်း. . .။ ကျွန်တော်သည် ကျောက်ခဲ ဆိုသူကို ချက်ချင်း သိချင်နေသည်။ အဖြေ ရနိုးနိုးဖြင့် ကျွန်တော့်ဘေးတွင် ဝိုင်း၍ကြည့်နေကြသူများကို မျက်လုံး ကလယ်ကလယ်ဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော့်သဘောကို နားလည်သော ဗိုလ်မင်းဒင်က

"သူက ပျောက်ကျားဗိုလ် ဆိုပါတော့ဗျာ။ ဒီတစ်ဝိုက်မှာ သူ့ဩဇာနဲ့ ဘယ်သူမှ မကင်းကြဘူး. . .။ ကျွန်တော် စစ်ထဲကထွက်ပြီး ဒီမှာပြန်လာပြီး တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးလေးဘာလေး လုပ်ဖို့ အစပျိုးတော့ ဗိုလ်ကျောက်ခဲတို့ တော်တော်လေး ဩဇာတက်နေပြီ"

ကောင်းလေစွ။ ကျေးရွာ ကာကွယ်ရေးဟူသည် လူကောင်း သူကောင်းများကို ကာကွယ်ရမည့် အလုပ်ဖြစ်သည်။ ယခုကား. . . ဒွေးလေးအုံး ပြောသကဲ့သို့ သူခိုးဓားပြကမ်းသူ့ အဖြစ်သာတည်း. .။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်တွင်း၌ ဤအဖြစ်ဆိုးမျိုး တွေ့ရသည့် ဒေသပေါင်း မည်မျှ ရှိလေမည်မသိ။

"ဒီမယ် ငါ့တူ. . .။ ကျောက်ခဲက မြို့ခင်းသာမှာ အစကတည်းက ဩဇာကြီး ကြေးရတတ် သားသမီးကွယ့်. . .။

သူ့အဖေက ပြောရရင် လယ်ရှင်။ ဒီတော့. . . မြေနဲ့ ယာနဲ့ အလုပ်လုပ်ကြရတဲ့ သူတွေမှာ သူတို့ကို ယယ်ကြောက် ဖြစ်နေတာပေါ့ကွယ်" ဒွေးလေးအုံးက ကြားဝင်၍ ပြောသည်။ တစ်ဖန် ကိုမင်းဒင်ကဆက်ပြန်သည်။

"သူ့မှာ ကိုယ်ခံကောင်းတယ် ထင်ပါရဲ့ဗျာ။ သူ့ လုပ်ပုံ တိုင်ပုံကို ကျွန်တော် ပြောပြမယ်ဗျာ။ မြို့ခင်းသာကို မြို့အုပ်တစ်ယောက် ရောက်လာပြီဆိုကြပါစို့။ အဲ. . . ကိုကျောက်ခဲက သေနတ် တကားကားနဲ့ မြို့အုပ်အိမ် တက်တော့တာပဲ။ ဒီတော့ ရန်မများချင်တဲ့ သူများက ရှောင်ကြတာပေါ့ဗျာ"

ကောင်းလှပါစွ. . .။ သူတို့ မြို့စင်းသာတွင် 'မွတ်မိကျောင်းဖြစ် မြစ် မချမ်းသာ' ဓာတ် စင်းနေပြီ . . .။

ဤတွင် ကိုမင်းဒင်က ဆက်၍ သူရဲကောင်းကြီး ဗိုလ်ကျောက်ခဲ အကြောင်းကို ပြောပြသည်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲတွင် မကောင်းမှု မှန်သမျှ စုဝေးနေဟန် တူသည်။ ရပ်ရွာတွင် တချို့အားသတ်၊ လူသတ်၊ မုဒိန်းမှုကျူးလွန် ထင်တိုင်း ကျင့်နေဟန် တူသည်။

"ခက်တာက ဒီအရပ်မှာ အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာစက် ဆိုတာက ထိရောက်လှတာ မဟုတ်ဖူးဗျ။ ဒီတော့သူ့ကို ဘယ်သူ ပြိုင်ဝံ့မလဲ။ လူက မြေရှင်သား . . .၊ ပြီးတော့ အလုပ်က ကာကွယ်ရေး။ အာဏာရတဲ့ လူတစ်ယောက် လည်း သူတို့လို လူမျိုး မြှောက်ပေးထားပြန် ဆိုတော့ ခက်နေတာပေါ့။ လမ်းမှာ သူ့ လူတွေက ဓားပြတိုက်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွာတွေလည်းဝင် ဓားပြတိုက်။ အဲ. . . ပြီးတော့ သူလုပ်ပုံက သိပ်ရှင်းတယ်။ တစ်ခါ ဓားပြတိုက်ပြီးပြီ ဆိုရင် ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ထီပေါက်ပြန်ပြီ၊ မြင်းပွဲနိုင်ပြန်ပြီတဲ့ လို့ သတင်းလွှင့်လိုက်တာပဲ"

ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဝေးသည့် ခေါင်သည့် ဒေသတို့တွင် ပဒေသရာဇ်တို့ မင်းမူခြတည်း ...။ ထို ပဒေသရာဇ်တို့သည် ထိုထိုအရပ်တို့တွင် သက်ဦးဆံပိုင် မင်းငယ်ကလေး တစ်ပါး သဖွယ် အုပ်စိုးကြလေသည်။ သူတို့သည် အစိက အသက်သွေးကြောဖြစ်သည့် မြေယာလုပ်ငန်းကို စွဲ၍ စီးပွားကြသည်။ သူတို့သည် မြေယာကို မှီ၍ စည်းစိမ်ရစ်နေကြသူများ ဖြစ်သည်။

ထို မြေရှင်ပဒေသရာဇ်တို့၏ အခွင့်အရေး အဝဝသည် သားစဉ် မြေးဆက် အမွေ ဆက်ခံပိုင်ခွင့်ရှိနေသည်။ ကျောက်ခဲသည် မြေရှင်ကြီး၏ အမွေကိုဆက်ခံသည့် မြေရှင်ငယ်ကလေးဖြစ်ဟန် တူသည်။ စည်းစိမ်ရစ်နေသော မြေရှင်မိသားစု ဆိုသည်မှာ ဘဝဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကို ခံရဖူးသူများ မဟုတ်ကြ။ ဘဝတွင် အထိနာကြသူများ မဟုတ်ကြ။ များသောအားဖြင့် သူတို့၏ အမွေကိုဆက်ခံသည့် မြေရှင်အညွှာက်ကလေးများသည် လူဖြစ်လာကတည်းက ငွေဇွန်းကိုက်ကာ မွေးလာကြသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့အဖို့ လောကတွင် လိုတာ အားလုံးလိုလိုပင် ချက်ချင်းလက်ငင်း ရနိုင်သော အခြေအနေရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူတို့သည် လူ့ဘဝကို ရောက်လာကတည်းက အထက်စီး ရသူများပီပီ မာန်မာန ခက်ထန်ကြသည်။ အပျော်

ကြူးကြသည်။ မာန်ရစ်ကြသည်။ များသောအားဖြင့် မြေရှင်အညွှာက်ကလေးတို့ကား ပျက်စီးနေသောလူမိုက် ခေါင်းဆောင် များသာတည်း . . .။ ကျောက်ခဲလည်း ဒီပုံဆံထဲက ဒိတ်ပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ စဉ်းစားရင်း သူတို့ပြောသမျှကို နားထောင်နေမိသည်။

သူတို့ ပြောဆိုနေသည်ကို နားထောင်နေရသော်လည်း ခေါင်းက ဒဏ်ရာသည် စစ်စစ်ကိုက်လာသည်။ ခေါင်းမှာလည်း မူးဝေဝေ ဖြစ်လာသည်။ သို့ရာတွင် မြို့စင်းသာ ကျောက်ခဲ အကြောင်းကို ကြားရလေလေ၊ စိတ်ထဲတွင် ဒေါသထွက်လာလေလေ ဖြစ်လာသည် . . .။ မပြောတော့ပါဘူး ဟု မြိုသိပ်ထားသော်လည်း ကျွန်တော့်ပါးစပ်မှာ တလှုပ်လှုပ်တရွရွဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် တားဆီးချုပ်နှိမ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ စကားလုံးတို့သည် ကျွန်တော့်ပါးစပ်မှ အလိုလို ထွက်သွားကြသည်။ အားလုံးသည် သူတို့အချင်းချင်းပြောဆိုနေရာမှ ကျွန်တော့်ဆီသို့ စူးစိုက်ကြည့်နေကြသည်။ တစ်အိမ်လုံး ငြိမ်သွားသော ကျွန်တော်၏ အသံတစ်ခု သာလျှင် ကျယ်လောင်စွာ ဟိန်းထွက် လာသည်။

"လူလူချင်း ဒီလောက် အနိုင်ကျင့်တာ လွန်လွန်းလှသည်။ အနိုင်ကျင့်တဲ့လူက ဆိုးသလို၊ အနိုင်အကျင့်ခံရတဲ့သူတွေတာလည်း သတ္တိမရှိရာ ကြောက်ရာ ရောက်တယ်။ ဒီလူဆိုး သူမိုက်မျိုးကို တရားဥပဒေနဲ့ အနိုင် ယူရမယ်"

"ဟား ဟား ဟား. . ဒီမယ် တရားဥပဒေဆိုတာ မရှိဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗျ။ ဒါဟာ တရားဥပဒေပဲ . . . ” ဟု ကိုမင်းဒင်က သူ့လက်မှ သေနတ်ကို ပြကာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထိုစကားကို ကြားရသည့်အခါ ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံး နတ်ပူးသလို တဆတ်ဆတ် တုန်လာကာ ဒေါသ ထွက်လာသည်။ မိမိကိုယ် မိမိ ဒေါက်ရာရကာ အိပ်ရာထဲ လဲနေသည့်အဖြစ် ကိုပင် မေ့လျော့ကာ ဆတ်ကနဲ ခေါင်းထောင်၍ ထလိုက်ပြီးလျှင်-

“ဟင်း . . . ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့အရပ်မှာ လက်နက်အားကိုး ဆိုးချင်တိုင်း ဆိုးနေကြတာပေါ့။ လက်ထဲ သေနတ်ကလေး ရှိလာပြီဆိုရင် သွေး နားထင်ရောက်၊ ဟိုလူ ရှောက်ရမ်း၊ ဒီလူရှောက်ရမ်း။ ဒီမယ် ကိုမင်းဒင် . . . ၊ လက်နက်အားကိုးနဲ့ အနိုင် ကျင့်ရတာ မကောင်းပါဘူး ဗျာ။ လူ့ ယဉ်ကျေးခေတ်ကြီးမှာ ဒီလက်နက် မာနစိတ် တွေလည်း ထားဖို့ မကောင်းတော့ပါဘူး . . . ”ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

ကိုမင်းဒင်ကား ကျွန်တော့်စကားအရာတို့ကို သဘောတူဟန် မပြပါ။ သူ့ မျက်နှာတွင်ကား ပြုံးမဲ့မဲ့ အမူအရာကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော့်အား ပြောမယုံ ကြုံဖူးမှ သိလိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုချင်ဟန် တူပေသည်။

“ဟဲ့ ဟဲ့ လုပ်ပါအုံး . . ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ . . ။ အေးကွယ် . . . နောက်မှ ပြောကြရောပေါ့။ မှိန်းနေလိုက် မှိန်းနေလိုက်၊ စကားမပြောနဲ့ အုံး” ဟု ဒွေးလေးအုံးသည် ပျာပျာသလဲ ဖြစ်၍ ကျွန်တော့် ခေါင်း ကိုင်ရမလို ခြေကိုင်မရလို

ဖြစ်နေသည်။

“ဒွေးလေးတို့ဟာ လူမမာပါဆို စကားမပြော ပြောအောင် ဆွပေးနေကြတာကိုး” ဟု ချစ်ချစ်က သူ့ဒွေးလေးကို မျက်စောင်း တစ်ချက် ချိတ်လိုက်သည်။

“အေးလေ ခင်ဗျားတို့ အရပ်တင် မကပါဘူး။ ဒီနေ့ ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာမှာတောင် လက်နက်မာနနဲ့ ပြိုင်ဆိုင်နေကြတဲ့ကိစ္စတွေ အခုအထိ ရှိနေကြသေးတာပဲ။ ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံး မြေမှုန့်ဖြစ်သွားစေနိုင်တဲ့ အနုမြူလက်နက်တွေ၊ ဒုံးပျံ လက်နက်တွေ သူထက်ငါ ပြိုင်ဆိုင်လုပ်နေကြသေးတာပဲ။ တစ်ဖြည်းဖြည်း လူပေါ်စက လူရိုင်းခေတ် ပြန်ရောက်နေပြီလားလို့တောင် တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ထဲက ထင်လာတယ်”

ပြောရင်းပင် ကျွန်တော့်မှာ ဒေါသကိုမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ အော်ဟစ်ပြောဆိုမိသည့်အထိ အရှိန်တက်သွားပြီးနောက် ခိုက်တနဲ အိပ်ရာပေါ် လဲကျသွားလေသည်။ ခေါင်းထဲတွင်လည်း ခေါင်းတစ်ခြမ်း ထိုးကိုက်လာကာ မူးဝေဝေ ဖြစ်လာသည်။ နောက်ကျိုကျို ဖြစ်သွားသော်လည်း သတိကား လက်မလွှတ်ပါ။ နားထဲတွင် ချစ်ချစ်၏စိုးရိမ်တကြီး မြည်တွန်ဆူပူနေသံတို့ကို ကြားနေရသည်။

“တော်ကြပါတော့ရှင် . . . ။ လက်နက်စကားတွေ အာဏာစကားတွေ နောက်မှ ပြောကြပေါ့၊ ဒွေးလေးတလည်း ဒွေးလေးပဲ။ ဟော အရိုးချယ်တောင် လာပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟင်. . . ဦးလေးချစ်လည်း ပါလာသကိုး"

ထိုအသံကြားရသည်နှင့် ကျွန်တော်လည်း မျက်လုံးဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ကျွန်တော့် မြင်ကွင်းတွင် အသက်ငါးဆယ်ကျော်အရွယ် အဘိုးကြီးနှစ်ယောက်ကို မြင်ရသည်။ တစ်ယောက်မှာ စောစောက မှန်အိမ်ပြသူ အိမ်ရှင်အဘိုးကြီး ဖြစ်ပြီး လျှင် ကျန်တစ်ယောက်မှာ ရှန်နီတဘက်ကြီးကို ခေါင်းတွင် ကပိုကယိုရစ်ပေါင်းထားသည့် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူ့ ပုံပန်းမှာ ကုလားဖြူ ကြည့်ပြမှ ပုဆိုးလို ထမီလို ပြာပြာသလဲနိုင်လှသည်။ မျက်လုံး ပြူးကလီ ပြူးကလယ်နှင့် ဖြစ်သည်။

"ဟော မောင်မင်းဒင်တို့လည်း ရောက်နေသကိုး"

"ဟုတ်ကဲ့ သူကြီး"

ထိုအခါမှ စောစောက သူကြီး သွားခေါ်ဦးမည်ဟု အရိုးချယ်ဆိုသူပြောကာ ထွက်သွားသည်ကို သတိရမိသည်။

"အင်း. . . သူက သူကြီးကိုး"

"ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာလဲ မောင်မင်းဒင်ရဲ့။ နို့. . . သူ ကရော ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်ကလဲ။ ဘာလာလုပ် တာလဲ။ ဘယ်သွားမလို့ တဲ့လဲ . . ."

"ဟာ. . . သူကြီးဟာက မေးခွန်းတွေ များလှတယ်။ တစ်ခုစီ မေးမှပေါ့ဗျ" ဟု ကိုမင်းဒင်ကပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကိုမင်းဒင်က အဖြစ်အပျက်ကို အတိုချုံးကာ ပြောပြသည်။

"မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲနဲ့ ဈေးဦးပေါက်ခဲ့တာပဲ သူကြီး။

အဲဒါ သူက မင်းမရှိတဲ့တိုင်းပြည်မဟုတ်ဘူးတဲ့။ သူကြီးကို တိုင်ချင်လို့ ခေါ်ပေးပါဆိုလို့ ဦးလေးချစ်ကို ခေါ်တာပဲဗျား။ သူ့နာမည် က. . ." ဟု ဆိုကာ ကိုမင်းဒင်က ကျွန်တော့်ဖက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဟုတ်ပါရဲ့. . .၊ ကျွန်တော့် နာမည်ကို ပြောရန်ပင် မေ့နေခဲ့သည်။

"သိန်းဒန်လို့ ခေါ်ပါတယ်" ဟု တိုးတိုးပြောလိုက်ရသည်။

ကိုမင်းဒင်၏စကားတွင် ကလိသံကလေးပါနေသည်။ မှုစေတော့. . ။ သို့ရာတွင် သူကြီးဆိုသူကို ကြည့်လိုက်ပါဦး. . ။ မြို့ခင်းသာ ကျောက်ခဲ ဆိုသော နာမည်ကို ကြားရရုံဖြင့် နှလုံးတုန် ရင်ခုန် ဖြစ်နေဟန်တူသည်။

"ခင်ဗျားတို့ဟာက ဒီရောက်မယ်မကြာသေးဘူး၊ ကိုကျောက်ခဲ နဲ့ အရင်တွေ့တော့တာပဲ။ ကျုပ်နှယ်ဗျာ ဒုက္ခပါပဲ။ တိုင်ချက်က ကျုပ် လက်ခံလို့ရတာ မဟုတ်ဘူး ဗျ။ ဂုတ်တဲကို တိုင်ရမှာ။ ပုလိပ်ကမှ အမှုကိုလက်ခံနိုင်တာ ဆရာလေးတို့ရဲ့"

"ဟား ဟား ဟား . . .။ သူကြီးလုပ်နေပြီး တယ်လည်း ကြောက်တာကိုး ဦးလေးချစ်ရဲ့"

ကိုမင်းဒင်သည် ပြောပြောဆိုဆို တဟားဟား ရယ်နေလေသည်။

"ကြောက်ရပါသော်ကောဗျာ . . .။ ခင်ဗျားတို့ အမှုက

www.burmeseclassic.com

ရုံးရောက်မှာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ကိုကျောက်ခဲ သေနတ်က စီရင်မယ့် အမှုကိုးဗျ"

"ကဲ ကြားလား ကိုသိန်းဒန်။ ဒါပဲ နားထောင်ပေတော့။ အခြေအနေ အမှန်ကတော့ အဲဒါပဲ"

ကိုမင်းဒင်က ကျွန်တော့်ဖက်သို့ မေးတစ်ချက်ငေါ့ကာ ပြောသည်။ အားလုံးက သူကြီးကိုကြည့်ကာ ရယ်နေကြသည်။

"ကဲ ကဲ ကျုပ်ပြန်မယ် ကိုဖိုးချယ်။ မောင်မင်းကြီးသားများ နောက်ဆိုရင် ကိုကျောက်ခဲနဲ့ ပတ်သက်ရင် ကျုပ်ကို လာမခေါ်နဲ့ အဝေးကရှောင်ဖို့ပဲ"

"နေစမ်းပါအုံး သူကြီးရဲ့" ဟု ကျွန်တော်က ခေါင်းထောင်ထကာ တားလိုက်သည်။

"ဟော မောင်သိန်းဒန်ကလည်းကွယ် မထပါနဲ့အုံးကွယ့်"

"မဟုတ်ပါဘူး ဒွေးလေးအုံးရဲ့"

"ဘာမဟုတ်တာလဲ"

"ပြောစရာလေး နည်းနည်းရှိသေးလို့ပါဗျာ။ သူကြီးမင်းခင်ဗျား ဘာမှကြောက်စရာမလိုပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ဟာ ဥပဒေမရှိတဲ့ တိုင်းပြည်မဟုတ်ပါဘူးဗျ"

"ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာတော့ ဥပဒေဆိုတာ စာအုပ်ထဲမှာပဲ ရှိသဗျို့. . ."

ကိုမင်းဒင်က ကြားဝင်ပြန်သည်။

"အေးလေဗျာ။ အဲဒီ စာအုပ်ထဲမှာရှိတဲ့ ဥပဒေကို

အစာညီအစာ့ဖြစ်လာအောင် လုပ်ရဖို့က တိုင်းသူပြည်သားတွေဖြစ်တဲ့ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တာဝန်ပဲ မဟုတ်လား ..."

"မောင်ရင်လေးရဲ့ ဥပဒေ ဆိုတာကတော့ စာအုပ်ထဲ ရှိမှာပေါ့ကွယ်. . .။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့တော့ကြောက်တတ် ဝန်ကင်းပဲ မောင်ရင်လေးရေ။ သွားပြီဗျို့"

"ကဲ. . . ကိုသိန်းဒန်။ ကျွန်တော်လည်း ပြန်တော့မယ်။ နောက်တော့ တွေ့ကြသေးတာပေါ့"

"ခင်ဗျားတို့ ကူညီတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုမင်းဒင်"

ကိုမင်းဒင်နှင့် သူ့ရဲဘော် ကိုကျော်စိုးတို့ နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားကြသည်။ အချိန်ကား အတော်လင့်နေပြီ။ သို့သော်လည်း အိပ်မပျော်နိုင်သဖြင့် ဒွေးလေးအုံးနှင့် ချစ်ချစ်တို့အား ကိုမင်းဒင်အကြောင်းကို မေးမြန်းကြည့်မိသည်။

"သူက ဂျပန်တော်လှန်ရေးမှာလည်း ပါခဲ့တယ်. . .၊ မဟုတ်မခံ၊ လူရိုး စိတ်တိုပေါ့ကွယ် . . .။ မြို့စွန်မှာ မွေးမြူရေး စလုပ်နေတယ်။ ရပ်ရေးရွာရေးလည်း ကူညီပါတယ်။ ဒွေးလေးတို့တော့ တူလို သားလို ခင်နေတယ်။ ဒွေးလေးတို့ကိုလည်း စောင့်ရှောက်တယ်ကွယ့်"

မြို့ခင်းသာ ကျောက်ခဲ လို ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသလို ကိုမင်းဒင်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ရှိနေ၍သာ "မြို့ခင်းသာ" အဖို့ ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုဒေသမျိုးတွင် အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာစက်မှာ လူတစ်ယောက်ထဲ၏ လက်ထဲတွင် စုနေတတ်သည်။ ပထမ လူတစ်စု၏ လက်ထဲတွင် အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာရှိသည်။ ထို့နောက် လူတစ်စု ထဲမှ အမိုက်ဆုံး၊ သတ္တိအရှိဆုံး၊ အာဏာကို အလိုချင်ဆုံး၊ မကောင်းမှုကို အမြတ်နိုးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်လက်သို့ အာဏာစက်ရောက်သွားတတ်သည်။ လူထု အုပ်ချုပ်ရေးဆိုသည်မှာ ဝေးလာဝေး. .။ တစ်ခါတစ်ရံ မျက်စိလည်လမ်းမှား ရောက်လာတတ်သော နိုင်ငံရေးသမားတို့ မစားရ ဝခမန်း ပြောသည့် ဟောသည့် တရား ထဲတွင်သာ **"လူထုအုပ်ချုပ်ရေး"** ဆိုသည့် ဝေါဟာရ ရှိနေပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်လည်း တောင်စဉ်ရေမရ ဆက်၍တွေးသည်။ ကိုမင်းဒင်ကို ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက် လုပ်စေရသော် မသင့်လားဟူ၍လည်း စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ ဖြစ်နိုင်ပါမည်လား . .။

"ကဲ ကဲ အိပ်တော့" ဟုဆိုကာ ဒွေးလေးအုံးနှင့် ချစ်ချစ်တို့လည်း အခန်းထဲဝင်သွားကြသည်။ ကျွန်တော့်မှာမူ အိပ်မပျော်နိုင်သေး. . .။ ခေါင်းထဲတွင် အတွေးတို့မှာ အမျှင်မပြတ် ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့နေသည်။ ရန်ကုန်က ထွက်လာခဲ့ပုံ. . .၊ စပယ်တော အလွန် မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲနှင့် တွေ့ရပုံ. . .၊ ထို့နောက် ချစ်ချစ်၊ သူကြီး ဦးချစ်ဖွယ်တို့၏ အကြောင်းများ တို့ကိုပါ စဉ်းစား နေမိသည်. . .။ ရေစက်ဆုံဘို့ ဖန်တီးလာသည် ဟုပင် သဘော ရမိသည်။ ကျွန်တော့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ **'သစပြသာ'** တစ်ဝိုက်တွင် စတည်းချရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော်

လည်း အခြေအနေအရ ကျွန်တော်သည် **"မြို့ခင်းသာ"** တွင် အခွင့်သာသ၍ အခြေတည်ရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်သည်။ သို့နှင့် မီးလင်းကာနီးမှ မှေးကနဲ အိပ်ပျော်သွားလေသည်. . .။

အခန်း လေး

ဦးဘိုးချယ်၏ အိမ်တွင် ကျွန်တော် စတည်းချနေသည်မှာ သုံးရက် ရှိခဲ့ပြီ...။ ဒဏ်ရာများလည်း သက်သာစပြုလာသည်။ ထို သုံးရက်အတွင်း အိမ်ရှင်တို့ကလည်း လိုလေသေးမရှိအောင် ဂရုစိုက်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော့်ကို ပို၍ ဂရုစိုက်သည်ဟု ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် ထင်နေမိသည်။ ဤကား ကျွန်တော့် အထင်မျှသာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူ၏ ရိုးသားဖြူစင်သော စိတ်သဘောထားသည်ကား ကျွန်တော့်အာရုံတွင် ထင်လင်း ပီသလာသည်ဟု ယူဆသည်။ ချစ်ချစ်၏ ဆက်ဆံမှုသည် ရိုးသားပွင့်လင်းသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ. . ကျွန်တော်သည် အရီးချယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒွေးလေးအုံးတို့နှင့်သာ ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံပြောဆိုဖြစ်သည်။ ချစ်ချစ် နှင့်မူ သတိကြီးစွာထား၍ ဆက်ဆံရသည်။ အကြောင်းမှာ. . . မြို့နှင့်တော ဆက်ဆံရေးတွင် ရှေးအခါကစ၍ နာမည်ဆိုး နာမည်ပျက်များ ရှိခဲ့သောကြောင့်တည်း။

ကျွန်တော်၏ ဆိုလိုရင်းသဘောကို နားလည်အောင် ရှင်းပြပါဦးမည်. . .။ မြို့ကြီးသူ မြို့ကြီးသားတို့သည် တောသူတောင်သားတို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင် အမြဲတစေ အပေါ်စီး ရခဲ့ကြသည်။ မြို့နှင့်တောသည် အစစအရာရာတွင် အဆင့်အတန်း အားဖြင့် ကွာခြားခဲ့သည်။ မြို့နှင့်တော ခြားနားချက်သည် ရင်ကြားစေ့မလာဘဲ တစ်မြည်းမြည်းကြီးလာသည်။

ကျွန်တော်သည် မြို့ကြီးသားတစ်ယောက် ဖြစ်လင့်ကစား ယခု ကျွန်တော် ရောက်ရှိနေသည့် မြို့ငယ်သာသည် မြို့ကြီးပြကြီးနှင့် ဝေးသည့် တောမြို့ကလေးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်နှင့် သူတို့၏ဆက်ဆံရေးသည် မြို့နှင့်တော၏ ဆက်ဆံရေး ဖြစ်နေပြီကို ကျွန်တော် သဘောပေါက်မိသည်။ တိုးတက် ကောင်းမွန်စေပြဖြစ်ပြီး ကွဲပြားခြင်းနားမှု မရှိသည့် ဆက်ဆံရေးကိုသာ ကျွန်တော် လိုလားသည်။

ကျွန်တော်သည် ရှေးရှေးကာလက တောသို့ဆင်းကာ ဝင့်ဝါမောက်ကြွားသည့် မြို့ကြီးသားမျိုးအဖြစ်နှင့် ဤဒေသသို့ ရောက်လာသည်မဟုတ်ပါ...။ ကျွန်တော့်တွင် မွန်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုကို ရင်ဝယ်ပိုက်ကာ ဤဒေသသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အထင်အမြင် အမှား

မခံနိုင်ပါ။

သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ချစ်ချစ်တို့ တူဝရီးတစ်စုနှင့် ဆက်ဆံသည့်အခါ ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာ ဟူသမျှကို ထိန်းချုပ်ဆင်ခြင်ကာ ကျွန်တော် ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည်။ အရေးကြီးသည်မှာ **စေတနာ** ပင် ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သည်။ ကျွန်တော်၏ စေတနာ ဖြူစင်ခဲ့လျှင် ကျွန်တော့်ရည်ရွယ်ချက်၊ ကျွန်တော့်လုပ်ငန်း အောင်မြင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

"နေကောင်းပြီ. . . ဆိုရင် အိမ်ပြောင်းရမယ်. . .။ ဒီအိမ်မှာ ကြာကြာနေလို့ မတော်ဘူး။ ကိုမင်းဒင်ကို နေစရာအိမ်ရှာပေးဖို့ အပူကပ်ရမှာပဲ" ဟူ၍ စိတ်ထဲတွင် တွေးမိသည်။

တောမြို့ကလေး ဆိုသည်မှာ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး စသော မြို့ကြီးပြကြီး များနှင့်မတူ။ ကောင်းတာလုပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးတာလုပ်သည် ဖြစ်စေ ချက်ချင်းလက်ငင်း သတင်းပြန့်လွယ်သည်။ ပြီးတော့လည်း လူဦးရေ နည်းပါးသည့်ဒေသ ဖြစ်သဖြင့် ကိုယ်လုပ်သမျှသည် နာရီပိုင်း အတွင်း သတင်းဖြစ်သွားလွယ်သည်။ အထူးသဖြင့် လူစိမ်းတစ်ယောက် ရောက်လာပြီဆိုလျှင် ဒီလူ ဘာလို့ လာတာလဲ. . .။ ဘာကိစ္စလဲ. . .။ ဘယ်ကလဲ. . .။ စသည်ဖြင့် သိချင်ကာ မျက်လုံးစုံဖွင့်လျက် အကဲခတ်နေကြသည်သာ များသည်၊ သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်တော့်အဖို့ မည်သို့မျှ အကြောင်းထူးမည် မဟုတ်သော်လည်း အပျိုအရွယ်ကလေး တစ်ယောက်ရှိသော အိမ်တွင် ကျွန်တော်လို သူစိမ်းတစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြာကြာနေလျှင် အိမ်ခံအဖို့ ပြောစရာဆိုစရာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

တကယ်ဆိုတော့ . . . ကျွန်တော်၏ အလုပ်သည် မလွယ်လှပါ. . .။ ရန်ကုန်က ထွက်လာခဲ့စဉ်က စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့သမျှသည် လက်တွေ့တွင် အားလုံးနီးပါးမျှ လွင့်စင်စပြုလေပြီ. . .။ လုပ်ငန်းပင် မစရသေး။ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း မြို့ခင်းသာ ကိုကျော်ခဲက ဦးစွာ ဈေးဦး ဖောက်လိုက်သဖြင့် စိတ်ဓာတ် အနည်းငယ် ကျဆင်းခဲ့ရသည်။ ယခုတစ်ဖန် နေရေးထိုင်ရေး စဉ်းစားကာ ခေါင်းရှုပ်ရပြန်ပြီ. . .။ **သို့သော် မတတ်နိုင်ပြီ...။ ကိုယ် စမိသည့်အလုပ်ကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် လုပ်ရမှ ကျေနပ်တတ်သော ကျွန်တော့်အဖို့ မြို့စင်းသာတွင် အစခြစိုက်ကာ အစမျိုးရန် အစိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။**

တောနယ် ဆိုသည်မှာ သဘာဝ ကိုကပင် လွတ်လပ်ပွင့်လင်းသည့် ဒေသဖြစ်သည်။ မြို့ကြီးပြကြီးလို အယောင်ဆောင်မရှိ။ လုပ်ငန်း ကိုင်ခန်းသာ အခြေဖျိုးမိပြီဆိုလျှင် အလွန်အလုပ် လုပ်ကောင်းသည့် ဒေသဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ရွေးချယ်ခဲ့သည့် လုပ်ငန်းကလည်း အကောင်အထည်မပေါ် နိုင်စရာမရှိ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်၊ အနှောင့်အယှက် ကင်းကင်း ရှင်းရှင်း လုပ်ကိုင်ရလျှင် ဘယ်မျှ ကောင်းပေမည်နည်း. . .။

"ဘာများ တစ်ယောက်တည်း တွေးနေတာလဲ မောင်သိန်းဒန်ရဲ့။ မင်း ဒဏ်ရာတွေ ဘယ့်နယ်နေသေးသလဲ. . ."

စိတ်ကူး ကောင်းနေခိုက် လုပ်ငန်းခွင်ဆင်းရန် ပြင်ဆင်

လျှက် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာသည့် ဒွေးလေးအုံးက ကျွန်တော့်ကို မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူး ဒွေးလေးအုံးရယ်. .။ တောင်တောင် ဤဤ တွေးနေတာပါ။ လူကတော့ နေကောင်းသလောက် ဖြစ်နေပြီဆိုပါတော့. . ."

"လူက နေကောင်းရင် ဘာလိုသေးလဲကွယ့်"

"ကျွန်တော် ဒီမှာ အခြေစိုက်ပြီး အလုပ်တစ်ခုခု လုပ်ရမလားလို့ စဉ်းစားနေတာပါ ဒွေးလေးအုံး"

"စဉ်းစားမနေပါနဲ့ မောင်သိန်းဒန်ရဲ့. . .။ လုပ်ချင်တာလုပ်ပါ။ ဒွေးလေးအုံးတို့ အိမ်မှာ နေချင်သလောက်နေ။ ဘာမှ အားနာစရာမရှိဘူး။ တို့ တူဝရီးသုံးယောက်ထဲရှိတာပဲ။ ငါတူအတွက် ဘာမှတာဝန် မပိုပါဘူး"

ခက်နေလေပြီ. . .။ ဒွေးလေးအုံးသည် ကျွန်တော့်[illegible]တို့ အစီပွာယ်တစ်မျိုး ကောက်နေလေပြီ. . .။

"ဒီမှာ အခြေစိုက်ဖို့ဆိုတာ **မြို့စင်းသာ** ကို ပြောတာ ဒွေးလေးရဲ့။ ဒွေးလေးတို့အိမ် ပြောတာမဟုတ်ဖူး။ ဒါလည်း ကျွန်တော် စဉ်းစားနေပါတယ်"

"ဘာများ စဉ်းစားနေတာလဲ ကိုသိန်းဒန်ရဲ့"

ယော. . လာပြန်ပြီ တစ်ယောက်။ ချစ်ချစ်သည် ထမီ[illegible] ဝတ်ကာ ထမင်းအုပ်ကြီးကိုဆွဲလျှက် နောက်ဖေးမှ ထွက်[illegible]ခဲ့ ကျွန်တော့် စကားကို အဖျားဆွတ် ကြားရသည်နှင့်[illegible]လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လုပ်ငန်းကိုင်ခန်းပါ ချစ်ချစ်"

"ဒီမှာ အခြေစိုက်မလို့တဲ့ အေ့။ အဲဒါ ငါက ဘာမှ အားနာစရာမရှိကြောင်း ပြောနေတာ။ အလုပ်အကြောင်း နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး စဉ်းစားပေါ့ကွယ်. . .။ လူ နေကောင်းပါစေအုံး. . .။ နေကောင်းတော့ မောင်မင်းဒင်တို့နဲ့ တိုင်ပင်တာပေါ့။ ကဲ. . အခု လမ်းလျှောက်နိုင်ပြီ မဟုတ်လား။ တို့နဲ့လိုက်ခဲ့ပါလား မောင်သိန်းဒန်၊ အိမ်ထဲ ကုပ်နေရတာ ပျင်းစရာကြီး"

"ကောင်းသားပဲ ဒွေးလေး"

ချစ်ချစ်သည် အိမ်ပေါက်ဝမှ သမင်လည်ပြန် ကြည့်နေရာက-

"ကဲ လာပါတော့ ဒွေးလေး။ စကား ကောင်းနေလိုက်တာ ရှန်ချောင် မြင့်လှပြီ" ဟု နှုတ်ခမ်းစူကာ ခေါ်နေသည်။

ကျွန်တော်တို့ စိုက်ပျိုးခင်းယာတောဘက်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။

အခန်း ငါး

ကျွန်တော်တို့ "မြို့ခင်းသာ" အပြင်ဖက်သို့ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ရှုခင်းသည် ကြည်နူးဘွယ် သာယာလှသည်. . .။ အရှေ့ဘက်တွင် တောင်ကတုံး တစ်ခုရှိသည်။ ယင်းကို "မှန်မြစောင်"ဟုခေါ်သည်။ တောင်ဟုသာ ခေါ်ရသော်လည်း တောင်ပူစာ သာ ဖြစ်သည်။ ပေငါးရာ ကျော်ကျော်ခန့်မြင့် မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ တောင်ထိပ်၌ကား ထုံးဖြူဖြူဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလှသော စေတီတစ်ဆူရှိသည်။ ဤရှုခင်းမှာ အလွန်မြန်မာဆန်သော အညာရှုခင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အညာရပ်တွင် တောင်မှန်သမျှ ဘုရားတစ်ဆူ နှစ်ဆူ ရှိသည်ပင်. .။ မြန်မာတို့သည် တောင်ဟူသမျှကို အလွတ်မထား။ တတ်နိုင်သမျှ ဘုရားတည်ကြသည်သာ များသည်။ "ရွှေပြောင်ပြောင် တောင်ပေါ်က ဘုရား။ မယ်နှင့်မောင် ဆုပန်ထား ပေါင်း ရစေသား" ဟူ၍ပင် တေးချ ဖွဲ့ခဲ့ကြသေးသည် မဟုတ်လား။

မှန်မြစောင် သည် နောင်အခါတွင်မှ ဤနာမည်ရလာခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။ အင်္ဂလိပ်တို့ မြန်မာပြည်ကို သိမ်းပိုက်

www.burmeseclassic.com

သည့်အခါ တောင်တန်း တောင်ပူစာတို့ကို အချက်ပြသတင်းပို့သည့် မှန်ပြစခန်းများအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ယင်းကို အစွဲပြု၍ မှန်ပြတောင်ဟု အမည်တွင်လာဟန်တူပေသည်။ အညာတစ်ခွင်တွင် **မှန်ပြတောင်** အများအပြား ရှိနေပေသည်။ ထိုတောင်ကတုံး နောက်တွင်ကား ရိုးမအစွယ်ဖြစ်သော တောင်သေလာ ရှိသည်။ ညို့ညို့မှိုင်းမှိုင်းနှင့် လွမ်းစဖွယ်သာတည်း. . .။ ဤတောင်ရိပ် တောရိပ်ကြောင့် မြို့ခင်းသာ၏ ရာသီဥတုသည် အေးမြလှသည်။

"**ခေမာဝတီမြစ်**"သည် တောင်သေလာနှင့် မှန်ပြတောင်ခြေကို ရစ်ကာပတ်ကာ စီးဆင်းလာပြီးလျှင် မြို့ခင်းသာနှင့် တစ်မိုင်ခန့်အကွာ အနောက်ဘက်သို့ စီးကာ ဧရာဝတီသို့ ဝင်သည်။ မြို့ခင်းသာသည် ခေမာဝတီ နံဘေးတွင် အလျားလိုက်တည်နေသော မြို့လေးဖြစ်သည်။ မြို့ကွင်းမြို့ကွက်ကား အနံအားဖြင့် မကျယ်လှ။ အလျားလိုက်သာ ရှည်နေသည်။ တစ်နည်းဆိုလျှင် မြို့ခင်းသာသည် ခေမာဝတီ မြစ်ကမ်းတစ်လျှောက်တည်ထားသော ရွာတန်းရှည်ကြီး တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

"**ခေမာဝတီမြစ်**" **သည်** "**မြို့ခင်းသာ**" **၏ အသက်သွေးကြော ဖြစ်၏။ ခေမာဝတီ ကို မှီ၍ မြို့ခင်းသာဒေသသည် သီးနှံ ဖွံ့ဖြိုးရသည်။ ထိုဒေသတွင် အဓိက လုပ်ငန်းမှာ လယ်ယာလုပ်ငန်းပင်ဖြစ်သည်။ စပါးတော့ ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် မထွက်လှသေး။ ဝမ်းစာမျှသာ ထွက်သည်။ စပါးလုပ်သူလည်း နည်းပါးသည်ဟု သိရသည်။ များသောအားဖြင့် ပဲအမျိုးမျိုး စိုက်ပျိုး**

ကြသည့် ယာသမားသာ များသည်။ "ခေမာဝတီ" သည် သွားလာရန် လွယ်ကူသည့် မြစ်ကြီးတစ်ခု မဟုတ်။ ရေစီးသန်သည်။ အနည်းငယ် ကျဉ်းသည်။ ချောင်းကြီးသာသာ မျှသာ ရှိသည်။ သို့ရာတွင် တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ရေလျှံ၍ ရေကျ သွားသည့်အခါ မြစ်ဝှမ်းဒေသ တစ်လျှောက်တွင် နုန်းတင် မြေနုများပေါ်၍ ကျန်ရစ်သည်။ နုံးတင်မြေနုကြောင့် တောင်သူ တို့မှာ ထစ်နှစ်မျှင် နှစ်သီး ထွက်အောင် စိုက်ပျိုးနိုင်ကြသည်။ မြေနုတွင် သုံးလခံသည့် အလွှန်ဖြစ်ထွန်းသည်။ ကျွန်တော် ရောက်စအချိန်တွင် ခေမာဝတီ တမ်းတစ်လျှောက်က ရွာအချို့တား တကျိုးနီးယားအားတို့ စမ်းသပ် စိုက်ပျိုး နေကြလေသည်။ အတော်အသင့်ကား အောင်မြင်နေပြီ။ သို့သော် နည်းမကျလှသေးသဖြင့် အောင်မြင်ခန့်သလောက် မအောင်မြင်သေးဟု သိရသည်။

ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သား စိုက်ပျိုးခင်းများရှိရာ ခေမာဝတီ ဘက်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ချစ်ချစ်သည် ထမီတိုတိုဝတ်ကာ ရှေ့မှ သုတ်ခြေတင် သွားနှင့်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဒွေးလေးအုံးမှာ စကားတပြောပြောနှင့် နောက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

"ဒွေးလေးတို့ နေ့စဉ်အလုပ်က ဒါပဲလား"

"ဒါပဲပေါ့ကွယ်။ မင်း အရီးချယ်က ပဲလေး ဘာလေး လုပ်တယ်။ ရိုးရာအလုပ်ပါပဲကွယ်။ ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် မရှိလှဘူး။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်မြေကိုယ်လုပ်ရလို့ တော်သေးတာပေါ့။ တော်ရုံတန်ရုံပါပဲ။ အဲတော့ တို့

www.burmeseclassic.com

ဖက်က တောင်သူတွေ ဇာဂျီးနီးယားဆေးကို စမ်းသပ်ပြီး စိုက်နေကြတယ်။ ခုမှ အစဆိုတော့ သိပ်မဟန်လှသေးပါဘူးကွယ်။ မင်းတို့ အရီးချယ်လည်း ဇာဂျီးနီးယားဆေး ဒီနှစ်စပြီး စိုက်လေရဲ့။ အဲဒါ ကျူပ်ဖြင့် နားကို ငြီးနေတာပဲ။ ပါးစပ်က ဇာဂျီးနီးယားပဲ တဖွဖွရွတ်နေတယ်။ တစ်ညတခွလေ ညအိပ်နေရာကတောင် ထပြီး ယောင်သေးတယ်"

"အော် ဟုတ်လား။ အဲဒါ ကောင်းတာပေါ့ ဒွေးလေးရဲ့"

"အမယ် ဘာများကောင်းလို့လဲ။ အိပ်ရာက ထယောင်တာ ကောင်းသတဲ့လား။ လူဖြင့် အိပ်ကောင်းခြင်း မအိပ်ရဘူး"

"မဟုတ်ပါဘူး ဒွေးလေးရဲ့။ ယောင်တာ ကောင်းတယ် ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဇာဂျီးနီးယားစိုက်တာ ကောင်းတယ် ပြောတာပါ ဒွေးလေးရဲ့ . . .။ ဟား ဟား . . ."

"တို့တော့ ရိုးရာအလုပ်ပဲ ကြိုက်တယ်။ တစ်သက်လုံး ကိုယ့်မိဘ လက်ငုပ် ဒီပဲ ဒီယာ စိုက်လာတာပဲ။ မင်းတို့ ဇာဂျီးနီးယားက လုပ်ငန်းသစ် မဟုတ်လား"

"ဒါပေမယ့် ဈေးကိုက်တာချင်း မတူဘူး ဒွေးလေးရဲ့"

"အေးကွယ် နောက်တော့ ပြောသေးတာပေါ့။ ကဲ . . . အမို လိုက်ကြအုံးစို့။ ဟိုကောင်မလေး နှုတ်ခမ်းစူနေပြီ"

ချစ်ချစ်သည် ထနောင်းပင်ရိပ်မှရပ်ကာ ကျွန်တော်တို့

အား စောင့်နေသည်။ နေကား ထန်းတစ်ဖျားခန့်ရှိနေပြီ . . . သို့သော် စောင်ရိပ်ကြောင့် အေးမြနေသည်။

"ချစ်ချစ်က စိတ်မြန်လက်မြန်ကွယ့်။ မိဘဆိုး ဖတဆိုးလေးဆိုတော့ အလိုကလည်း လိုက်ထားရတယ်။ ဒွေးလေး ညီမအရင်းက မွေးတာ။ ကိုဖိုးချယ်တို့နဲ့ကလည်း ဆွေရိပ်မကင်း မျိုးရိပ်မကင်းဘဲ။ သူ့အဖေက စစ်အတွင်းက ဆုံးပါးသွားတယ်။ မအေကတော့ **စမယ်တော** မှာ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်လောက်က ဆုံးတယ်။ အဲဒီကတည်းက ဒီမှာလိုက်နေတော့တာပဲ။ ပြီးတော့ ခေတ်ကာလ မကောင်းတော့ **စမယ်တော** ဆိုတာ တယ်ပြီး မနေရဲကြတော့ဘူး။ သမီးပျိုလေးများ ဆိုရင် ပိုပြီး မနေထိုက်တဲ့ အရပ်ကွယ့်။ ဒါနဲ့ ဒွေးလေးတို့လည်း သူ့ကိုငဲ့ပြီး **မြို့ခင်းသာ** ကို ပြောင်းလာခဲ့ရတာ။ ဒါပေမယ့် **စမယ်တော** နဲ့ **မြို့ခင်းသာ** ဆိုတာကတော့ ကိုယ့်ဇာတိ ချည်းပါပဲ. . .။ မြို့ခင်းသာမှာတော့ နီးတို့ ဂုတ်တို့ ရှိလို့ ဟိုထက်ပိုပြီး နေလို့ထိုင်လို့ ကောင်းသပေါ့ကွယ်"

"ဒွေးလေးတို့ အရပ်က ဒီလောက်ပဲ ကျိုးလန့်စာစား ဖြစ်နေသလား"။

"မပြောပါနဲ့တော့ကွယ် . . .။ ခေတ်က တယ် မကောင်းလှဘူး။ အေးလေ. . တစ်နေ့က မင်းခံ့ရတာပဲ ကြည့်ပါတော့။ အေး. . . တို့လည်း အဆိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိရင် တစ်နေ့တော့ အကောင်းရှိကောင်းရဲ့။ နေပူရှိရင် နေရိပ် ရှိကောင်းရဲ့လို့ မျှော်လင့်နေကြရတာပဲ"

"ခေတ်က တယ်မကောင်းလှပါဘူး"

ဒွေးလေး ပြောသောစကားကို ပြန်၍ရွတ်မနေမိသည်။ ဘယ်ခေတ်ကတော့ ကောင်းသလဲ. . .။ ကျွန်တော်တို့ လူဖြစ်လာသည်မှာ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီ. . .။ ကောင်းသည့်ခေတ် မတွေ့ရသေး။ ကျွန်တော်တို့ ကုသိုလ် ဆိုးလေသည်ခေါ် ရမလား။ ဒီခေတ် ဒီအခါမှာ ကျွန်တော်တို့ လူဖြစ်လာရတာ မကောင်းဟု ဆိုရမည်လား။ သည်လိုကား ဟုတ်မည်မထင်။ တစ်ခေတ်ထက်တစ်ခေတ် ကောင်းအောင် ဖန်တီးရန်သာရှိသည်။ ဆိုးသည့်ခေတ်ကို ကောင်းအောင်၊ ကောင်းသည့်ခေတ်ကို၊ ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင် ဖန်တီးရမည်ဖြစ်သည်။ အလှည့် မသင့်သည့်အခါ ခေတ်ကောင်းရောက်အောင် ဖန်တီးကြိုးစားရင်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ရသည်တို့ရှိမည်။ မကောင်းထဲကပင် အကောင်းကို ရှာရပေမည်။ ဤနေရာတွင် ဒွေးလေးပင် စိတ်အားငယ်နေဟန်တူသည်။ သို့သော် "အဆိုးရှိရင် အကောင်းရှိကောင်းရဲ့။ နေပူရှိရင် နေရိပ်လည်း ရှိကောင်းရဲ့" ဟူသော ဒွေးလေး၏ မျှော်လင့်ချက်သည်ပင် အားတက်စရာ တစ်ကွက်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်ယူဆသည်။

သို့နှင့်. . ကျွန်တော်တို့ ခေမာဝတီမြစ်ကမ်းပါးသို့ ရောက်ကြသည်။ ခေမာဝတီသည် တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသည်။ ရေနည်းသည့် အချိန်ဖြစ်ရာ ရေသည် စိမ်းလဲ့ကြည်လင်နေ

သည်။ မြစ်ညာသို့မျှော်၍ ကြည့်လိုက်လျှင် ညို့ညို့မှိုင်းမှိုင်း ရိုးမတောင်တန်းကြီးကို မြင်ရသည်။ ကမ်းခြေတစ်နေရာတွင် ယာတွက်ထဲ၌ အရိုးချယ်သည် တကုပ်ကုပ် ပေါင်းသင်နေသည်တို့ လှမ်းမြင်ရသည်။ အရိုးချယ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် သစ်ပင်ရိပ်တစ်ခုအောက်၌ ရပ်နေသော လူနှစ်ယောက်ကိုလည်း မြင်ရသည်။

"အဲဒါ မင်း အရိုးချယ်ရဲ့ အလုပ်ခွင်ပဲ။ နှစ်တိုင်းဆိုရင် ဒီ အချိန်မှာ ပဲသိမ်းပြီးစမို့ အေးအေးလူလူ အနားယူတဲ့ အချိန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်အပူကိုယ်ရှာပြီး ဟင်္ဂနီးယား ဆိုတာ စမ်းစိုက်လို့ အနားမရဘူးလေ။ ဂေါ်ဖီတို့ ပန်းမုန်လာတို့လည်း စိုက်သေးရဲ့"

ကျွန်တော်တို့သည် မလှမ်းမကမ်းရှိ ယာတဲတစ်ခုတွင် နားကြသည်။ ချစ်ချစ်သည် နဖူးထိပ်တွင် စို့နေသော ချွေးစလေးများကို သုတ်ကာ ရိုးမဖက်သို့ မျှော်ကြည့်နေသည်။

ကျွန်တော်သည် ယခုမှပင် လွတ်လပ်ခြင်း၏ အရသာကို ကောင်းစွာ ခံစားမိသည်။ လူလည်း လန်းဆန်းလာသည်ဟု ထင်မိသည်။ ကွင်းမြင်တွင် တိုက်ခတ်လျက်ရှိသော လေပြည်သည် အေးမြလန်းဆန်းသည်။ လူ၏ စိတ်နှလုံးကို ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်စေသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် မြို့ကြီးပြကြီးတွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ လူမှန်း သိတတ်စကတည်းက ရန်ကုန်မြို့ကြီးတွင် အနေကြာခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့တော်တွင်မူ မြို့ကြီးပြကြီး၏ အနံ့အသက်ကြောင့် ကျွန်တော်တို့မှာ ညှော်မိသောကြက်လို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညှိုးလို့ နေသည်ဟု ထင်မိသည်။

"တယ်. . ကြည့်နူးစရာကောင်းပါလား ဒွေးလေး။ ရှုခင်းကလည်း တယ်ပြီး လွမ်းစရာကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် ဘယ်ကို လွမ်းရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး. . ." ဟုဆိုကာ ရိုးမဖက်ဆီသို့ လက်ကို ဆန့်တန်း၍ လေပြည်လေညင်းကို အားပါးတရ ရှိုက်သွင်းမိသည်။

"ရန်ကုန်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့သူကို လွမ်းတာများလား မသိတာကွယ်။ ဟုတ်ဖူးလား ချစ်ချစ်ရယ်"

ချစ်ချစ်ကား ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ဒွေးလေးကိုသာ ပြုံး၍ ကြည့်နေသည်။

"ရန်ကုန်ကို လွမ်းရမယ်၊ ဟုတ်လား ဒွေးလေး။ ကျွန်တော့မှာ လွမ်းစရာ မရှိပါဘူး။ "လွမ်းစရာ ဘာမရှိ၊ ကလိလို့ ခါခါ၊ လွမ်းစ ကိုရှာ၊ ရှာတာမှ လွန်ရှား။ အလွမ်းယောင် ဟိုအတုကို လွမ်းမှုမှတ်မှား. . ." ဆိုသလို ရှာကြံပြီး လွမ်းရမယ်ဆိုရင်တော့ လွမ်းနိုင်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ဒွေးလေးရယ် ရန်ကုန်ကိုတော့ မလွမ်းပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်ဆီမှာ လူဖြစ်ရတာ တယ် ကျဉ်းကြပ်တယ် ဒွေးလေး။ လူတွေကြည့်ရတာလည်း မြို့ကြီးပြကြီးရဲ့ အညှော်တွေ မိနေလို့လား မသိဘူး. . .။ ညှိုးလို့လို့နဲ့။ ပြီးတော့ ရန်ကုန်မှာဆိုတာက လူတွေဟာ သံပတ်ပေးထားတဲ့ စက်ရုပ်တွေလိုပဲ။ မနက်မိုးလင်းက ညနေ နေဝင်ပြီး အိပ်ရာထဲမှာ လဲသည်အထိ လှုပ်ရှားနေကြရတယ်။ စားသုတ်သုတ်၊ သွား သုတ်သုတ်

လုပ်ရင်လည်းသုတ်သုတ်ပဲ ဒွေးလေး။ နောက်က လူလိုက်လာသလား အောက်မေ့ရတယ်။ မနက်ဆိုရင် နီးရာဈေးအပြေးသွားဝယ်။ ပြီးတော့ ထမင်းကို မဆာလည်းစား။ ဆာလည်းစား။ ရုံးမှီအောင် အလုပ်မှီအောင် ဘတ်စ်ကားဆီသုတ်သုတ်သွား။ ညနေကျတော့လည်း သုတ်သုတ်ပြန်။ ဒါနဲ့တစ်နေကုန်ရော. . .။ မောစရာကြီးပါ ဒွေးလေး။ ကျွန်တော်တော့ လွတ်လပ်ခြင်းရဲ့ အရသာ ဆိုတာ ဒီမှာပဲ ကောင်းကောင်းခံစားနိုင်တယ်လို့ထင်တယ်"

ဒွေးလေးအုံးသည် ကျွန်တော့် စကားများကို နားမလည်တာန်ဖြင့် တွေတွေဝေဝေ ကြည့်နေသည်။ တကယ်လည်း နားလည်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ချစ်ချစ်ကား ပါလာသော စားစရာအထုပ်ကို ဖြေကာ ယာတဲတစ်နေရာတွင် ရေနွေးအိုး တည်နေလေသည်။ ထိုသို့လုပ်ကိုင်ရင်း ကျွန်တော်ပြောသည်တို့ကို စူးစိုက်နားထောင်နေသည်။ ထို့နောက် မီးဖိုမှ ထကာ ယာခင်းဘက်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေပြန်သည်။ ပြီးလျှင် လက်ညှိုးထိုးလျက်-

"ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း ဒွေးလေး။ သူကြီးရယ်. . .၊ နောက်တစ်ယောက်က ဘယ်သူပါလိမ့် . . .၊ ကြည့်စမ်းပါအုံး ဒွေးလေးရဲ့"

"အေးဟဲ့ ကိုဖိုးချယ်ဆီ ဘာလို့လာတာလဲ။ ဟဲ့ ဟဲ့ ခါတ်ပုံ ပုံးကြီး တကားကားနဲ့။ မောင်ဖေသက်နဲ့တူတယ်။ ဘာများ အလုပ်ရှုပ်ပြန်ပြီ မသိဘူး။ ဟော ပေ့တို့ဆီလာနေကြပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်လည်း သူတို့ ကြည့်ရာဘက်သို့ ခေါင်းထောင် ကြည့်လိုက်မိသည်။ အဘိုးကြီးနှစ်ယောက်နှင့် လူရွယ်တစ်ယောက် ကျွန်တော်တို့ တဲရှိသို့ လာနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဘိုးကြီး နှစ်ယောက်ကား အရီးချယ်နှင့် သူကြီးဦးချစ်ဖွယ်တို့ပင် ဖြစ်သည်။ လူရွယ်ကိုကား မသိသေး။ သူ့ပခုံးထက်တွင် ကင်မရာ တစ်လုံးကိုလည်း လွယ်ထားသည်။

"မောင်သိန်းဒန်ရေ. . . အဲဒါ သတင်းထောက် မောင်ဖေသက် ဆိုတဲ့ လူငယ်ကွယ့်။ မင်းစကားပြော မမှားစေနဲ့။ တောပြော တောင်ပြော မပြောလေနဲ့။ သတင်းစာထဲ ပါသွားမယ် သိလား"

ကျွန်တော်တို့ စကားမဆုံးမီပင် အရီးချယ်တို့ လှသိုက်ယာတဲသို့ ရောက်လာကြသည်။ သတင်းထောက် ကိုဖေသက် ဆိုသူသည် ကျွန်တော့်ကို မသိမသာ အကဲခတ်၍နေသည်။

"ဟောဒါ ရန်ကုန်က တစ်နေ့ကပဲ ရောက်လာတဲ့ မောင်သိန်းဒန် ကွယ့်။ စိုက်ပျိုးခင်းလေးများ လုပ်ရမလားလို့ စနည်းနာ လာ ဆိုပဲ"

ဟု အရီးချယ်က စကားစလိုက်သည်။

"ဟဲ ဟဲ လာကြ၊ လာကြ၊ လက်ဘက်ရည်လေးများ သောက်ကြဟဲ့။ ချစ်ချစ် ဒီနေ့ ဘာယူခဲ့သလဲ"

ချစ်ချစ်သည် စားစရာများကို ပြင်ဆင် ထည့်ပေးနေသည်။

"ထမင်းကြမ်းပဲ ကြော်လာခဲ့တယ်အရီး။ ပြီးတော့ မနေ့

ညနေက ဆနောင်းတိုင် ဘက်က မယ့်အုံး ပြန်လာလို့ စာကလေးကြော် ပါလာတယ် အရီး"

"အေး ကောင်းသဟဲ့ မောင်သိန်းဒန် စားဖူးမယ် မဟုတ်ဘူး"

ကျွန်တော်ကား ခေါင်းတုံးကလေးများ ပြောင်နေသည့် စာကလေးကြော်တို့ကို ပန်းကန်ပြားထဲတွင် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အူယားသွားသည်။

သတင်းထောက် ကိုဖေသက် ဆိုသူသည် လူရွယ်ရွယ် ခင် ဖြစ်သည်။ ကိုဖေသက်သည် ကျွန်တော့်ကို အကျွမ်းတဝင် မိတ်ဆွေ ဖွဲ့လိုဟန်တူသည်။ အထူးသဖြင့် ရန်ကုန်က လာသည် ဆိုသဖြင့် စကားစမြည် ပြောလိုဟန်တူ၏။

"ကိုဖေသက်ကဗျာ ကိုဖိုးချယ်ရဲ့ ဟင်္ဂျီးနီးယား ပျိုးခင်းကို လာကြည့်သတဲ့။ သတင်းလေး ဘာလေးများ ရေးရအောင်နေမှာပေါ့။ သတင်းရေးရင် မြို့ခင်းသာမှာ ဟင်္ဂျီးနီးယား စစိုက်တဲ့ ကိုဖိုးချယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ ထည့်ရေးလိုက်နော်"

ဟု သူကြီးက စကား စလိုက်သည်။

"အိုး သူကြီးကလည်း သတင်းစာထဲ ပါနေရော့မယ်"

ဒွေးလေးအုံးက ပျာပျာသလဲ လှမ်း၍ပိတ်လိုက်သည်။

"ပါလည်း ဘာဖြစ်သလဲ ဒွေးလေးရဲ့" ချစ်ချစ်က ဝင်၍ ထောက်သည်။

"ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ ဒွေးလေးလည်း ဘာမဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောက်ဖို့လောက် တတ်တာပဲ။ ကျုပ်နာမည်ပါတော့ ဘာဖြစ်သလဲဗျ။ နောင် တာဂျီးနီးယား အမတော်ကြေး ပေးရင် ဖိုးချယ်တို့ ရှေ့ဆုံးက ရမှာပေါ့"

ကိုဖေသက်သည် သူတို့လင်မယား အချီအချ ပြောနေကြသည်ကို ကြည့်ကာ ရယ်နေသည်။

"ဒါနဲ့ ဟိုသူငယ် ဘယ်သူ၊ အေးအေး . . . မေ့နေလိုက်တာ မောင်သိန်းဒန် ဆို မဟုတ်လား။ အေး . . . မောင်ရင့်အနာတွေ ဘယ့်နှယ်နေသေးသလဲ။ ပျောက်ပြီလား"

"ပျောက်သလောက်ဆိုပါတော့ သူကြီး"

"ဘာဖြစ်တာလဲဗျ"

သတင်းထောက်က စပ်စပ်စုစု လုပ်နေပြန်သည်။

"ဟိုကွယ် ရောက်တဲ့ညက တို့အိမ် လေ့ကားပေါ်က ချော်ကျလို့ကွယ့်။ တို့လှေကားကလည်း မင်းသိတယ် မဟုတ်လား . . .။ ခနော်ခနဲ့ ဖြစ်နေတာကြာပြီ။ ကိုဖိုးချယ်တို့များ လှေကားကို ပြင်ပါပြင်ပါ ပြောရတာ ဆယ်ခါမက ရှိရော့မယ်။ လှည့်စောင်းတောင် မကြည့်ဘူး။ သူ့ တာဂျီးနီးယားနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာပဲ"

သတင်းထောက် ကိုဖေသက်သည် ပြုံးစစ မျက်နှာပေးဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်နေလေသည်။ သူလည်း သတင်းထောက်ပေပဲ . . .။ မသိလျှင် နေရော့လား။ ကျွန်တော်ကား ပါးစပ်ထဲတွင် ရွစိရွစိ ဖြစ်လာသည်။ အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြလိုက်

ချင်သည်။ သို့ရာတွင် သူကြီးကလည်း မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက် ဖြစ်နေပြန်၊ ဒွေးလေးအုံးကလည်း စကား ဖာနေပြန် ဖြစ်နေရာ သူတို့ စိတ်ကြိုက်လိုက်ကာ ခပ်မဆိတ်ပင် နေလိုက်ရသည်။

"ကျွန်တော် ပြန်အုံးမယ် သူကြီး။ သတင်းထူးလေးများရှိရင်လည်း ကျွန်တော့်ကို လက်တို့လိုက်ပါအုံး သူကြီးရယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ သူကြီးကို အားကိုးနေရတာ"

"သတင်းလိုချင် ဂတ်တဲ သွားပါလားကွ"

"ဂတ်တဲ သွားလို့ စက်ဘီးနှစ်ယောက်စီးလို့ ဖမ်းတဲ့အမှုပဲ ရမှာပေါ့ သူကြီးရဲ့ ဟဲ ဟဲ . . .၊ သွားမယ်ဗျို့ ကိုသိန်းဒန်။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ဗျာ"

ကျွန်တော်က ခေါင်းညိတ်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ကိုဖေသက်ဆိုသူ ထွက်သွားလျှင် သူကြီးက စကားဆက်လေသည်။

"အံ့ပါ့ကွာ . . . သတင်းထောက်တဲ့။ ဘာမှမသိဘူး။ သိရင်လည်း အခက်ဗျာရဲ့။ ဒီကောင်ကလေးတွေ လက်က အလွန် သရမ်းတာ။ ရေးချင်ကာ ရေးထည့်လိုက်တာပဲ။ ဘယ်သူ့ ထိခိုက်မယ် မထိခိုက်ဖူး ဆိုတာကို မစဉ်းစားဘူး။ မောင်မင်းကြီးသားက ရေးဖို့လောက် တတ်တာ။ တကယ့် အရေးဟဲ့ ဆိုရင် ဘျုပ်တို့သာ ခေါင်းကြီးရတာ။ မောင်သိန်းဒန်ရေ . . . မောင်ရင့်အကြောင်းများ ယောင် ့ို့မှ မဟလိုက်နဲ့ဗျာရဲ့"

"အို အရီးချစ်တို့က ကြောက်စရာမရှိ ကြောက်နေ၊ ချစ်ချစ်တို့ကတော့ မကြောက်ပေါင်။ ကိုယ့်ကိစ္စသာဆိုရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောချလိုက်မှပဲ။ ခုလည်း ဒီထက် ကောင်းတဲ့သတင်း ရှိအုံးမလား"

"အမယ်လေး ကြားသွားပါ့မယ် ငါ့တူမကြီးရယ် . . .။ ညည်းတို့ ကာလသား ကာလသမီးတွေ တယ် အပြောရ အဆိုရ ခက်တာပဲ။ အတင့်ရဲလိုက်တာ လွန်ရော။ ဒီအကြောင်းသာ သတင်းစာထဲပါရင် ဟို ကိုယ်တော်မြတ်က ဒီအတိုင်းကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဖူး တော်ရဲ့။ နောက်တစ်ချီ ထပ်လာလိမ့်အုံးမယ်။ အဲဒီတော့မှ ကျုပ်တို့ပါ ဒုက္ခရောက်ကုန်မယ်"

ဒွေးလေးအုံးသည် တူမကို မျက်စောင်းထိုးကာ ပြာပြာသလဲ ဖြစ်နေသည်။

"မဟုတ်တာဗျား ကျုပ်တို့တော့ မပါဘူးဗျို့။ အစောကြီးက ပြောလိုက်ပေရဲ့"

သူကြီးမင်းကလည်း ခေါင်းခါခါ လည်ခါခါ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်နေသည်။

"အဖြစ်မှန်ကို မပြောရဘူးတဲ့လား"

ကျွန်တော်က အတွန့်တက်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်သည် ဤအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံချင် ဖြစ်လာသည်။ ဂတ်ကိုလည်း မတိုင်ရ။ သတင်းထောက်နှင့် ဒက်ထိတိုးမြန်တော့လည်း အားလုံးဟန့်နေကြသည်။

"အဖြစ်မှန်တာ မမှန်တာက နောက်မှ။ ဒုက္ခရောက်မှာက အရင် မောင်ရဲ့။ ဒီကောင်လေးတွေက လက်သရမ်း

ပါတယ်လို့ ကျုပ် ပြောပကောဟာ။ မောင်ရင်တို့ ကိစ္စက ရန်ဘယ်များကိုး . . . ၊ နောက်ကြောင်း မအေးမယ့် ကိစ္စတွေကပဲ။ မဖြစ်ပါဘူး။ ကျုပ်လည်း လုပ်စရာကိစ္စတွေ ရှိသေးတယ်။ သုတ်ခြေ တင်အုံးမှပဲ။ ဒါပဲနော် ခုကတည်းက ပြောလိုက်ပေရဲ့။ မောင်ရင်တို့အထဲ ကျုပ် မပါဘူး"

သူကြီးသည် ပြောပြောဆိုဆိုပင် မြို့ခင်းသာဘက်သို့ ငြိမ့်သွားလေသည်။ ကျွန်တော်လည်း ထိုအကြောင်းကို မဆက်တော့ဘဲ ယာခင်းဖက်ဆီသို့သာ ငေးမောကြည့်ရှုနေလိုက်သည်။ မြို့ရဲ့ နာမည်က "မြို့ခင်းသာ"။ မြေခင်း လက်ခင်း သာယာသည့်မြို့၊ ရှုခင်းရှုကွက် သာယာသည့်မြို့၊ နေခင်း ထိုင်ခင်း သာယာသည့်မြို့၊ လက်တွေ့တွင်ကား နာမည်နှင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေလေသည် . . .။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လက်သရမ်းလှသည်ဆိုသည့် သတင်းထောက်မောင် ကိုဖေသက်ကို ထပ်မံ တွေ့လိုသေးသည်။ လက်သရမ်းသည့် လူရှိမှ ဤဒေသ၏ အဖြစ်အမှတ်မှန်တို့ကို တိုင်းပြည်က သိလိမ့်မည်။ တိုင်းပြည်က သိအောင် လှုံ့ဆော်ပေးရသော် မကောင်းလေလောဟု စဉ်းစားမိသေးသည်။

ချစ်ချစ်ကား ခေမာဝတီကမ်းစပ်သို့ မြူးတူးခုန်ပေါက်တာ ပြေးဆင်းသွားသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့ကို ငေးမောကြည့်ရင်း ထနောင်းပင်ရိပ်က ယာထဲတွင် လဲလျောင်းကာ မှိုးပြာပြာဆီသို့ အဓိပ္ပာယ်မရှိ ကြည့်ရင်း မှေး၍ မှိန်မျှော်သွားလေသည် . . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ခြောက်

"**မြို့ခင်းသာ**" တွင် ကျွန်တော် နေသားတကျ ရှိနေပြီ။ ဒဏ်ရာများလည်း ပျောက်ကင်းသလောက် ရှိသွားပြီ။ အလုပ်စခန်းကို အစပျိုး အခြေတည်ရန်သာ ရှိတော့သည်။ မြို့ခင်းသာ၏ အခြေအနေကိုလည်း စနည်းနာသင့်သလောက် စနည်းနာပြီးပြီ။ ဤဒေသသည် မဖွံ့ဖြိုးသေးသော ဒေသတစ်ခုဖြစ်သည်။ ရေမြေတောတောင် အခြေအနေက သာယာသည်။ စိုက်ခင်း ပျိုးခင်းအတွက် အောင်မြင်ရန် အထောက်အကူများ၊ အလားအလာများ ရှိသည်။ သို့သော် ဦးဆောင်မည့်သူမရှိ။ **ခေမာဝတီသည် မြို့ခင်းသာ ဒေသ၏ အသက်သွေးကြောတစ်ခုဖြစ်သည်။ ခေမာဝတီကြောင့် နုံးတင်မြေနုကျွန်းများ ပေါ်လာရသည်။ ထိုကျွန်းများတွင် ဆေး၊ ပြောင်း၊ ပဲအမျိုးမျိုး စိုက်နိုင်သည်။** တစ်ဖန် ရိုးမတောင်ပေါ်မှသည် ရောဝတီသို့ စီးဝင်သော ခေမာဝတီ၏ ရေစီးအလျင်သည် အလွန်မြန်သည်။ တောင်သေလာ၏ အထက်နားဆီတွင် အနည်းငယ် မတ်စောက်သော ရေကျများပင် ရှိသေးသည်ဟု သိရသည်။ ကျွန်တော်

ကိုယ်တိုင်ကား မရောက်သေး။ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုရေကျတို့ကို ပြောင်းသွယ်ပေးရသော် ဆည်သွင်းရေ ရနိုင်မည်ပင် ဖြစ်သည်။ သည်မျှ အခြေအနေ ကောင်းနေပါလျက် မဖွံ့ဖြိုးသေးသည့် ဒေသ ဖြစ်နေသည်မှာ ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက်ပြုမည့်သူ မရှိသောကြောင့်သာ ဖြစ်တန်ရာသည်။

မြို့ခင်းသာ ၏ အပြင်ဖက်သို့ ထွက်၍ ကြည့်လိုက်မည် ဆိုလျှင် မျှော်မဆုံးနိုင်သော ယာကွင်းပြင်ကြီးများကို မြင်ရသည်။ တစ်ပြင်လုံးကား စိမ်း၍မနေ။ ကွက်တိကွက်ကြား စိမ်းနေသည်မှာ ကြည့်ရသူ၏ ပသာဒကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ လန်းဆန်းစေသည်။ တစ်သီးသာ စိုက်ပျိုး၍ ဤရာသီတွင် ယာကို ပစ်ထားကြသူတို့၏ မြေသည် ခေါင်းတုံး ရိတ်ထားသည့်သဖွယ် ပြောင်တလင်းဖြစ်နေသည်။ ထို အထဲတွင် ကွက်တိကွက်ကြား စိမ်းလန်းနေသော စိုက်ခင်းတို့ကို တွေ့ရပြန်သည်။ အရီးချယ်၏ **ထနောင်းကုန်းသာတော** ဆီသို့ မျှော်၍ ကြည့်လိုက်လျှင် ဆေးခင်းများအကြား၌ ခေါင်းသင်နေကြသော လုံမပျိုတို့ကို တွေ့ရသည်။ အရီးချယ်သည် ထနောင်းပင်ရိပ် တစ်ခုတွင် ရပ်လျက် အခင်းကို ကြည့်ရင်းစီတီဖြစ်နေသည်။

ဤ မျှော်မဆုံးသည့် ယာတောကြီး တစ်ပြင်လုံးကို စက်မှ ထွန်စက်ကြီးများဖြင့် ထွန်ယက်လိုက်ရသော်. . .

ကျွန်တော်ကား စိတ်ကူးယဉ်၍ ကောင်းနေသည်။ ကျွန်တော့် **စိတ်ကူးထဲတွင် "မြို့ခင်းသာ စုပေါင်းလယ်ယာ စီမံကိန်း" ကြီး တစ်ခုကိုလည်း အကွက်ချ ကြည့်သည်။ ဗာဂျီနီးယားဆေး**

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်း၊ သုံးလပဲ၊ ပန်းမုံလာ၊ မြေမြို့ပန်း၊ ကြက်သွန်၊ ဂျုံ၊ စပါး စုံအောင် စိုက်ကြည့်သည်။ တောင်ယလာ တောင်စောင်းတွင်ကား အာလူးခင်းများ အစီအရီ စိုက်နိုင်သည်။ တစ်နှစ် သုံးသီးသီးအောင်စိုက်၍လည်း ကြည့်သည်။ တစ်ဖန် ဧမောဝတီကို တောင်ယလာ အထက်နားဆီတွင် ဆည်လိုက်သည်။ ရှေ့ကျနေရာတွင် ရေအားလျှပ်စစ် စက်ရုံကြီး တည်လိုက်သည်။ ထိုအခါ မြို့ခင်းသာ တစ်မြို့လုံး ထိန်လင်းလာသည်။ ရေဒီယိုသံလည်း ဝေဆာလာသည်။ တစ်ဖန် မြို့ခင်းသာမှသည် ဧပယ်တောသို့ သွားရာ လမ်းမကြီးကို ဖြူးနေအောင် ကတ္တရာလမ်းခင်းလိုက်ပြန်သည်။ လမ်းတစ်ဖက် တစ်ချက်၌ကား နီယွန်မီးချောင်းများ ထိန်ထိန်ညီးနေကြသည်။ မြို့ခြေတွင် ဗာဂျိုးနီးယား ဆေးပေါင်းရုံများ အစီအရီ ပေါ်လာသည်။ ထိုအခါ အရိုးချယ်က စုပေါင်း လယ်ယာ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခွေးလေးအုံးက အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင်။ ချစ်ချစ်က... အင်း ချစ်ချစ်က...

ကျွန်တော့် စိတ်ကူးတို့သည် ချစ်ချစ်ဆီသို့ရောက်လျှင် အဆုံးသတ်သွားလေသည်. . .။ ထိုအခါတွင်မှ ကြက်သီးဖြန်းကနဲ ထကာ ရုတ်တရက် သတိရလာလျက် ချစ်ချစ်ရှိရာ ထနောင်းကုန်း ယာတော သို့ တက်သုတ်ရိုက်ခဲ့လေသည်။

မနက်စောစောကပင် အရိုးချယ်တို့ တူဝရီးသုံးယောက် ဆေးပေါင်းသင်ရန် ရှိသည်ဆိုကာ ယာတောသို့ ထွက်သွားကြသည်။ ကျွန်တော်ကား အိပ်ရာထ အနည်းငယ် နောက်ကျသည်နှင့် နောက်မှလိုက်ခဲ့မည်ဟုဆိုကာ ချန်နေရစ်ခဲ့သည်။

ယနေ့ အစီအစဉ်တစ်ခုလုပ်ရန် စိတ်ထဲတွင် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ယင်းမှာ ကိုမင်းဒင်ကို တွေ့အောင် ရှာလျက် ကျွန်တော့် လုပ်ငန်းအကြောင်း တိုင်ပင်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။ သူနှင့်တိုင်ပင်ကာ အတည်တကျ နေထိုင်ရန် အိမ်ရှာရမည်။ မသကာ အိုးသစ်အိမ်သစ် ထူထောင်တန် ထူထောင်မည်။ ရန်ကုန်က ကျွန်တော့် ရဲဘော်ထံသို့လည်း ငွေမှာရတော့မည်။ ပါလာသည့်ငွေနှစ်ရာမှာ မောင်မင်းကြီးသား မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲလက်သို့ အရက်ဖိုးအဖြစ် ဝကွက် အပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ထနောင်းကုန်း ယာတောဆီသို့ လာခဲ့လေသည်။ မြို့ခင်းသာမှ ထွက်ကတည်းက ဧမာဝတီ ကမ်းစပ်အထိ ယာကွင်းပြင်ကြီးသည် တစ်ညီတည်း ပြန့်ကြနေသည်။

မြေကလည်း နုံးတင်မြေနုဖြစ်ရာ ဩဇာအဆီ အလွန်ဘက်သဖြင့် သီးနှံများ စိမ်းစိမ်းစိုစို ဖြစ်ထွန်းလှသည်။ ယခင်တစ်ခေါက် ယာတောသို့ရောက်စဉ်က စုံစေ့အောင် မကြည့်ခဲ့ရ။ ယခု တစ်ခေါက်တွင်ကား မြင်သမျှ ကြားသမျှ အာရုံသစ်တို့ကို စိတ်ဝင်စားလာကာ ယာခင်းတစ်လျှောက် တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်ခဲ့ရင်း ကျွန်တော်၏ စက္ခုသောတ အာရုံနှစ်ခုကို အနားမပေးတော့ဘဲ ကြည့်ရှုမှတ်သား လာရသည်။

"တောင်ယလာ"ထိပ်တွင် နေခြည်သည် ဝင်းမသျှက်ရှိသည် . . .။ ကန့်လန့်ဖြတ် ကျဆင်းလာသော နေခြည်တန်း အောက်တွင် မြူနှင်း အကြွင်းအကျန်တို့သည် ထိုက်တမ်း ပြေးတမ်း ကစားနေကြသည်။ တျော့ဂျော်သရက္ခာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့သည်း သာယာစွာ တွန်ကြူးကြသည်။ အပြာတွင် အဝါနှောထားသော လိပ်ဆရွှေ မန်းတို့သည်လည်း ရိုးတစ်လျှောက် ခင်တန်း တစ်လျှောက်တွင် ဖူးပွင့်နေကြသည်။ တောနေကြာရိုင်း တို့သည်လည်း ဝါထိန်နေအောင် ပွင့်နေကြသည်။ အစိမ်းတွင် အဝါ အရွှေ အပြာရောင်တို့သည် မျက်စိပသာဒကို ကြည်နူးစေလေသည်။ ကျေးငှက်သာရကာတို့ တွန်ကျူး သံကို နောက်ခံတေးဂီတ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ လိုက်သည့် အရာကား ပေါင်းသင်နေသော ယာတောသူ လယ်တောသူတို့၏ လေ့ တေးသံပင် ဖြစ်လေသည်။

ယာတောသူမလေးများသည် အတိုင်အဖောက် ညီညီ သီဆိုနေကြသည်။

အနောက်ကို နေဝင်လုလို့၊ ပျိုနုတွေး
မှိုင်၊ နေဝင်လုလို့ ပျိုနုမှိုင်တယ် ပန်းခိုင်ကြံ
ရေး . . .၊ ပျိုတို့ကြံရေး ကူနံခဲ့ပြီတော့၊
ပိုးချစ်သုံ ခါးပုံပွ နှင့်၊ လူလှကြံရေး ရွှေစာညို၊
တွန်လှပြီ၊ တောစွံန် ကလေး၊ မောင်နှင့်မယ်၊
ရွှေစာဖမ်း၊ သွားစမ်းစို့လေး။ သမင်က
တောက်၊ ချေက ဟောက်၊ မျောက်ကကြိုးခွေ
ဒေါင်းအိုးဝေ။ ဒေါင်းအိုးဝေ ကြိုးခွေမျောက်
ကြောင့် ပျို ကြောက်သလေး . . .။

တောမလေ့နှင့် လွန်စွာမှပင် လိုက်ဖက်သည့် သီချင်းများ ဖြစ်သည်။ သီချင်းသံ ကြားရသည်နှင့် တောစရိုက် တောမလေ့ကို စိတ်တွင် ထင်မြင်လာသည်။ သူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင် သူတို့၏ ဘဝနှင့် သက်ဆိုင်သည်တို့ကို ရေးစပ် သီဆို ကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အပျိုနှင့် လူပျို လောကဓမ္မတာ ချစ်ကြ ခင်ကြသည့် [illegible]တို့ကို တောသဘာဝ တောတောင်ရေမြေ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် [illegible]ပ်၍ သီဖွဲ့ထားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်လည်း သီချင်းသံကြောင့် သူတို့အနီးတွင် ရစ်သီရစ်သီ လုပ်နေမိသည်။

ယာတောသူတို့သည် ကျွန်တော့်ကို အမှုမထား။ သံပြိုင် [illegible]ကြွေးကာသာ သီချင်းလေး တစာစာဖြင့် အလုပ်လုပ်နေကြသည်။ သူတို့ဘဝသည် သာယာလှပါဘိတောင်း . . .။ ငါတို့ မြို့ကြီး ပြကြီးနှင့် ကွာခြားလှပါဘိတောင်း . . .။

တောင်လည်းသာမော၊ တောလည်းသာတွေ၊
ရေလည်းသာလှ၊ ဖြူလွသောင်ပြင်၊ ငှက်ပေါင်း
ရွှင်လျက်၊ အချိန်ကား တပေါင်းလဆန်းစ
ဖြစ်လေသည်။ တပေါင်းလသည် ဆယ့်နှစ်လရာသီ အနက် အသာယာဆုံးလ ဖြစ်လေသည်...။ ပန်းစုံပွင့်သည်။ ငှက်စုံ မြူးကြသည်။ ဤရာသီမှာပင် ကျွန်တော်တို့၏ [illegible]တော် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကို ကာဠုဒါယီ အမတ်ကြီးက တပေါင်းလ [illegible]တို့ ချီးကျူးလျက် တောတောင်ရေမြေ ပန်းမာလ် သစ်ပင် [illegible]တို့၏ သာယာဟန် ပရိယာယ်ပြုကာ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်သို့ [illegible]ကြွလာအောင် ပင့်လျှောက်ခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤရာသီတွင် မြောက်လေကြွင်းကလည်း ဖြည်းညင်းစွာ တိုက်ခတ်သည်။ ဆီးနှင်း မကုန်သေးသောကြောင့် အပူရှိန်ကလည်း မသည်းထန်သေးပါ။

ရတုသာ‌ ‌ဆွေ၊ နွေ ကားရောက်ပြီး၊
ဆောင်း အမြီးဟု၊ ခရီးလမ်းလျှဉ်၊ ခက်ချင်း
ယှဉ်သား၊ ပင်စည်ဖြူးဖြူး၊ ရိပ်စက်ကူး၍၊
ငုံဖူးစီတို့၊ တစ်ချို့ ကားပွင့်၊ ကင်းနှင့်မညီ၊
မီးလျှံသဖွယ်၊ ဝင်းဝင်း ကယ်မျှ၊ မြိုင်လယ်ရဲရဲ၊
အခဲခဲ တည့်။

ကျွန်တော့် စိတ်ထဲတွင် အင်းဝစာဆို အကျော်အမော် စီကုံးဖွဲ့ဆိုသော "တပေါင်းလဘွဲ့" ကို မှန်းဆကြည့်မိသည်။ ဤတောတောင်ရေမြေ အကြောင်းကို ဖွဲ့ဆိုသော "**ရှင်အုန်းညို**" သည် ဤရှုခင်းမျိုးကို မြင်ယောင်ကာ ဖွဲ့ဆိုခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်ဟု လည်း အောက်မေ့မိပါသည်။

သို့နှင့် **ထခနောင်းကုန်းယာတော** စပ်သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်လာခဲ့သည်။ အရိုးချယ်၏ ဆေးခင်းတွင် ပေါင်းသင်နေကြသော ယာတောသူ အပျိုမလေးတို့သည် ကျွန်တော်ရှိရာသို့ ယိမ်းကသည့်အလား ပြိုင်တူ ခေါင်းငဲ့ကြည့်ကြသည်။ တစ်ဖန် ညီတူညာတူပင် ခေါင်းများပြန်၍ တိမ်းသွားကာ မျက်လုံးလေးများ စွေလျက် သူငယ်အိမ်လေးများကို ဒေါင့်ကပ်ကာ ကြည့်ကြပြန်သည်။ သူတို့ အမူအရာလေးများသည် ယိမ်းကနေသကဲ့သို့ပင် ရှိနေသေးတော့သည်။ ထို့နောက်ကား တောသူ

တေးကို အပြိုင် ဆိုကြပြန်သည်။ အသံကလေးများ စာစာနှင့်မို့ နားထောင်၍ မငြီးနိုင်အောင် ရှိလှလေသည်။

ထနောင်းပင်ရိပ်အောက်က ယာတဲတွင် ဒွေးလေးအုံး တစ်ယောက်တည်းကိုသာ တွေ့ရသည်။ ချစ်ချစ်ကို မမြင်ရသည်နှင့် ယာတောသူ တစ်သိုက်ဘက်သို့ ကြည့်ရှု ရှာဖွေမိသည်။ မတွေ့ရ . . .။ ရင်ထဲ ဝမ်းထဲတွင် ဟာသလိုလို ဖြစ်လာသည်။ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲ။ ဘာလို့ ရင်ထဲ ဝမ်းထဲက ဟာတာတာ ဖြစ်နေရတာလဲ . . .။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်မိသည်။ ချစ်ချစ်ကိုများ စွဲလမ်းနေပြီလားဟု မိမိကိုယ် မိမိ မေးကြည့်မိပြန်သည်။ ရှင်းလင်းပြတ်သားသော အဖြေမထွက်လာ။

သို့နှင့် ဒွေးလေးအုံးရှိရာ ယာတဲသို့လာခဲ့သည်။ မူလ အစီအစဉ်မှာ ကျွန်တော်တို့သည် နံနက်စာကို ဤယာတဲတွင် ဝိုင်းဖွဲ့ စားသောက်ကြရန်ဖြစ်သည်။ ပေါင်းရှင်းသည့် နေမို့ ယာရှင်က ယာတောသူလေးများအတွက်ပါ ချက်ပြုတ်လာရသည်။

"ဆာပြီလား မောင်သိန်းဒန်"

ဒွေးလေးအုံးက လက်ဘက်ရည်အိုး မီးထိုးရင်း ကျွန်တော့်ကို မေးသည်။

"မဆာသေးပါဘူး ဒွေးလေး။ ဒီနေ့တော့ ဒွေးလေးရေ၊ ကျွန်တော်လည်း အလုပ်စခန်းလေးများ စရအောင် ကိုမင်းဒင်နဲ့ တွေ့မယ် စိတ်ကူးတာပဲ"

"အမယ် တိုက်ဆိုင်ချင်တော့ မောင်သိန်းဒန်ရေ မောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းဒင်ကို ရှာတောင်မနေရပါဘူး။ တော်တော်လေး ကဝဲ ဖွဲ့ယာတော ရောက်လာတယ်ကွယ့်"

"ဟုတ်လား ဒွေးလေးအုံး။ အခန့်သင့် လိုက်လေဗျာ။ တိုင်ပင်စရာလေးများ တိုင်ပင်ရအုံးမယ်"

"အေးဟဲ့ ဒွေးလေးလည်း ပြောလိုက်ပါတယ်။ မောင် သိန်းဒန်က မျှော်နေတယ်လို့။ စပယ်တောဘက်ကို အင်္ဂလိပ် ကြွက်မျိုးတွေ အယူသွားနေလို့တဲ့ကွယ်"

"ခု ဘယ်မလဲ ဒွေးလေး"

"ဟောဟိုဘက်ကမ်းက **အနုတ်နဲ့ကုန်း ယာတော** ဘက် တဲ့။ မင်းနှမ ချစ်ချစ်နဲ့ ထွက်သွားလေရဲ့"

"ခင်ဗျာ. . . ၊ မြစ် ဟိုဘက်ကမ်းသွားတယ်။ စိတ်ချရ ပါ့မလား ဒွေးလေးရဲ့. . ."

"အိုကွယ်. . . သူတို့သွားနေကြပဲ။ မိချစ်ချစ်က ဒေလီ ယာပန်းခင်း သွားကြည့်ချင်လို့တဲ့ကွယ်. . . ၊ ဒေလီယာ ပန်းခင်းက ဒီနှစ်မှ မောင်မင်းဒင် မျိုးယူလာတာကွယ့်။ မင်းတို့ အရီးချယ်လည်း ပျိုးထားတယ်။ ဒီက မြေနဲ့ နှင်းနဲ့တော့ သိပ်ထွားတာပဲကွယ်။ အပွင့်ကြီး တစ်ပွင့်တစ်ပွင့်များ လက်ဘက် ရည်ခွက် ပန်းကန်ပြား နီးနီး ရှိတယ်ကွယ့်။ လှလိုက်တာ လွန်ရောပဲ"

ကျွန်တော်လည်း ဒွေးလေး လက်ဆန့်တန်းရာဘက်သို့ ငေးမျှော်ကြည့်နေမိသည်. . . ။ အရီးချယ်၏ ယာတောဟိုမှာ ဖက် မေမြို့ပန်းခင်းထဲက ပန်းပျိုးနေကြသော ယာတောသူ အပျိုမလေးတို့၏ သီချင်းသံကို ကြားရသည်။ အရိပ်အယောင်

ကား မမြင်ရ။ ဒွေးလေးအုံးသည် သူ့ တူမအကြောင်းကို စကားလေ လျှောက်ပြောနေသည်။ ကျွန်တော့်နား အစုံတွင်ကား ဒွေးလေးအုံး၏ စကားသည် မဝင်တစ်ချက် ဝင်တစ်ချက် ဖြစ်နေ သည်။ ကြားသည့် စကားကိုမှ ကြား၍ တစ်ချို့မှာ ကျွန်တော်၏ နားထဲသို့ မဝင်။

"မောင့်မင်းဒင်တို့ ယာတောရောက်လာတိုင်း မိရွှေချစ် က ဒေလီယာခင်း ဘက်ကို ခေါ်သွားတာပဲကွယ်။ ဒီကောင်မ လေးက တယ် ပန်းကြိုက်တာပဲ။ မောင်မင်းဒင်ဆိုရင်လည်း သိပ်ခြိုး နွဲ့ဆိုး ဆိုးတယ်။ ဟိုကတော့ သူ့အပေါ် သည်းခံပါတယ် ကွယ်။ ပြီးတော့ တကယ်ဆိုရင် သူစိမ်းတွေ မဟုတ်ဘူးကွယ့်။ မောင်မင်းဒင်က မင်းတို့အရီးချယ်ဘက်က ဆွေနီးမျိုးစပ် တော်သေးတယ်။ ချစ်ချစ်နဲ့တော့ ဘာမှ မတော်ဘူး ပေါ့ကွယ်"

ကျွန်တော့် မျက်စိရှေ့တွင် မြူနှင်းများ ထန်သည်ထက် ထန်လာသည်ဟု ထင်မိသည်။

"ပြီးတော့လည်း တို့ တူဝရီးတစ်တွေကို မောင်မင်းဒင်က အတော်လေး စောင့်ရှောက်တယ်ကွယ့်။ အေး. . . ခုမှ သတိရမိလို့ ပြောလိုက်ရဦးမယ်။ ဒွေးလေးတို့မယ် စပယ် တောမှာ နေရတုန်းက တစ်ကောင်ကြွက် သာသာပဲ. . . ။ ဟိုမှာလည်း ငယ်ငယ် တောကြောင်က များနဲ့။ ဟိုလူ့ ကြောက်ရ သည်လူ့ ကြောက်ရပေါ့ကွယ်. . . ။ စောစောကတော့ ကိုရွှေ ချိုလည်း သေးပါဘူး"

ဒွေးလေးအုံးက သူ့တူမအကြောင်းကို ဆက်၍ပြောနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ သူ့အလိုအရဆိုသော် ကိုမင်းဒင်သည် သူတို့တစ်တွေကို စောင့်ရှောက်နေသူဖြစ်သည်။ မြို့ခင်းသာသို့ မပြောင်းရွှေ့မီက စပယ်တောတွင် ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ ရန်ကို ကြောက်ရသည်။ စပယ်တောသည် ရွာသိမ်ရွာငယ်ကလေးဖြစ်ရာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ဆိုသူသည် မင်း ဟူ၍ ကောင်းစားနေခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ ဤနေရာတွင် ဒွေးလေးအုံးက "တောကြောင်များ" ဟူသော စကားကို သုံးသည်။

"ချစ်ချစ် အပျိုအရွယ်လေး ဖြစ်လာတော့ ကျုပ်မှာလည်း စိုးရိမ်ရတော့တာပေါ့။ အဲဒါ ဟိုမှာ မြို့ခင်းသာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲက မိရွှေချစ်ကို တရစ်ဝဲဝဲနဲ့ပေါ့။ တို့မလည်း မိဘများ လက်ထက် ကတည်းက ဆက်ဆံလာခဲ့လို့ အခြေမပျက်သာ ဆက်ဆံ နေရတယ်။ တယ်ပြီး အရောမဝင်ချင်ဘူးကွယ့်. . .။"

"ဒါနဲ့ ကိုကျောက်ခဲက တစ်နေ့တစ်ခြား အတင့်ရဲလာပြီး ချစ်ချစ်ကို ရိသဲ့သဲ့ လုပ်တော့တာပါပဲ။ အဲဒီတော့မှ မဖြစ်ချေဘူး ဆိုပြီး မြို့ခင်းသာကို ပြောင်းပြေးလာခဲ့ရတာမောင်ရေ့. . ."

မင်းငယ် ပဒေသရာဇ်တို့မည်သည် မင်းမြောက်မင်းငယ်နှင့် တူအောင် ခြေရံသင်းပင်း မောင်းမမိဿံတို့ ထားမြဲတည်း။ သက်ဦးဆံပိုင်ခေတ်တွင် လူကိုတောက်သည့် အလေ့အထသည် ပြန့်ပွား ထွန်းကားလာခဲ့သည်။ လူသည် တန်ခိုးရှိန်ဝါ ကြီးမား လာသည့်အခါ မိုးမမြင်လေမမြင် ဖြစ်ကာ ရစ်မူးလာ တတ်သည်။ အာရုံငါးပါးကို ပို၍ စံစားချင်လာသည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီးဆိုလျှင် မိဖုရားကြီးငယ် (၄၅)ပါး ရှိသည်

ဟု ဆိုသည်။ သားတော် သမီးတော် (၇၀) ရှိခဲ့သည်။ သူ့အမွေကို ဆက်ခံသော သားတော် သီပေါမင်း လက်ထက်တွင်ကား အ ငယ်အနှောင်း ထားပိုင်ခွင့်မရှိတော့။ သီပေါထက် ပို၍ ဩဇာ ထက်သော စုဖုရားလတ်က မောင်းမမိဿံ စနစ်ကို ပယ်ဖျက် စေသည်။ သို့ကြားလည်း သီပေါကိုယ်တော်သည် ခိုင်းစင်စင် နှင့် အိတ်တိတ်ပုန်း ညားမိအောင် ညားချေသေးသည်. . .။

သီပေါကိုယ်တော်၏ တပည့်တပန်းဖြစ်သူ ရနောင် မောင်မောင်တုတ်သည် တောင်တွင်းကြီး အရပ်တွင် လယ်ယာ အမှုထမ်းဖြစ်သူတစ်ဦး၏ မယားကို ဆင်ဖြင့် တင်၍ ခိုးလာခဲ့ သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကား နောင်သော် ဆင်စီးမလေး ဟူ၍ ကျော်ကြားသည့် အနုပညာရှင် မင်းသမီးတစ်ဦးဖြစ်လာလေ သည်။ သက်ဦး ဆံပိုင်ခေတ်တွင် မယားကို မင်းညီမင်းသား မင်းမြောက် ကပ်ပါးတို့က သိမ်းပိုက်သည်ကို ကြည့်နေခဲ့ရသည်။ ဘုရင်ခေတ် ကုန်သော် ထိုစနစ်ကို မြေရှင်ပဒေသရာဇ်တို့က ဆက်ခံလေသည်။ မြန်မာ့ အရိုးအစဉ်ကား တစ်လင်တစ် မယား စနစ်တည်း။

ဘုရင်ခေတ် ကုန်သည့်နောက် စော်ဘွားစော်စံတို့သည် မယား လေးငါးယောက်ယူကာ ထိုစနစ်ကို ဆက်လက် ထူ ထောင်ကြပြန်သည်။ ထို့နောက် မြေရှင်တို့က အမွေဆက်ခံ ထားတောင်သည်။ "ပိုက်ဆံရှိလေ၊ ချမ်းသာလေ၊ မယားမြန် လေ" ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ငွေကြေးပြည့်စုံလာသည့်အခါ ကာမ ဂုဏ်ထို အခွမ်းကုန် စံစားနိုင်ခွင့် ရရှိလာကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့ရှင်ပဒေသရာဇ်တို့နောက် အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရေး အရှိန်ရလာသောခေတ်တွင် ဗျူရိုကရက် ဟု ခေါ်သော အရာရှိကြီးတို့က မယားငယ် မယားမြှောင်ထားသော စနစ်ကို ဆက်လက်ထူထောင်လာကြပြန်သည်။ ထိုခေတ်တွင် "မင်းကတော်"ဟူသည် ရေပန်းစားလှချေသည်။

သည့်နောက် လွတ်လပ်ရေးခေတ်တွင် လိုင်စင် သူဌေးကလေးများဖြစ်သည့် ခေတ်ပျက် သူဌေးကလေးများသည် မယားငယ် မယားမြှောင်တို့ကို အိမ်တစ်ဆောင် မီးတစ်ပြောင် ထားသည့်အထိ အတင့်ရဲလာသည်။ မောင်မင်းကြီးသားကိုကျောက်ခဲသည် ဤခေတ်တွင် လူဖြစ်မြန်သူ ဖြစ်လေရကား ချစ်ချစ်အတွက် ကျွန်တော် စိုးရိမ်လှသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဒွေးလေးအုံး၏ စကားအဆုံးတွင်-

"ခင်ဗျာ ဟုတ်လား ဒွေးလေး။ ကိုကျောက်ခဲက ရှိသဲ့သဲ့ လုပ်သေးတယ်။ မဖြစ်ပါဘူး ဒွေးလေးအုံးရယ်. . .။ ဒီကောင့် ရန်က ဒီမှာ နေလို့ရော ကင်းရဲ့လား"

"ဒီမှာတော့ နည်းနည်း မြို့ကြီးတော့ အရှိန်နဲ့ သိပ် အတင့် မရဲတန်ကောင်းဘူးလို့ မျှော်လင့်ရတာပဲ။ အဲ. . . မောင်မင်းဒင် ကတော့ သူတာဝန်ထားတဲ့။ ကျောက်ခဲ ရန်က သူ ကာကွယ်ပေးမယ်တဲ့။ မှဲ့ တစ်ပေါက်မှ မစွန်းစေရပါဘူး။ ပြောင်းသာပြောင်းခဲ့ပါ ဆိုလို့ တို့မှာလည်း ဟိုက အခြေဖျက်ပြီး မြို့ခင်းသာကို ပြောင်းလာခဲ့ရတာ ပဲ"

www.burmeseclassic.com

"အင်း ဒုက္ခပဲ. . ."

"ဟော. . . ပြောရင်းဆိုရင်း ချစ်ချစ်တို့နဲ့ တူတယ်ဟေ့။ ဟိုဖက် ပန်းခင်းဆီက အသံကြားတယ်"

ကျွန်တော်လည်း နားစွင့်ကာ မမြို့ပန်းခင်းဆီသို့ စောင်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ယာတောသူမကလေးတို့၏ အသံကို ကြားရသည်။ ထိုနောက် ချစ်ချစ်၏အသံ စာစာလေးကိုပါ ကြားလိုက်ရသည်။ ချစ်ချစ်သည် ခုန်ပေါက်ကာ သီချင်းဆို သည်။ ယာတောသူမလေးတို့က အသံပြိုင် လိုက်၍ ဆိုကြသည်။ မကြာမီပင် ခင်တန်း ထိပ်ဆီသို့ ခေါင်းတစ်လုံး ပြူလာသည်ကို မြင်ရသည်။ ထိုခဏမှာပင်-

"ကိုမင်းဒင်ကြီး လက်ထဲကပန်းတွေ ကျွန်မတို့ ပေးခဲ့ပါ လား"

"ပေးနိုင်ပေါင်ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ဘာသာ သွားခူးပါလား"

"အမယ့်လေး . . . ၊ သူ့ပန်းကလေးကျတော့ နှမြောလိုက်တာ လွန်လို့ . . .။ ကျွန်မတို့လည်း ဒီနှစ် ဒေလီယာ စိုက်ပါသေးတော့။ မပွင့်သေးလို့ တောင်းတာပါ"

"ခင်ဗျားတို့ဖို့ ခူးလာတာမှ မဟုတ်ဘဲ"

ဤကား ကိုမင်းဒင်နှင့် ယာတောသူကလေး တစ်သိုက် အပြန်အလှန် ပြောနေကြသော အသံများဖြစ်သည်။ ခင်တန်း ထိပ်တွင် ပြူလာသောခေါင်းကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရာ ချစ်ချစ် မှန်း သိရသည်။ သူတို့ အသံများဆုံးလျှင် ချစ်ချစ်၏ စကား

www.burmeseclassic.com

ပြောသံကိုပါ ကြားရပြန်သည်။

"ဟေ့ ကောင်မတွေရဲ့၊ ငါလိုချင်လို့ ခူးခိုင်းတာ ဟဲ့ . . . ။ ညည်းတို့ဖို့ မဟုတ်ဘူး"

ချစ်ချစ်ကဆက်၍ နှုတ်ခမ်းလေးစူကာ ရန်ထောင်၍ ပြောလိုက်သည်။

ချစ်ချစ် ခေါင်းထက်သို့ ကိုမင်းဒင်က ကြက်သွေးရောင် ဒေလီယာပွင့်ကြီး တစ်ပွင့်ကို ပန်ပေးနေပြန်သည်။ ထိုနေရာက သူတို့ မခွာကြသေး။ တတွတ်တွတ်နှင့် စကားပြောနေကြသည်။ ဘာတွေများ ပြောနေကြသနည်း။

ဟယ် မျက်စိရှုပ်ပါတယ်။ နား ရှုပ်ပါတယ်။ မကြည့်တာ ကောင်းတယ်။ ငါနဲ့ ဘာဆိုင်တာ မှတ်လို့ . . . ။

ကျွန်တော်သည် ရုတ်တရက်ထလာကာ သူတို့နှင့်ဝေးရာဖက်သို့ ရှောင်သွားမိသည်။

"ဟဲ့ . . . မောင်သိန်းဒန်ရဲ့။ ဒါက ဘယ်လဲ။ လာကြပြီ လေကွယ်"

ဒွေးလေးအုံးသည် ကျွန်တော့်ကို ငေးကြောင်ကြောင် ကြည့်နေသည်။ နောက်မှ ကျွန်တော် တပိုတပါး သွားရန် ထွက်လာသည်ဟု သဘောပေါက်သွားဟန်တူကာ မီးဖိုဘက်သို့ ဝင်သွားလေသည် . . . ။

သူတို့နှစ်ယောက် သွေးသားမတော်ကြဘူးတဲ့။ ကိုမင်းဒင်က အရီးချယ်ဖက်က ဆွေရိပ်မကင်း မျိုးရိပ်မကင်း တော်သေးသတဲ့။ ကျောက်ခဲ ရန်ကို သူက ကာကွယ်ပေးမယ်ဆိုပဲ။ သူက

ဘာဝန်ယူအုံးမတဲ့ . . . ။ ဘာ တာဝန်ယူမှာလဲ . . . ။ ဒွေးလေး အုံး ပြောတာတွေဟာ မရှင်းပါဘူး။ ဘာတွေမှန်းလည်းမသိဘူး။ ဘယ် . . . ငါနဲ့ ဘာဆိုင်တာမှတ်လို့။ ငါ့ကိစ္စက အလုပ်စခန်း။ အလုပ်စခန်းစဘို့ အရေးကြီးတယ်။ ခုထက်ထိ ဘာမှ မစရ သေးဘူး။ အင်း ငါ သူတို့ကိုများ မနာလို ဖြစ်နေတာလား။ မဟုတ်ဖူး ဒါ ငါ့အလုပ် မဟုတ်ဖူး . . . ။ ငါ အခုမှ ရောက်တဲ့ သည်။ သူတို့က အစကတည်းက ငယ်ပေါင်း ကြီးဖက်တွေလို နေလာကြတာ။

ကျွန်တော့်စိတ်သည် ရောက်ရက်ခတ် နေလေသည်။ စိတ်ထဲတွင် အမျိုးမျိုး တွေးတောကာ ဝေနေသည်။ ကျွန်တော့် မြင်ကွင်းတွင်ကား မျှော်မဆုံးသော ယာကွင်းကြီးတွင် လှုပ်လှုပ် ရွရွ အလုပ်လုပ်နေကြသော ယာတောသူလေးများကို မြင်ရ သည်။ သူတို့၏ လုပ်အားဖြင့် သီးပွင့် ဝေဆာလျက်ရှိသော မြေပန်းခင်းများ၊ မုံလာခင်းများကို ဆေးရောင်စုံ ပန်းချီ ကားကြီး တစ်ချပ်သဖွယ် မြင်နေရလေသည်။ သူတို့တစ်တွေ သည် ကိုယ့်အင် ကိုယ့်အားနှင့် နိုင်သလောက် တစ်ဦးစီ ခွန်ယက်စိုက်ပျိုး စားသောက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဦးချင်း လုပ်မည့်အစား စုပေါင်းပြီးလုပ်ကိုင်ကာ ထွက်သမျှကိုလည်း ပေါင်းရောင်းဝယ်ပါက ယခုထက် အကျိုးများနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ရှည်း ပိုထွက်၍ ဝင်ငွေလည်း ပိုကောင်းပေလိမ့်မည်။ စုပေါင်း လုပ်ကိုင်ချင်အောင် သူတို့ကို ပညာပေးဘို့ လိုပေလိမ့်မည်။ သူတို့အသိဉာဏ်ကို မြှင့်ပေးရဦးမည်။ လူတန်းစား စိတ်ဓာတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ၊ လူတန်းစားအသိတွေ သွင်းပေးရအုံးမည်။ တစ်ဖက်က လည်း ဖျက်ဆီးမယ့် အင်အားတွေ ရှိသေးသည်။ ဗိုလ်ကျောက် ခဲ တို့လို မြေရှင်လယ်ရှင်တွေက ငါ့ကို ဖျက်ကြလိမ့်မည်။

ဤတွင် ကိုမင်းဒင်၏ တင်းမာကြံ့ခိုင်သော ဥပဓိရုပ်သည် ကျွန်တော့်အာရုံတွင် ပီပီသသ ထင်လင်း ပေါ်လာလေသည်။ ဤ လုပ်ငန်းတွင် ကျွန်တော့်ဖက်မှ မားမားမတ်မတ် ရပ်မည့်သူ ကား အခြားသူမဟုတ်. . .။ ကိုမင်းဒင်သာတည်း။ ဗိုလ် ကျောက်ခဲ၏ အန္တရာယ်ကို ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပူးပေါင်း ကာကွယ်မည့်သူကား အခြားသူမဟုတ်။ ကိုမင်းဒင်သာတည်း။ ကျွန်တော်၏ စိတ်သည် နဂိုနေသို့ ပြန်ကျသွားသည်။ မနားမနေ စိတ်အလုပ်ပေးထားရာမှ ငြိမ်ကျသွားသည့်အခါ လူလည်း မောပန်းနွမ်းလျသွားသည်။ သို့ရာတွင် "ခေမာဝတီနှင့် တောင်သေလာ" က ကျွန်တော့်ကို အားမာန်တင်းစေသည်။ ဤတောင်ထွတ်နှင့် ဤမြစ်နဒီတို့သည် ရာစုနှစ်ပေါင်း များစွာ ကပင် ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် တည်တံ့ခဲ့သည်။ စီးဆင်းခဲ့သည်။ ဤတောင်ထွတ်သည် လေဒဏ်မိုးဒဏ်ကို ခံခဲ့ရသည်။ သို့ကြားလည်း မပြိုလဲ။ ဤ ခေမာဝတီမြစ် ရေအယဉ်သည် လည်း အစဉ် စီးဆင်းနေရသည်။ သို့ရာတွင် မောပန်းသည်ဟူ၍ အနား ရပ်မသွား...။ ငါသည်လည်း ဤတောင်ထွတ်၊ ဤမြစ် နဒီတို့ ကဲ့သို့ ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်မည့် ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက် အဖြစ် တက်လှမ်းမည့်သူ ဖြစ်လေသည် မဟုတ်လား...။ သည်အခါတွင် ကျွန်တော့် စိတ်သည်လည်း လန်းဆန်းလာကာ

မျက်နှာတွင်လည်း အပြုံးရိပ်တို့ ယှက်သန်းလာလေသည်...။ ထိုအခါတွင်မှ ကျွန်တော်လည်း ယာတဲဘက်သို့ ပြန်လည် ခြေဦး လှည့်မိလေသည်။

"ဘယ့်နှယ်လည်းဗျို့ ကိုသိန်းဒန်။ အနေတွေ သက်သာပြီ မဟုတ်လား"

ကျွန်တော်က ခေါင်းညိတ်၍ အဖြေပေးလိုက်သည်။ ချစ် ချစ်သည် သူ့ ဖွေးလေးအုံး၏ နောက်နားတွင် ရှက်သွေး ဖြန်း သောမျက်နှာဖြင့် ရပ်နေလေသည်။ ကျွန်တော့်ကို မြင်လျှင် မျက် နှာ အောက်စိုက်ကာ လက်သည်းကို ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်နေ မိန်သည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် ယာတဲဘေးက ထနောင်း ပင်ကြီးဆီသို့ ချာကနဲ ပြေးထွက်သွားကာ ထနောင်းပင်ရိပ်၌ ခိုနေသည်။ ထိုမှ တစ်ဖန် အောက်သို့တွဲကျနေသော အ ကိုင်းတစ်ခုကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ရီးလေးခိုဆွဲရင်း တောင်သေ လာဘက်သို့ ရီဝေသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ငေးမောကြည့်ရှု နေလေသည်။ ချစ်ချစ်၏ မျက်နှာတွင် ပီတိရိပ်ကို တွေ့ရ၏။ ရှက်ခြင်း ကြောက်ခြင်းကိုလည်း စိုးစဉ်းမျှ တွေ့ရသည်ဟု ထင်သည်။ ကျွန်တော်ပင် အတွေးချော် နေသည်လား မသိပါ။

"အေးဗျာ ကျွန်တော်လည်း ကြက်ကိစ္စနဲ့ စပယ်တော ဘက်ကို ခရီးထွက်နေတာနဲ့ မရောက်နိုင်ဘူး။ ကျွန်တော့် ကို မျှော်နေဆိုဗျ"

"ဒီလို ကိုမင်းဒင်၊ ကျွန်တော် ဒီမှာ ကွန်းရိပ်ခိုတော့မယ်လို့ စိတ်နှလုံး ဒုံးဒုံးချလိုက်ပြီ။ ဒဏ်ရာတွေလည်း ပျောက်သ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောက်ပါပဲ။ ဒီမှာ ကျွန်တော် အလုပ် လုပ်ချင်တာတွေ အများကြီးပဲ ကိုမင်းဒင်။ ခင်ဗျားကို အကူအညီတောင်း ရမှာပဲ။ အလုပ် လုပ်ချင်တယ်ဆိုလို့ တစ်လနှစ်လ မဟုတ်ဘူးဗျ။ နှစ်ရှည်လများပေါ့"

အားလုံး အဆင်ပြေအောင် ကိုမင်းဒင်က စီမံဆောင်ရွက် ပေးပါမည်ဟု တာဝန်ယူသည်။ ထိုအခါတွင်မှ ကျွန်တော့် ရင်ထဲတွင် တစ်ဆို့နေသော အလုံးကြီး တစ်ခုလည်း ကျသွားကာ ရင်လည်း ပေါ့ပါးသွားသည်။ တစ်ဆို့နေသည့် အလုံးကြီး ဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်ပါ. . .။ အလုပ်စခန်းကို အစပျိုး ရန်ပင် ဖြစ်ပါလေသတည်း. . .။

အခန်း ရှစ်

ကျွန်တော်ကား လုပ်ငန်းကိုင်စနိုးအတွက် များစွာ စိတ်အား ထက်သန်နေသည်။ ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းသည် တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် လုပ်ငန်းမျိုးဖြစ်သည်ဟု ထင်မိသည်။ မိမိကိုယ်ကျိုး စီးပွားအတွက်လည်း စိတ်ပျိုးခင်း အောင်မြင်လျှင် သူဌေးဖြစ် မဟုတ်စေကာမူ စားသောက် နေရေး ဖူလုံရုံကားရနိုင်သည်။ နောက်တစ်ချက် အနေဖြင့်ဆိုလျှင် ကိုယ်လုပ်ချင်သည့် စိတ်ကြိုက် အလုပ်ကို လုပ်ရင်း တောင်သူလယ်သမားတို့၏ ကောင်းကျိုးကိုလည်း လက်တွေ့ဆောင်ရွက် ကူညီနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ဤ အလုပ်ထက် နှုန်းဖြတ်သော အလုပ်ကား အဘယ်မှာလျှင် ရှိနိုင်ပါအံ့ နည်း. . .။ သို့ဖြစ်ရာ ရန်ကုန်ရှိ ကျွန်တော်၏ ရဲဘော်ထံသို့ ရွှေကြေး အကူအညီ မှာလိုက်သည်။

ဤအတောအတွင်း ကျွန်တော်သည် ချစ်ချစ်တို့ တူဝရီး နှင့် အတူ ထနောင်းကုန်း ယာခေတာ သို့ နေ့တိုင်းလိုလို လိုက်သွား သည်။ သူတို့ တူဝရီးကား နေ့လည်နေ့ခင်းတွင် အိမ်၌သုပ်စရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုင်စရာရှိလျှင် ပြန်သွားကြသည်။ ကျွန်တော်ကမူ ညနေစောင်းမှ အရီးချယ်နှင့်အတူ ပြန်လာသည်။

ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော်နှင့် မှန်မှန်ပင် ဆက်ဆံသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း ဤဆက်ဆံရေးမျိုးကိုပင် လိုလားလေသည်။ ဒွေးလေးအိုးကမူ ကျွန်တော့်ကို တူအရင်း သားသမီးအရင်းသဖွယ် ပြုစုသည်။ အေးအေးနေတတ်သော ကျွန်တော်၏ဝသီကို နှစ်သက်သည် ဟူ၍လည်း ပါးစပ်ကဖွင့်၍ ပြောပါသေးသည်။

ယနေ့ နေ့လည်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော် မြို့ခင်းသာသို့ ပြန်လာစရာ ရှိသည်။ ကိုမင်းဒင်နှင့် ချိန်းထားသည်။ သူကြီးထံသို့ သွား၍ တွေ့ကာ လယ်ယာကိစ္စ၊ မြို့ခင်းသာ၌ ကျွန်တော် လုပ်ငန်းစမည့် ကိစ္စတို့ကို ပြောဆိုဆွေးနွေးရန်ပင် ဖြစ်သည်။ သူကြီးထံ၌ စုံစမ်းလျှင် ဥယျာဉ်မြေအချို့လည်း ဝယ်ရန် အဆင်သင့်ကောင်းသင့်မည်ဟု ကိုမင်းဒင်ထံမှ သိထားရသည်။ စိုက်ပျိုးရေးကို တစ်ဖက်တွင်လုပ်ကာ ရေရှည်စီမံကိန်း အနေဖြင့် ဥယျာဉ် မြေတစ်ခု ဝယ်ကာ သုံးနှစ်အုန်း၊ ငှက်ပျောနှင့် သရက်တို့ ချရန်ပင်ဖြစ်သည်။ အဆင်သင့်လျှင် တောင်သလား တောင်စောင်း၌ စပျစ်ခြံလည်း စိုက်လိုသေးသည်။ ပုပ္ပား၌ ဂျပန်စပျစ် မျိုးများ အောင်မြင်နေပြီ ဟုသိရသည်။ မြို့ခင်းသာ ရာသီဥတုနှင့် ဆိုလျှင် မြေဩဇာကျွေး၍ စိုက်ပျိုးရသော် စပျစ်လည်း ဖြစ်ထွန်း နိုင်ဘွယ်ရှိလေသည်။ ကျွန်တော်၏ စီမံကိန်းကား ကြီးမားလှသည် . . .။ ဘယ်မျှအကောင်အထည်

ပေါ်လာမည်မသိ။ ဤစီမံကိန်းများအတွက်ကျွန်တော်သည် အစအဆုံးရှာရာတွင် ကိုမင်းဒင် ကို အားကိုးအားထား ပြုရမည် ဖြစ်လေသည်။

အကြောင်းတစ်ကြောင်းကလည်း ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ အိုးသစ် အိမ်သစ်တစ်ခု ထူထောင်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ ချစ်ချစ်တို့ အိမ်၌ သည်အတိုင်းဆက်၍ နေနိုင်သည် ထားတော့။ မိမိက အလိုက်သိရလိမ့်မည် ထင်သည်။ မိန်းမပျိုကလေးတစ်ဦးရှိသော အိမ်၌ သူစိမ်းတစ်ယောက် အတူနေသည်မှာ မတင့်တယ်။ အရပ်က မည်သို့ ပြောကြမည်နည်း။ ကိုမင်းဒင်ကိုကား ကျွန်တော့်အတွက် အိမ်တစ်လုံး ရှာပေးရန် စကား စထားသည်။

ချစ်ချစ်တို့အိမ်မှာ ကြာကြာမနေချင်။ ယခုလောက် နေခဲ့သည်မှာပင် လွန်လှပြီ . . .။ ကျွန်တော်ကား အချစ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ တွေ့ဘူးကြုံဘူး မရှိသေး . . .။ တကယ်ဆိုတော့ အချစ်ကိစ္စကိုပင် ယခုလို အခါမျိုး၌ မစဉ်းစားနိုင်အားပါ။ ကျွန်တော့်ဘဝသည် ရေရာလှသည် မဟုတ်သေး။ ဘယ်ဆီဘယ်စခန်း သွားရဦးမည် မသိသေး။ အရေးကြီးသည်မှာ လုပ်ငန်း ဖြစ်မြောက်ရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

လုပ်ငန်းတွင် စိတ်ဝင်စားလွန်း အားကြီးသဖြင့် ကျွန်တော့် စိတ်သည် တစ်ဖက်သို့ မရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုလောက် အတူနေလာသည့်အခါ ချစ်ချစ်ကို အနည်းငယ် သံယောဇဉ် ဌိတွယ်စပြုပြီဟု ထင်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော့် စိတ်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မသိပါ။

ကိုမင်းဒင်ကမူ လောလောဆည်အားဖြင့် တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင်ရန် လိုမည်မဟုတ်သေးကြောင်း၊ အရီးချယ်တို့ အိမ်တွင်ပင် နေစေလိုကြောင်း၊ အစောင့်အရှောက်သဘောလည်း ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို ကျွန်တော့်အားပြောသည်။

အိမ်သို့ ပြန်ရန် ပြင်ဆင်လျှင် ဒွေးလေးအုံးတို့ တူဝရီးနှစ်ယောက်လည်း သူတို့ပါ ပြန်၍လိုက်မည်ဆိုကာ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

"မောင်မင်းဒင် က ပြောတယ်။ ငါ့တူက အိမ်ပြောင်းချင်တယ်ဆို"

"စိတ်ကူးကြည့်တာပါ ဒွေးလေးအုံး။ ကြာရှည်ကြာမြော နေမှာဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်း အိုးအိမ်ထူထောင်မှ ဖြစ်မယ် မဟုတ်လား"

"မဟုတ်တာကွယ် . . .။ တို့မှာ တူဝရီးသုံးယောက်ထဲရယ် . . .။ မောင်သိန်းဒန်အတွက် ဘာမှ တာဝန်မပို ပါဘူး။ ပြီးတော့လည်း မင်းရှိတော့ ကျားကျားယားယားယောကျ်ား တစ်ယောက်ရှိနေလို့ တို့လည်း အားရှိတာပေါ့ကွယ်။ ခေတ်ကာလကလည်း တို့ဆီမှာ သိပ်ကောင်းလှသေးတာမဟုတ်ဘူး မှတ်လား"

ကျွန်တော်လည်း ဒွေးလေးအုံး၏ အကြောင်းပြ ခိုင်လုံနေသဖြင့် ဘာမျှ ပြန်၍ မပြောတော့ပါ။ နောင်ခါမှ ကြည့်ရှုပြောဆိုကာ ပြောင်းရွှေ့တန် ပြောင်းရွှေ့နေတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်

လိုက်သည်။

အိမ်သို့ရောက်လျှင် အခန့်သင့်ပင် ကျွန်တော့်အား စောင့်နေသော ကိုမင်းဒင်ကို တွေ့ရသည်။ ကိုမင်းဒင်နှင့်အတူ သူ၏ ရဲဘော် ကိုကျော်စိုးလည်း ပါလာသည်။ သို့နှင့် ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက် သူကြီးအိမ်သို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ အချိန်မှာ ညနေ သုံးနာရီခန့်ပင် ရှိနေပြီ။ ဆောင်းနေပျော့ပျော့၏ အရှိန်အဝါ သည် ကျဆင်းနေသဖြင့် အနည်းငယ် အေးသလိုလိုပင် ရှိလာ သည်။

"သိပ်မဝေးပါဘူးဗျာ။ ရှေ့နားက လမ်းတစ်ဆစ်ချိုး လိုက်ရင် ရောက်တော့မှာပါပဲ။ ကျုပ်တို့ သူကြီးက ကူညီချင်တဲ့ စိတ်ရှိပါတယ်ဗျ လူကောင်းပါ"

ကိုမင်းဒင် ပြောသည့် လမ်းတစ်ဆစ်ကို ချိုးလိုက်လျှင် ရှုတ်ရှက်သဲသဲ ဖြစ်နေသော လူအုပ်တစ်စုကို တွေ့ရသည်။ ကိုမင်းဒင်က -

"နေအုံးဗျို့ . . .။ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပြီ ထင်တယ် . . .။ ဘာလဲ မသိဘူး။ သတိဝိရိယတော့ထားဗျ။ ကျွန်တော် ကြည့်လိုက်အုံးမယ်။ ဟေ့ . . . ဖိုးကျော်စိုး သတိထားနေဟေ့" ဟု ဆိုကာ ရှေ့သို့ တက်သွားနှင့် သည်။

ကျွန်တော်နှင့် ကိုကျော်စိုးတို့လည်း ခပ်သုတ်သုတ်လိုက်သွားသည်။ လား လား . . . မောင်မင်းကြီးသား မြင်းသာ တျောက်ခဲ ပါလား . . .။ သူကြီး၏ အိမ်ရှေ့တွင် မြင်ရသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်ကွင်းက ကျွန်တော့်စိတ်ကို နှိုးဆွပေးလိုက်သည် . . .။ ကျွန်တော်၏ စိတ်အာရုံတွင် စပယ်တောက အတွက် မြို့ခင်းသာသို့ အလာ မော်တော်ကားလမ်းတွင် အရိုက်အနှက် ခံခဲ့ရသည်တို့ အစီအရီပေါ်လာသည် . . .။ ထိုအခါတွင် 'ဝုန်းကနဲ' ဒေါသထွက်လာကာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ရှိရာသို့ တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးမည့်ဟန်ပြင်လိုက်သည်နှင့် ကိုကျော်စိုးက ကျွန်တော့်လက်ကို ဖမ်း၍ ဆုတ်ထားလေသည်။

"နေအုံး ကိုသိန်းဒန်၊ အရိပ်အခြည် ကြည့်အုံးဗျ။ လောမကြီးနဲ့" ဟု သတိပေးလိုက်သည်။

ကိုမင်းဒင်သည် ကိုယ်ရှိန်သတ်ကာ အရိပ်အခြည် ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း သူ့ကို မှီလာသည်။ ကျွန်တော်တို့နှင့် မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲကား ဝါးတစ်ရိုက်သာသာမျှသာ ဝေးတော့သည်။ သို့ဖြစ်သည့်ငြားလည်း ဗိုလ်ကျောက်ခဲသည် ကျွန်တော်တို့ကို မြင်သေးဟန်မတူ။ သူကြီးကိုသာ ဒေါသနှင့် ပြောဆို အမိန့်ပေးနေသည်။ သူ့ပုံပန်းမှာ ကျွန်တော်နှင့်တွေ့ခဲ့ရစဉ်က အဆင်အပြင် အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခါးတွင် ခြောက်လုံးပြူး ထိုးလျက် လက်ထဲတွင် ထားဝယ်ကြိမ်ကြီးကို ကိုင်ထားသည်။ သူ့နောက်နားတွင် တပည့်ကျော် နှစ်ယောက်သည် ရိုင်ဖယ်ကိုယ်စီဖြင့် ရပ်နေကြသည်။ သူကြီးနှင့်ပြောဆိုနေပုံကိုလည်း နားထောင်ကြည့်ကြပါဦး . . .။

"ဘာအကြောင်းထူးသလဲ သူကြီး။ ကျုပ်တစ်ခါပဲ ပြောမယ် သိလား။ နှစ်ခါ မပြောဘူး။ ရပ်ကိစ္စ၊ ရွာကိစ္စ၊ မြို့ကိစ္စ မှန်သမျှ ကျုပ်နဲ့တိုင်ပင်ပြီး လုပ်ရမယ် ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ"

"ဂတ်တဲတို့ ပုလိပ်ဆီတို့ သွားမနေနဲ့။ ဒီမှာ ကာကွယ်ရေးကို ကျုပ် တာဝန်ယူထားတာ နားလည်တယ်နော် သူကြီး . . .။ ယောင်နန လုပ်မနေနဲ့။ ခင်ဗျားမိန်းမ သူကြီးကတော် မုဆိုးမ ဖြစ်သွားမယ်"

"ကျွန်တော်လည်း ဒီသဘောနဲ့ ထပ်တူ ထပ်မျှပါပဲ ခင်ဗျာ"

"ဘာရယ် . . .။ ဘာ ထပ်တူထပ်မျှလဲ . .၊ ခင်ဗျား မိန်းမ မုဆိုးမ ဖြစ်ဖို့ ထပ်တူထပ်မျှလား ဟင်"

"မဟုတ်ပါဘူး ဗိုလ်မင်း။ ဗိုလ်မင်းနဲ့ တိုင်ပင်လုပ်ဖို့ ထပ်တူထပ်မျှလို့ ဆိုလိုခြင်းပါခင်ဗျာ"

"နားထောင်အုံး သူကြီး၊ ကျုပ်ပြောမယ်"

ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ အသံသည် မာရေကြောရေ ရှိလှသည်။

"အမိန့်ရှိပါ ဗိုလ်မင်း။

သူကြီးဦးချစ်ဖွယ်သည် ဒူးတဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။ သူ့မျက်နှာသည်လည်း ဆီးရွက်လောက် ငယ်သွားသည် ဟု ထင်ရသည်။ မျက်လုံးအစုံမှာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲက ခေါက်လိုက် ကြိမ်းလိုက်သည့်အခါ ပြူးကလိပြူးကလယ် ဖြစ်နေသည်။

"အဲ . . . ကျောက်တစ်လုံးစခန်းကို သိတယ်မဟုတ်လား"

"သိပါတယ် ဗိုလ်မင်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျုပ် ဆန်သုံးအိတ် လိုချင်တယ်။ နောက်အပတ်ထဲမှာ ကျောက်တစ်လုံးစခန်းကို အရောက်ပို့လိုက် ကြားလား"

"ပို့လိုက်ပါ့မယ် ဗိုလ်မင်း"

ဤအချိန်သည် ကျွန်တော့်အဖို့ အခွင့်အရေးကောင်း ရသော အချိန်တည်း...။ ကျွန်တော့်ကို ခွေးရိုက် ဝက်ရိုက် လိုမှ်၍ ရိုက်သွားသော ကျောက်ခဲ ဆိုသူကို တွေ့နေရပြီ...။ သည်အချိန်တွင်မှ အကြွေး မဆပ်လိုက်ရလျှင် ရာဇဝင် ရိုင်းချိမ့်မည်...။ ကျွန်တော် ယောက်ျား ပီသတော့မည်မဟုတ်။ အနည်းဆုံး "မင်းက ငါ့ကို အကြောင်းမဲ့ ဘာကြောင့် ရိုက်သလဲကွ" ဟူ၍ကား ပြန်၍မေးဖို့ အခွင့်အရေး ကျွန်တော့်တွင် ရှိသည်။

ပြီးတော့လည်း ကိုယ့်ကို စော်ကားသွားသည့်သူကို တွေ့ပါလျက် ရှောင်ပြေးရလျှင် ကျွန်တော့်လောက် ညံ့သည့်သူရှိမည် မဟုတ်။ သူ့တွင် လက်နက်ရှိသည်။ ကျွန်တော့်လက်တွင် အပ်တစ်ချောင်းမျှ မရှိ။ လက်နက်မဲ့ ဖြစ်နေ၍ ကိုယ်က အလျှော့ ပေးရမည်လား...။ ဤနေရာမျိုးတွင်ကား ကျွန်တော်သည် မြေတွင် တုံးလုံး ဘုံးဘုံးလဲ၍ သေသွားပါစေ...။ ဇာမဏီငှက် ကဲ့သို့ ကျင့်ရမည်ဟူသော အသိရှိပါ၏။ ဇာမဏီငှက်သည် အမွေးတစ်ပင် အကျွတ်မခံဘိသကဲ့သို့ ကျွန်တော်လည်း ကိုယ့် အသားကို ဆတ်ဆတ်ထိ မခံသူဖြစ်ကြောင်း ပြလိုက်ချင်သည်။ သေခါမှ သေစေတော့...။ အကြွေးတော့ ဆပ်လိုက်ချင်သည်။ နောင်တွင် ကိုယ့်သိက္ခာကို ကိုယ်ပြန်၍ ရှက်မနေရလေအောင်

ယောက်ျားကောင်း တို့၏သတ္တိကို ပြလိုက်ချင်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ...'ဝုန်းကနဲ' ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းကြဲကြဲ လှမ်း၍ ထွက်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်စိတ်တွင် ဆုံးဖြတ်သည့် အချိန်နှင့် ကျွန်တော် ရှေ့သို့ ထွက်လိုက်သည့်အချိန်မှာ တစ်ပြိုင် နက်တည်းလိုလို ဖြစ်နေသဖြင့် ကိုမင်းဒင်သည် ကြောင်အမ်း နေကာ တားဖို့အချိန် မရလိုက်ဘဲ ခါးကသေနတ်ကိုသာ လက်က အုပ်ကိုင်ရင်း ငေးကြည့်နေလိုက်ရဟန်တူသည်။

"ဟေ့ ဟေ့ ဒါက ဘာလဲကွ။ ဘယ်က ကောင်လဲ။ ဘာကိစ္စ လာရတာလဲ"

"ဒီမယ် သူရဲကောင်းကြီး ဗိုလ်ကျောက်ခဲရေ့။ ကျုပ်ကို သေသေချာချာ ကြည့်စမ်းပါဦးဗျ။ ဟင် ခင်ဗျား ကျုပ်ကို မမှတ်မိချင်ယောင် ဆောင်နေတယ်နဲ့တူတယ်။ ဟိုး ဆယ့်ငါးရက်လောက်က စပယ်တော အလွန်မှာ ခင်ဗျား ကြည့်စားလိုက်တဲ့ ခရီးသည် လေဗျာ..."

"အော် မင်းကိုကွ၊ တယ် အသက်ပြင်းတဲ့ ကောင်ပါလား"

"အေး ကျုပ်က သိပ် အသက်ပြင်းတာ။ နှစ်ခဲ မရှိဘူး ဆိုတဲ့ ကျောက်ခဲကို နှစ်ခဲဖြစ်သွားအောင် ကြွေးဆပ်မလို့ မသေ သေးတာဗျ။ ကဲ ရော့ ခင်ဗျားအကြွေး"

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ မျက်ခွက်သို့ လက်သီး တစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်သည်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲသည် ဘေးသို့ တစ်လှမ်းခွာ ရှောင်လိုက်သဖြင့် ကျွန်တော့်လက်သီး လေထဲတွင် အရှိန်လွန်၍ သွားသည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်ကျောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲက ကျွန်တော့်ကို ခြေဖြင့် ခတ်လိုက်ရာ ကျွန်တော်၏ ခြေနှစ်ချောင်းသည် မြေကြီးနှင့် လွတ်သွားကာ 'ဘိုင်းကန်' မြေကြီးပေါ်သို့ ကျောနှင့် ကျသွားသည်။ ခါးတွင် မြက်ကနဲ နာသွားသည်ကို သိသော်လည်း ဒေါသဖြစ်လွန်းသဖြင့် 'ဝုန်းကနဲ' ထထိုင်လိုက်သည်။

ဗိုလ်ကျောက်ခဲနှင့် တပည့်ကျော်နှစ်ယောက်သည် ကျွန်တော့်၏ အဖြစ်ကိုကြည့်ကာ ဟားတိုက်၍ မခိုးမခန့် ရယ်ကြလေသည်. . .။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ လက်တွင်လည်း သူ့ခါးက ခြောက်လုံးပြူးသည် မောင်းတင်ပြီးသား ဖြစ်နေကာ ကျွန်တော့် ဖက်သို့ ချိန်ထားသည်။

"ဟော့ ဟော့ ကျောက်ခဲ။ ခင်ဗျား မလှုပ်နဲ့နော်. . .။ ဗစ်ထည့်လိုက်မယ်။ သူ့ကို မထိနဲ့"

ကိုမင်းဒင်က သေနတ်နှင့် လှမ်းချိန်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"အမယ်လေးဟဲ့ မင်းဒင်ရယ်. . .။ မင်းကိုကြောက်ရင် ဒီကိုတောင် မလာဘူးကွ။ မင်း သေနတ်ကို ချထားလိုက်။ မင်း နာလိမ့်မယ်။ တို့က သုံးယောက်။ မင်းက တစ်ယောက်တည်းရယ်။ ဟား ဟား ဟား . . .။ အံ့ပါ့ကွာ။ ငါ့ကိုများ အံတုလို့"

"ဒီမှာ ကျောက်ခဲ့ရေ၊ ကျုပ်က မပိုင်ဘဲနဲ့ မလုပ်ဘူးဗျ။ ခင်ဗျားတို့ နောက်ပိုင်းလည်း လှည့်ကြည့်လိုက် စမ်းပါအုံး။ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟေး၊ ဖိုးကျော်ဖိုး လှုပ်ရင် မစ်သာထည့်လိုက်ဗျော့"

ကိုမင်းဒင်၏ အသံကား အောင်နိုင်သူ၏ အသံတည်း. . .။ ကိုကျော်စိုးသည် ဘယ်အချိန်က သူတို့နောက် ရောက်နေသည် မသိလိုက်ရ။ သူတို့ သုံးယောက်စလုံးကို သေနတ်နှင့် ချိန်ပြီးသား ဖြစ်နေသည်ကို အံ့အားသင့်စွာ တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုအခါတွင်မှ ဗိုလ်ကျောက်ခဲနှင့် သူ၏ တပည့်ကျော်နှစ်ယောက်သည် သေနတ်ကို ပြန်ချကာ လှည့်ထွက်မည့်ဟန် ပြင်လိုက်ကြသည်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲကား မျက်နှာကြီး အိုကျသွားလေသည်။ အပွဲပွဲတွင် နွှဲခဲ့သမျှ သည်တစ်ချီတွင်မှ နှပ်ပစ်ခံလိုက်ရသဖြင့် မခံချည့် မခံသာ မကြေမချမ်း ဖြစ်နေပုံရသည်။ အံတကြိတ်ကြိတ် တောက်တခေါက်ခေါက်နှင့် တပည့်ကျော်နှစ်ယောက်ကို ဆူပူကြိမ်းမောင်းသွားလေသည်။

"ငါ့လခွေးတဲ့ပဲ။ အရေးထဲဆိုရင် . . .။ ငါဖြင့်နောက်ကြောင်းလုံလုံပြီ အောက်မေ့နေတယ်။ မင်းတို့ လျှင်လို့ခုတော့ ခံလိုက်ရပြီ။ တောက် - ရှက်စရာ ကောင်းလိုက်တာကွာ. . .။ အေး လေကွာ၊ တွေ့ကြအုံးမှာပေါ့။ မင်းတို့ သတိသာ ထားနေပေတော့"

"လာဗျို့ ကိုသိန်းဒန်"

ကိုမင်းဒင်က ခေါ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ သူကြီးအိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ လိုက်သွားသည်။ အပြင်ဖက်တွင်မူ လူအုပ် ကွဲသွားလေပြီ။ ကျွန်တော်ကား ရှက်လွန်းသဖြင့် တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ဒေါသထွက်နေသည်။

"ဘယ့်နှယ်ဗျာ၊ နေ့ခင်း ကြောင်တောင်ကြီးတောင် ဒီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောက် သောင်းကျန်းနေရင် မခက်ပါလား။ ခင်ဗျားတို့ဟာက မလွယ်သေးပါဘူးဗျာ . . .။ တရားလက်လွတ် သေနတ်မင်းမူတဲ့ အရပ် ဖြစ်နေပြီ"

ကျွန်တော်သည် အံကိုကြိတ်လျက် ခေါင်းကို တွင်တွင်သာ ရမ်းမိသည်။

"ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ပြောတယ်မဟုတ်လား ကိုသိန်းဒန်။ ခင်ဗျား ဒီမှာ အခြေစိုက်မယ်ဆိုရင် သေနတ် ပစ်တတ်ရလိမ့်မယ်လို့"

"ကျွန်တော် သေနတ်ပစ်တတ်ဖို့ မလိုဘူး ကိုမင်းဒင်။ ပစ်လည်း မပစ်ချင်ဘူး။ သေနတ်နဲ့ အနိုင်ယူရမယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် စက်ဆုပ်တယ်။ အဲဒီ သေနတ်သမားတွေကို ကျွန်တော်က စိတ်ဓာတ်နဲ့ အနိုင်ယူမယ် ကိုမင်းဒင်"

သူကြီးသည် ယခုထက်တိုင် မျက်စိ မျက်နှာပျက်လျက်ရှိနေသည်။ ကျွန်တော်တို့ စကားမဆုံးမီမှာပင် အပြင်ဖက်က သေနတ်သံ လေးငါးချက်ကို ကြားရသည်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲတို့လူသိုက် မိုးပေါ်ထောင်ပစ်ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ကိုမင်းဒင်သည် ထိုင်နေရာမှ 'ဝုန်းကနဲ' ထကာ ထွက်၍လိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

"မလုပ်ပါနဲ့ ကိုမင်းဒင် ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျုပ်ဆီလာပြီး ရမ်းနေပါလိမ့်မယ်"

ဟု သူကြီးက ပြာပြာသလဲ တောင်းပန်သည်။

ကိုမင်းဒင်သည် တောက်-တစ်ချက် ခေါက်ကာ ပြန်၍

လှည့်လာသည်။

"ဘာ ဖြစ်ကြတာလဲ။ အထိတ်တလန့် ရှိလိုက်တာ"

ဒွေးလေးအုံးသည် အူယားဖားယား အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်လာသည်။ သူတို့သည် သေနတ်သံကြားသဖြင့် စိုးရိမ်ကာ လိုက်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒွေးလေးအုံးသည် မျက်လုံး ပြူး၊ မျက်ဆံပြူး ဖြစ်နေသည်။ ချစ်ချစ်ကား ဣန္ဒြေ မပျက်လှ။

"ကျောက်ခဲပေါ့ ဒွေးလေးအုံး၊ ခုတော့ ပြန်သွားပါပြီ"

"အင်း ငါလည်း ထင်သားပဲကွယ်။ ကဲ လာကြ လာကြ၊ ပြန်ကြမယ်"

"ကျွန်တော်တို့ကိစ္စ မပြီးသေးဘူး ဒွေးလေး။ ပြန်သာ ပြန်နှင့်ကြပါ။ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ပါဘူး" ဟု ကျွန်တော်က နှစ်သိမ့်လိုက်ရသည်။

"မပြန်သေးဘူး လေကွယ်။ မင်းတို့နဲ့မှပဲ ပြန်တော့မယ်"

ထိုအချိန်တွင် သူကြီး အိမ်ပေါက်ဝသို့ လူတစ်ယောက် အပြေးအလွှား ဝင်လာပြန်သည်။ သူကား သုဏှင်းထောက်ကိုဖေသက်တည်း။

"ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ ကိုမင်းဒင်"

"ဟာဗျာ ပြော မပြောချင်ပါဘူး"

"မပြောချင်လည်း မပြောပါနဲ့တော့ကွယ်"

သူကြီးက မျက်စိမျက်နှာပျက်ပျက်ဖြင့် လှမ်း၍ ပိတ်လိုက်ပြန်သည်။ ချစ်ချစ်သည် သူကြီးကိုကြည့်ကာ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ထဲတွင် ပြုံးမိသည်။ သူ့စကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် လူရှင်တော်ပျက်လုံးနှင့် တူနေသည်။ အမှန်စင်စစ် သတင်းထောက် ရှေ့မှီ လှမ်း၍ ပိတ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"ကဲ သူကြီးက မပြောပါနဲ့ ဆိုမှ ကျွန်တော်လည်း သိပ် ပြောချင်လာပြီ။ ဒီလို ကိုဖေသက်ရေ"

ဟု အစချီကာ ဖြစ်ပျက်ပုံကို ကိုမင်းဒင်က ဇာတ်စုံခင်း၍ ပြောပြလိုက်သည်။ သူပြောပြီးလျှင် ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်ကိစ္စကို ဆက်ရပြန်သည်။

"ဒီလို ကိုဖေသက်ရေ အင်း. . . ကျုပ်ပြောတာတွေ တော့ သတင်းစာထဲ ထည့်မရေးလိုက်ပါနဲ့ နော်"

"ဟာ ခင်ဗျားဟာက ဘာမှလည်း မပြောရသေးဘဲနဲ့ သတင်းစာထဲ ဘယ်မှာထည့်ရေးလို့ရမလဲဗျ"

"စကားပလ္လင်ခံထားရတာ ကိုယ့်လူရေ"

ကျွန်တော်ကား သူ့အကဲကို စမ်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့် တွက်လုံး ကိုက်မကိုက်ကိုလည်း စမ်းသပ်ကြည့်ရန် ဤစကားကို ချီလိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သတင်းထောက်တို့ မည်သည် အလွန် စျေးကိုင်သူများဖြစ်ကြသည်ဟု ကျွန်တော်ထင် သည်။

"ကျွန်တော် ပြောတာတွေတော့ သတင်းစာထဲမထည့် လိုက်နဲ့နော် . . ." ဟုဆိုလျှင်ကား အသေအချာ မပါ ပါအောင် ထည့်တော့မည်ဟု ကျွန်တော် တွက်ထားသည်။ ကျွန်တော် တမင်အရွဲ့တိုက်၍ စမ်းသပ်ပြောလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤသတင်းကို သတင်းစာထဲ၌ ပါစေချင်သည်။ သို့မှသာ

ယ်တွင် တကယ်အမှန် ဖြစ်ပျက်နေသည်တို့ကို တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်သည့် အပိုင်းက ခေါင်းဆောင်ကြီးများ သိမည်ဖြစ်သည်။

"ဒီလို ကိုဖေသက်ရဲ့ . . .။ ကျောင်းတော်က ရန်စတော့ မဟုတ်ဖူးပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်နဲ့ စပြီး ဖြစ်တာပဲ။ စျေးဦး ပေါက် အနေနဲ့ကတော့ မြို့ခင်းသာကို မရောက်ခင် လမ်းမှာ ကျွန်တော် ပထမ ခံခဲ့ရတယ်။ ခုတော့ ဒုတိယမ္ဗိ ချိန်းပွဲလို ဖြစ်သွားတာပေါ့ဗျာ"

ဟု အစချီကာ လိပ်ပတ်လည်အောင် ပြောပြလိုက်သည်။

"ဒီအရပ်မှာတော့ သူတို့ ဘုရားပဲ ကိုသိန်းဒန်ရဲ့။ သူ့အဖေက တောင်သူလယ်သမားတွေကို ငွေနဲ့ကိုင်ပေါက်ပြီး နှိပ်စက်တော်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြို့ခင်းသာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သူ့အနှိပ်စက် မခံရတဲ့ ရွာရယ်လို့ မရှိဘူး။ မိန်းမဆိုတာလည်း ယူလိုက်တာ သောက်သောက်လဲ. . .။ သူ့တပည့်တွေကလည်း ရှောင်ခြေရာ မှီကြတယ်ဗျာ။ ကဲ . . . စကားပြောလို့တော့ ကောင်းပါရဲ့ အလုပ်ကရှိသေးတယ် ပြန်လိုက်အုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့် အိမ်ကိုလည်း လာလည်ကြပါအုံး။ ကိုမင်းဒင် သိပါ တယ်"

ကိုဖေသက် ပြန်သွားလျှင် ကျွန်တော်တို့လည်း သူကြီးနှင့် ပေါင်းတိစ္စကို ပြောဆိုကာ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ လမ်းတွင် ခင်တ-

"ကိုသိန်းဒန်တော့ နှစ်ခါရှိပြီနော်. . .။ ရှေ့လျှောက် သတိသာ ထားနေပေတော့. . ." ဟု သတိပေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ကိုး

"ဗျို့ သတင်းထောက်ကြီး။ ဧည့်သည် လာတယ်ဗျို့"

တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် သတင်းထောက် ကိုဖေသက်၏ အိမ်သို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားသည်။ ကိုဖေသက်နှင့် တွေ့ချင်သဖြင့် သူ့အိမ်သို့ အလည်အပတ် သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ကို... ဟူ၍ကား အထွေအထူး မရှိလှပါ။ ကိုဖေသက်သည် လူငယ်လူရွယ် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဆိုလျှင်ကား အသက်အားဖြင့် များစွာမကွာလှ။ သူ့ထံမှ ကျွန်တော် သိချင်သော မြို့ခင်းသာအကြောင်းကို သိရမည်လားဟု မျှော်လင့်သည်။ သူကလည်း သူ၏အိမ်သို့လာ၍ လည်ပတ်ရန် ဖိတ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် ကိုဖေသက်ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း သဘောကျမိသည်။ အထူးသဖြင့် သူ၏ လူငယ်စိတ်ကို နှစ်သက်မိသည်။ ကိုယ် ယုံကြည်ရာကို တစိုက်မတ်မတ် လုပ်မည့်သူ... ကျွန်တော် ထင်သည်။

သူ့ထံမှ အကူအညီများ လိုသည်။ ကျွန်တော့် လုပ်ငန်း

...င် ကိုဖေသက်သည် များစွာ အကူအညီ ပေးနိုင်မည့်သူ...သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သည်။

ကိုဖေသက်၏ အိမ် အခင်းအကျင်းသည် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိသည်။ ကျွန်တော် အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားလျှင် ကိုဖေသက်သည် စာရေးစားပွဲမှ ထလာသည်။

"ဘာတွေ အလုပ်များနေသလဲဗျ"

"သတင်း ဆောင်းပါးလေး ဘာလေး ရေးနေတာပါ။ လာလေ ထိုင်ပါအုံး ကိုသိန်းဒန်"

"ခင်ဗျား လုပ်စရာရှိတာ ပြီးအောင် လုပ်လေဗျာ။ ကျွန်တော် လာလို့ အလုပ်မပြီးဘဲ ရှိနေရော့မယ်။ ကျွန်တော်က အလည်သက်သက် လာတာပဲ"

"ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ။ ပြီးမှ ဆက်လုပ်တာပေါ့" ဟု ...ကာ ကိုဖေသက်က ကျွန်တော့်ကို ဧည့်ခံသည်။

ကိုဖေသက်သည် ပညာအခြေခံ မရှိလှသော်လည်း ...ဝါသနာထုံသူ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ မဟုတ်မခံ သတ္တိလည်း ...သည့် လူမျိုး ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ကိုဖေသက်သည် ဓာတ်ပုံရိုက် ...သနာပါသည်။ ပညာကိုသာ ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက်သင်ကြား...င် ချွန်နိုင်သည့် လူမျိုးဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ကြော...တ်နောက်ခံ မတောင့်သဖြင့် ပညာ တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် ...င်းထွက်လိုက်ရသည်ဟု ဆိုသည်။ အသင်းအပင်း အဖွဲ့...ည်းများတွင် ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်ကာ အများအကျိုး...တ် တက်နိုင်သမျှ ရှေ့ဆောင်သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဖက်တစ်လမ်းက သတင်းထောက်အလုပ်ကို အဆက် အသွယ်ယူကာ လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဧည့်ခန်းတွင် စာအုပ်ဘီဒိုတစ်ခုရှိသည်။ စာအုပ်ဟူ၍ ကား များများစားစား မရှိလှပါ။ သို့သော်လည်း ဤလိုအရပ်ဒေ သ၌ စာအုပ်ကို တရိုတသေ တမြတ်တနိုး ဘီဒိုဖြင့်ထည့်ကာ ဧည့်ခန်းဆောင်တွင် ထားဖော်ရသဖြင့် သူ့ကို အနည်းငယ် ကြည်ညိုစိတ် ဖြစ်မိသည်။

"စာအုပ်တွေ အတော်စုံပါလားဗျ"

"သိပ် မများလှပါဘူးဗျာ။ ဝါသနာပါလို့ စုတာပါပဲ။ အရပ် ထဲက သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းတွေဖတ်ဖို့ ကျွန်တော်က ဒိုင်ခံ စုပေးတာပါ။ သတင်းထောက်ဆိုတော့ သတင်းစာ ကိုယ်စားလှယ်ဆီက စာအုပ် အလကားရတဲ့အခါ ရတယ်လေ"

ကျွန်တော်လည်း သူ့ စာအုပ်ဘီဒိုတွင် မွှေနှောက်ကာ ကျွန်တော်ဖတ်ရန် စာအုပ်များ ရှာကြည့်သည်။ ကိုဖေသက် သည် စာရေးစားပွဲတစ်နေရာမှ သတင်းစာတစ်စောင် ယူလာ ကာ ကျွန်တော့်ကို ထိုးပေးသည်။ ကျွန်တော်သည် သူ ထောက်ပြ သော သတင်းစာ တစ်နေရာကို ဖတ်ရင်း မျက်မှောင်တစ် ဖြည်းဖြည်း ကုတ်လာကာ အံ့အားသင့်သော အမူအရာဖြင့် သူ့ကို ကြည့်လိုက်မိသည်။ သတင်းစာတွင် ကျွန်တော်တို့ တတွေ သူကြီး အိမ်ရှေ့၌ ဖြစ်ပျက်သောအကြောင်းကို ရေးသားထား သည်ကို တွေ့ရသည်။ စိတ်ထဲကမူ "အင်း ငါ့အကွက်တော့ ဝင်ပြီ" ဟု တွေးလိုက်မိသည်။ ကိုဖေသက်ကိုလည်း ချီးကျူး

မိသည်။

"ခင်ဗျား လက်ရာနဲ့ တူတယ်။ ဘယ့်နယ်လည်းဗျာ။ ကျွန်တော် သေသေချာချာ မှာလိုက်ရက်နဲ့ဗျာ"

"ခင်ဗျား ပြောတာက ကျွန်တော်ပြောတာ မရေးနဲ့ဆို။ ခု ဟာက ဘာဆိုင်လို့လဲဗျ။ ကိုသိန်းဒန်ရဲ့ စကားလုံး တစ်လုံးမှ မပါဘူး။ ကျွန်တော့် အရေးနဲ့ ရေးတာပဲဟာ" ကျွန်တော် ကြိတ်ပြုံး နေလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် သတင်း လိုက်လို့ရတဲ့အနေနဲ့ ရေးတာလေ များ ခင်ဗျားမပြောလည်း ဒီတုန်းက မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ရှိတဲ့ လူတွေ အများကြီးရှိတာပဲ။ သူတို့ကလည်း ပြော မှာပဲ။ ဘာလဲ ခင်ဗျား။ မကြိုက်ဘူးလား"

"ကြိုက်ပါတယ်ဗျာ။ သိပ်ကြိုက်တယ်။ ခင်ဗျားသတ္တိကို လည်း ချီးကျူးတယ်။ သတင်း ရေးပုံလည်း ကောင်း တယ်။ ခင်ဗျား နိုင်ငံရေးသမား လုပ်ဖို့ ကောင်းတယ်"

ကိုဖေသက်သည် ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ကျွန်တော့်ကိုသာ စိတ်၀င်စားစွာ ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော့်ကို ကိုဖေသက်တို့က နိုင်ငံ ရေးသမား၊ နိုင်ငံရေး လုပ်ရအောင် 'မြို့ခင်းသာ'သို့ ရောက်လာ သည်ဟု ထင်နေကြဟန်တူသည်။ နိုင်ငံရေး ဆွယ်တရားဟော နေသည်ဟု သံသယ ဖြစ်ပုံရသည်။ အမှန်စင်စစ် သူတို့ကိုလည်း အပြစ် မတင်သာပါ။ ကျွန်တော် ရောက်လာသည့်အချိန်သည် ခေတ်ကာလ မကောင်းသော အချိန်အခါ ဖြစ်သည်။ တစ်နည်း ဆိုလျှင် နိုင်ငံရေးသမားတို့ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျကာ၊ အမည်ပျက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေသော အချိန် ဖြစ်လေသည် . . .။ ကိုဖေသက်တို့သည် နိုင်ငံရေးသမား တို့၏ လိုမ့်လုံးညာလုံး အမျိုးမျိုးကို ခံခဲ့ရလှပြီ. . .။ မဲဆန္ဒကို ညာဝါးကာ တောင်းယူပြီးလျှင် ရပ်ရွာအကျိုးကို မကြည့်တော့ဘဲ ကိုယ်ကျိုးရှာသွားသည့် နိုင်ငံရေးသမား များကို သူတို့ တွေ့ခဲ့ ကြုံခဲ့ရလှပြီ. . .။ သူတို့အဖြစ်ကား ပုံရိုင်းရိုင်း ခိုင်းရလျှင် နှစ်တုံးကုန်မှ မစင်မှန်း သိရသောအဖြစ်နှင့် တူလေသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့ သံသယ မဖြစ်အောင်-

"ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်ပါဘူး ကိုဖေသက်။ ဒါပေမယ့် ကျောင်းသား ဘဝတုန်းကတော့ ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးသမား လုပ်ချင်စိတ် ပေါ်ခဲ့ဘူးတယ်။ အသာစံတဲ့ နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်ပါဘူး။ အနာခံရတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားမျိုးပါ. . .။ ခုတော့ အဲဒီ နိုင်ငံရေးသမား လုပ်ချင်စိတ် မရှိတော့ပါဘူးဗျာ။ ကိုယ်ဖြစ်စေချင်တာက တစ်မျိုး ဖြစ်လာနေတာ တွေက တစ်မျိုး. . .။ နှမ်းတစ်လုံးနဲ့ ဆီမဖြစ်ဖူး ဆိုသလို၊ ကိုယ် တစ်ယောက်တည်း လုပ်လို့ရတဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ဖူးလေ"

ကိုဖေသက်သည် ဘာမျှမပြောဘဲ ကျွန်တော် ပြောသမျှကိုသာ ခေါင်းငုံ့လျက် နားထောင်နေသည်။ ကျွန်တော်လည်း ထိုင်နေရာမှ ထကာ ပြူတင်းပေါက်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ စိတ်ကမငြိမ်တော့. . .။ အန်ထုတ်စရာရှိသည်တို့ကို တစ်ခါတည်း အန်ထုတ်လိုက်ရန်သာ ဇော ရှိနေသည်။ သို့မှသာ သူတို့လည်း သက်သာကင်းမည်။ ကျွန်တော်လည်း ရင်ပေါ့သွား

သည်။ ကိုဖေသက်၏ အိမ်ကလေးသည် ယာကွင်းများကို ကျောပေး၍ ဆောက်ထားသည်။ ပြူတင်းမှ ကြည့်လိုက်လျှင် ယာတောကို ကောင်းစွာ မြင်ရသည်။ တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသော **ခေမာဝတီ** ကိုလည်း မြင်ရသည်။ ခေမာဝတီ ၏ အညာဆီသို့ ကြည့်လိုက်လျှင် ညို့မှိုင်းနေသော **ရိုးမအစွယ်** ကို မြင်နေရသည်။ ရိုးမသည် မှိုင်းမှုံအုံ့ဆိုင်း နေသည်။ တောင်ခါးပန်းတို့ဖြတ်လျက် မြူများ တောင်ခိုးများ သန်းနေသည်။ ထိုမြူခိုးမှိုင်းမှိုင်းတွင် ကျွန်တော်၏ အတိတ်မှ အရိပ်သည် မှုံတဝါးဝါး ပေါ်လာသည်။ ကျွန်တော်လည်း ကိုဖေသက်ကို လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ ပေါ်လာသည့် အတိတ်မှ အရိပ်တို့ကို ပြန်လည် အန်ထုတ်မိလေသည်။ကျွန်တော့် ပါးစပ်မှ စကားလုံးတို့သည် တရားရေလွှတ် ထွက်ကြကုန်လေသည်. . .။

"ကျွန်တော်တို့မှာ နိုင်ငံရေး လုပ်တယ်ဆိုတာက တုံးတိုက်တိုက် ကမ်းတိုက်တိုက်ဆိုတဲ့ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်နဲ့ လုပ်ကြတာ ကိုဖေသက်။ နောက်ကို လှည့်ကြည့်တာ မဟုတ်ဖူး။ တိုင်းပြည် ဘာဖြစ်နေသလဲဆိုတာ မဆင်ခြင်ဘူး။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ကို ထောက်ခံတဲ့ လူက လွဲရင် ကျန်တဲ့ လူတွေကိုပါ တိုင်းပြည် မချစ်ဘူးလို့ ထင်တယ်။ ကိုယ့်လိုပဲ တိုင်းပြည်အတွက် စွန့်စားချင်တဲ့ သူတွေ ရှိပါသေးလားဆိုတာ မစဉ်းစားဘူး။ ထည့်မတွက်ဘူး။ ကိုယ်ကလွဲရင် အားလုံး အချောင်သမား ချည်းပဲလို့ ထင်တယ်။ ငါသာ အလားအလာ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရောဂါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထနေကြတာ။ အဲဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော် စိတ်ပျက်ပြီး နိုင်ငံရေး မလုပ်ချင်တော့ဘူး။ ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် တတ်နိုင်တဲ့ နေရာမှာနေပြီး လုပ်ချင်တာတလေးတွေ လုပ်ရအောင် ခုလို တောကို ဆင်းလာခဲ့တာပဲ"

သည်အချိန်တွင်ကား ကျွန်တော့် အလှည့်ကုန်ပြီ။ သူ့ အလှည့်သာ ကျွန်တော့်သည်ဟု ကျွန်တော်တွေးလိုက်မိသည်။ ရင်ထဲတွင်လည်း အတော်အတန် ပေါ့ပါးသွားသည်။

"ဒီမှာ ခင်ဗျား ဘာလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးသလဲ။ အကူအညီလိုရင် ပြောပါ။ ကျွန်တော် တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ကူညီဖို့ အသင့် ပါပဲ"

ကိုဖေသက်သည် ခေါင်းတရမ်းရမ်း လည်တခါခါ ဖြစ်ကာ ကျွန်တော့်ကို မသက်မသာ ကြည့်နေသည်။ ကိုဖေသက်သည် ကျွန်တော့်ကို လက်ဖက်ရည်ကြမ်း ဆတ်သားခြောက်တို့ ဖြင့် ကျွေးမွေး ဧည့်ခံသည်။ ပြီးမှ-

"ခင်ဗျား ဒီမှာ ဘာလုပ်ဖို့ အစီအစဉ် ရှိသလဲ" ဟု မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တော့ မြေလေးယာလေး ဝယ်ပြီး စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်း မဟုတ်ဘဲ စုပေါင်းပြီး လုပ်ချင်တယ်။ နောက်ပြီးတော့ အချိန် ရရင် ပညာပေးတဲ့ အလုပ်လည်း လုပ်ဖို့ ဆန္ဒရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်တွေကို ခင်ဗျားသာ အကူအညီ ပေးမယ်ဆိုရင် အများကြီး

အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားမှာ အလွန်တန်ဖိုးရှိတဲ့ ကလောင်လက်နက် တစ်ခုလုံး ရှိနေပြီဟာ"

"ကျွန်တော့်မှာ လက်နက် ဆိုလို့ အပ် တစ်ချောင်းမရှိဘူး။ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ဟောဒီ ကလောင်လက်နက်ပဲ ရှိတယ်။ မှန်တယ်ထင်တာ ကောင်းတယ်ထင်တာတော့ ရေးရဲတယ်။ အဲဒီ သတ္တိမျိုး ရှိအောင်လည်း မနည်းမွေးထားရတယ်"

ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်လည်း သူနှင့် တစ်သဘောတည်းပင် ဖြစ်သည်။ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် ကိုယ် ယုံကြည်တာတလေးကိုမှ မလုပ်ရသော် လူဖြစ်ကျိုး မနပ်ဟု ထင်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ထောက်ခံလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တော့ ဒီလက်နက်ကိုပဲ အားကိုးတယ်။ ဒီကလောင်နဲ့ လူတွေကို အများကြီး ပြုပြင်နိုင်မယ်လို့ ယုံတယ် ကိုသိန်းဒန်. . .။ အနာဂတ်ကို ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေ ပိုင်တယ်။ ကျွန်တော့် သဘောကတော့ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေဟာ တိုင်းပြည်အတွက် ကိုယ် ဝါသနာပါတဲ့ဖက်က ဝါသနာ အလျောက်လည်းလုပ်၊ ကိုယ်လုပ်သမျှလည်း တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးရှိစေ ဆိုတဲ့ သဘောထားရမယ်လို့ ထင်တယ်"

အနာဂတ်ကို သတ္တိရှိသူတို့သာ ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည်။ အဟောင်းတို့သည် ချုပ်ငြိမ်းနေကြပြီ မဟုတ်လား. . .။ အသစ် အသစ်တို့သည်သာလျှင် အနာဂတ် အင်အားစု မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား. . . ။

“ကြိုက်လိုက်လေ ကိုဖေသက်ရယ်၊ ခင်ဗျားလုပ်ငန်းကို ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ ကူပါ့မယ်။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ စာဖတ်အသင်းတို့၊ စာကြည့်တိုက်တို့ရော ရှိရဲ့လား။ စာသင်ကျောင်းရော ဘယ့်နှယ်နေလဲ”

“စာဖတ်အသင်း စာကြည့်တိုက်တို့ ဆိုတာကတော့ တစ်လော လေးကမှပဲ ကျွန်တော် ကြိုးပမ်းပြီး ထောင်ပေးထားရတယ်။ လူငယ်တွေကို စာဖတ်ဝါသနာပါအောင် လုပ်ပေးနေရတယ်။ ဒီ ဒေသမှာက လက်လုပ် လက်စားရယ်၊ ဈေးသည်ရယ်၊ တောင်သူလယ်လုပ်ရယ်က များတယ်ဗျ။ အတန်းစာ ဆိုလို့ ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် မသင်ကြတော့ဘူး။ အရွယ်ရောက်လာတယ်ဆိုရင်ပဲ ကျောင်းကထွက်ပြီး မိဘကို ကူဖို့နဲ့ ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ်ကြောင်းဖို့ အလုပ်စခန်းကို ဝင်ကြတော့တာပဲ။ မြို့လို့သာ ဆိုရတယ်၊ တောခေါင်ခေါင် အရပ်ပါပဲဗျာ။ ခရီးလမ်းပန်းကလည်း ခက်ခဲတော့ အသိဉာဏ်ပညာတို့ ဆိုတာ သိပ်မဖွံ့ဖြိုးဘူး”

၎င်းလုပ်ငန်းမှာ ရေရှည်လုပ်ငန်းများ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် ခေါင်းဆောင်လုပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပညာရေးစီမံကိန်းများတွင် အလေးအနက် စဉ်းစားဖို့ကောင်းသည်။ ယဉ်ကျေးမှု၊ ပညာရေးနှင့် ကျန်းမာရေးတို့တွင် ရေရှည် စီမံကိန်းများ ရှိသင့်သည်ဟု ထင်သည်။ အစိုးရက ၎င်းစီမံကိန်းများတွင် အရင်းအနှီး မြှုပ်နှံရန် တွန့်တွန့်

တိုတို ဖြစ်နေဟန်တူသည်။ ၎င်းစီမံကိန်းများတွင် ငွေရင်းမြှုပ်နှံခြင်းဖြင့် အမြတ်အစွန်းသည် ကျပ်နှင့်ပြားနှင့် ပေါ်လာနိုင်မည် မဟုတ်။ နောင်တစ်ခေတ်တွင်သာ တစ်တိုင်းပြည်လုံးနှင့် ချီ၍ ပညာရေးအဆင့်အတန်း မြင့်မား လာပေလိမ့်မည်။ ဒါသည်ပင် အဖိုးအနဂ္ဃ ထိုက်တန်သည့် အကျိုးအမြတ် မဟုတ်ပေဘူးလား. . . ။

ထိုသို့ပြောရင်း အတွေးတစ်ခု ခေါင်းထဲ ဝင်လာသည်. . . ။

“ဒီမှာ ကိုဖေသက်။ ခင်ဗျား နေရာ ရှာပေးလေ။ ကျွန်တော် ညဖက် စာသင်ပေးမယ်။ အခမဲ့ ညကျောင်းပေါ့ဗျာ။ အတန်းစာ ရယ်တော့ မဟုတ်ဘူး။ ကလေး လူကြီး အားလုံးပေါ့။ နှစ်ချိန်ခွဲ သင်ပေးမယ်လေ”

“ဟာ ကောင်းတယ်ဗျို့။ နေရာရှာဆို မခက်ပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော့် အိမ် ဟိုဖက်ပိုင်းမှာ ဇောင်းလေး ချလိုက်ရုံပါပဲ. . . ။ ကျွန်တော် တာဝန်ယူတယ်။ ခင်ဗျားကသာ စာသင်ဖို့ တာဝန်ယူ ပေတော့ဗျို့”

ကိုဖေသက်နှင့် တွေ့ရကျိုး နပ်ပေပြီ. . . ။ သူတို့ဆီတွင် စာသင်ကျောင်းကား ရှိ၏။ ဆရာက မလုံလောက်။ ယခုကား ကျွန်တော်သည် လုပ်ငန်းကို အစပျိုးရတော့မည်။ သို့နှင့် ကျွန်တော်လည်း ကိုဖေသက် အိမ်မှ အပြန်တွင် တစ်လမ်းလုံး ပီတိ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်၏ စေတနာကို အကောင်အထည် ပြရပေတော့မည်။ လူကြီးပိုင်း အချိန်များတွင် သူကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့် အရီးချယ်တို့ လင်မယားကိုလည်း ကျောင်းတက်နိုင်းမည်ဟု စိတ်ကူးရလိုက်သည်။ သူတို့ကိုကား စာရယ် ပေရယ် မဟုတ်တော့ဘဲ ဗဟုသုတ ဖြစ်ဖွယ်တို့ကို ဟောပြောပေးမည်။ သူတို့နှင့် ဆိုင်သည့် လုပ်ငန်းကိုင်ခန်း အကြောင်းတို့ကိုလည်း တက်နိုင်သမျှ ကောင်းနိုးရာရာတို့ကို ပြောကြားမည်။ ရန်ကုန်တရဲဘော်ကြီးထံသို့လည်း စာအုပ်စာတန်းများ မှာကြားရမည်။ လောလောဆည်တွင် ကိုဖေသက်အိမ်မှ စာအုပ်များကို ငှားရမ်းဖတ်ခိုင်းမည်။ သူ့ စာအုပ်ဘီဒိုမှ ကျွန်တော် နှစ်သက်လှသော မန်းသာ မစာဥ ဝတ္ထုကိုလည်း ငှားရမ်းခဲ့ပြီး ချစ်ချစ်အားလည်း ဖတ်ခိုင်းမည်ဟု စိတ်ကူးလိုက်သည်။ ဤ စိတ်ကူးများက ကျွန်တော့် ခြေလှမ်းကို ပို၍ သွက်စေသည်။ သို့နှင့် ဒွေးလေးအုံးတို့ အိမ်သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ခဲ့လေသည်။

အခန်း တစ်ဆယ်

တစ်အိမ်လုံး ငြိမ်သက်နေသည်။

ယာတောက မပြန်လာကြသေးဟုထင်ရသည်။ ကျွန်တော် ...သို့ ပြန်ရောက်ချိန်မှာလည်း အနည်းငယ် မှောင်ရီပျိုးနေပြီ။ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်လျှင်ပင်-

"ဒါက ဘယ်သွားနေရတာလဲ"

ဟူသော ချစ်ချစ်၏ အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ချစ်ချစ် ...သည် အိမ်ခန်းတံခါးဝမှာ ရပ်နေသည်။ သူ့အသံမှာ အနည်းငယ် ...ကြာ နေသယောင်ရှိသည်။ စိုးရိမ်မကင်းရှိသည့် အသွင်ကို ...သည်း သူ့မျက်နှာ၌ တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်ကမူ ဘာမျှ အဖြေ ...ပေးဘဲ သူ့ကို ကြောင်၍ကြည့်နေသည်။ ချစ်ချစ်သည် ...တော့် မျက်လုံးဒဏ်ကို မခံနိုင်ရှာဘဲ ခေါင်း ငုံ့သွားလေသည်။ ...ခါတွင်မှ ကျွန်တော်သည်း ဣန္ဒြေ ပြန်၍ ဆည်လိုက်ရ ...သည်။ သို့ရာတွင် ရင်ထဲ၌ကား 'တဒိန်းဒိန်း' ခုန်ကာ ဒွေးတိုး ...လာသည်ဟု သတိထားလိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ။ ကျွန်မတို့ဖြင့် စိုးရိမ်လို့ လိုက်တော
ရှာတော့မလို့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အော်. . . ဒီအရပ်အကြောင်းကို ရှင် ခုထက်
မသိသေးဘူးလား။ တစ်နေ့ကပဲ တစ်ခါထပ်ပြီး တွေ့
ရပြီ။ ဒါလည်း ရှင် မမှတ်သေးဘူး"

"ကျွန်တော့်အတွက် ဒါလောက်လည်း စိုးရိမ်စရာ မလို
ဘူး ချစ်ချစ်"

ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော့် စကားကို ဘယ်သို့ အဓိပ္ပါ
ကောက်လေသည် မသိ. . .။ မျက်နှာပျက်သွားကာ အခ
ထဲသို့ လှည့်ဝင်တော့မည်ဟန် ပြင်လိုက်သည်။

"ဒီမယ် နေပါအုံး ချစ်ချစ်။ ကျွန်တော် စကား ရှေ့လော
ကြီးသွားတယ်။ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ ချစ်ချစ်
စေတနာကို ကျွန်တော် လေးစားဖို့ ကောင်းတာ အမှန်ပါပဲ
ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် မသေနိုင်သေးဘူး ချစ်ချစ်။ ကျွန်တော့်
လုပ်စရာတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်။ ပြီးတော့လည်း ကျော
ခဲ့တာ ကျွန်တော်တို့ သတ္တိကို သိသွားပြီလို့ ထင်တယ်။ နည်းနည်
တော့ ရှိန်သွားတာ အမှန်ပဲ။ သူ့ကို လက်နက်မပါဘဲ စိတ်ဓာ
နဲ့ပဲ ကျွန်တော် အနိုင်ယူလိုက်ပြီ မဟုတ်လား"

"အင်း. . . ကိုသိန်းဒန်က အဲဒီလို ထင်နေ။ ဒီလို လူ
က အမြော်အမြင် ကြီးလှတာ မဟုတ်ဘူး။ သေနတ်ချ
ယှဉ်ပစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ လူပုံအလယ် သူ့ကို အရှ

လိုက်လို့ ရှင်တို့ကို ချောင်းပစ်မှာ"

ချစ်ချစ်ပြောသည်မှာ လမ်းမှန်သည်ဟု ယခုမှ ကျွန်တော် တွေးမိသည်။

"အင်း . . . ဟုတ်တယ် ချစ်ချစ်။ ကျွန်တော် ဒါကို မတွေးမိဘူး. . .။ ဒါပေမယ့်လေ . . .၊ အိုဗျာ ဒါတွေ ရှုပ်ပါတယ်။ တွေးမနေနိုင်ဘူး။ ဒါတွေ တွေးနေရင် ကိုယ်လုပ်ချင်တာ လုပ်ရမှာ မဟုတ်ဖူး။ ကျွန်တော့်မှာ လုပ်စရာတွေ အများကြီး။ ပြီးတော့ သေသွားလည်း မထူးလှပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော့် အတွက် ဝမ်းနည်းမယ့်သူ ရှိတာမှ မဟုတ်ဘဲ"

ချစ်ချစ်သည် ခေါင်းကို အောက်စိုက်ကာ တွေဝေ ငေးမော နေရင်း လက်ဝါးချင်း အသာအယာ ပွတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

"ကဲ ဒါတွေ ဘေးချိတ်ထား။ ကျွန်တော် လုပ်စရာတွေ ရှိတာ လုပ်ဖို့ စီမံမှုပဲ။ ဒါထက် ဟောဒီမှာ စာအုပ်ကောင်း တစ်ခု တွေ့လို့ ကျွန်တော် ကိုဖေသက်အိမ်က ဆွဲလာခဲ့တယ်။ ဟိုတုန်း က စာအုပ်ပဲ၊ ကြာလှပြီ. . .၊ ကျွန်တော် လည်း ပြန်ဖတ်ချင် နေတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ချစ်ချစ် မဖတ် ဖူးသေးရင် ဖတ်ကြည့်လေ။ ပြီးမှ ကျွန်တော် ဖတ်မယ်။ ဒီစာအုပ်မှာ တောသူတောင်သားတွေရဲ့ သဘာဝ၊ သူတို့ ရဲ့အလှ၊ သူတို့ရဲ့ စရိုက်တွေ သိပ်ပေါ်တာပဲ။ အစလေး ဖတ်ကြည့်စမ်း ချစ်ချစ်။ ပန်းသာမြို့စားကြီး ဦးပုန်းအောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထန်းရည်လေး တမြမြနဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး အိမ်ပြန်လာတဲ့ အခန်း သိပ်ကောင်းတာပဲ"

"ပတ္တမြားမှန်ရင် နော်ဗျာ၊ နွံမှာ နစ်စေတော့ . . . မညစ်လိုက်ပါတဲ့ သည်အရောင်၊ တိုးလို့သာ ပြောင်"

ကျွန်တော်က အသံထွက်၍ ဖတ်ပြလိုက်သည်။

"ဟင့်အင်း ချစ်ချစ် မဖတ်ချင်ဘူး"

"ဘာလို့လဲ ချစ်ချစ် ဝတ္ထု မဖတ်ဖူးလား"

"ဟင့်အင်း မဖတ်ဖူး"

"အော် . . ဘုရားစာ တရားစာမှ ဖတ်ချင်တယ်ထင် တယ်။ ဘုရားစာလည်း ဖတ်တာပေါ့ ချစ်ချစ်။ ဒါပေမယ့် ဝတ္ထု ဆိုတာလည်း ဖတ်သင့်တာပဲ။ ကောင်းတဲ့ ဝတ္ထုကိုရွေးဖတ်ပေါ့ ကျွန်တော် ရွေးပေးပါ့မယ်။ ကျွန်တော် စာအုပ်တွေလည်း မှာ ပေးအုံးမယ်။ **ဝတ္ထုဖတ်တာဟာလည်း လောကအသိအမြင် တစ်မျိုးကို ရစေတာပဲ** ချစ်ချစ်။ အေးလေ . . . ဒါတွေပြော လို့လည်း လေရှည်ပါတယ်။ ခုပဲ မြည်းကြည့်ပါအုံး။ ကဲ ရှေ့ ရော့ . . .။ ဟောဒီ မြို့စားကြီး ဦးပန်းအောင်ပါတဲ့ အပိုဒ် ကလေးကို ဖတ်ကြည့်စမ်းပါ"

စာအုပ်ကို ကျွန်တော် ဖွင့်ထိုးပေးလိုက်သည်။ ချစ်ချစ် သည် စာအုပ်ကို ကိုင်ကာ တွေတွေကြီး ကြည့်ရင်း သူ့မျက်ဝန်း အစုံမှ မျက်ရည်ဥတို့ တလိမ့်လိမ့် စီးကျလာသည် . . .။

အော် . . မိုက်လိုက်တဲ့ ငါနှယ်။ မအိချက် တယ် ဆိုးပါ့ လား။ **ပန်းသာမစာဥ** ထဲက ဖတ်လိုက်မင်းသမီးလေး မစာဥ

ဇာတ်လမ်းဟာ ချစ်သူနဲ့ သေကွဲ ကွဲရတဲ့ ဇာတ်လမ်းပါလား . .။ ဒါကို သတိမထားမိဘူး။ သူ့ ဇာတ်ကြောင်း သိနေပြီ ထင်ပါ ရဲ့ . . .။

မျက်ရည်ဥတို့ကို အသာအယာ သုတ်ရင်း ချစ်ချစ် ငို ရှိုက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

"ကဲကဲ . . .၊ ချစ်ချစ် မဖတ်ချင်ရင် မဖတ်နဲ့ပေါ့။ ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပေးနော်" ထိုအခါမှ ချစ်ချစ်သည် -

"ချစ်ချစ် စာမဖတ်တတ်ဖူး ကိုသိန်းဒန်" ဟု ပြောကာ ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုပါတော့သည်။ ထိုအခါမှ ကျွန်တော့် ရင်ထဲ သို့ ဆို့တက်လာရသည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော်လည်း ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင်ပင် စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖြစ်မိသည်။

"ချစ်ချစ် စာမသင်ခဲ့ရဘူး ကိုသိန်းဒန်။ ချစ်ချစ်တို့ အရပ် မှာ စာတို့ပေတို့ကို တန်ဖိုးထားရမှန်း မသိဘူး။မိန်းကလေးဆိုတော့ မိဘတွေက ကျောင်းမထားကြတာများတယ်။ စာသင် ကျောင်း ဆိုတာလည်း ချစ်ချစ်တို့ ကလေးအရွယ်တုန်းက ရွာမှာ မရှိဘူး။ မြို့ခင်းသာ လာပြီး ကျောင်းနေမှ ဖြစ်တယ်။ ချစ်ချစ် လေ . . . အဲဒီအဖြစ်ကို သိပ် စိတ်နာ တာပဲ"

မစူးမစမ်း ပြောဆိုမိသည်မှာ ကျွန်တော့် အပြစ်ပင်ဖြစ် သည်။ ချစ်ချစ်ကို စာဖတ်တတ်အောင် သင်ကြားပေးရန် ကျွန် တော့်တွင် စိတ်ကူးပေါ် လာသည်။ ယခုပင်လျှင် ညကျောင်းဖွင့် ရန် ကိုဖေသက်နှင့် တိုင်ပင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို

www.burmeseclassic.com

ခေမာဝတီ မြစ်ကမ်းပါးတစ်လျှောက် တွင်ရှိသော ယာခင်းများတွင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်၏ ခြေရာချင်း ထပ်နေသည်။ တစ်ခင်းဝင် တစ်ခင်းထွက်ကာ လည်ပတ်ကြသည်။ ကျွန်တော်ကား ရောက်သမျှ ယာခင်း၌ လေ့လာမှတ်သားစရာ ရှိသည်တို့ကို မေးမြန်းမှတ်သားသည်။ ထို့နောက် **တောင်သေလာကုန်း** ထိပ်သို့ နှစ်ယောက်အတူ တက်ကြပြန်သည်။ တောင်ခြေတွင် ထုံးဖြူဖြူ ဖြင့် ကြည်ညိုသပ္ပာယ်စရာ ကောင်းသည့် **လွှမ်းစေတီ** ကို အတူ ဖူးကြသည်။ ရွှေမရှိသည့် တောင်ပေါ်က ဘုရားငုတ်တိုကိုလည်း ဖူးမျှော် ကန်တော့ကြသည်။ ထို့နောက် ခေမာဝတီ မြစ်ညာဖက် **ရေကျ** ရှိရာသို့ သွား၍ လည်ပတ်ကြသေးသည်။ ထိုဒေသကား ရှုခင်းသာယာသဖြင့် လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ကောင်းသော အရပ်တည်း။ ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော့် အပါးတွင် မခွာဘဲ သွားလေရာသို့ လိုက်ပါဖော်ရသည်။ ကျွန်တော် စိတ်ထဲတွင်လည်း ချစ်ချစ် ကို သံယောဇဉ် ငြိတွယ်စ ပြုလာပြီဟု ထင်မိသည်။ သို့သော် သံယောဇဉ်ဆိုသည်မှာ အမျှင်မတန်းကောင်းဟု ဖိနှိပ်၍သာ ထားလိုက်ရသည်. . .။

အခန်း တစ်ဆယ့်တစ်

ကိုဖေသက် စီမံပေးသဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် ကိုဖေသက် ဦးစီးသော အစမဲ့ ပညာသင်ကျောင်းတစ်ခုကို များမကြာမီ ရက်အတွင်းက ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဖွင့်စတွင် ကျောင်းသား မများလှသေး။ ကျွန်တော်၏ အရိပ်အကဲကို စောင့်ကြည့်နေကြဟန် တူသေးသည်။

ကျွန်တော့် လုပ်ငန်းသည် ဝါဒဖြန့်သည့် လုပ်ငန်းမဟုတ်။ ကျွန်တော့် စေတနာအလျောက် လုပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကောင်းသည်ကို ကောင်းကြောင်းကိုကား ပညာပေးရမည်။ ဒါသည် ဝါဒဖြန့်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ဟူ၍ နိုင်ငံရေး စာပေများတွင် သင်ကြားမှတ်သားရဘူးသည်။ သို့သော်လည်း ကိုယ်ကျိုးအတွက် နိုင်ငံရေး လုပ်စားသူတို့၏ လုပ်နည်း လုပ်ဟန်တို့ကြောင့် ဤ မွန်မြတ်သည့် လုပ်ငန်းမျိုးကိုပင် ဝါဒဖြန့်လုံးတွေပါကွာဟု လူအများစုက ပြက်ရယ်ပြုလာကြသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကိုယ့်လိပ်ပြာ ကိုယ်မလုံ ဖြစ်နေမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်ကျောင်းအတွက် လှူစုပေးချင်လှသော သူများပင် စောစောပိုင်းက နောက်တွန့်နေခဲ့သည်။ အချို့ကား တောမြို့ကလေး၏ သဘာဝအတိုင်း ကျွန်တော့်ကို မေးငေါ့ကြသည်။ ချစ်ချစ်ကား သူ့စကားအတိုင်း ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းသားများ စု၍ပေးသည်။

ကိုဖေသက်နှင့် ချစ်ချစ် စုပေးသော ကျောင်းသား ခုနှစ်ယောက်သည် မျက်လုံး ပြူးကလိပြူးကလယ်ဖြင့် ထိုနေ့ညနေပိုင်းတွင် ကျောင်းတက်ရန် ရောက်လာကြသည်။ သူတို့စိတ်ထဲတွင် ကျွန်တော့်ကို လူထူးလူဆန်းကြီးဟု ထင်နေကြဟန် တူပေသည်။ မိုးပေါ်က နတ်သိကြားများက သူတို့ထံသို့ လွှတ်လိုက်တာများလား ဟူ၍လည်း ထင်ကောင်း ထင်ကြပေလိမ့်မည်။

သူတို့ ခုနှစ်ယောက်ကိုကား ကျွန်တော် မမေ့နိုင်ပါ . . .။ အားလုံးလိုလိုပင် မရှိ ဆင်းရဲသားများ၏ သားသမီးများသာ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် စာသင်ကျောင်းနှင့် ဝေးခဲ့ကြရသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့မိဘများက သားသမီးများ ဖြစ်ကြသော သူတို့ကို စာသင်ကျောင်းထားရန် စိတ်အား ထက်သန်ကြဟန် မတူ။ စာပေတတ်မြောက်လျှင်ကား ကောင်းသည်။ သို့သော် လောလောဆည် ပြဿနာမှာ ဝမ်းရေးပင် ဖြစ်သည်။ ပညာတတ်တာ ကောင်းပါသည်ဟု သဘောပေါက်ခြင်းမှာ ရေးရေးမျှသော အသိဖြင့် သဘောပေါက်ကြခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း အသိဉာဏ်ပညာ နည်းပါးသေးသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

"ဟောဒါ . . လှည်းသမား ကိုအာခက်သမီး ထွေးခင်တဲ့။ သူ့ အဖေက သမီးကို အစကတော့ ကျောင်းထားသေးတယ်။ နောက်တော့ ကျောင်းနေအို့ထက် ကျောင်းသွားရင် ဝတ်ပေးစရာအဝတ် မရှိလို့ မထားတော့ဘူး။ မိန်းကလေးပဲ မထူးပါဘူး။ ကြီးတော့ လင်ယူသားမွေးပြီး သူ့ယောကျ်ားက လုပ်ကျွေးမယ့်ဟာပဲ တဲ့။ ထွေးခင်က သိပ် ကျောင်းနေချင်ရှာတယ်။ အိမ်နီးပါးချင်း သူ့အရွယ်ကလေးတွေ ကျောင်းနေတော့ သူလည်း သူများလို ကျောင်း နေချင်ရှာတာပေါ့"

ထွေးခင် ဟူသော မိန်းကလေးသည် ချစ်ချစ် ခေါ်လာသည့် တစ်ဦးတည်းသော မိန်းကလေး ကျောင်းသူ ဖြစ်လေသည်။ လှည်းသမား ကိုအာခက်နှင့် သူ့မိန်းမ မမြကြည်တို့က ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဝမ်းသာအယ်လဲ ပြောရှာသည်။

ထွေးခင် ကဲ့သို့ပင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် ကျောင်း မနေနိုင်သူ လူမမယ်ကလေးများ အများအပြားရှိသည်။ ငွေလတန်း အခလွတ်ရုံဖြင့် စာသင်ကျောင်းကို ကလေးများအားလုံး ရောက်မလာကြ။ မြို့ခင်းသာလို မဖွံ့ဖြိုးသည့် ဒေသ၊ ဆာသုတ ခေါင်းပါးသည့်ဒေသတွင် ထိုအဖြစ်မျိုးကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့နိုင်သည်။ စာသင်ကျောင်းထားရန် အခြေအနေအားလုံး ပြည့်စုံဘို့ လိုသည်။ ဤအခြေအနေ အားလုံးကိုကား ကျွန်တော် မဖန်တီးနိုင်။

"ကျွန်တော် လုပ်တဲ့အလုပ်ဟာ ထမင်းပေါက် တဲ့ အလုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျိုးပဲဆိုတာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် နားလည်တယ် ကိုဖေသက်။ ပေါက်တာ မာလို့တော့ လုံသွားတာပဲ။ ဒါပေမယ့် နောက်ထပ် မစိုက်ပြဖို့ကတော့ ကျွန်တော် အာမ မခံနိုင်ဘူး။ အကောင်းဆုံးကတော့ အသစ် တစ်ထည် ဝယ်ပေးလိုက်ဖို့ပဲ။ ဒါပေမယ့် အသစ်ဝယ်ပေး ဖို့ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်ဘူး။ ဒါက အစိုးရရဲ့ အလုပ်။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အလုပ်။ အင်း . . . ကျွန်တော် လုပ်နေ တာကတော့ ရသေ့စိတ်ဖြေ အလုပ်ပဲ။ ကိုယ်တတ်နိုင် သမျှ ကိုယ့်ဝန်ကိုယ်ထမ်း ဆိုတဲ့ အလုပ်မျိုးပေါ့"

ဟူ၍ ကိုဖေသက်တို့ကို ကျောင်းဖွင့်ရန် ပြင်ဆင်စဉ်က ကျွန်တော် ပြောခဲ့ဘူးသည်။

ကျောင်းသား အားလုံးလိုလိုပင် ဉာဏ်ကောင်းကြသည်။ အတွေ့အကြုံ အသိအမြင် နည်းပါးသဖြင့် ထုံထိုင်းနေသည့် ကလေးမျိုးလည်း ကျွန်တော်၏ ကျောင်းတွင် ရှိသည်။ သို့သော် ခြုံ၍ကြည့်လျှင် ဉာဏ်ကောင်းကြသည်ချည်းသာ ဖြစ်သည်။ ဤတွင် ကျွန်တော် သဘောပေါက်လာကာ "အသိတစ်ခုကို ရခဲ့သည်။ ယင်းမှာ တူညီသည့် အခွင့်အရေးကို ပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အခွင့်အရေးခြင်း ညီတူအောင်သာ ပေးနိုင်ခဲ့လျှင် သူကသာသည် ငါက နာသည်ဆိုသော ကိစ္စမျိုး မပေါ်နိုင်ဟု သဘောပေါက်မိသည်။

ကိုဘခက်၏ သမီး ထွေးခင်လို မိန်းကလေးမျိုးကို 'ဒါဂျို လင်ကျောင်း' ပို့လိုက်ရလျှင် သူလည်း လျှာလိပ် အာလိပ်ကာ

အင်္ဂလိပ်စကားကို အင်္ဂလန်က အင်္ဂလိပ်မလေး လားဟု ထင်ရလောက်အောင် သူလည်း ပြောနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် အင်္ဂလိပ်စကားကို လျှာလိပ် အာလိပ် ပြောနိုင် သည်က အရေးမကြီးလှပါ။ တတ်စွဲသည့် ပညာဖြင့် တိုင်းပြည်၏ ခန့်ကို ထမ်းနိုင်မည့် အရည်အသွေးနှင့် စိတ်ဓာတ်နှာ ရှိရန် သာ အရေးကြီးသည်ဟု ထင်သည်။

ဤနေရာတွင် ထွေးခင်က ပိုလိမ့်မည်။ ထွေးခင်သည် ဘဝ အတွေ့အကြုံ ရှိသူဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူ့ ပညာဖြင့် သူ့မိဘနှင့် သူ့ ကျင်လည်မွေးဖွားရာ ဇာတိချက်ကြွေက တောသူ တောင်သား တို့ကို ကူညီမည့်သူ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ထွေးခင်သာ ဆရာဝန်မကြီး ဖြစ်လာခဲ့သော် "ကျွန်မ မြို့စင်းသာ သို့ အရပ် မသွားပါရစေနဲ့" ဟု ဈေးကိုင်ကာ ရန်ကုန် မန္တလေးလို မြို့ကြီးပြကြီးနှင့်သာ နေရအောင် အကာမ်အရပ် ရှာမည်မဟုတ်ဟု ကျွန်တော် ပြောရဲသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်၏ လုပ်ငန်းသည် အစဦး တွင် အောင်မြင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အကယ်၍သာ မြို့ခင်း သာ၌ အခြေစိုက်မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်နိုင်ခဲ့သော် ကျောင်းဆရာ အလုပ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ရန် သန္နိဋ္ဌာန် ချလိုက်သည်။ အကြောင်း မှာ ကျောင်းဆရာ အလုပ်လောက် မွန်မြတ်သည့်အလုပ် ရှားလှ သည်ဟု ယူဆမိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

"ကျွန်တော် ဒီအလုပ်ကို မလုပ်တော့ဘူး ဆိုရင် ခင်ဗျား ပဲ ဆက်လက် တာဝန်ယူပါ ကိုဖေသက်။ ကိုဖေသက်နဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်ချစ် တို့ နှစ်ယောက် လုပ်နိုင်ကြလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အခြေပျိုးပေးခဲ့မယ်။ ဒါပေမယ့် လေဗျာ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်လည်း စိတ်မချလှသေးဘူး။ တော်ကြာ သံယောဇဉ်တွေ ငြိနေမှာရှိသေးတယ်။ ကျောင်းဆရာ အလုပ်ဆိုတာက ခက်တယ်ဗျ။ အစကတော့ စိတ် မပါ့တပါနဲ့ လုပ်ကြတာပဲ။ နောက်တော့ လုပ်ရင်း ကိုယ်ရင်းနဲ့ တပည့်တွေကို သံယောဇဉ်ရှိလာရော။ ကျောင်းကို မခွာနိုင်တော့ဘူး။ ကိုယ် မျိုးစေ့ ပျိုးထောင်ခဲ့တာလေးတွေကို အသီး အပွင့် ဖြစ်လာအောင် မြေတောင် မြှောက်ချင်လာပြန်တယ်။ အေးလေဗျာ အဆင်ပြေ သလိုပေါ့"

ကိုယ့်လက်ထဲတွင် မသိ နားမလည်သော လူမမယ်လေးများ ရှိနေသည်။ သူတို့ကို ပုံသွင်းချင်သလို ပုံသွင်းနိုင်သည်။ အနာဂတ် မြန်မာပြည်အတွက် သားကောင်းလေးတွေ ဖြစ်အောင်လည်း ပုံသွင်းနိုင်သည်။ သူတို့ အရွယ်သည် ရွှံ့တုံး ကလေးများနှင့် တူသည်။ ကိုယ် ကြိုက်ရာ ပုံသွင်းနိုင်သည်။ ပျော့ပျောင်းသဖြင့် ကိုင်၍ တွယ်၍ ကောင်းသည်။ ဆေးရောင်ကိုလည်း ကိုယ် ကြိုက်သလို ခြယ်နိုင်သည်။ ကြိုက်သလို ပုံသွင်းပြီးသည့်အခါ ပန်းပုဆရာသည် အဝေးမှ နေ၍ မိမိ ပုံသွင်းထားသည့် ရုပ်လုံး ကလေးများကို ကြည့်ကာ ပီတိ ဖြစ်ရသည်။ ပန်းပုဆရာတွင် ပီတိ ဖြစ်ရသည်သာလျှင် အမြတ်ဟူ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် သူကလေးတို့နှင့် လုပ်ငန်း ကိုင်ခန်း အဆင်ပြေနေသဖြင့် ပျော်နေသည်။ ကျွန်တော့် ကျောင်းတွင် လာရောက် ကျောင်းတက်ကြသူများမှာ မရှိဆင်းရဲသားများ၏ သားသမီးများသာဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မှာလို ကားပိုင်ကြီးစီးကာ ခပ်ခန့်ခန့် ခုပ်ထည်ထည် ကျောင်းတက်လာခြင်းမျိုး မဟုတ်။ ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင်ဆိုတာလည်း ဝေလာဝေး။ ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင် ကင်းသေအောင် စီမံကိန်းများလည်း တစ်စတစ်စ လုပ်သွားမည်ဟု စိတ်ကူးထားသည်။ ဖြစ်နိုင်ခဲ့လျှင်၊ တတ်နိုင်ခဲ့လျှင် သူကလေးတို့အား တူညီရောင်စုံများ ချုပ်ပေးမည်ဟု စိတ်ကူးထားသည်။ ချစ်ချစ်ကိုပင် တာဝန်ပေးရပေမည်။ တူညီရောင်စုံ ဝတ်ခြင်းဖြင့် သူတို့ မှာ အဝတ်အစားအရာတွင် ပြိုင်စရာ ဆိုင်စရာ ကင်းသွားမည်။ စိတ်ကူးယဉ်၍ ကောင်းလှပေသည်. . . ။

ချစ်ချစ်သည် ညနေပိုင်း ကျွန်တော်နှင့်အတူ ကျောင်းသို့ လိုက်လာတတ်သည်။ ကလေးများကို စာသင်ပေးသည့်အခါ သူသည်း ရောယောင်ကာ ကျောင်းတက်သည်။

"ပညာရှာတဲ့ အလုပ်မှာ ရှက်စရာမရှိဘူး ချစ်ချစ်၊ ပြီးတော့ ပညာဆိုတာ ကြီးသည် ငယ်သည် မရွေးရဘူး၊ မသေမချင်း ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ ပညာရှာသွားရမှာပဲ...၊ ပညာရှိ ဆိုတာဟာလည်း ငါ မတတ်သေးပါလား...၊ ငါမသိသေးပါ လား...လို့ အမြဲ သံသယရှိနေရမယ်၊ ငါ သိလှပြီ တတ်လှပြီ ဆိုတာဟာ ပညာရှိမပီသဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကောင်းလှပါပြီ ဆရာကြီး ဦးသိန်းဒန်ရှင့်။ တပည့်မလေး မချစ်ချစ်ကိုသာ ဖျော်ဖြေရေးအောင် သင်ကြား ပြသပေးပါတော့"

ဟု ချစ်ချစ်က ကိုယ်ကလေး ရို့ကာ ငေါ့တော့တော့ပြောင်ချော်ချော် မျက်နှာပေးဖြင့် ပြောသည့်အခါ ကျွန်တော့်မှာ အိုးတိုး အမ်းတမ်းမင် ဖြစ်သွားရသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ အခမဲ့ အလွတ် ပညာသင်ကျောင်းလေးမှာ သိုက်မြိုက် စည်ကား၍နေသည်။ ကိုဖေသက်ကား ထူးထူးခြားခြား ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေသည်။

"ကျွန်တော် စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့တာ ကြာပြီ ကိုသိန်းဒန်။ အားပေးအားမြှောက် လုပ်မယ့်သူ မရှိလို့ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေရတာ။ ခုတော့ အောင်ပြီပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော့်အကြံ အောင်ပြီပေါ့"

"အင်း. . . အဲဒါ ခင်ဗျားပဲ ဆက်ပြီး စခန်းသွားဖို့ရှိတယ်။ ကျွန်တော်က ခြေသလုံးအိမ်တိုင်လူ။ တကယ်ဆိုတော့ ကိုဖေသက်ရယ်. . .၊ ဆရာဆိုတာ နိုင်ငံရေးသမား တစ်မျိုးပါပဲ။ ပြုပြင်ရေးသမားလို့လည်း ဆိုပါတော့ဗျာ. . .။ ဒါပေမယ့် ဆရာဆိုတာ ဩဇာရှိတယ်ဗျ။ ကိုယ့် တပည့် လက်သားတွေရယ်၊ တပည့်ရဲ့ မိဘတွေရယ်က ကိုယ့်ကို နေရာပေး လာကြလိမ့်မယ်။ **ကျောင်းဆရာ ဆိုတဲ့လူသာ လိမ္မာပါးနပ်ရင် တိုင်းပြည်အကျိုး ရှိရာရှိကြောင်း အများကြီး ဆောင်ရွက်နိုင်တာပဲ၊** သူတို့လောက် အခွင့်အရေးရတာ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး"

ကျွန်တော်၏ ကျောင်းတွင် ကျောင်းသားဦးရေ တဖြည်း

ဖြည်း တိုးလာသည်။ ကိုမင်းဒင်ကား ကျွန်တော်နှင့် အဆက်ပြတ်နေသည်။ သူတွင် ကြက်ခြံ၊ ဝက်ခြံတို့ဖြင့် အလုပ် ရှုပ်နေဟန်တူသည်။ လာပြန်လျှင်လည်း အရိုးချယ်တို့ အိမ်ဖက်ကိုသာ လာသည်။ ကျောင်းဖက်ကို ခြေဦးပင် မလှည့်လာ။ တစ်နေ့တွင်မှ ကျောင်းသို့ လာ၍ ကြည့်ရဦးမည်ဟုကား ဒွေးလေးအုံးကို ပြောသွားသည်ဟု သိရသည်။

"ဒါမျိုးတွေ သူ ဝါသနာမပါဘူးကွယ့်။ အားတော့ ပေးချင်ပါရဲ့လို့ ပြောတာပဲ။ အေးကွယ်. . . ကောင်းတဲ့ အလုပ်ပဲ။ ဘယ်သူ မကြိုက်ဘဲ ရှိပါ့မလဲကွယ့်" ဟု ဒွေးလေးအုံးက သူနှင့်ဝတ်သက်၍ ပြောဘူးသည်။

ကိုမင်းဒင် **စပယ်တော ဘက်သို့** ခရီးထွက်သွား သည်ဟု သူ့ ရဲဘော် ကိုကျော်စိုးထံမှ သတင်းရသည်။ ယခုတိုင် ပြန်ရောက်ဟန် မတူသေးပေ။

သူသည် သူ့ အလုပ်နှင့်သူ မအားမလပ် ရှိနေသည်။ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ်အောင် ရှာရဖွေရနှင့် နားနေရသည်ပင် မရှိ။ သူဟာ ငါ့လို တစ်ကောင်ကြွက်ပဲ မဟုတ်လား။ ဆွေမျိုးသားချင်းဆိုတာတော့ ရှိမှာပေါ့လေ။ သို့ဖြစ်လျှင် ဘာကြောင့်များ ဤမျှ အပင်ပန်းခံ၍ ရှာဖွေနေရသနည်း. . .။ ဘယ်သူ့အတွက် လုပ်ကိုင် ရှာဖွေနေသနည်း. . .။ အင်း. . . သူလည်း မျှော်လင့်ချက် တစ်ခုတော့ ရှိမှာပဲ။ မျှော်လင့်ချက် မထားသော သည့် လူသည် အသက်ရှင် မနေနိုင်။ ဤသို့ စဉ်းစားမိလျှင် ကိုမင်းဒင်ကို ဘယ်လို လူစားဟု နေရာချ မရအောင် ရှိနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ဘာ စိတ်ကူးနှင့် လျှောက်လုပ်နေသည် မသိရဟုသာ ကျွန်တော့်မှာ ရမ်းမှန်း တွေးတောနေရခြင်း ဖြစ်သည်။

"ကလေးတွေပြီးရင် လူကြီးတွေ အတွက်ပါ ညကျောင်း ဖွင့်ပြီး သင်ပေးပါလား ကိုသိန်းဒန်ရယ် နော်၊ ဟုတ်လား။ သင်ပေးပါနော် . . .။ ချစ်ချစ်ကို ပြောကြတာ တော်တော်များနေပြီ။ သူတို့ တစ်တွေလည်း ကျောင်းလာတက်ပါရစေတဲ့။ ယာခင်းက ယာတောသူမတွေ များတာပါပဲ"

"အိုဗျာ၊ ချစ်ချစ်ကလည်း မိန်းကလေးတွေနဲ့ ရှုပ်ရှုပ်ရှက် ရှက် ကျွန်တော် မလုပ်ချင်ပါဘူး။ တော်ကြာ လူတွေ ကဲ့ရဲ့စရာ ဖြစ်နေပါအုံးမယ်"

"အံမယ် . . ဘာ ကဲ့ရဲ့စရာလဲ။ ကိုယ်ကောင်းရင် ခေါင်း ဘယ်မှ မရွှေ့ပါဘူး။ ဘာလဲ ကိုသိန်းဒန်က စေတနာ မရှိတော့ ဘူးနဲ့တူတယ် ဟုတ်လား"

ခက်ချေပြီ . . .။ ချစ်ချစ်သည် ဖွတ်တရွတ်နိုင်လှသည်။ ဒွေးလေးအုံးကလည်း သူတို့ပါ ဗဟုသုတဖြစ်အောင် ကျောင်း လာတက်ချင်သည်ဟုလည်း ပြောသည်။

"တို့တော့ မင်းရဲ့တရားနာရတာ တယ်ကောင်းကိုးကွယ့်။ တို့အရင်က မသိတာတွေ အများကြီး သိလာပြီ။ အဲဒီတော့ စာသင်တယ်လည်း ဘယ်ဟုတ်မလဲကွယ်။ ရောက်တတ်ရာရာ ဗဟုသုတဖြစ်အောင် ပြောတာပေါ့။ စာလည်း သင်ချင်တဲ့လူ သင်ပေါ့" ဟု ဒွေးလေးအုံးက ဆိုသည်။

အရီးချယ်နှင့် ဒွေးလေးအုံးတို့သည် ဗဟုသုတ ခေါင်းပါး

သော တောသူတောင်သားတို့ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ကြောင့် အားလပ်သည့် ညအခါများတွင် သူတို့အား ဗဟုသုတ ဖြစ်ဖွယ်တို့ကို ပြောပြသည်။ သူတို့သည် 'ပုံ' နားထောင်သူများ ပမာ နားထောင်ကြသည်။ 'ပြောပါအုံးကွယ့် ပြောစမ်းပါအုံး' ဟူ၍ ဒွေးလေးအုံးက မကြာခဏ ထောက်သည်။ သူတို့အား မြန်မာပြည်အကြောင်း၊ မြန်မာလူမျိုးအကြောင်း၊ ရှေးပုဂံရာဇဝင်၊ ထို့နောက် ကမ္ဘာကြီးအကြောင်း၊ အနောက်နိုင်ငံတို့ စက်မှု လုပ်ငန်းများ တိုးတက်လာပုံ၊ ဂြိုဟ်တုလွှတ်ပုံ၊ စကြဝဠာ တည်နေပုံ . . . စသည်ဖြင့်တို့ကို နားလည်လွယ်အောင် ပြောပြ ရသည်။ သူတို့အသိတွင် ကမ္ဘာကြီး လုံးသည် ဆိုသည်ကိုပင် နားမလည်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ သူတို့ အပြစ်ဟုကား မဆိုသာ။ စနစ်အပြစ်၊ ခေတ်အပြစ်၊ ကျွန်တော်တို့အပြစ် ဟုသာ ဆိုချင် ပါသည်။

ထို့မှ တစ်ဆင့်တက်ကာ နိုင်ငံတော် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ ပြည် ထောင်စု ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ သည်တို့ကို တစ်ဆင့်တက်ကာ ပြောပြရပြန်သည်။ နောက်ဆုံး တွင်ကား စုပေါင်းလယ်ယာ ကြောင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်းသည့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံဟု ခေါ်ကြသော ရုရှားပြည် အကြောင်းကို သည်း ပြောပြဖြစ်သည်။ သူတို့ကား အံ့သြကြီးစွာ နားထောင်ကြ လေသည်။

"အဲဒါတွေကို ပြောပြပေါ့ကွယ်၊ တို့လည်း လာပါ့မယ်၊ မင်းနှမ အဖော်တွေလည်း လာကြမှာပေါ့။ မင်းကို ဘယ်သူမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ် မတရား မပြောစေရပါဘူးကွယ်”

ချစ်ချစ်ကား ကျွန်တော့်ကို ‘ကဲ ဘာပြောအုံးမလဲ’ ဟူသော အောင်ပွဲရ မျက်နှာပေးဖြင့် ကြည့်နေသည်။

“ဒီလောက် တိုက်တွန်းရင်လည်း လုပ်ရတာပေါ့လေ”

သူတို့သည် **ဘုန်းကြီးကျောင်း စာပေသင်ကြားရေး** ဖြင့်သာ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ နေကြရသူများ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့ ရခဲ့သည့် ဤ ပညာရေးက သူတို့၏ စိတ်ထား အသိ အမြွေ အနှောအညှာတို့ကို ဖန်တီးပေးသဖြင့် အရှုံး ဟူ၍ကား မရှိ တစ်နည်းအားဖြင့် တစ်ဖက်တစ်လမ်းက အမြတ်ထွက်ပေးသေး သည်ဟု ဖြေနိုင်သည်။ **ရိုးရာပညာရေး** ကြောင့် သူတို့သည် **မင်္ဂလာတရား** ဟူသည်ကို နားလည်လာရသည်။ **ငါးပါးသီလ**ကို စောင့်ရကောင်းမှန်း သိလာသည်။ မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ ငါးပါးသီလမှရသော အသိကြောင့် လိမ်ရမှာကို ကြောက်ခြင်း သူတစ်ပါးပစ္စည်း ခိုးရမှာ ကြောက်ခြင်း၊ သူ့အသက် သတ်ရမှာ ကို ကြောက်ခြင်း၊ သူ့ သားမယား ပြစ်မှားကျူးလွန်ရမှာကို ကြောက်ခြင်း စသော အသိတရားတို့ကို ရသည်။ ဤ အသိတို့မှာ ယခုအခါ မြို့ကြီးပြကြီးတို့၌ ခေါင်းပါးသလောက် ဖြစ်နေပြီ...။ ပုတီး လည်ပင်းသိုင်းကာ ညာဝါးတတ်သော သီလကြောင်များ သာ ပေါနေသည်။ ယခု ကျွန်တော် တွေ့နေရသူတို့ကား သီလကြောင် အကျင့်မျိုး မရှိ။

ချစ်ချစ်က ရက် သတ်မှတ်ပေးသောနေ့တွင် ကျွန်တော် နှင့် ကိုဖေသက်တို့ ဦးစီးသော သက်ကြီးသင်တန်းကို ဖွင့်လှစ်

ထိုက်သည်။ ဤတွင်လည်း ရှေးက ကဲ့သို့ပင် အခမ်းအနား မရှိပါ။ သို့သော် ဒွေးလေးအုံးက ကျောင်းဖွင့်သည့် အထိမ်းအမှတ်နေ့ အဖြစ် မုန့်ပေါင်းနှင့် ဗူးသီးကြော် ကျွေးသည်။

ကျွန်တော်၏ သင်တန်းသို့ သူကြီး ဦးချစ်ဖွယ်၊ အရီးချယ် ဒွေးလေးအုံး၊ ချစ်ချစ်နှင့် ချစ်ချစ် ရဲဘော်မများ တက်ကြသည်။

“ကဲ ကျွန်တော် ဘယ်က စသင်ရမှာလဲ။ ခက်ပါတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် မသင်ချင်ပါဘူး ပြောတာပဲ။ ကလေးတွေ စာသင် တာက လွယ်တယ်ဗျ။ စာမရရင် ထိပ်ခေါက်သင်လို့ ဖြစ်တယ်။ ခုတော့ ဒွေးလေးအုံးတို့ အရီးချယ်တို့ကို ကျွန်တော် ဘယ်နှယ့် ထိပ်ခေါက်လို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ”

“အိုလေ.. ဒါတော့ ဦးသိန်းဒန် သဘောပေါ့ဗျ။ ထိပ် ခေါက်ချင်လည်း ခေါက်သာ ခေါက်ပေတော့ ဟုတ်လား ချစ်ချစ်ရယ်” ဟု အပေါက်ဝက ရပ်ကြည့်နေသော ကိုဖေ သက်က ဝင်၍ ပြောလိုက်သည်။ ကိုကျော်စိုးလည်း လာ၍ နားထောင်သည်။

“ကျွန်တော် ဒီလို စာပေ သင်ကြားပေးတာ၊ ဗဟုသုတ ဖြစ်အောင် ဟောပြောတာတွေဟာ အမှန်စင်စစ် ဘယ်သူ့ အတွက်လဲ ဆိုတော့ အားလုံးအတွက်ပါပဲ။ ကျွန်တော့် အကျိုး စီးပွားဆိုလို့ တစ်ပြားဖိုးမှ မပါ ပါဘူး။ တိုက်ရိုက် ပြောတာနော်။ သွယ်ဝိုက်တဲ့ နည်းနဲ့တော့ ရှိချင်လည်းရှိမပေါ့။ ကျွန်တော် ငြင်းပါဘူး”

“ဒါပေမယ့်လည်း အားလုံးရဲ့ အကျိုးဆိုတာကို ပြန်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်ဆေးကြည့်ရအောင်။ အားလုံး အကျိုးရှိတော့၊ အားလုံ
စာပေ ထွတ်မြောက်ပြီး ဗဟုသုတ များလာတော့ ဘယ်
အကျိုးရှိသလဲ. . .။ တိုင်းပြည် အကျိုးရှိတာပဲ။ ဒီတော
ဒါဟာလည်း တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုး လုပ်ငန်းပါပဲ။ ကျွန်တော်
အားလုံးရဲ့ ကျေးဇူးရှင် တိုင်းပြည် အတွက်ပါပဲ။ တိုင်းပြည်
အသိဉာဏ် ရင့်သန်တဲ့ လူတွေ များလာရင် တိုင်းပြည်ရဲ့ အဆ
ဟာ မြင့်လာမယ်"

"ခုနက **တိုင်းပြည်** ဟာ ကျွန်တော်တို့ **ကျေးဇူးရှင်**
ပြောခဲ့တယ်နော်။ ဒါကို သေသေချာချာ နားလည်အောင်
ကျွန်တော် ရှင်းပြပါမယ်"

"တိုင်းပြည် ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကို ခေါ်တာလဲ"

"ကျွန်တော်တို့ ဘိုးဘွားတွေ လက်ထက်ကတည်းက
အခြေကျကျ နေလာရတဲ့ '**မြေ**' ကို ကျွန်တော်တို့ **တိုင်းပြည်**
လို့ ခေါ်စမှတ် ပြုကြတယ်"

"မြေ ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ နေဖို့နေရာ ဖြစ်စေတယ်
စားဖို့ အသီးအနှံ ဖြစ်စေတယ်။ ဒီတော့ 'မြေ'ဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့
အခြေအမြစ်ပဲ"

"ဒါပေမယ့် မြေကြီး သက်သက်ကို တိုင်းပြည်လို့ ခေါ် ဆိ
မလုံလောက်ဖူး။ ဒီ မြေကြီးကို အသုံးချမယ့်သူ ရှိမှ မြေကြီးဟာ
တန်ဖိုး ရှိလာရတယ်။ အသက် ဝင်လာရတယ်"

"မြေကြီးကို ဘယ်သူတွေ အသုံးချမလဲ။ မြေကြီးကနေပြီ
သီးနှံတွေ ထွက်အောင် ဘယ်သူတွေ လုပ်ပေးသလဲ။ မြေကြီး

မှာရှိတဲ့ အဖိုးတန် ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူတွေ ရှာဖွေ
ထုတ်ပေးသလဲ. . ."

**"သီးနှံ ထွက်အောင် လုပ်တာ လယ်သမားတွေပေါ့ ။
တန် ပစ္စည်းတွေကို ဖော်ထုတ်တာက အလုပ်သမား
ပေါ့"**

"ပြီးတော့ တစ်ခါ ထွက်တဲ့ သီးနှံတွေနဲ့ ဖော်ထုတ်လို့ရတဲ့
ည်းတွေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့နဲ့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင်
ဖို့ လူတွေလည်း လိုလာတယ်။ ဒီတော့ -

"မြေကြီးရယ်

လယ်သမားတွေရယ်

ကာကွယ်စောင့်ရှောက် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်သူ
ရယ်၊ အဲဒါတွေကို စုပေါင်းပြီး **တိုင်းပြည်** လို့ ဆိုမှ ပြည့်ပြည့်
မှန်နိုင်မယ်"

"မြေကြီး မရှိရင် သီးနှံဘယ်လိုစိုက်မလဲ။ ပစ္စည်းတွေ
တာ ရမလဲ"

"မြေကြီးရှိသည့်တိုင်အောင် အလုပ်သမားတွေ အလုပ်
ဘူး။ လယ်သမားတွေ မထွန်ယက်ဖူးဆိုရင် ဘယ်မှာ
ရာ သောက်စရာ ရမလဲ"

"ထွက်ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပြီး တိုး
ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်သူ မရှိရင်လည်း ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ အဲဒီ
သူတို့ကို လွယ်လွယ်ခေါ်ကြစို့ ဆိုရင် **အစိုးရ** လို့ ခေါ်ကြရ
မယ်"

www.burmeseclassic.com

"ကဲ ဘယ်လိုလဲ. . .။ နားလည်ကြရဲ့လား"

ကိုဖေသက်၏ မျက်လုံးကြီးများသည် ဝင်းဝင်းတောက် နေသည်။ သူ့ မျက်နှာတွင် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ခြင်း အမူအရာကို တွေ့ရသည်။ ဒွေးလေးအုံးလည်း ထိုနည်းအတူပင်။ ကိုကျော်စိုး ကား ပြုံးနေ၏။

"ကျွန်တော် ဒါတွေကို ရေးရေးတော့ သိတယ် ကိုသိန်း ဒန်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားလို သူတို့ နားလည်အောင် ရိုးရိုး လေး မြော်မပြတတ်ဖူး"

"ဟုတ်ပါရဲ့ကွယ်။ တို့လည်း ခုမှ ရေးရေး သဘောပေါက် လာတယ်"ဟု ဒွေးလေးအုံးက ပြုံးလျက် ပြောလိုက်သည်

"ကဲ ဆက်ပါအုံး ကိုသိန်းဒန်ရဲ့။ အစိုးရ ဆိုတာကို ဆက် ပြောပါအုံး" ဟု ချစ်ချစ်နှင့် သူ့ ရဲဘော်မများက တောင်း ဆိုကြသည်။

"ကောင်းပြီလေ၊ ဆက်ပြီး ပြောတာပေ့ါ။ ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းဂန်တွေဖြစ်တဲ့ မဟာဝင်တို့၊ ဗုဒ္ဓဝ တို့မှာ **အစိုးရ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ** နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ် ဖေါ်ပြခဲ့တယ် ဆိုတာကို ကျွန်တော် အရင် ရှင်းပြပါမယ်

"ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာမြေကြီး ဖြစ်တွန်းစမှာ လူတွေဟာ အလုပ်လုပ်ဖို့ မလိုဘူး။ ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်က မြေဆီ နှစ်တွေကို စားသုံးရုံနဲ့ လူတွေဟာ အသက်ရှင် နေ တယ်။ အဲဒီ မြေဆီ မြေနှစ်တွေ ကုန်ခန်းသွားပြန်တော့ **ပဒါလတာ** လို့ခေါ်တဲ့ သစ်မြစ် တစ်မျိုးကို စားကြရ

တယ်။ အဲဒီ သစ်မြစ်ဟာလည်း စိုက်ပျိုးဖို့ မလိုဘူး။ အလိုအလျောက် ပေါက်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ သစ်မြစ် ဟာလည်း လူဦးရေ တိုးပွားလာတာကြောင့် ကြာကြာ မခံဘူးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီ သစ်မြစ် ကွယ်ပျောက်ပြီးတဲ့နောက် **သလေးစပါး** တွေ ပေါက်လာတယ်။ ဒီ သလေးစပါးများ စားသုံးလို့ ကုန်တဲ့အခါမှာ အလိုအလျောက် မပေါက် တော့ဘဲ လူတွေက စိုက်ပျိုးရတဲ့ အခြေကို ရောက်လာ တယ်"

"စိုက်ပျိုးရတဲ့ အခါကျတော့ သူ စိုက်တာ၊ ကိုယ် စိုက်တာ၊ သူ့ ပစ္စည်း၊ ကိုယ့် ပစ္စည်းရယ်လို့ ခွဲခြမ်းလာတော့တာပေ့ါ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်မြေ၊ သူ့မြေ ဆိုတဲ့ ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့ သဘော ပေါ်ပေါက်လာတယ်။"

"ဒီတော့ ဒီပစ္စည်းတွေကို ဂရုစိုက်ဖို့နဲ့ ခွဲခြမ်းပေးဖို့ ဩဇာ ရှိတဲ့ 'လူ' လိုလာတယ်။ ဒီ အခါမှာ လူတွေအားလုံးစုပြီး စီမံခန့်ခွဲပေးတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်တယ်။ အဲဒီသူ ကို "**မဟာသမတ**" လို့ခေါ်ပြီး လူတွေ လုပ်လို့ရတဲ့ အထဲ က ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ ပေးရတယ်။ အဲဒီ မဟာသမတ ဟာ **အစိုးရရဲ့ အစပါပဲ**။"

"သူဟာ အလုပ် မလုပ်ရဘဲ စီမံအုပ်ချုပ်မှုကိုသာ လုပ်ရ တော့ သူနဲ့ ဆိုင်တဲ့ စီမံအုပ်ချုပ်မှုမှာ ကျွမ်းကျင်လာတယ်။ သူ့ရဲ့ သားသမီးများဟာလည်း သူ့လိုပဲ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ဖခင်ရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုပညာ၊ စီမံခန့်ခွဲမှု ပညာတွေကို သင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြားတတ်မြောက်လာလေတော့ အစဉ်အဆက် သူတို့ပဲ စီမံအုပ်ချုပ်မှု ပြုလုပ်ကြတာပေါ့. . .”

“အစ ပထမမှာ တိုင်းသူပြည်သားတွေက တင်မြှောက်လိုက်လို့ သမ္မတ ဖြစ်လာပေမယ့် နောင် အခါမှာ တင်မြှောက်ဖို့ မလိုတော့ဘဲ မျိုးရိုးအရ အလိုအလျောက် သမ္မတ ဖြစ်လာတော့တာပဲ”

“မဟာသမ္မတ ရဲ့ မူလ တာဝန်ဟာ အလုပ်သမား လယ်သမားတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွား ဆောင်ရွက်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ လယ်သမား အလုပ်သမားတွေရဲ့ မြေနဲ့ လယ်ယာပစ္စည်းတွေကို ကာကွယ်ပေးဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဒါပေမယ့် သမ္မတ ရာထူးကို အစဉ်အဆက် မျိုးရိုးအလျောက် ရလာတဲ့အခါ လူထုက တင်မြှောက်တဲ့ သဘောဟာ ပျောက်သွားတယ်. . .။ လူ့ လောကမှာ ဘုရင်ဖြစ်ဖို့၊ သမ္မတ ဖြစ်ဖို့ လူတွေကို အုပ်ချုပ်ဖို့ သက်သက်လူ ဖြစ်လာရတယ်လို့ သူတို့တစ်တွေက ယူဆလာကြတယ်”

“ဒီတော့ လူ့ လောကမှာ အုပ်ချုပ်သူရယ်၊ အုပ်ချုပ်ခံရတဲ့လူရယ်လို့ ကွဲပြားလာတယ်”

“မူလကတော့ လယ်သမား၊ အလုပ်သမားနဲ့ ပြည်သူလူထုက သူတို့ ကိုယ်စား ရပ်မှုရွာမှု ဆောင်ရွက်ဖို့၊ သူတို့ပစ္စည်း ကာကွယ်ပေးဖို့ လူတစ်စုရဲ့ လက်ထဲ အာဏာပေးလိုက်တာပဲ။ နောင်အခါကျတော့ ဒီ လူတစ်စုက လူထုကို သူတို့ စိတ်တိုင်းကျ အုပ်ချုပ်လာတဲ့အဖြစ်ကို ရောက်လာတယ်”

“ဒီ လူတစ်စုထဲမှာ မူလ သဘောကို နားလည်ပြီး ပြည်သူလူထု အကျိုးကို လိုလားသူတွေ အစိုးရ ဖြစ်တဲ့အခါမှာ လယ်သမား၊ အလုပ်သမား အကျိုးကို သယ်ပိုးကြတယ်”

“ဆိုလိုတာက အစိုးရ ဆိုတာ လူထု အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ဖို့ ခန့်ထားတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်သာ ဖြစ်တယ်။ လူထုအကျိုးကို ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီ အစိုးရဟာ ကြာရှည် အုပ်ချုပ်ရတယ်။ တိုင်းပြည်လည်း ကောင်းစားတယ်. . .။ လူထုအကျိုး မဆောင်ရွက်တဲ့အခါကျတော့ ကြာကြာလည်း မအုပ်ချုပ်ရဘူး။ တိုင်းပြည်လည်း မကောင်းစားဘူး”

“အခု ကျွန်တော်တို့ ခေတ်မှာ အစိုးရ ဆိုတာဟာ ကမ္ဘာအစက မဟာသမ္မတ လို လူတွေက ရွေးကောက်တင်မြှောက်မှ အစိုးရ ဖြစ်ရတယ်။ ဒီတော့ အစိုးရ ကိုယ်တိုင်က လူထုအကျိုးကို ဆောင်ရမယ်။ လယ်သမား၊ အလုပ်သမား အကျိုးကို လုပ်ရမယ်လို့နားလည်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်”

“ဟို. . . ရှေးရှေးတုန်းက အစိုးရတွေဟာဆိုရင် အသက်ဦးဆံ ပိုင်တယ်။ သေဆိုရင် သေရတယ်။ ဒီတော့ အစိုးရဟာ ကြောက်စရာ၊ လန့်စရာ၊ ရွံ့စရာ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်”

“ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့တာ လယ်သမား၊ အလုပ်သမားအကျိုး ဆောင်ရွက်တဲ့ အစိုးရရဲ့ ကျေးဇူးကို ထောက်မေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆင်ခြင်ဖို့လည်း လိုတယ်။ ကျေးဇူးဆပ်ဖို့လည်း လိုတယ်။ အစိုးရကို ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းဟာ လယ်သမား အလုပ်သမားကို ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းပါပဲ"

"အစိုးရနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဒီလောက် သိထားရင် တော်လောက်ပါပြီ ခင်ဗျာ"

"ဟား ဟား ဟား...။ တယ်လည်း လက်ချာရိုက်ကောင်းပါလားဗျ" လက်ခုပ်သံများနှင့်အတူ အပေါက်ဝတွင် ကိုမင်းဒင်၏ မျက်နှာပေါ်လာသည်။ ကျွန်တော်လည်း အစတွင် ကြောင်တက်တက်ဖြစ်သွားသည်။ နောက်မှ ကိုမင်းဒင်မှန်း သိသဖြင့် ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ အားလုံးကမူ သူ့ကို ပြုံး၍ ကြည့်နေကြသည်။ ချစ်ချစ်သည် မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားပြီးမှ ဣန္ဒြေ ပြန်၍ ဆည်လိုက်သည်။

"အင်း . . . ခင်ဗျားကဖြင့် ပြောလို့ ဟောလို့ ကောင်းနေ။ ဟော . . . ခင်ဗျားပြောတဲ့ အစိုးရရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးက စပယ်တောမှာ ဓားကြိမ်း ကြိမ်းနေလေရဲ့ဗျာ"

"ဘာဗျ။ ဘယ် အစိုးရရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးလဲ"

"ဟား ဟား ဟား . . . ။ တစ်ခြားသူ ဟုတ်ရိုးလားဗျ။ အစိုးရရဲ့ ကိုယ်စားလှယ် မြို့ခင်းသာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲပေါ့။ ကျွန်တော် စပယ်တောက ပြန်လာတာဗျ။ စပယ်တောမှာ သတင်း ကြားခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကျူပ်တို့ကို အခဲမကျေဘူး။ လောလောဆည်ကတော့ဗျာ သတင်းစာထဲ ပါလာတဲ့ သတင်း

ပဲ . . ။ သူတို့ ဝင်ရမ်းသွားတာကို အသေးစိတ် ပါလာတယ် မှတ်လား။ အဲဒါ ခင်ဗျား လက်ချက်တဲ့။ ခင်ဗျား လုပ်သမျှ လာပြီး နှောင်ယှက်လိမ့်မယ်။ 'ကျောင်း'ထောင်တာလည်း ခင်ဗျားဟာ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်မယ့် နိုင်ငံရေးသမားမို့ မဲဆွယ်တာတဲ့"

"ဒီ ကျောင်းကတော့ ကျွန်တော့် စေတနာ အလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကျောင်းပဲ။ ကိုဖေသက်လည်း ဒါကို အသိ။ သူက တောင်းပန်တယ်။ ပြီးတော့ ညကျောင်း ဖွင့်ဖို့ ဒွေးလေးအုံးတို့ ချစ်ချစ်တို့က ပြောတယ်"

ကိုမင်းဒင်သည် . . ချစ်ချစ်ဆိုသော အသံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ချစ်ချစ်ဖက်သို့ လှည့်၍ ကြည့်လိုက်သည်။ ချစ်ချစ်တား ခေါင်းငုံ့၍နေသည်။ ကိုမင်းဒင်၏ မျက်လုံးဒဏ်ကို ခံနိုင်ရှာဟန် မတူ။

"ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ နှစ်နှစ်ကာကာ ယုံတာ တစ်ခုရှိတယ် ကိုမင်းဒင်။ ဒါဟာ ဘာလဲဆိုတော့ စာသင်ကျောင်း တံခါးများ ဖွင့်ခြင်းသည် အကျဉ်းထောင်တံခါးများ ပိတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည် ဆိုတဲ့ ယုံကြည်ချက်ပဲ။ လူတွေ စာတတ်ရင် အသိဉာဏ် တိုးလာမယ်။ "တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးရဲ့ အခြေခံဟာ ပညာရေးပဲ ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်တယ်။" စာကရတဲ့အသိနဲ့ သူတို့ ဘဝကရတဲ့ အသိ နှစ်ခုပေါင်း စပ်လိုက်ရင် ဒီလူတစ်ယောက်ဟာ အမြော်အမြင်တွေ၊ ဆင်ခြင်တုံ တရားတွေ၊ ဝေဖန်ပိုင်းခြားတတ်တဲ့ ဉာဏ်တွေ ရှိလာမယ်။ အဲဒီအခါမှာ တရားဥပဒေ ကြီးစိုးရေးသည် မူလပထမ ဆိုတဲ့ ကြွေးကြော်သံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုစေတောင် ဟာစ်နေရော မလိုတော့ဘူး၊ လူတွေ အသိဉာဏ် တိုးလာလို့ တရားဥပဒေရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာလည်း အောင် မြင်လာလိမ့်မယ်…"

"ခင်ဗျား လုပ်တာကို ကျွန်တော်က ကန့်ကွက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သတိပေးနေတာပါ ကိုသိန်းဒန်။ ပြီးတော့ ကျောက်ခဲလို အန္တရာယ်ကို ဘယ်လို ကာကွယ်မလဲဆိုတာ ကြိုတင် စဉ်းစားထားဖို့ လိုလိမ့်မယ်"

ကိုမင်းဒင်က အေးဆေးစွာ ပြန်ပြောသည်။

"ဒါကတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ လူထုနည်းနဲ့မှ သူ့ကို တိုက်ရလိမ့်မယ်"

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပြောဆိုနေကြစဉ် သူကြီး ဦးချစ်ဖွယ်သည် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူး ဖြစ်ကာ လစ်ပြေးလေ သည်။ 'ဗိုလ်ကျောက်ခဲ' ဟူသော အသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် သွေး လေ ချောက်ချားသွားဟန် တူလေသည်။

"တို့ သွားတော့မယ်ဟေ့" ဟု ဆိုကာ အရီးချယ်နှင့် ဖွေးလေးအုံးတို့လည်း ပြန်ကြရန် ဟန်ပြင်ကြလေသည်။

"ဟဲ့ ဟဲ့ ချစ်ချစ် မလိုက်သေးဘူးလား"

"ဟင့်အင်း။ ပြီးတော့မှ ကိုသိန်းဒန်တို့နဲ့အတူ ပြန်ခဲ့တော့ မယ်"

ကိုမင်းဒင်သည် ကျွန်တော့်အနားသို့ တိုးလာသည်။ အခန်းထဲတွင် မည်သူမျှ မကျန်ရစ်တော့။ ချစ်ချစ် တစ်ယောက် သာလျှင် စိုးရိမ်ပူပန်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကို

ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့ စိတ်ထဲတွင်ကား မခံချင်စိတ်၊ အလျှော့ မပေးချင်သော စိတ်တို့ ကြီးစိုးနေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့် မျက်နှာထားသည် သုန်မှုန်နေလေသည်။ ကိုမင်းဒင် သည် ကျွန်တော့် အရိပ်အကဲကို ကြည့်ကာ လေချိုသွေးပြန် သည်။

"ကိုယ့်မှာ ဘေးဆီးရန်ကာ ဆိုတာလို သေနတ်ပစ်လေး ဘာလေး လေ့ကျင့်ထားဖို့ ကောင်းတယ် ကိုသိန်းဒန်။ ရော့ . . ခြေစောင့် လက်စောင့် ကျွန်တော့်ဆီမှာ ပိုနေ တဲ့ သေနတ် တစ်လက်လေး ယူထားလိုက်။ ကဲ ကျုပ် လည်း သွားမယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုမင်းဒင်။ ခင်ဗျားကို ခင်ပါတယ်။ အားလည်း ကိုးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သေနတ်ကိုတော့ ကျွန်တော်. ."

"ကဲ ကဲ သွားမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားကတော့ ပြောလို့ရမယ့် လူ မဟုတ်ပါဘူး။ အေးလေ. . . နောက်တော့ အကြောင်း သိမှာပဲ။ သေနတ်ဟာ ဘယ်လောက် အရေး ပါတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိမှာပဲ"

ဟု ပြောကာ ချစ်ချစ်ဖက်သို့ လှည့်၍ "လာ၊ ချစ်ချစ်လည်း လိုက်ခဲ့အုံး။ ချစ်ချစ်ကို ကိုယ် ပြောစရာစကားတွေ အများကြီး ရှိတယ်" ဟု ချစ်ချစ်ကို ဆွဲခေါ်သွားသည်။

ချစ်ချစ်သည် မျက်လုံးလေး ပေကလပ်ပေကလပ်ဖြစ်ကာ သူ့နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်းထဲတွင် ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ပြူတင်းပေါက်မှ အဝေးရှိ မီးရောင်လက်လက်များကိုသာ ကြည့်နေမိသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။

သူတို့ ဘယ်သွားကြသလဲ. . .။ ပြောစရာစကားတွေ အများကြီးရှိတယ် ဆိုတာလည်း. . .။ အို ဒါ ငါ့ကိစ္စ မဟုတ်ဖူး။

ခေါင်းထဲ တွေတွေဝေဝေ ဖြစ်လာသည်။ လုပ်စရာ လုပ်ငန်းတွေလည်း တစ်ပုံကြီး ရှိသေးသည်။ သည်အထဲတွင် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတွေ ဝင်လာသည်။ ဦးစွာ ပထမ ကျောက်ခဲ. . .၊ ထို့နောက် ချစ်ချစ်၊ ကိုမင်းဒင်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲနှင့် ပတ်သက်၍ကား အတွေအထူး စဉ်းစားနေရန် မလို။ သူနှင့် ပတ်သက်လာသည့် ကိစ္စမှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မဟုတ်။ လုပ်စရာလုပ်ငန်း တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ သူ့ကို ဆန့်ကျင်ခြင်း၊ သူ့ ဝါဒကို ဆန့်ကျင်ခြင်း၊ သူ့ လုပ်ငန်းကို ဆန့်ကျင်ခြင်းတို့သည် ကျွန်တော် လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းတာဝန်တို့ပင် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။ ဘယ်သူကမျှ ချမှတ်ပေးသော တာဝန်ဝတ္တရား မဟုတ်။ တိုင်းပြည် ဆူးငြောင့်ခလုတ်ကို ရှင်းလင်းခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်. . .။

ထို့နောက် ချစ်ချစ်နှင့် ကိုမင်းဒင်။

ချစ်ချစ်နှင့် ကိုမင်းဒင်အကြောင်း စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါ လောလောဆည်ပင် မိမိရှေ့မှ မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ်ဖြင့် ကိုမင်းဒင်နောက်သို့ လိုက်သွားရသော ချစ်ချစ်ကို မြင်

ယောင်နေမိသည်။

သူတို့ ဘယ်သွားကြသလဲ. . .။ အို ဒါဟာ ငါ့ ကိစ္စမှ မဟုတ်ဘဲ။ သူတို့ဘာသာ သွားကြတာပဲ။ သူတို့ ဆက်ဆံရေးက ဘယ်လိုလဲ။ ရှင်းရဲ့လား။ အေးလေ သူတို့ဟာ တစ်ရပ်တည်းသားတွေပဲ။ တစ်မြေတည်းနေ တစ်ရေတည်းသောက်တွေပဲ။ ရင်းနှီးမှာပေါ့။ ငါ့ထက် ပိုပြီး ခင်တွယ်ကြမှာပေါ့။

ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲတွင် ရှုပ်ထွေး နောက်ကျိနေသည်။ လုပ်ငန်းစရုံသာ ရှိသေးသည့်အခိုက် အနှောင့်အယှက် တွေ့ရသဖြင့် ဒေါသထွက်ကာ ခံပြင်းနေမိသည်။ စေတနာထားကာ စာ သင်ကြားပေးနေသည်ကို နိုင်ငံရေး အမြတ်ထုတ်လေဟန် အပြောခံရသဖြင့် ပို၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ သို့နှင့် စာသင်ခန်းမှ ချာကနဲ လှည့်ထွက် လာခဲ့လေသည်. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း တစ်ဆယ့်နှစ်

"ကျွန်တော့် ကျောင်းကို ဒီနေ့ မသွားသေးဘူး ချစ်ချစ်ကိုဖေသက်ကို အကြောင်းကြားပေးပါ"

"ဒါက ဘာ ဖြစ်ရပြန်တာလဲ"

"ကျွန်တော် စိတ်ရှုပ်နေတယ် ချစ်ချစ်။ လူသူ ဝေးရာကို ခဏ သွားနေချင်တယ်။ ခေါင်းထဲလည်း ပွေရှုပ်နေပြီ။ ဘာလုပ်ရမယ်မှန်း မသိတော့ဘူး။ ကျွန်တော် ယာခင်းဖက်ကို ဒီနေ့ ရောက်ချင် ရောက်မလား မပြောတတ်ဘူး"

"ကိုသိန်းဒန် စ,ထားတဲ့ အလုပ်ကို ဆုံးအောင်တော့ လုပ်ပေါ့"

"အေးဗျာ စဉ်းစားသေးတာပေ့ါ။ ခု တစ်ရက် နှစ်ရက်တော့ ဘာမှ မလုပ်သေးတာ ကောင်းလိမ့်မယ် ထင်ပါရဲ့"

ချစ်ချစ်သည် ထမင်းအုပ်ဆွဲကာ အရိုးချယ်၏ ယာတောဖက်သို့ ထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော်လည်း လူသူဝေးရာ တောင်ခြေလာဖက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

တစ်ဖြည်းဖြည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သည့် နေရာသို့

ရောက်လာသည်။ လူသံသူသံဆို၍ ဘာမျှမကြားရ။ နွေတေးကိုသီသော ဥသြငှက်သည် '**ခေမာဝတီ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း**' ဆီတွင် ပျံဝဲနေသည်။ 'တောင်ကုန်းကမူထိပ်' သို့ ရောက်လျှင် **မြို့ခင်းသာ** ဖက်သို့ ကြည့်မိသည်။ ရှုခင်းကား အလွန်သာယာသွယ်ကောင်းလှ သည်။ တောင်ခြေတွင် ထုံးဖြူဖြူ ဖွေးနေသော **လွှမ်းစေတီ** ကို မြင်နေရသည်။ လွှမ်းစေတီမှ ဆည်းလည်းသံသည် လေရှူး အဝှေ့တွင် 'တချွင်ချွင်' မြည်နေသည်။ လွှမ်းစေတီ၏ ဟိုမှာဖက်တွင်ကား **လုပ်တိုင်းသချိုင်းကုန်း** ရှိသည်။ သည့်ဟိုမှာဖက်တွင် မြို့ခင်းသာ ရွာတန်းရှည်ကြီးသည် လေးကိုင်းသဏ္ဌာန် ခေမာဝတီ ကွေ့ဝိုက် စီးဆင်းသည့်အတိုင်း ညို့မှိုင်းမှိုင်း ဝပ်စင်းနေသည်။ **ခေမာဝတီ နှင့် မြို့ခင်းသာအကြား** တွင် ယာခင်းပြင်ကြီးကို တစ်မျှော် တစ်ခေါ်ကြီး မြင်ရသည်။ ဤယာခင်းတောသည် မြို့ခင်းသာ၏ အသက်သွေးကြော ဖြစ်သည်။ ဤ ယာတော တစ်နေရာတွင် ချစ်ချစ်တို့ တူဝရီးတစ်တွေရှိနေလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲတွင် ပေါ်လာသည်နှင့် မှန်း၍ ကြည့်မိသည်။ **ထနောင်းကုန်းယာတော** ကို ရေးရေးမျှသာ မြင်ရသည်။ လှုပ်လှုပ်ရွရွ သဏ္ဌာန်များကိုသာ မြင်ရသည်။ သဲသဲကွဲကွဲ မရှိလှ။

သို့နှင့် ကျွန်တော်လည်း **ရိုးမနံတောင်ခြေ** ဘက်သို့ ဆက်၍ သွားခဲ့သည်။ **ခေမာဝတီ ရေကျ** ရှိရာသို့သွားကာ တစ်ယောက်တည်း အပန်းဖြေနေဦးမည်ဟု စိတ်ကူးမိသည်။ ရေကျနှင့် နီးလာ လေလေ 'တဝေါဝေါ' စီးဆင်းနေသော ရေသံသည် ကျယ်လောင် လာလေလေ ဖြစ်သည်။ ကျောက်တုံးတစ်ခုကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ့သည်နှင့် ကျောက်တုံးပေါ်၌ ထိုင်ကာ ခဏ နားနေမိသည်။ ကျွန်တော်၏ စိတ်ကား အငြိမ်မနေ။ ဟိုသည် ပြေးလွှားနေသည်။ ရန်ကုန်က ထွက်လာပြီးနောက် စပယ်တောသို့ ရောက်ခဲ့ပုံ. . .၊ ထိုနောက် ဗိုလ်ကျောက်ခဲနှင့် တွေ့ရပုံ. . . တို့ကို ပြန်လှန် စဉ်းစားနေမိသည်။ ကျွန်တော်၏ စိတ်အာရုံတွင် ချစ်ချစ်၏ မျက်လုံး ရီဝေဝေလေး ပေါ်လာပြန်သည်။ ဖျောက်ရန် ကြိုးစား သော်လည်း မရ။ တစ်ဖန် ကိုမင်းဒင် အကြောင်း တွေးမိပြန် သည်။

သူတို့ ချစ်နေကြပြီနဲ့ တူတယ်။

ငါ့စိတ်က ဘာကို ဝေခွဲ၍မရ ဖြစ်နေသည်လဲ. . .။ ကိုမင်းဒင်က လူကောင်း တစ်ယောက်။ ချစ်ချစ်နဲ့ သူနဲ့ တကယ် ဆိုတော့ သွေးသားတော်စပ်ကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ငယ်ပေါင်း ကြီးဖော်တွေ။ တစ်မြေတည်းနေ၊ တစ်ရေတည်းသောက်တွေ။ ငါ . . . ကြားဝင်တာနဲ့ သူတို့ချစ်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်ရရင် ငါ့အဆိုး ဖြစ်မှာပေ့ါ။ အို ငါနဲ့ ဘာဆိုင် လို့လဲ။ ငါ့မှာ လုပ်စရာတွေ ရှိသေးတယ်။

ကိုမင်းဒင်၏ ခန့်ညား တည်ကြည်သော မျက်နှာနှင့် ချစ်ချစ်၏ ချစ်စဖွယ် မျက်နှာတို့သည် ကျွန်တော်၏ စိတ်အာရုံတွင် ထင်မြင်လာပြန်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် 'မြန်းမြန်း' ဟူသော သေနတ်သံ နှစ်ချက်ကို ကြားလိုက်ရသည်။ သေနတ်သံတို့သည် တောင်ရိပ် တောရိပ်ကြောင့် ပဲ့တင်သံ ပြန်လာသည်။ ကျွန်တော်လည်း

ဆတ်ကနဲ ထကာ သေနတ်သံ ကြားရာဘက်သို့ သတိ ဝိရိယ ကြီးစွာဖြင့် ဂရုစိုက် ကြည့်မိသည်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲနှင့် တွေ့ပြန် ပြီလား ဟူ၍လည်း စိုးရိမ်မိသည်။ ကျွန်တော့် လက်ထဲတွင် သတ်နက်ဆို၍ အပ် တစ်ချောင်းမျှပင် မပါခဲ့။ သေနတ်သံ ကြောင့် လူလည်း တဆတ်ဆတ် တုန်လာသည်။ ဗိုလ်ကျောက် ခဲကို တွေးမိသည်နှင့် ဒေါသလည်း ဖြစ်လာသည်။ အံကို ကြိတ်၍ ကျောက်တုံးကို ကွယ်ကာ နားစွင့် နေမိပြန်သည်။ ထို ခဏတွင် သမင်မလေးတစ်ကောင် တောစပ်တစ်ခုမှ ဖြတ်ပြေးသွားသည် ကို မြင်လိုက်ရသည်။ သမင်ငယ်နှင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ပင် သေနတ်သမား နှစ်ယောက် ပြေးလိုက်သွားသည်ကို တွေ့ရ သည်။ အမဲလိုက်သမားများ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ကျွန်တော့် အတွေးများ အလိုလို ယားလာသည်။ စိတ်ထဲတွင်လည်း မရိုးမရွ ဖြစ်လာသည်။ ကိုယ်တိုင်ပင် သေနတ်ကိုင်ကာ လိုက်ချင် လို သော စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့နှင့် ထို နေရာတွင် ကြာကြာ မနေတော့ဘဲ ယာတောဘက်သို့ လှည့်၍ ဆင်းခဲ့မိလေ သည်။

လက်နက်ရှိမှ. . .။ ကိုယ်ခံရှိမှ. . .။ ငါလည်း သေနတ် ကိုင်တော့ ကျင့်အုံးမှပဲ. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း တစ်ဆယ့်သုံး

မြို့စွန် တစ်နေရာတွင် ကုန်းမြင့်ကလေး တစ်ခု ရှိသည်။ ယင်းကို သူတို့က **သာယာကုန်း** ဟု နာမည် ပေးထားကြသည်။ နာမည်နှင့်ကား လိုက်ဖက်သည်။ ထိုနေရာသည် ကိုမင်းဒင်၏ **တိရစ္ဆာန် မွေးမြူရေးခြံ** နှင့် မကွာမလှမ်းတွင် ရှိသည်။ ကိုမင်းဒင်သည် အလှအပကိုလည်း နှစ်သက်တတ်သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူလည်းလေ လောကီသားပေပဲ မဟုတ်လား. . .။ အစက သူ့ကို လူကြမ်းကြီးဟု ကျွန်တော် ထင်ခဲ့သည်။ ယခုမှပင် သူ့တွင် နုသည့် အကွက်များ ရှိပေသည်ဟု သိလာရသည်။ ထို့အပြင် စိတ်ကူးလည်း ယဉ်တတ်ပေသေးသည်။

သာယာကုန်း သည် ကိုမင်းဒင်နှင့် ဆွေနီးမျိုးစပ် **တော်သူ** တစ်ယောက် ပိုင်သောမြေ ဖြစ်သည်။ထိုမြေကို ကိုမင်းဒင်ဝယ် လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်အခါ သူ၏ မွေးမြူရေးခြံနှင့် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်သွားသည်။ ထို့နောက် **မွေးမြူရေးခြံနှင့် သာယာကုန်းမြေ** ကို ခြံပတ်လည် ကာရံလိုက်သည်။ သာယာကုန်းထိပ်တွင် ကုက္ကိုပင် တစ်ပင်ရှိသည်။ အရိပ် အာဝါသကောင်းသည်။

ထိုအပင် အောက်မှ ကြည့်လိုက်လျှင် ဝေ့ဝိုက်စီးဆင်းနေသော ခေမာဝတီ ကိုလည်းကောင်း၊ ချစ်ချစ်တို့၏ ထနောင်းကုန်းယာတော ကိုလည်းကောင်း တောင်သေလာ ကိုလည်းကောင်း ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရသည်။ ရှုခင်းသာ နေရာပေတည်း. . .။

တပေါင်း ကုန်ခါနီး တန်ခူးလ ဆန်းစ ဖြစ်သဖြင့် လေရူးသည် အတားအဆီး မရှိ တိုက်ခတ်သည်။ သာယာကုန်းထိပ်တွင်ကား လေညှင်းခံ၍ပင် ကောင်းလှသည်။

ကိုမင်းဒင်သည် ထိုကုန်းထိပ်တွင် အိမ်တစ်လုံး ဆောက်နေသည်။ ပုံစံကို သူ စိတ်တိုင်းကျ ရေးဆွဲသည်။ သူ့ အိမ်သည် **ခေတ်မီ လယ်တဲလေးတစ်ခု** နှင့် တူနေသည်။ မြို့ခင်းသာတွင်ကား. . . များသောအားဖြင့် ရှေးအိမ်များသာ ရှိသည်။ ကိုမင်းဒင်သည် သူ၏ အိမ် ပုံစံကို ရန်ကုန်က ခေတ်မီအိမ် ပုံစံ တစ်ခု၏ အတုယူ၍ ရေးဆွဲသည်။ အိမ်မှာ လက်စသတ်ခါ နီးနေပြီ. . .။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့အား ကိုမင်းဒင်က ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် ဗူးသီးကြော် စားရန် ဖိတ်ထားသည်။ အိမ်တက်မင်္ဂလာတော့ မဟုတ်တန်ရာ။

“ကိုသိန်းဒန် လိုက်မယ် မဟုတ်လား”

“အို လိုက်မှာပေါ့ ချစ်ချစ်ရဲ့၊ နေစမ်းပါအုံး ဘာလို့ ကောက်ညှင်းပေါင်းစား ဖိတ်ရတာတဲ့လဲ”

“အို ချစ်ချစ် ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ သူ့အိမ် မိုးမလို့နဲ့တူတယ်။ ဒီကျတော့ ကိုသိန်းဒန် တွေ့ရလိမ့်မယ်”

ချစ်ချစ်သည် ကိုမင်းဒင် အကြောင်း ပြောသည့်အခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားဆင်ခြင်၍ ပြောသည်။ တစ်ကြိမ် မကတော့ပြီမို့ ကျွန်တော် သတိထားမိခြင်း ဖြစ်သည်။ ဟိုကျရင် သိလိမ့်မယ် ဆိုတာ ဘာလဲ. . .။ သူတို့ ဘာ အစီအစဉ်တွေများ ရှိနေသလဲ. . . ဟူ၍ စဉ်းစားကြည့်သည့်အခါ လိုက်ရကောင်းမလား၊ မလိုက်ဘဲ ရှောင်နေလိုက်ရ ကောင်းမလားတုံ ဒွိဟ ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် ဘာများ ထူးထူးဆန်းဆန်း တွေ့ရမည်လဲ ဟူသော သိချင်စိတ်ကြောင့် လိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် **သာယာကုန်း** ဘက်သို့ လာခဲ့ကြသည်။ ဒွေးလေးအုံး၊ ချစ်ချစ်နှင့် ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ဖြစ်သည်။ အရီးချယ်ကား စောစောကပင် သွားနှင့်ပြီ။

ကိုမင်းဒင် အိမ်လေးသည် အပြီးသတ်ကာ နီးနေပြီကိုတွေ့ရသည်။ သူ့ခြံထဲတွင် ချစ်ချစ်တို့ ယာတောက ရဲဘော်လေးများကိုပါ တွေ့ရသည်။ သူတို့ကား ကျွန်တော်၏ ကျောင်းတပည့်မများတည်း။

"လာကြဗျို့ လာကြ။ ကျွန်တော်တို့ဖြင့် မျှော်နေတာ"

ကိုမင်းဒင်က ဆီးကြို နှုတ်ဆက်သည်။

"နေစမ်းပါအုံးဗျ။ ခု ဘာလုပ်ကြမှာလဲ။ ဘာလို့ ကျွေးတာလဲ။ ခင်ဗျားဟာ အိမ်တက် မင်္ဂလာလည်း မဟုတ်သေးပါဘူး။ ပျော်ပွဲစား များလားဗျာ. . ."

"ကျွန်တော့် အိမ်ကို မိုးမလို့ဗျ။ ခုတော့ ဝါးကပ်ပဲ မိုးအုံးမယ်ဗျာ။ နောက်မှ အဆင်ပြေတဲ့အခါ အုတ်ကြွပ်လေး ဘာလေး တင်ရမှာ ပေါ့ဗျာ"

"အိမ်မိုးတာပဲဗျာ လက်သမားခေါ် မိုးရောပေါ့"

"ဟား ဟား ဟား. . .။ ခင်ဗျားက ကျွန်တော်တို့ အရပ်ဓလေ့ ကို မသိသေးဘဲကိုး"

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ပြောဆိုနေသံ ကြားသဖြင့် အရီးချယ် ရောက်လာကာ ကျွန်တော့်ကို ရှင်းပြသည်။ အရီးချယ်၏ အလိုအရ ဆိုသော် သူတို့ဆီတွင် သာရေးဖြစ်စေ နာရေးဖြစ်စေ၊ ရပ်နှင့်ရွာနှင့် ချီ၍ ဝိုင်းဝန်း ကူညီလုပ်ကိုင်ကြသည်။ ထို သဘောကိုကား ကျွန်တော် နားလည်ပါသည်။ ဤသည်မှာ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ တောရွာများ၏ ဓလေ့ပင် ဖြစ်သည်။ လူသည် အစုအဝေး အသင်းအပင်းနှင့် နေသည်။ ထိုအခါ တစ်ဦးသာမှု နာမှု မှန်သမျှကို အများက ဝိုင်းဝန်းကူညီသည်။ ရိုင်းပင်းသည် ဆိုသော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဤလို တောကျသည့် ဒေသများတွင်သာ ပေါ်လွင်စွာ တွေ့ရသည်။ အလှူအတန်း၊ နှင့် အသုဘ ကိစ္စတို့တွင်ကား ဆိုဖွယ်ရာ မရှိပြီ။ ဘယ်သူမဆို တူညီကြသည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အိမ်တစ်ဆောင် ဆောက်တော့မည် ဆိုလျှင် တိုင်ထူသည်က အစ ဝါးကပ်မိုးပြီးသည် အထိ အားသည့် လူများက လာ၍ကူကြသည်။ အိမ်ရှင်က အကျွေးအမွေး တစ်ခုခုကျွေးကာ ညှော်ခံရသည်။ များသောအားဖြင့် လယ်သိမ်း ယာသိမ်းပြီးစ အချိန်များ ဖြစ်ကြသည့် တပို့တွဲလ၊ တပေါင်းလတို့တွင် အိမ်ပြင်ကြသည်။ အိမ်သစ်ဆောက်ကြသည်။ အင်မတန် ချစ်စရာ အတုယူစရာ ကောင်းသည့် အလေ့အထ တစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော့်အိမ်ကတော့ သူတို့ ဆောက်နေကျ အိမ်မျိုး မဟုတ်ဖူးဗျ။ ဒီတော့ လက်သမားအကူအညီ ယူရသေးတယ်။ မိုးတာမှာတော့ အရပ်က ကူတော့တာပဲ။ မင်း အိမ် ဘယ်တော့ မိုးမလဲဟေ့ နဲ့ တစ်မေးထဲ မေးနေတာဗျ"

"အင်း တယ်ကောင်းတဲ့ ဓလေ့ကိုးဗျ"

ချစ်ချစ်သည် ယာတောက သူ့ ရဲဘော်မ တစ်သိုက်ဆီသို့ အပြေးကလေး သွားရောက်နှုတ်ဆက်သည်။

"အိမ်ရှင်က နေကြီး မြင့်မှ လာရတယ်လို့ အေရယ်"

"ဘာရယ်. . .။ ကောင်မက ပြောရော့မယ်"

"အမယ် ညည်းက ခုမှ တို့ကို လှည့်မနေပါနဲ့. . .။ ကိုမင်းဒင်ကြီး က တို့ဆေးခင်းဖက်မှာ လည်ကြွားနေတာ တော်ရဲ့။ မချွေချစ် နဲ့ သူတို့ ညားပြီးရင် ဒီ အိမ်မှာ နေမယ်တဲ့"

"ဟဲ့ ကောင်မ၊ ညည်းပါးစပ်ကအေ့ ရမ်းကားလိုက်တာ။ လူတွေနဲ့ တော်ရဲ့. . .။ ဘာမှန်းလည်း မသိဘူး။ ဟင်း. . . ဒီ လူကြီးက မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေ လျှောက်ပြောနေတာပဲ"

"မဟုတ်က ဆိုတာကတော့ သိပါပြီလေ. . .။ 'ဟုတ်က' ဆိုတာကတော့ ဟုတ်တာ ပြောတာလား အေရဲ့"

"တော်ကြပါယ်. .။ နင်တို့ သိပ်ဆိုးတာပဲ။ ငါ အော်ပြစ်လိုက်လိမ့်မယ်"

သူတို့ ပြောနေကြသည်များကို ကျွန်တော်တို့ မကြားချင်အဆုံး ဖြစ်နေသည်။ ယာခင်းသူမတို့၏ အသံကလည်း ကျယ်လှသည်။ ကိုမင်းဒင်၏ မျက်နှာကား မှိုရသည့် မျက်နှာမျိုး ဖြစ်နေသည်။

"လာ လာ. . . ခင်ဗျားကို လိုက်ပြရအုံးမယ်။ ဟောဟိုဟာက ကျွန်တော့် ကြံခင်း. . .။ ဟိုဖက် ချိုင့်ထဲက နွားခြံ"

"လာဗျို့ အိမ်ဆီ သွားကြမယ်။ တော်ကြာ သူတို့ အမိုးမိုးနေတုန်း ဆိုရင် ရှုပ်နေလိမ့်မယ်။ ဒီမှာ စီမံကိန်းနဲ့ ကျူပ်က အိမ်ဆောက်တာဗျ။ ကျွန်တော် မိန်းမ ယူရတော့ မလား စိတ်ကူးနေတယ်. . .။ မိန်းမ ယူပြီးရင် ဒီမှာလာနေတော့မယ်. . ."

"ဘယ်သူနဲ့လဲ"

ဤ မေးခွန်းသည်. . ကျွန်တော့် လည်ချောင်းထဲတွင် တစ်နေသည်. . .။ မမေးချင်။ ရင်ထဲတွင်လည်း အနည်းငယ် အုပ်လာသလို ဖြစ်လာသည်. . .။

"ကိုမင်းဒင်ကြီးတော့ ကြွားနေပြီဟေ့. . .။ ဒီမှာလည်း မထွာပ်တိုင် တက်ချင်တဲ့လူက တကဲကဲနဲ့"

ယာတောသူမ တစ်ယောက်က မကြားနိုးနား ပြောလိုက်သည်။

"ဟိုဖက်ဘေးက ချိုင့်ထဲမှာ အဝီစိတွင်း တူးမယ်။ ပြီးတော့ ရေစင် တစ်ခု ဆောက်ပြီး ရေ တင်မယ်လေ။ အဲဒီ စက်ရေတွင်း တူးပြီးရင် ခင်ဗျားတို့ ရန်ကုန်မှာလို "ဂလု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂလု' နဲ့ ရေခွဲ အိမ်သာလည်း လုပ်မလို့ဗျ"

"ဟောဟိုဖက်က ကွက်လပ် ရှိတယ်မှတ်လား။ တစ်ဧက နီးပါး ရှိတယ်ဗျ။ အဲဒီမှာ အုန်းနဲ့ သရက် ချမယ် စိုက်ကူးတယ်။ ပြီးတော့ ချစ်ချစ် ကြိုက်တတ်တဲ့ ဒေလီယာတွေလည်း စိုက်ရမယ်။ အင်း. . စီမံကိန်းတွေပဲဗျို့. . .။ တဖြည်းဖြည်း အကောင်အထည် ပေါ်လာကောင်းပါရဲ့"

ချစ်ချစ် ကြိုက်တဲ့ ဒေလီယာပန်း ကို ဘာလို့ ထည့်ပြောသလဲ။ ငါ့ကို တမင်သက်သက် သူတို့ အကြောင်း သိစေချင်လို့လား။

ထိုခဏတွင် "လာကြပော့။ နေ မမြင့်ခင် လုပ်လိုက်ကြရအောင်" ဟု အရီးချယ်က ဆော်ဩလိုက်သည်။ သူတို့ လုပ်နေကိုင်နေသည်ကို ကြည့်ရသည်မှာ ပျော်စရာကြီးပင်။ တစ်ယောက်တစ်ချပ် ဆွဲကာ အိမ်ကလေးကို မိုးကြသည်။ ယာတောသူမများက ဝါးကပ်များကို သယ်၍ပေးကြသည်။ အရီးချယ် အမျိုးပြုသော ယောကျ်ားကြီးများ တစ်သိုက်က ခါးတောင်းကို မြှောင်လောက်အောင် ကျိုက်ကာ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ တက်၍ အမိုးမိုးသည်။ ကိုကျော်စိုးလည်း သူတို့ အထဲတွင်ပါသည်။ တစ်ယောက်တစ်လက် ဝိုင်းဝန်း လုပ်ကိုင်ကြရာ နေ ထန်းတစ်ဖျား ခန့်တွင် ခေါင်မိုး တစ်ဖက် ပြီးသွားသည်။

"ကဲဟေ့ နားကြအုံး။ ကောက်ညှင်းပေါင်း စားကြမယ်"

ဒွေးလေးအုံးနှင့် ချစ်ချစ်တို့က ကောက်ညှင်းပေါင်း ကျွေးမွေးရာတွင် ကမကထ ပြုကြသည်။ ယာတောသူမ တစ်သိုက်

သည် သီချင်း တအေးအေး ဆိုကာ ဝါးကပ်များကို အိမ်ဆီသို့ သယ်ပို့ နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။

"မော့ ကောင်မတွေ လာကြဟဲ့ စားကြမယ်" ဟု ချစ်ချစ်က ခေါ်သည်။

"လာကြပော့။ အလှူရှင်က ခေါ်နေပြီ"

"ကောင်မနော်. . ." ချစ်ချစ်က နှုတ်ခမ်း စူပြသည်။

"ညည်း ကောက်ညှင်းပေါင်းက ဆီမပါ,ပါလား အေရဲ့"

"အမယ်လေး၊ ဒါထက် ဆီ ရွှဲရရင် ညည်းတို့ကို လောင်းထည့်ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်"

"မသိပါဘူး အေရယ်. . .။ ခု ကတည်းက တွန့်တွန့်တိုတို ကုက္ကုစ္စ များ ဖြစ်နေသလားလို့ပါ"

"ညည်းတို့နော် တော်ရုံကောင်းတယ်။ တော်ကြအေ"

ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော့်ဖက်သို့ မျက်စောင်းခိုတ်၍ ကြည့်ပြန်သည်။ ကျွန်တော်တို့ကား မကြားချင်ယောင် မသိချင်ယောင် ဆောင်ကာ ရိုးမတောင်ခြေဖက် ဆီသို့ ငေးမော ကြည့်ရှုနေလိုက်သည်။

ကိုမင်းဒင်သည် ကောက်ညှင်းပေါင်းစားရင်း သူ၏ စီမံကိန်းများကို မမောမပန်း ပြောပြနေသည်။

"ဆေးရာ မျှော်ရာ ရှာတာပဲ ကိုသိန်းခန့်၊ ကျွန်တော်တို့တွေ တစ်ချိန်တုန်းက ကိုယ့် အကျိုးစီးပွား ဆိုတာတွေ စွန့်ပြီး တိုင်းပြည်အတွက် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပြီ..။ အခုရေးကြုံရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ တိုင်းပြည်ဝန်ကို ထမ်းဖို့ ဦးမလေးပါဘူး ...။ တရုတ်ဖြူ တိုက်ပြီးမှ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်ထဲက ထွက်ခဲ့တယ်။ ဂျပန်တော်လှန်ရေး ကတည်းက ဝင်ခဲ့တာပဲ။ ဆယ်နှစ်ကျော်ပြီ ဆိုပါတော့...။

ကျွန်တော်က တစ်ယောက်တည်းရယ်။ မွေးသားချင်း ရင်းရင်းချာချာ ရယ်လို့ မရှိဘူး။ ဂျပန်ခေတ်မှာ ကျွန်တော့် အဖေ ဆုံးတယ်၊ အသက် မမီလိုက်ဘူး။ မိဘများက လယ်ယာချောင်းမြောင်း ထားခဲ့ပါရဲ့။ မသမာသူတွေ လက်ထဲ ရောက်ကုန်တယ်။ ခုတော့ ကျွန်တော်လည်း အဝေးကို မလွင့်ချင်တော့ဘူး...။ ကိုယ့်ရပ် ကိုယ့် ရွာမှာပဲ အခြေစိုက်တော့မယ် ဆိုပြီး စစ်ထဲက ထွက်လာခဲ့တာပဲ။ **ခုတော့ ကျွန်တော်လည်း အဝေးကို မလွင့်ချင်တော့ဘူးဗျာ...။ ကိုယ့်ရပ် ကိုယ့်ရွာမှာပဲ အခြေစိုက်တော့မယ်ဆိုပြီး စစ်ထဲက ထွက်လာခဲ့တာပဲ...။ ပြီးတော့ ...သားရယ်၊ မယားရယ်၊ ချစ်ရခင်ရမယ့် သူတွေနဲ့ နေချင်ပြီ ကိုသိန်းဒန်...။ ကျွန်တော် အဲဒီ အရသာတွေနဲ့ ကြည်နူးနေချင်ပြီ...”**

သူ... ပြောသမျှကို နားရှိ၍သာ ကြားနေရသည်။ ကျွန်တော် မကြားချင်...။ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ပြီး ‘ချစ်ချစ်များ စိတ်ကူး မထည့်လေနဲ့။ ငါနဲ့ ချစ်ချစ် ယူကြတော့မှာ’ ဟု မပြောရုံတစ်မယ် ရှိတော့သည်...။ ထို အဓိပ္ပါယ်ကို ပေါက်လေလေ...၊ ကျွန်တော့် စိတ်တို့သည် ဗလောင်ဆူလေလေ ဖြစ်လာသည်။

ချစ်ချစ်ကို ကြည့်ရသည်မှာလည်း ပျော်နေပုံရသည်။

အပေါင်းအဖော်များက လှောင်ကြပြောင်ကြသောအခါတွင်လည်း စိတ်မဆိုး၊ ခါးခါးသီးသီး မငြင်း။ “မလှုပ် စိတ်တူ၊ ရယ်သဘောကျ” ဆိုသမျိုးလို အင်းမလှုပ် အဲမလှုပ် တခစ်ခစ် ရယ်မော၍သာ နေသည်။

ထိုသို့ ပီတိ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရလေ ကျွန်တော် အခံရခက်လေ ဖြစ်နေသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲတွင် ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသည်။ သည် အချိန်တွင် ဘာကိုမျှ နက်နက်နဲနဲ မတွေးချင်၊ မစဉ်းစားချင်...။ ကိုယ်ကသာ လှုပ်ရှားနေသော်လည်း စိတ်က ဘယ်ဆီ ရောက်နေသည် မသိ...။ သူခေါ်ရာ နောက်သို့သာ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်နေမိသည်။

“ဒီမှာ ကိုသိန်းဒန်”

“ဘာလဲဗျ”

“တစ်နေ့က ခင်ဗျားကို ပေးခဲ့တဲ့ သေနတ်ရော။ အမြဲ ဆောင်ထားနော်။ သေနတ်ပစ်လေး ဘာလေးလည်း ကျင့်ထားအုံးနော်။ အရေးအကြောင်းတဲ့ ဆိုရင် ကိုယ်က လက်ဦးမှဗျ”

သူ ပြောချင်ရာပြောနေသည်ကို ကျွန်တော် အင်းမလှုပ် အဲမလှုပ်ပင် နေလိုက်၏။

“ဟိုနေရာတွေက ပစ်ကွင်းပစ်ကွက် ကောင်းတယ်။ သွားဗျာ... လက်ပစ် စမ်းကြရအောင်”

ကျွန်တော်သည်လည်း ဤနေရာမှ ဝေးရာသို့ ရောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချင်နေပြီ ဖြစ်၍ မငြင်းမဆန် လိုက်ပါသွားလိုက်သည်။ ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော့်ကို စိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့် ကြည့်နေသည်။

"သေနတ်ပစ် ကျင့်မလို့ပါ။ ကိုသိန်းဒန်လည်း သင်ပေးမလို့" သည်တော့မှ ချစ်ချစ်လည်း အိမ်ဖက်ဆီသို့ ပြန်လှည့်သွားသည်။

"ရော့ ခင်ဗျားဖို့ တစ်လက်"

ကျွန်တော်တို့ နွားခြံနား သို့ ရောက်လာကြသည်။ ကိုမင်းဒင်က-

"ကဲ စမ်းပေတော့ဗျို့. . .။ ဟော ဟိုနားက သွတ်ပုံး တစ်ပုံး မြင်တယ် မဟုတ်လား ကိုသိန်းဒန်။ အဲဒါကို မှန်အောင် ပစ်ကြည့်ဗျို့"

ကျွန်တော်လည်း သေနတ်ကို ချိန်ဆကြည့်ကာ သွတ်ပုံးကို ပစ်ထည့်လိုက်သည်. . .။ ကျည်ဆန် ထွက်သွားသည့်အခါ ကျွန်တော့်လက်သည် သွက်သွက်ခါအောင် တုန်သွားသည်။ ချစ်ချစ်သည် အပြေးကလေး ရောက်လာကာ ကုန်းထိပ် တစ်ခုမှ နေ၍ ရပ်ကြည့်နေသည်။

"မမှန်ဘူးထင်တယ် ကိုမင်းဒင်"

"ဘယ်မှန် မလဲဗျ. . .။ ခင်ဗျား ချိန်ပုံချိန်နည်းက လိုသေးတာကိုးဗျ။ ခင်ဗျား ကျည်ဆန်က မိုးပေါ် ထောင်တက်သွားတာပဲ။ နည်းနည်း အောက်စိုက်ပြီး ချိန်ရတယ်ဗျ" ကိုမင်းဒင် ဆက်၍-

"နေစမ်းပါအုံးဗျ. .။ ခင်ဗျား ကိုင်နည်းကလည်း မဟုတ်

သေးပါဘူး. . .။ နှင်း ကန်ပြီး တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီး မကိုင်ရဘူးဗျ။ ခပ်ရွရွလေး ကိုင်ရတယ်။ မြဲလှည်းမြဲ စေရမယ်. . .။ မမြဲရင် ပစ်လိုက်တော့ ကျည်ဆံက ကန်ပြီး ထွက်ရတာနဲ့ ဘေးကို ရမ်းထွက်သွားရော။ ကဲ ဒီတစ်ခါ တစ်ချက် စမ်းကြည့်ပါအုံး ကိုသိန်းဒန်"

သူ ပြောသည့်အတိုင်းပင် ခပ်ရွရွကိုင်ကာ နောက်တစ်ချက် ပစ်ကြည့်လိုက်သည်။ သွတ်ပုံးနှင့် တစ်လံခန့် အကွာတွင် မြေကြီးခဲများ ဖွာထွက်သွားသည်ကိုသာ တွေ့လိုက်ရသည်။ သွတ်ပုံးကိုကား မမှန်။

"ဟား ဟား ဟား. . .။ မဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ။ ဒီအတိုင်းသာ ဆိုရင်တော့ ဗိုလ်ကျောက်ခဲနဲ့ ယှဉ်လို့ မဖြစ်သေးပါဘူး။ ခင်ဗျား- ကိုယ်ကြီးက ပစ် မလွဲကြီး။ တွေ့လိုက်ရင် တစ်ခါတည်း ဆွေမျိုး မေ့သွားမှာပဲ။ ဟား ဟား ဟား. . ."

သူ့ ရယ်သံ ကြားရသည်တွင် ကျွန်တော်မှာ ရှက်လည်း ရှက် ဒေါသလည်းထွက် ဖြစ်လာသည်။ ငါ့ကို သက်သက်လှောင်တာပဲ။ သက်သက် အရှက်ခွဲတာပဲ. . . ဟူ၍ပင် တစ်မျိုး တစ်မည် ထင်လာမိသည်။ သို့သော် စိတ်ကို ဖြေကာ အံကိုသာ ကြိတ်နေလိုက်ရသည်။

"ကဲ ကဲ. . . ကျွန်တော် လက်စမ်းပြမယ်။ ဟောဟို တိုင်ခြေက ပုံး သုံးလုံးကို နွားခြံစည်းရိုးက တိုင်ထွေပေါ် တင်ထားလိုက်ဗျာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုမင်းဒင်သည် ကျွန်တော်နှင့် ဆယ့်ငါးလှမ်းခန့် အကွာတွင် ရပ်နေသည်။ ကျွန်တော်လည်း ပုံးသုံးလုံးကို ယူ၍ တိုင်ထိပ်ပေါ်သို့ တစ်ခုစီ တင်ပေးလိုက်သည်။

"ဘယ်ဘက်ဆုံး တိုင်ပေါ် တင်လိုက်ဗျို့။ အဲ. . ဟုတ်ပြီ. .၊ ညာဖက်ဆုံးမှာ တစ်လုံးဗျို့။ အဲ အဲ. . ပြီးတော့ အလယ်တိုင်ပေါ် တစ်လုံး တင်လိုက်"

ကိုမင်းဒင်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

ပထမဆုံး ဘယ်ဖက်ပုံး ပေါက်သွားသည်. . .။ ပုံးပေါက်မှ သဘော်ဆေးများ ထွက်ကျလာသည်။ ပြီးတော့ ညာဖက်ပုံး ကိုလည်း ထိမှန်သည်။ အလယ်တိုင်တွင်. . ပုံးတင်၍မှ မဆုံးမီ ကျွန်တော့် ခေါင်းထက်တွင် ဝီကနဲ ကျည်ဆံတစ်ခု ဖြတ်သွားသံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ခေါင်းကို ပုကနဲ နေအောင် ငုံ့လိုက်ရသည်. .။ သို့ရာတွင် ပုံးပေါက်ထွက်သွားသဖြင့် သဘော်ဆေးများ ကျွန်တော့် ကိုယ်ပေါ်သို့ ပန်းထွက်လာသည်။ ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံး သဘော်ဆေးအဖြူများ ပေကျံသွားသည်. . .။

"ဟား ဟား ဟား"

ကိုမင်းဒင်ရော ကိုကျော်စိုးပါ တစ်ပြိုင်တည်း သဘောကျစွာ ရယ်မောနေကြသည်။ ကျွန်တော် တောင်ကုန်းထိပ်သို့ ကမန်းကတန်း ကြည့်လိုက်မိသည်။

တော်ပါသေး၏. . .။ ချစ်ချစ်ကား ထိုနေရာတွင်

မရှိတော့. . .။ ရှက်လည်းရှက် ဒေါသလည်းထွက်ကာ 'ဝုန်းကနဲ' မြေးဖြီး ကိုမင်းဒင်၏ ပါးချိတ်ဆီသို့ လက်သီးတစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်သည်. . .။

"ကဲ ရိုက်ကြအုံး"

ထို့နောက် ကျွန်တော် ချာကနဲ လှည့်ကာ ထွက်ခဲ့သည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း သဘော်ဆေးများ စိုရွဲနေသည်။ သာယာကုန်းတွင် မနေလိုတော့ဘဲ အိမ်သို့ ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကိုမင်းဒင်သည် ပါးချိတ်ကို ပွတ်ရင်း

"အင်း. . ကိုယ့်လူက တယ် ဒေါသကြီးတာကိုး. .။ ဟေ့. . . ကိုသိန်းဒန် နေပါအုံးဗျ. . ."

ဟု အော်ဟစ်ခေါ်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် သူ့ကို လှည့်ကြည့်ချင်စိတ် မရှိတော့. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း တစ်ဆယ့်လေး

ကဆုန် နယုန် မိုးသံ စုံခဲ့လေပြီ. . .။

ရှီးမပက်ဆီက ညို့မှိုင်း တက်လာသော မိုးသား တိမ်တိုက်တို့သည် မြို့ခင်းသာကို တစ်ခါတစ်ရံ လွှမ်းသွားတတ်သည်. . .။ ရွာမလိုနှင့် ဟာန်ရေးပြင်သော ရွှေမိုးညိုသည် ရွာလွှန် ရွက်တိုက်သည့် အခါတိုက်သည်. . .။ တောင်ခြေတွင် မိုးတွေ ညို့လာသည့်အခါ မောဝတီသည် ကြည်ရာမှ နောက်လာသည်. . .။ တောင်ခြေ၌ မိုး ရွာလေပြီ...။ မိုးသောက်လယ် တို့လည်း ရေလျှံ ပြနေပြီ။ မြို့ခင်းသာ တွင်ကား ဟူတ္တိပတ္တိ မရွာသေး။ နယုန်မိုးသေး ဖြက်သား မွေးသည့် မိုးသား တဖွဲဖွဲ ကျသည်။ မရွာဘဲ အုံ့မှိုင်းနေသည့် အခါ အစ်ရ ကော်အောင်မင် အိုက်လာသည်။ သည်လို ရာသီမျိုး ကို သူတို့ဆီက အခေါ်အဝေါ် အရဆိုလျှင် 'ဥတု လုပ်သည်' ဟု ဆိုလေသည်။ မိုးသားများ ဒလစပ် အုံ့မှိုင်းနေသဖြင့် လေပြည်

လေအေး တိုက်စရာ မရှိတော့။ လေကာလည်း ပိတ်နေသည်။ ဆိုရာသီကား အလွှန်အမင်း အခံရခက်သော ရာသီ ဖြစ်လေသည်။

အရီးချယ်၏ ဆေးခင်းလည်း ခူးပြီးပြီ။ သို့ရာတွင် အခက်တွေ့သည်မှာ ထိုဆေးကို ပေါင်းရန်ပင်ဖြစ်သည်။ မြို့ခင်းသာ၌ ပေါင်းရုံ မရှိသေး။ စပယ်တော တစ်ဝိုက်တွင်သာရှိသည်။ မြေစမ်းခရမ်းပျိုးသည့်အနေ စိုက်ပျိုးသဖြင့် များများစားစား မလုပ်သေး။ အရီးချယ်သည် ခူးပြီးသမျှ ဆေးတို့ကို လှည်းဖြင့် တိုက်ကာ စပယ်တော သို့ပို့သည်။ ထိုရက်များတွင် အရီးချယ်သည် စပယ်တောနှင့် ကူးလူးဆက်ဆံလုပ်နေသည်။

ကျွန်တော်ကား အရီးချယ်တို့ အိမ်မှ ပြောင်းရွှေ့ရန်ပင် အခွင့်မသာ ဖြစ်နေသည်။

"မထူးပါဘူး မောင်သိန်းဖုန်ရယ်။ တို့မလည်း ယောက်ျား အဖော်အလျော်ရှိတာ မဟုတ်ဖူး။ ဒီမှာပဲ နေ့ပါအုံး ခေတ်ကလည်း ကောင်းလှတာ မဟုတ်ဖူး" ဟု ဒွေးလေးအုံးက တားထားသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘာ့ကြောင့် ပြောင်းရ ရွှေ့ရအောင် မကြိုးစားသည်ကို စဉ်းစား၍ နေ၏။ ကိုမင်းဒင်ကိုလည်း မတွေ့ရသည်မှာ အတော်ကြာပြီ။ သေနတ်ပစ် ကျင့်ပြီးနောက် ကျွန်တော့် အပြုအမူကို စိတ်မဆိုးရန် တောင်းပန်စာ တစ်စောင် ရေးလိုက်သည်။ သူကပင် ကျွန်တော့်ကို ပြန်၍ တောင်းပန်သည်။ ချစ်ချစ်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို တောင်းပန်သည်။ "ကိုမင်းဒင်က သိပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြည့်စား သန်တာပဲ။ ကျွန်မတော့ သိပ် အားနာတာပဲ ဟု ဆိုသည်။ ရှိစေတော့. . .။ ကျွန်တော်လည်း အမှတ်မထားတော့ပါ. . .။ သို့သော် သူတို့ စိတ်ထဲတွင် စွဲမြဲနေသည့် လက်နက်သည်သာလျှင် အရာရာကို ဆုံးဖြတ်သည် ဆိုသည့် အတွေးအယူကိုကား ကြုံကြိုက်ခွင့်ရလျှင် ချေဖျက်နိုင်ရန် ကြိုးစားဦးမည်ဟု ကျွန်တော့် ရင်ထဲတွင် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ထိုရက်အတွင်း ကျွန်တော်သည် စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းများအတွက် စနည်းနာသည်။ မြင်ဆင်သင့်သ၍ ပြင်ဆင်သည်။

အရီးချယ်၊ သူကြီးမင်း ဦးချစ်ဖွယ်တို့၏ အကူအညီဖြင့် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ရန် မြေ ငါးဧကကျော်ကျော် ရထားသည်။ ဦးချစ်ဖွယ်နှင့် ဆွေလိုမျိုးလို ရင်းနှီးသည့် မြေပိုင်ရှင်တစ်ယောက်၏ မြေ ဖြစ်သည်။ ပဲနှင့် ဗာဂျီးနီးယားဆေး စိုက်မည်ဟု စိတ်ကူးထားသည်။ ကျွန်တော်၏ စီမံကိန်းများကို ရန်ကုန်က ရဲဘော်ထံ အကြောင်းကြားကာ လိုသော အရင်းအနှီးငွေများကို မှာထားသည်။ တစ်နေ့တွင် ကိုဖေသက် ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ရောက်လာသည်။

"သောင်းကျန်းစ မြူနေပြန်ပြီဗျို့"

"ဘာလဲဗျ။ ဘယ်သူ သောင်းကျန်းတာလဲ"

"မြို့ခင်းသာ ကျောက်ခဲ ပေါ့။ စပယ်တောဖက်က ရွာတွေမှာ ဓားပြ ဝင်တိုက်တယ်။ ခဏခဏ ပြန်ပေးဆွဲတယ်။ သူကိုယ်တိုင် ပါတဲ့အခါ ပါတယ်။ များသောအားဖြင့်တော့ သူ့ တပည့်တွေ လုပ်တာပဲ။ ဆရာလုပ်သူက

အရေးရှိရင် ကာကွယ် ပေးတယ်"

"သူ့ အလုပ်က ကာကွယ်ရေး ဗိုလ် ကိုးဗျ။ ဒါပေမယ့် သူ ကာကွယ်ပေးတာက လူကောင်း မဟုတ်ဘဲ လူဆိုးကို အကာကွယ်ပေးတာပဲ။ ခက်တယ်"

"ခုလည်း မြို့ခင်းသာလမ်းမှာ လှည်းတွေကို ဓားပြတိုက်ပြီး နွားတွေ ဆွဲသွားပြန်ပြီ"

ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော်တို့ စကားပြောနေရာသို့ ရောက်လာသည်။ ထို သတင်းကို ကြားသည်တွင် စိုးရိမ်တကြီး မေးမြန်းသည်။

"အရီးချယ် မပြန်လာသေးဘူး ကိုသိန်းဒန်။ ကျွန်မ စိုးရိမ်လိုက်တာရှင်။ လူကို ဒုက္ခပေးမှာ စိုးရိမ်တာပါပဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ အစီအမှန်း သိရင် ပိုဆိုးမယ်။ သိလည်းသိမှာ မါပဲလေ"

"အို စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး ချစ်ချစ်ကလည်း။ အရီးချယ်က ဒီရက်နဲ့ ပြန်မရောက်နိုင်သေးပါဘူး။ ဟိုမှာ ဆေးတွေ ပေါင်းတင်တာ စောင့်နေရအုံးမှာပါ"

"မဟုတ်ဖူး ကိုသိန်းဒန်ရဲ့။ ဒီရက်က ပြန်ရက်ပဲ။ သုံးရက်ထက် ပိုမကြာဘူး ပြောသွားတယ်"

ကျွန်တော်လည်း မည်သို့မျှ ပြန်၍မဖြေတတ်။ ကိုမင်းဒင်သည်း မပေါ်လာသည်မှာ ကြာပြီ။

"ကိုမင်းဒင် မရှိဘူးဆိုရင် ကိုကျော်စိုးတော့ ရှိမှာပေါ့။ သူတို့ကို သတင်း စနည်းနာ ခိုင်းကြည့်ပါလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို အစီအမံကို ချစ်ချစ် သဘောတူသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ ကြာကြာ စိတ်မဲော မနေရတော့ပါ. .။ ထိုနေ့ ညနေမှာပင် အရိုးချယ် ပြန်ရောက်လာသည်။ ကြားရသည့် သတင်းကား ကောင်းသည့်အကွက် တစ်ချက်မျှ မရှိ။

အခြေအနေမှာ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့သာ ပို၍ ဆိုးလာသည်။ သူကြီး ဦးချစ်ဖွယ်ထံသို့လည်း **ကာကွယ်ရေး ကြေး၊ လယ်သမားတစ်ဦး ငါးဆယ်** ပေးရန် ဗိုလ်ကျော်က်ခဲ က တောင်းထားသည်။ ထို့ပြင် အဆိုးရွားဆုံးမှာ ဗိုလ်ကျော်ခဲသည် သူ့အဖေ မြေပိုင်ရှင် အားကိုးဖြင့် တောင်သူတို့အပေါ် ဗိုလ်ကျနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ '**မြေခ မကြေသူများကို လာမည့်နှစ်တွင် သီးစားမချ**' ဟူသော လေသံများ ထွက်လာသည်။ သီးစားခ လည်း မချေးတော့ဟု သတင်း ကြားရသည်။ တောင်သူလယ်လုပ်တို့အဖို့ မြေ မရှိလျှင် သွေးကြောပြတ်သည်နှင့် တူသည်။ သို့ဖြစ်ရာ သီးစားပြန်၍ မချမည်ကို တွေးတော စိုးရိမ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကာကွယ်ရေး ကြေးကို မဖြစ် ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် ကြံဖန်ပေးရန် ကြိုးစားကြရသည်။ ယာသမား တို့တွင် ချမ်းသာသမျှ နားတောင်းကလေးများ၊ ခြေကျင်းကလေးများသည် အတိုးကြီးစား အပေါင်ခံသူ မြေရှင်များ လက်သို့ ရောက်သွားသည်။ ချေး၍ရလာသောငွေသည် မြို့ခင်းသာ ဗိုလ်ကျော်က်ခဲ ထံသို့ ရောက်သွားသည်။

"ဒီအတိုင်း ကြည့်နေလို့တော့ မဖြစ်ဖူး ကိုသိန်းဒန်။ တစ်ခုခု လုပ်မှပဲ"

ကိုဖေသက်ပင် အစိုးရိမ်ကြီးတတ်သူ ဖြစ်သဖြင့် လာ

ရောက် တိုင်ပင်ပြန်သည်။

"သူတို့က ပြောတယ် ကိုသိန်းဒန်။ ကြာကြာတော့ သည်းညည်းခံ မနေနိုင်တော့ဘူး။ ဖြစ်လိုရာ ဖြစ်စေတော့၊ ဒီ တစ်ခါတော့ တင်းခံမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်မှ ဖြစ်မယ်တဲ့"

ကျွန်တော်ကား ထိုစကားကို ကြားရသဖြင့် ဝမ်းသာသွားသည်။ 'ကျောချမှ ဓားပြမှန်းသိ' ဆိုသည်မှာ ယခုမှ လက်တွေ့ကြုံနေကြရပြီ. .။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ က သူတို့ ကျောကို ဓားနှင့်ချနေပြီ. .။ ဒါကို ကျွန်တော် ဝမ်းသာသည်။

"ကောင်းတယ်ဗျို့။ ခုလို နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ တွေ့တော့မှပဲ ပြန်တွယ်တာမှ မှုမှန်တာဗျ။ ကျွန်တော်တို့က နည်းမှန်လမ်းမှန် တွယ်တတ်အောင် လမ်းခင်းပေးဘို့ လိုလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်တယ် ကိုသိန်းဒန်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ခုခုတော့ လုပ်မှဖြစ်မယ်"

"တောင်းတဲ့ မိုက်ကြေး မပေးနဲ့ဗျာ။ ကိုယ်ကပြန်ပြီး ရပ်ရွာ ကာကွယ်ရေးကို ကိုင်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြရမယ်"

"မဟုတ်ဘူး ကိုသိန်းဒန်။ သူတို့မှာ ခေါင်းဆောင် လိုတယ်။ ဒီနေရာမှာ ရှေ့က မားမားရပ်မယ့်သူ လိုတယ်။ သူတို့က မခံမရပ်နိုင်ကြတဲ့ သူတွေ။ ကိုယ့် အကျိုးစီးပွားထိခိုက်လာတော့ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတွေ ရှိရင် နောက်က လိုက်ဖို့ အသင့်ပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခက်ချေပြီ . .။ ဒါတွေ မလုပ်ချင်သဖြင့် အေးအေးလူလူ လွတ်ရာကျွတ်ရာ ပြေးလာတော့မှ ပြန်၍ တွေ့နေရလေပြီ။

ကိုဖေသက်သည် ကျွန်တော့်ကို အားမရ ဖြစ်နေဟန်တူသည်။

"လာဗျာ . . ခင်ဗျားလည်း လိုက်ခဲ့။ သူတို့ လူစုနေကြတယ်"

ကျွန်တော့်ကို အတင်း ဆွဲခေါ်လေသည်။

"ငါလည်း လိုက်မယ်တော့"

အရီးချယ်လည်း ကျွန်တော်တို့ နောက်က ပါလာသည်။

"နေစမ်းပါအုံး၊ ခုဟာက ဘယ်ကိုလဲ"

"သူကြီးအိမ် သွားမယ်လေဗျာ"

"အို ခင်ဗျားတို့ သူကြီးက ကြောက်ချီး ပါနေမှာပေါ့။ သူ့ အားကိုးလို့ ဘယ်ဟန်ပါ့မလဲ"

"မဖြစ်ဘူး ကိုသိန်းဒန် ဒီ တစ်ခါတော့ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ချင်ရာလုပ်ဖို့ ပြောရတော့မယ်။ သူလည်း မပါချင် မနေရဘူး။ အတင်း ဆွဲခေါ်ရမှာပဲ"

သူကြီးမင်း ဦးချစ်ဖွယ်လည်း မျက်ကလူးဆံပြာဖြစ်ကာ ကိုဖေသက် ဆွဲခေါ်ရာသို့ လိုက်လာရသည်။ ရွာဦးကျောင်း အောက်တွင်ကား လူစုလူဝေး အတော်လေးရှိနေသည်ကို မြင်ရသည်။ အထဲတွင် ကိုမင်းဒင်နှင့် သူ၏ရဲဘော် ကိုကျော်စိုးတို့လည်း ရောက်နေသည်။ အင်း . . သူတို့ လက်ချက်နဲ့ တူရဲ့။ စိတ်ထဲက ကြိတ်၍ ဝမ်းသာမိသည်။ ကိုဖေသက်သည် ဦးချစ်ဖွယ်ကို ရှေ့သို့ တွန်းထိုး ပို့လိုက်သည်။ ကိုမင်းဒင်ကား ဤ အစည်းအဝေးတွင် ဆော်ဩသူ ဖြစ်ဟန်တူသည်။

"**တဲ ကိုမင်းဒင် စတော့မျို့**" ဟု ကိုဖေသက်က ပြောလိုက်သည်။

"စ ဆို လိုရင်းပဲ ပြောမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်က စကားလည်း သိပ် မပြောတတ်ဘူး။ စကားလည်း များများ မပြောချင်ဘူး။ ခု ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အခြေအနေတွေကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ အားလုံး သိပြီးကြပြီ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အကောင်းဆုံး နည်းလမ်း ရှာပြီး ဒီကောင်တွေရဲ့ ရန်က ကာကွယ်ကြရမယ်။ အဲဒါ စုဝေး တိုင်ပင်တာပဲ။ ဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ ပြောကြပေါ့"

"ကျုပ်က ဘာ လုပ်ရမှာလဲဗျ။ ကျုပ်ရော ပါရအုံးမှာလား . . ခင်ဗျားတို့ဟာ ဟုတ်မှလည်း လုပ်ကြပါဦး"

သူကြီးမင်း ဦးချစ်ဖွယ်သည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ရှောင်ဖယ်ရှောင်ဖယ် လုပ်နေပြန်သည်။

"အို အရီးချစ်ကလည်း အရီးချစ် မပါလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲဗျ။ ဒီမှာ ဘာမှ ကြောက်စရာမရှိဘူး။ ဘယ်သူ့မှလည်း ကြောက်စရာ မလိုဘူး။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်မှာက ရပ်ရွာ ကောင်းကျိုး လုပ်မှာ။ ခိုးဖို့ တိုက်ဖို့ လုဖို့ မဟုတ်ဘူး"

ကိုမင်းဒင်သည် လိုရင်းကိုပင် ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။

"ကဲ ကြားတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ရွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့ကြမယ်။ လယ်ယာကိစ္စ၊ အမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်ကြေးကိစ္စ၊ သီးစားကိစ္စ၊ ကာကွယ်ရေးကိစ္စ အားလုံး အတွက်ပေါ့. . .။ ခု အချိန်ဟာ အကောင်းဆုံးပဲ. . .။ ဘယ်သူကိုမှ အားကိုးနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ကိုယ့်အား ကိုယ် ကိုးမှပဲ။ ရပ်ရွာကာကွယ်ဘို့အတွက် ကျွန်တော့် တာဝန်ထား။ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကျော်စိုး အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်မယ်။ အရေးဟဲ့ ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ကသာ နောက် မတွန့်ကြဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဒါပဲ"

"ရပ်ရွာ ကောင်းကျိုးအတွက်ပဲဟာ၊ လုပ်ကြမှာပေါ့ဗျ။ ဒါပေမယ့် ဒီလို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောနေလို့ ပြီးမှာ မဟုတ်ဖူး။ အစည်းအဝေးနဲ့ တူအောင် အစည်း အဝေးရဲ့ သဘာပတိနဲ့ အတွင်းရေးမှူး အရင်ရွေးဗျာ. . .။ ပြီးတော့ မှ အဲဒီ အစည်းအဝေး လုပ်စရာတွေ စီမံကိန်း ချ။ အဖွဲ့ ဖွဲ့"

"မှုတ်တယ်။ ကိုဖေသက်တို့ ကြိုက်တာသာလုပ်။ ကျုပ်တို့ တော့ ထောက်ခံဘို့ အသင့်ပဲ။ ဒီလိုမှ မလုပ်ရင် ကျုပ်တို့ အရပ်မှာ တရားလက်လွတ် ဖြစ်ကုန်တော့မှာပဲ".

ကောင်းလေ၏။ ဒါသည် ဘဝက ရသော အသိပင်ဖြစ် သည်မဟုတ်လား. . .။ ကျွန်တော့်ကား ကိုယ့်ဆန္ဒနှင့် နီးလာပြီ ဖြစ်သဖြင့် အားရဝမ်းသာ ဖြစ်နေသည်။

"အစည်းအဝေး သဘာပတိအဖြစ် ဟောဒီက ကိုသိန်း ဒန်ကို ကျွန်တော် အဆို တင်သွင်းတယ်ဗျာ"

ကိုဖေသက်က ကျွန်တော့်ကို ရှေ့သို့ တွန်းပို့လိုက်သည်။

"လာဗျို့၊ လာဗျို့။ ဟုတ်ပြီ၊ ကျုပ်နေရာ လာခဲ့ဗျို့"

သူကြီး ဦးချစ်ဖွယ်က ကျွန်တော့်အား လက်ရပ်၍ ခေါ်သည်။

"အော် ဗျား . .။ သူကြီးကလည်း ခင်ဗျား ဘာမှ မလုပ်ရ ပါဘူးဗျ။ ကျွန်တော်တို့လုပ်တာ တရားဝင်ဖြစ်အောင် သူကြီးကို ခေါ်ထားတာပါ အရီးချစ်။ ဒါလောက် ကြောက်နေရင် သူကြီးလုပ်ဖို့တောင် မကောင်းတော့ဘူး"

"မလုပ်ပါဘူးဗျာ၊ မလုပ်ပါဘူး။ ဒီ သူကြီး ရာထူးကို ဦးဖေ သက်ကို လွှဲချင်ပါတယ်ဗျာ။ လက်သင့်ခံမယ်ဆိုရင် အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းခွန်နဲ့ ကုဏ္ဍားပေါ့"

"ဟိုး ဟိုး အရီးချစ်၊ ဒါ ကျွန်တော့် အလုပ်မဟုတ်ဘူး။ ကဲ ကဲ. . . ကိုသိန်းဒန်ကို သဘာပတိအဖြစ် တင်တယ် ဗျို့"

"ကျွန်တော် ထောက်ခံပါတယ်"

ထောက်ခံသူကား ကိုမင်းဒင် ဖြစ်သည်။

"ပြီးတော့ အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် ကိုဖေသက်ပဲ ဆောင် ရွက်ဗျာ"

"ကောင်းပါတယ်၊ ကောင်းပါတယ်။ မောင်မင်းကြီးသား တို့ ကြွကြပါ၊ ကြွကြပါ" အရီးချစ်သည် ခေါင်းတဆတ် ဆတ် လည်တငြိမ့်ငြိမ့် လက်ခံ ကြိုဆိုနေသည်။

ကျွန်တော်လည်း သဘာပတိ စင်မြင့်တွင် အလိုလိုရောက် သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့် ဘဝတွင် သည်လိုပဲ နောက်ဆုတ်နောက်ဆုတ် လုပ်ရင်း အလိုလို ရှေ့တန်း ရောက်သွားပေါင်း များခဲ့ပြီ။ ရှေ့တန်း ရောက်သည့်တိုင် ငါလုပ်လို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ မဖြစ်ပါဘူး။ မဖြစ်ပါဘူး... စသည်ဖြင့် အမြဲ တွေဝေခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်သည် အခြေအနေ မတင်းမာမချင်း ပြတ်ပြတ်သားသား မရှိ။ သည်လိုနှင့် မပြတ်မသား လုပ်ခဲ့ပေါင်း များလှပြီ...။ ခံရစရာ ရှိတော့ ကိုယ်ပဲ ခံရတာချည်းပင်။ မတတ်နိုင်ပြီ။ မီးစင်ကြည့်ကရတော့မှာပဲ... ဟူ၍သာ သဘောထားလိုက်ရသည်။

"ကဲ၊ ပြောလေ ကိုသိန်းဒန်။ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ချင်တာ ပြောပေါ့"

သူကြီးက လောဆော်နေသည်။ သူ့ စိတ်ထဲတွင် ဤ အစည်းအဝေး မြန်မြန် အဆုံးသတ် စေချင်ဟန်တူသည်။ ကျွန်တော်လည်း အချိန်ဆွဲ မနေတော့ဘဲ လုပ်ငန်းသဘော၊ အဖွဲ့အစည်း သဘော၊ ရပ်ရွာကာကွယ်ရေး၊ သီးစားကိစ္စ၊ မြေယာကိစ္စ၊ မြေယာ ကော်မတီ၊ ထို့နောက်မှ စုပေါင်းလယ်ယာ အထိ အဆင့်ဆင့် တက်လှမ်းနိုင်ကြောင်း တို့ကို ပြောပြလိုက်သည်။

"ဒါတွေက ရေရှည်သဘော ပြောတာပဲ။ ခုလုပ်ရမှာက ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးဖို့ လိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့ဟာ မြေကြီးနဲ့ အရင်းတည်ပြီး အသက်မွေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ...၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ သီးနှံ စပါး ဆန်ရေကို ဖန်တီးသူတွေ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့သာ အားရှိမယ် စည်းလုံးမယ်ဆိုရင် အနာဂတ်ကို ခင်ဗျားတို့ ပိုင်တယ်"

ကျွန်တော်တို့၏ အသက်သွေးကြောသည် မြေကြီးပင်ဖြစ်သည်။ မြေကြီးက ကောက်သီး ကောက်နှံ ထွက်သည်သာမျှင် ကျွန်တော်တို့ ဘဝ အထွေထွေကို ဖန်တီးပေးနိုင်သည်။ ကောက်သီး ကောက်နှံ ပွံ့ဖြိုးလေ ကျွန်တော်တို့ ချမ်းသာလေ ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် အနောက်နိုင်ငံများနှင့် စာလျှင် ကျွန်တော်တို့သည် စက်မှုလုပ်ငန်း၌ နောက်ကျခဲ့သည်။ စက်မှုလုပ်ငန်း နောက်ကျသဖြင့် လယ်ယာ လုပ်ငန်းမှာ စက်မမီဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်။ လက်မှုလယ်ယာကို စက်မှုလယ်ယာ အဖြစ်သို့ ပြောင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားရမည်။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် တစ်ခုတည်းမှပင် ဒေသလိုက်၍ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ပုံချင်း မတူကြတာတွေ ရှိသည်။ ပြည်ထောင်စု သဘောနှင့် ချီ၍ ပြောမည်ဆိုလျှင်ကား ကျွန်တော်တို့မှာ တိုင်းရင်းသား တောင်ပေါ်သားတို့ကို လက်တွဲကာ စောင့်၍ ခေါ်ရဦးမည့် အခြေအနေများ ရှိနေသည်။ ဤကား စဉ်းစားစရာ အချက်များပင်။ ဤ အစည်းအဝေးတွင် မြို့ခင်းသာနှင့် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်သည့် ကိစ္စတို့ကိုသာ ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် လေ့လာလို့ ရသလောက်ဆိုရင် မြို့ခင်းသာ ဒေသဟာ ဖွံ့ဖြိုးတယ်။ ရာသီဥတု ကောင်းတယ်။ ခေမာဝတီ ကြောင့် မြေနုပေါ်ရတယ်။ တစ်နှစ်ကို တစ်သီးကနေပြီး နှစ်သီးစားအောင် လုပ်နိုင်တယ်။"

"အရေးကြီးတာက ညီညွတ်ဖို့ပဲ။ ပြီးတော့ ရာသီဥတုကလည်း ကောင်းပါရဲ့။ မြေဩဇာကလည်း အဆီအနှစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိပြီး ထက်သန်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးရေးက ခေတ်မမှီသေးဘူး။ ဒီတော့ တဖြည်းဖြည်း စက်မှုလယ်ယာအထိ ရည်မှန်းချက် ထားရလိမ့်မယ်။ ခုတော့ ကျွဲနွားကို အားကိုးနေကြရတယ်။ ကျွဲနွား မရှိရင် ဒုက္ခ။ ကျွဲနွား နေရာကို ထွန်စက်တို့ ထရက်တာတို့ အစားထိုးနေရာယူရမယ်။ အိုဗျာ လုပ်စရာတွေ တစ်ပုံကြီးပါပဲ"

သူတို့ အားလုံး ခေါင်း တဆတ်ဆတ်နှင့် သဘောကျနေပုံပေါ်သည်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ ဆက်လက်ကာ လယ်သမား၊ အလုပ်သမား သည်သာလျှင် တိုင်းပြည်၏ ကျောရိုးရှင် အစစ်အမှန် ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြလိုက်သည်။

"ဒီစကားမျိုး ကျွန်တော်ပြောရတာ လိပ်ပြာမသန့်ပါဘူး။ ဘာလို့လည်း ဆိုတော့ ကျွန်တော့် စကားမျိုးကို ကြားရပေါင်း များနေမယ် ထင်ပါတယ်။ အပ်ကြောင်း ထပ်နေရော့မယ်လို့လည်း ထင်ပါတယ်။ သည်ကိုလာပြီး မဲဆွယ်တောင်းကြတဲ့ အမတ်လောင်းတွေလည်း ဒီ စကားမျိုးပဲ ပြောသွားကြမှာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့် စကားကိုတော့ ချင့်ပြီးမှ ယုံကြပါ။ ကျွန်တော် မဲဆွယ် တောင်းရအောင် လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အေးလေဗျာ ကျွန်တော့်ကို စောင့်ကြည့်ကြဦးပေါ့"

"အို ဒါတွေ ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး ကိုသိန်းဒန်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့ ယုံတယ်။ ခင်ဗျား ဒီလောက် ပြောရင်

ခင်ဗျား စေတနာ ဘာ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိတယ်"

ကိုဖေသက်က ကျွန်တော့်ကို အားတက်သရော ထောက်ခံ ပြောဆိုသည်။

"အဲဒီတော့ မြို့ခင်းသာ **မြေယာကော်မတီ** ဖွဲ့ကြမယ်ဗျာ။ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးလည်း ပါတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား"

"သဘောတူပါတယ်။ သဘောတူပါတယ်။ နို့ ဒါထက် ကျုပ်က ဘာလုပ်ရမှာလဲ"

သူကြီးမင်းသည် သူ့ အခန်းကိုသာ ရှင်းလင်းအောင် မေးနေသည်။

"သူကြီးက ထိုင်ကြည့်နေရုံပဲပေါ့ဗျ။ ဘာမှ မလုပ်ရပါဘူး"

"မထူးပါဘူးဗျာ. . ။ နောက်တော့ ကျုပ်ခေါင်းပေါ် ပုံကျမယ့် ဝန်ထုတ်ကြီးပါပဲ။ အဲ အဲ. . . ကိုသိန်းဒန်ရေ. . ။ လာနေပြီဗျ. . ။ လာနေကြပြီ. . . "

ကျွန်တော်နှင့် ကိုဖေသက်တို့ သူကြီး ညွှန်ပြရာ တန်ဆောင်းအပေါက်ဝသို့ ကြည့်လိုက်လျှင် မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲနှင့် သူ့ တပည့်နှစ်ယောက် ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

"အသာနေစမ်းပါ အရီးချစ်ရာ၊ ကြွေ မပျက်စမ်းပါနဲ့။ အရီးချစ် မှ တစ်ပေါက် မစွန်းစေရဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အာမခံမယ်။ ဗျို့ ကိုသိန်းဒန် လုပ်စရာရှိတာသာ ဆက်လုပ်ဗျို့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ကိုဖေသက်က ပြောကာ ကိုမင်းဒင်ဆီသို့ ကြည့်၍ မျက်ရိပ် ပြလိုက်သည်။ ကိုမင်းဒင်သည် ခါးက ခြောက်လုံးပြူးကို ဆုတ်ကာ သူ့ ရှေ့က ခုံလွတ် တစ်ခုပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်သည်။ ကိုကျော်စိုး၏ လက်သည်လည်း ခါးက သေနတ်ပေါ်တွင် အုပ်မိလျက်သား ရှိနေသည်။

"ကဲ ကဲ ဖွဲ့ကြမယ်လေ"

"**ဒါက အာလုပ်ကြမလို့လဲ**။ ခင်ဗျားတို့ပဲ တတ်နိုင်တယ်။ ဟိုအသင်း ဖွဲ့လိုက် ဒီအသင်း ဖွဲ့လိုက်။ အင်း. . ။ မြို့သားလူလည်လည်း ရှိနေသကိုး။ ဟား ဟား ဟား. . ခင်ဗျား လူရှုပ်လူပွေ ပဲ. . ."

"မဆိုင်တဲ့ စကား မပြောပါနဲ့ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ"

ကိုဖေသက်က ဝင်၍ ဟန့်လိုက်သည်။ သူကြီးကား တုန်တုန် လှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေပြီ. . ။ လူစုလူဝေးသည်လည်း တလှုပ်လှုပ် တရွရွ ဖြစ်လာသည်။ တိုးတိုးသံများ၊ တွတ်တွတ်သံများ ကြားလာရသည်။

"**အာအသင်းမှ မွဲ့စရာ မလိုဘူး**။ မြို့ခင်းသာ ကို ကျုပ်တို့ စောင့်ရှောက်ထားတာ"

ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ အသံသည် တန်ဆောင်း တစ်လုံး ဟိန်းသွားသည်ဟု ထင်လိုက်မိသည်။ စောစောက တီးတိုးသံများမီးကို ရေနှင့် သတ်လိုက်သလို တစ်ချက်တည်း ငြိမ်ကျသွားသည်။ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူသံများကိုသာ ကြားနေရသည်။

"ကျွန်တော်တို့ မြို့ခင်းသာ ကောင်းကျိုးအတွက် လုပ်ကြ

တာပဲ။ ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ။ ကဲပါဗျာ. . . ကော်မတီ အတွက်သာ လူရွေးကြပါ"

ကိုဖေသက်ကား အာဂ ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း. . ။ နည်းနည်းမျှ ဣန္ဒြေ မပျက်။ နည်းနည်းမျှလည်း အလျှော့ မပေး။ ကျွန်တော်သည်း သူ့ကို တစ်လှည့်၊ ကိုမင်းဒင်ကို တစ်လှည့် ကြည့်ကာ အားတက်နေသည်။ ပရိသတ်ကား လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာပြန်သည်။ စောစောက အသံဗလံများကို ကြားလာရပြန်သည်။

"ကဲ ကဲ၊ အားလုံး ငြိမ်ကြပါ။ ကော်မတီ အတွက် လူရွေးဘို့ ရှိနေပါတယ်" ဟု ကျွန်တော်က စားပွဲကို လက်ဖြင့် ပုတ်ကာ သတိပေးလိုက်သည်။

ဗိုလ်ကျောက်ခဲသည် တရှူးရှူး တရှားရှား ဖြစ်နေသည်။ နွားကြီး နဖားကြိုး တင်းသဖြင့် အသက်ရှူ မှုတ်လိုက်သည့် အသံမျိုး ကြားရသည်။ ထို အသက်ရှူသံတွင် ပါလာသော ဒေါသမီး အရိပ်အငွေ့ကို ကျွန်တော့် အာရုံတွင် ခံစားမိသည်။

"သတင်းထောက်ပေါက်စ တယ် လျှာရှည်တာကိုး. . . ။ ဒီမှာ ကျုပ် ပြောနေတယ်ဗျ။ မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲ ပြောနေတယ်။ ခင်ဗျားတို့ **ကော်မတီ မဖွဲ့ရဘူး**။ ဘာ ကော်မတီလဲ. . . ။ ငွေစားမယ့် ကော်မတီ၊ ဘုံးမယ့် ကော်မတီ ဖြစ်မှာပေါ့။ မဖွဲ့ရဘူး။ ရှုပ်တယ် မဖွဲ့ရဘူး။ ဒါပဲ"

"ဘာ မဖွဲ့ရဘူးလဲ။ ဖွဲ့သာဖွဲ့။ ကိုဖေသက်နဲ့ ကိုသိန်းငြိမ်၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်စရာရှိတာသာ ဆက်လုပ်"

ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ဝင်လာကတည်းက စကားမပြောဘဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငြိမ်နေသော ကိုမင်းဒင်သည် အောင်မြင်မာကြောသည့် အသံ ဖြင့် လှမ်း၍ အော်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်အဖို့ လုပ်စရာ ရှိသမျှ ကိုသာ ဆက်၍ လုပ်ရန် စဉ်းစားလိုက်သည်။ ရင်ထဲတွင်ကား ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး သွေးလှည့် မြန်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။ သွေးလည်း ဆူလာ ပွလာသည်ဟု ထင်မိသည်။

'ကဲဗျာ ကော်မတီဖွဲ့ပါ။ ကော်မတီ ဖွဲ့ဘို့ ကျွန်တော် အဆို တင်သွင်းတယ်"

ကိုမင်းဒင်က အဆို တင်သည်။

"ထောက်ခံပါတယ်။ အားလုံး ထောက်ခံပါတယ်"

"နိပ်ဟ။ ကြိုက်လိုက်လေ ကျောက်စဲရယ်...။ တို့ အား ဟာ ဒါပဲပေါ့။ တို့မှာ အပ်တစ်ချောင်း မကိုင်ဘူး။ ညီ ညွတ်ရေးဟာ တို့ အင်အား။ စည်းရုံးရေးဟာ တို့ အင် အားပဲ"

ဤသို့ စိတ်ထဲတွင် ရေရွတ်မိကာ အောင်ပွဲရသော မျက် နှာဖြင့် မြို့ခင်းသာ သူရဲကောင်းကြီး ကို တင်းတင်း ကြည့်လိုက် သည်။

"ကန့်ကွက်မယ့်သူ ရှိပါသေးသလား"

"မရှိပါဘူး ။ မရှိပါဘူး ။ မရှိပါဘူး ။"

"ဒါ ကန့်ကွက်တယ်ပေါ့ ။ ဟော့ သတင်းထောက်ပေါက် ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ကန့်ကွက်တယ်ကွ။ မှတ်ထားလိုက်စမ်း

"ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ရဲ့ ကန့်ကွက်ချက်ကို ထောက်ခံမယ့်သူ များ ရှိသလား ခင်ဗျား"

ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ နောက်တော်ပါး တပည့်နှစ်ယောက်က လက်ထောင်လိုက်ကြသည်။

ကျွန်တော့်တွင် ဒေါသ အားလုံး လွင့်စင်ကုန်ပြီ. . .။

ကျွန်တော်သည် စစ်နိုင်သော စစ်သူကြီး ဖြစ်နေပြီ. . .။

ထို့ကြောင့် အသိမ်အမွေ့ဆုံး စကားလုံးတို့ဖြင့် ဗိုလ် ကျောက်ခဲ၏ ကန့်ကွက်ချက်ကို လက်မခံနိုင်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

"ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ခင်ဗျား. . .။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲဟာ လူ နည်းစု ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီတော့ အများ ဆန္ဒအရ ကော်မ တီ ဖွဲ့ပါမယ်. .။ ကော်မတီရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ကိုမင်းဒင်ကို ကျွန်တော် အဆို တင်ပါရစေ"

"သဘော တူပါတယ် ဗျို့"

"ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ။ ဒီနေရာနဲ့ အသင့် တော်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ခု အစည်းအဝေးမှာ သဘာပတိ လုပ်နေတဲ့ ကိုသိန်းဒန်ပါပဲ. . .။ သူ့ကို ကျွန်တော်ကပဲ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် အဆို တင်သွင်းပါတယ်။ ကိုသိန်း ဒန်. . .၊ ခင်ဗျား ငြင်းမနေပါနဲ့ လက်ခံလိုက်ပါ"

ကျွန်တော် စကားပြောရန် ပါးစပ် ပြင်လိုက်လျှင်ပင် ဗိုလ်ကျောက်ခဲသည် စားပွဲကို လက်ဝါးနှင့် တဖုံးဖုံး မြည်အောင် ပုတ်လိုက်သည်။

"နေစမ်းပါအုံး. . .။ ကျုပ် ကန့်ကွက်တယ်။ သိန်းဒန်ကို ကျုပ် ကန့်ကွက်တယ်။ ဟော့ သတင်းထောက်ပေါက်စ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှတ်ထား လိုက်စမ်း။ တောက်- ခင်ဗျားတို့က တယ်လည်း အတိုင်အဖောက် ညီတာကိုး။ အံ့ပါ့ကွာ. . . ကျီးကို ဘုတ်မြှောက် ဘုတ်ကို ကျီးမြှောက်။ အချင်းချင်း လှည့်မြှောက် နေလိုက်ကြတာ။ ဒီလူက တစ်မြို့သားဗျ။ ရွာခံ မဟုတ်ဖူး ဗျာတို့ရဲ့။ သိကြရဲ့လား၊ ဟင်း. . .။ သူ ခင်ဗျားတို့ အကျိုးအတွက် လုပ်မယ်ဆိုတာများ. . .၊ ထွီ. .။ ခိုးစားပြောတောင် မယုံဘူး။ သူ့ အကျိုး သူကြည့်မှာပေါ့။ ရှင်းနေတာပဲ။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ လည်ပင်း နင်းပြီး တက်သွားမယ်။ နိုင်ငံရေးသမား လူလည်တို့ ခင်ဗျားတို့က အထင်ကြီးနေကြတာကိုး"

ကိုဖေသက်သည် ထိုင်နေရာမှ ရုတ်တရက် ထလိုက်ပြီးလျှင်-

"ဒီမှာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၊ ဒါ အစည်းအဝေး ထုံးစံ မဟုတ်ဘူး။ တင်တဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကို မကြိုက်ရင် တစ်ယောက် တင်ရုံပဲ ရှိတယ်။ သူများ မကောင်းကြောင်း ပြောဘို့ ကျွန်တော်တို့ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး" ဟု ပြောချလိုက်သည်။ တော်တော်တို လည်း သတ္တိကောင်းသည့် သတင်းထောက်ပေပဲ. .။

"အောင်မာ. .၊ အောင်မာ. .။ တယ်. .၊ မင်းက တယ် စွာနေပါလား။ ကောင်းပြီလေကွာ. .။ ဖြိုင် တင်တာပေါ့။ ဒီမှာဗျို့. . . ခင်ဗျားတို့ ဖွဲ့မယ်ဆိုတဲ့ ကော်မတီမှာ ကျုပ် ကိုယ်ကျုပ် ဥက္ကဋ္ဌ တင်တယ်။ ဦးကျောက်ခဲက မြို့ခင်းသာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲကို ဥက္ကဋ္ဌ တင်တယ်"

"ကျွန်တော်တို့ ထောက်ခံပါတယ်"

သူ၏ တပည့်ကျော် နှစ်ယောက်က ထုံးစံအတိုင်း ထောက်ခံ လိုက်ကြပြန်သည်။ ကျွန်တော့် အလှည့် ရောက်လာပေပြီ။

"ဝမ်းနည်းပါတယ် ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ခင်ဗျား. . .။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲကို ထောက်ခံတာက လူနည်းစု နှစ်ယောက်တည်းရယ်. . .။ ကျွန်တော့်ကို ထောက်ခံတာက အများစုပါ။ ဒါ့ကြောင့် ကော်မတီရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဟာ ကျွန်တော် ဖြစ်သွားပါပြီ ခင်ဗျာ. . ."

မြို့ခင်းသာ သူရဲကောင်းကြီး ဒေါသအိုး ပေါက်ကွဲသွားဲ့ကို ကျွန်တော် ကြည့်၍ ကောင်းနေသေးတော့သည်။ ကျွန်တော့် အောင်ပွဲပေပဲ။

'ဝုန်းဝုန်း ဒိုင်းဒိုင်း' ဟိုကန် သည်ကျောက်လုပ်ကာ အစည်းအဝေး မှ ဗိုလ်ကျောက်ခဲတို့ လူစု ပြန်ထွက်သွားကြသည်။ အပြင်ဖက်တွင်ကား သေနတ်သံများ တဒိုင်းဒိုင်း ပေါ်ထွက်လာသည်။ သူကြီးမင်း ဦးချစ်ဖွယ်မှာတော့ ထုံးစံအတိုင်း မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးဖြင့် စားပွဲအောက်သို့ တိုးဝင်နေလေသည်။

သူကြီးမင်း ဦးချစ်ဖွယ်ဆီသို့ ကျွန်တော် အာရုံစိုက်နေခိုက် ကိုမင်းဒင်သည် သေနတ်ကိုဆွဲကာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲတို့ လူသိုက် နောက်သို့ ထွက်၍လိုက်ရန် ဖြုန်းကနဲ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ သူ့ ရဲဘော် ကိုကျော်စိုးလည်း သူ့အတူပင် သေနတ်ဆွဲကာ ထ လိုက်သည်။

"ထိုင်ပါအုံး ကိုမင်းဒင်။ ဒါက ဘယ်လဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုမင်းဒင်၏ စိတ်ကို ကျွန်တော် သိသည်။ သူ ဒေါသကို ထိန်းမနိုင်ဖြစ်မှာ စိုးရိမ်သည်။ ကိုမင်းဒင်သည် စကားများများ မပြော။ လုပ်စရာရှိလျှင် ကြံ၍ လုပ်တတ်သည်။ စကားများ အငြင်းပွားချင်သူ မဟုတ်။ ဝိဝါဒ ကွဲစရာ၊ အငြင်းပွားစရာကို လည်း ရှောင်သူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ရင်ဆိုင်ရပြီဆိုလျှင် ဓားကိုဓားချင်း၊ လှံကိုလှံချင်း၊ သေနတ်ကို သေနတ်ချင်း ယှဉ်ပြိုင် ဖြေရှင်းချင်သူ ဖြစ်သည်။

"ရှင်းစရာရှိတာ စောစောရှင်းလိုက်ရင် ကောင်းပါတယ် ဗျာ။ ကြာရင် သည့်ထက် ဒုက္ခပေးနေမှာပဲ"

"နေစမ်းပါအုံး ကိုမင်းဒင်။ သူတို့ သွားပြီဟာပဲ ဘာလို့ လိုက်နေစရာ လိုသလဲဗျာ။ ကိစ္စလည်း ပြီးပြတ်ပြီဟာပဲ"

"ခု ကိစ္စကတော့ ပြီးတာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ဒီကောင် နောက်ထပ် ရှုပ်အုံးမှာ ရှိသေးတယ်။ ဒီကောင့် အကြောင်းကို ခင်ဗျားတို့ မသိဘူးနော်။ ဒီလို မထိတထိ လုပ်ပေါင်း များလှပြီ။ ဒီတော့ နဂါးမှန်းသိအောင် အမောက် ထောင်ပြလိုက်မှ ဖြစ်မယ်"

"ဒီမှာ ကိုမင်းဒင်။ ကျွန်တော်တို့ လိုတာ ရပြီပဲဟာ။ ဘာလို့ ထပ်ပြီး ကိစ္စ ရှည်မှာလဲဗျာ။ ခု ကျွန်တော်တို့ နိုင်လိုက်ပြီ မဟုတ်လား။ ခု တစ်ပွဲမှာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ခံသွားတယ် မဟုတ်လား"

"ဘာလဲ ခင်ဗျားက ခု နိုင်တာ ကိစ္စပြီးရော ထင်သလား ဗျာ... ဝေးပါသေးတယ်။ နောက်ထပ် ရှုပ်အုံးမှာပေ့

အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ ဒီတော့ အခွင့်အရေးရတုန်း စာရင်း ရှင်းလိုက်တာပဲ ကောင်းတယ်"

ကိုမင်းဒင်၏ အသံသည် တဖြည်းဖြည်း မာလာသည်။ ပြောရာက ဒေါသသံပါ ပါလာသည်ဟု ထင်သည်။

"ကျွန်တော် တစ်ခုပြောမယ် ကိုမင်းဒင်။ ဒါဟာ လုပ်နည်း မဟုတ်ဘူးဗျ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့ တိုက်နေတာတာ စနစ်ကို တိုက်နေတာ။ လူကို တိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီမှာ ကိုမင်းဒင်...၊ ခင်ဗျား ဗိုလ်ကျောက်ခဲ သေတာနဲ့ လက်နက်ဝါဒဟာ သေမှာ မဟုတ်ဘူး။ စနစ်ကိုသာ သေအောင် နာလန်မထူနိုင်အောင် တိုက်ရမှာ။ ဒါဟာလည်း နေ့ချင်းညချင်း တိုက်လို့ရတဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ တဖြည်းဖြည်း လုပ်ရမယ့် ကိစ္စ။ ဒါပေမယ့် အခြေအနေက ပေးလာပြီဆိုရင် ဆယ်နှစ်လောက် ပြောရ ဟောရ၊ တိုက်ရ၊ စိုက်ရတာမျိုးဟာလည်း တစ်နေ့တည်းနဲ့ ပြီးချင်ပြီးသွားတာမျိုးဗျ"

ကိုမင်းဒင် နားလည်လေမည်လား မပြောတတ်ပါ...။ ကျွန်တော် ဆိုလိုသည့် သဘောမှာ ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေး သဘောပင် ဖြစ်သည်။ လူတွေ နားလည် သဘောပေါက်ဖို့ ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုး ဟောရပြောရပေမယ့် နားလည်ချင်မှ နားလည်သည်။ တစ်နေ့တည်းနှင့်လည်း ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေး သဘောကို နားလည်သွားနိုင်သည်။

"ဟာဗျာ... ခင်ဗျားတို့လို ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးစကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပြောတတ်ဖူး။ ဒီကောင်က တိုင်းပြည်ရဲ့ ဆူးညှောင့်ခလုတ်ပဲ။ သူ့မှာ လက်နက် ရှိတယ်။ သူက လက်နက်ပြပြီး လူတွေကို စိုးမိုး ခြယ်လှယ်နေတယ်။ အဲဒီ လူကို လက်နက်နဲ့ ပြန်ပြီး ချရမှာပဲ။ အဲဒီလို တရားဟောနေလို့ အပိုပဲ"

"သူတို့ကို တရားဟောဖို့ ပြောတာ မဟုတ်ဖူးဗျ။ သူ့ ဝါဒဟာ လက်နက်ဝါဒသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ လူထု နားလည်အောင် ပြောပြရမယ်။ လူထုက နားလည်လာပြီဆိုရင်"

"အာ. . . ကိုသိန်းဒန်. . ခင့်ဗျား လူထု အကြောင်းတော့ မပြောနဲ့. . ။ တစ်ခြား လူထုတော့ မပြောတတ်ဖူး။ ကျုပ်တို့ဆီက လူထုကတော့ သေနတ်ပြမှ ကြောက်တဲ့ လူထု။ လက်နက်ပြမှ ကြောက်တဲ့ လူထုပဲ။ တစ်ခြား မကြည့်နဲ့ ကိုသိန်းဒန် သူကြီးကိုပဲ ကြည့်။ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ကို ကြောက်သလား။ သေနတ်နဲ့ တရားစီရင်တဲ့ ဗိုလ်ကျောက်ခဲကို ကြောက်သလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ ဒီကောင် ရှင်းသွားရင်တော့ ကျုပ်တို့ လူထုအဖို့ လောလောဆည် အသက်ရှူ ချောင်တာပဲ"

ကိုမင်းဒင်သည် လက်ထဲက သေနတ်ကို လှည့်၍ ကစားရင်း ပြောနေသည်။ သူ့ သေနတ်ပြောင်းဝသည် ကျွန်တော့်ဖက်သို့ လှည့်သည့်အခါ လှည့်သည်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ထွက်သွားရာ လမ်းမဖက်သို့ လှည့်သည့်အခါ လှည့်သည်။ သူ့ မျက်လုံးအစုံမှာ ဝင်းဝင်းတောက်နေသည်။

"ဟင်း. . ခင်ဗျားတို့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ ခက်တယ်။ နိုင်ငံရေးသမားလည်း ဆိုရဲ့။ အာဏာလည်း လိုချင်ရဲ့။ အာဏာ လိုချင်ရင် သတ္တိ ရှိရတယ်ဗျ"

"ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်ဖူး ကိုမင်းဒင်"

"ဘာထူးလို့လည်း ကိုသိန်းဒန်။ ဒါဟာလည်း နိုင်ငံရေးလုပ်တာပဲ မဟုတ်လား။ နိုင်ငံရေးသမားဆိုတာ အသေခံရဲရမယ်။ အသတ်အဖြတ်မှာလည်း ရဲရင့်ရမယ်။ တော်လှန်ရေးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ လုပ်ကြတာ မဟုတ်လား။ တော်လှန်ရေးဆိုတာ သတ္တိရှိတဲ့ လူတွေရဲ့ အလုပ်လို့ ခင်ဗျားတို့ပဲ ပြောတယ် မဟုတ်လား။ ကဲ ကျွန်တော်မေးမယ်။ ခင်ဗျားရော အာဏာ မလိုချင်ဘူးလား"

ခက်သည်။ အင်မတန် ခက်သည်. . . ။ ကိုမင်းဒင် သည် နေရာတွင် အယူအဆ လွဲနေသည်။ လူ တစ်ယောက်ကို သတ်ရဲသည်မှာ သတ္တိ အစစ် မဟုတ်။ ကိုယ် အသေခံရဲသည်သာလျှင် သတ္တိ အစစ်ဖြစ်ကြောင်း သူ နားမလည်ရှာ။ သေရဲသည် ဆိုရာမှာပင် သွေးအေးအေးနှင့် သေရဲသည့် သတ္တိသည် အခုံးစွန်ဆုံး သတ္တိ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ကိုယ် ယုံကြည်ရာကို စိုက်စိုက်မတ်မတ် လုပ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ယုံကြည်ရာကို လုပ်ရင်း သေရမှာ မကြောက်အောင် သတ္တိ မွေးခဲ့ဘူးသည်။

"ဟေ့လူ ဘာ တွေးနေတာလဲ. . ။ ဖြေလေဗျာ ကျွန်တော့် မေးခွန်းကို ။ ခင်ဗျားရော အာဏာ မလိုချင်

www.burmeseclassic.com

 www.burmeseclassic.com

ဘူးလား"

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် မဖြေနိုင်ပါ။

နိုင်ငံရေးသမားကို အာဏာရူးတွေဟု တစ်ချိန်က သမုတ်ခဲ့ကြသည်။ နိုင်ငံရေးသမားသည် နိုင်ငံကို ပြုပြင်ချင်သူ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံကို ပြုပြင်ချင်လျှင် လက်ထဲတွင် အာဏာ မရှိဘဲ မဖြစ်။ အာဏာကို နိုင်ငံရေးသမား လိုချင်သည်မှာ တိုင်းပြည်ကောင်းအောင် ပြုပြင်ချင်၍သာ ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ မငြင်းနိုင်သော အချက်တည်း. . ။ သို့သော် အာဏာရလာသည့်အခါ အာဏာတွင် ယစ်မူးပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ လူ မထင်တာက တစ်ခြား။ အာဏာပိုင်ချင်တာက တစ်ကိစ္စ။ ဒါတွေထားတော့. . . ။ သူ့အမေးကို ကျွန်တော် ဖြေရဦးမည်. . . ။ ကျွန်တော်ရော အာဏာကို မလိုချင်ဘူးလား. . . ။

သူ့ အမေးသည် ကျွန်တော့် အဖို့ ရုတ်တရက် ဖြေနိုင်ရန် ခက်သည့် အမေး ဖြစ်နေသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်က ယခုနေ အချိန်အခါတွင် ပြတ်ပြတ်သားသား မစဉ်းစားနိုင်သေးသောကြောင့်တည်း။ ကျွန်တော် လုပ်သည့် လုပ်ငန်းများသည်လည်း နိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းတွေပဲလား. . . ။ ဝေခွဲမရနိုင်ရှိနေသေးသည်။ ဒါတွေကို ဘာလို့ လုပ်တာလဲ။ အာဏာ လိုချင်လို့လား. . ။ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ဆက်စပ်နေသည်။ တစ်ခုရှင်းလျှင် အားလုံး ရှင်းလိမ့်မည်။ ကျွန်တော့် အဖြစ်ကား ထုံးစံအတိုင်းပင် အခြေအနေ မတင်းမာမချင်း ပြတ်ပြတ်သားသား မရှိသည်လိုနှင့် မပြတ်မသား တွေးခဲ့ပေါင်း၊ လုပ်ခဲ့ပေါင်း၊ ပြောခဲ့ပေါင်း များလှပြီ. . ။ သို့ရာတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကား ငါလောက် ပြတ်တာ မရှိ ဟု ထင်နေသည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် လှည့်စား များနေလေသလား. . . ။

"ကဲကဲ ကိုသိန်းဒန်။ ခင်ဗျား အဖြေရ ခက်နေပြီနဲ့ တူတယ်။ ခု မဖြေပါနဲ့ဗျာ။ အချိန်အခါကျတော့ အလိုလို အဖြေ ပေးပြီးသား ဖြစ်လိမ့်မယ်" ဟု ကိုမင်းဒင်က ပြောကာ သေနတ်ကို အိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ပြီးနောက် ဖြည်းညင်းစွာ ထွက်သွားသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင်-

"မြို့ခင်းသာ မြေယာကော်မတီ အသစ်တစ်ခု ဖွဲ့စည်းလိုက်ခြင်း။"

"ထိုကော်မတီတွင် စေတ်မီ စိုက်ပျိုးရေး ပြုလုပ်ရန် မြို့ခင်းသာသို့ များမကြာမီက ရောက်ရှိလာသော ကိုသိန်းဒန်ဆိုသည့် လူငယ်တစ်ဦးက ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြောင်း၊ မြေယာကော်မတီ ဖွဲ့စည်းသည့် အစည်းအဝေးတွင် ကာကွယ်ရေး ဗိုလ်ကျော်ဒက်စ်နှင့် သူ၏တပည့်များ ယှဉ်ပြိုင် အရွေး ခံသော်လည်း ရှုံးနိမ့်သွားကြောင်း။"

သတင်းစာများတွင် ကျွန်တော်တို့၏ သတင်း ပါလာသည်။ ထိုသတင်းစာကို ဖတ်ရသောအချိန်တွင် ကျွန်တော်မှာ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းများအတွက် မအားမလပ်နိုင်အောင် အလုပ်ရှုပ်နေသော အချိန်ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် သည်အချိန်သည် စားမြုံ့ ပြန်နိုင်သည့် အချိန် မဟုတ်။ စကားလည်း များများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောရမည့် အချိန် မဟုတ်။ အလုပ်သာ တွင်တွင် လုပ်ရမည့် အချိန် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ရှိရာ ယာတောသို့ ချစ်ချစ်က သတင်းစာကို ယူလာသည်။

"ကိုဖေသက် အရေးအသား တော်တော် ကောင်းလာပြီ ချစ်ချစ်။ သဘောထားလည်း မှန်လာပြီ။ သတင်းပေးရာမှာ သဘောထား မှန်ဘို့ အရေးကြီးတယ် ချစ်ချစ်"

ချစ်ချစ်ကား ကျွန်တော့် ဆိုလိုချက်ကို နားလည်ဟန် မတူပါ။ ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော်၏ ဂရုတစိုက် သင်ကြားပေးမှုကြောင့် အတော်အတန်ကလေးပင် စာဖတ်တတ်နေပြီ။ ညတိုင်းပင် သတင်းစာကို ဖတ်ရန် အကျင့် လုပ်ပေးထားသည်။

"ကိုယ်ပြောတဲ့ သဘောထား မှန်ဘို့ ဆိုတာက **စေတနာ** ကိုပြောတာ ချစ်ချစ်ရဲ့။ စေတနာ မှန်ဘို့ အရေးကြီးတယ် လို့. . . ဆိုချင် တဲ့ သဘောပါပဲ"

"ကိုဖေသက်နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ် ကိုသိန်းဒန်. . .။ သူလည်း လာခဲ့မယ်တဲ့။ အစ်ကိုကြီး ကိုမင်းဒင်နဲ့လည်း ချိန်းထားတယ် မဟုတ်လား"

"အင်း. . . ကောင်းသားပဲ။ ကိုဖေသက် လာမယ်ဆိုရင် ဓာတ်ပုံလေး ဘာလေး အရိုက် ခိုင်းရတာပေါ့"

အခန်း တစ်ဆယ့်ငါး

အချိန်ကား ပြောင်းခဲ့ပြီ၊

ကဆုန် နယုန် မိုးသံ စုံရာမှ ဝါဆို ဝါခေါင် ရေဖောင်ဖောင်သို့ တိုင်ခဲ့ပြီ. . .။

ကျွန်တော့် စိုက်ခင်းတွင် မြေပဲ စ၍ စိုက်သည်။ **စမောဝတီ တမ်းပါး တစ်လျှောက်** ရေသွင်း၍ ရသောနေရာတို့၌ကား စပါး စ၍ စိုက်ကြသည်။ မြေပဲ ချိန် ကုန်လျှင် မြေနုကျွန်း၌ **သုံးလပဲ နှင့် ဗာဂျီးနီးယားဆေး** ကို စမ်းသပ် စိုက်ပျိုးမည်ဟု စိတ်ကူး ထားသည်။ အစိုးချယ်ထံမှ ဗာဂျီးနီးယား မျိုးများ ရသည်။ သို့ရာတွင် အစိုးချယ်က ပျိုးခင်းထောင်၍ ရောင်းမည်ဟုဆို သည်။ အစိုးချယ်လည်း အကျိုး ဖြစ်စေတော့. . .။ကျွန်တော့် ထက်လည်း တစ်နှစ် တစ်ရာသီ စော၍ ဗဟုသုတ ရှိပြီးသူမို့ သူ့ကို ဆရာတင်ရသည်။ ကျွန်တော်တို့တွင်ကား စာတွေ့ ဗဟုသုတ သက်သက်သာလျှင် ရှိသည်။ **အစိုးချယ်တို့၏ လက် တွေ့နှင့် ကျွန်တော်တို့၏ စာတွေ့** ကို ပေါင်းစပ်လိုက်ရသော် လျှမ်းလျှမ်းတောက် အောင်မြင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွက်ချက်ထားသည်။ အရီးချယ် ကလည်း ဟာဂျီးနီးယားတွင် ကျွန်တော် စိတ်ပါလာသဖြင့် ဝမ်းသာနေသည်။

"အင်း.. ခုမှ တူဝရီးနှစ်ယောက် အတိုင်အဖောက် ညီတော့တယ်။ အရင်ကတော့ တို့နှစ်ယောက်ဖြင့် သူ့ ဟာဂျီးနီးယားကို နားညည်းနေတာပဲ။ ခုမှ မောင်သိန်းဒန် တစ်ယောက်တိုးလာလို့ တို့ သက်သာတော့တယ်။ မင်းနှယ် ဘယ်လောက်များ စွဲလမ်းသလဲဆိုရင်... တစ်ရေးနိုးတာတောင် ကျုပ်မှာအေးအေး မနေရဘူး။ တစ်ရေးနိုးမှ ပေါ်တဲ့အကြံဟာ တယ်ကောင်းဆိုပဲ။ ပြီးတော့ သူ့ ဟာဂျီးနီးယား စိတ်ကူးတွေနဲ့ လေထဲ တိုက်အိမ်ဆောက်လိုက်တာ. ကျုပ်မှာ အိပ်ရေးပျက်တာပဲ အဖတ်တင်တယ်။"

"ဟာဂျီးနီးယားကြောင့် အိပ်ရေးပျက်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လား ဒွေးလေးအုံးရယ်။ ဟဲဟဲ"

"အို မောင်သိန်းဒန်ကလည်း မဟုတ်တာယုတ် ပြောရေးမယ်။ တောက်တီးတောက်တဲ့ကွယ်"

ဤ ဟာဂျီးနီးယား လုပ်ငန်းမှာ မြေကြီးမှ ရွှေသီးမည့် လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဂရုမမွဲ အလွန်စိုက်ရသည့် လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်ကောင်းနှင့် လုပ်၍ မရ။ အချိန်ကို အလဟဿ မဖြစ်စေဘဲ အသုံးချတတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ဆေးခင်းအတွက် လုပ်သားလည်း များများလိုသည်။ အရေးအကြီးဆုံးမှာကား ဆေးပေါင်းသည့် အချိန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ အရီးချယ်သည် စပယ်တောဖက်က ဆေးပေါင်းရုံတွင် တစ်ရာသီ သင်တန်း

တက်ခဲ့ဘူးပြီ။ ကျွန်တော်က ဆေးပေါင်းရုံပါ ဆောက်မည်ဆိုသဖြင့် အရီးချယ်မှာ အလွန်ဝမ်းသာကာ ပီတိ ဖြစ်နေသည်။

"ဒီ အလုပ်ဟာ ကျွန်တော့်အလုပ် ဆိုပေမယ့် အားလုံးနဲ့ ဆိုင်ပါတယ် အရီးချယ်။ ကျွန်တော့် လုပ်ငန်းက တစ်ဦးတည်း လုပ်လို့ရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝိုင်းလုပ်ဝိုင်းစား အလုပ်မျိုးပါ။ ဒီတော့ အရီးချယ်တို့က စိတ်ရင်း စေတနာနဲ့ လုပ်မယ့်သူတွေ ရှာပေးရလိမ့်မယ်"

"အို.. ဒီ အတွက် ချစ်ချစ် တာဝန်ထား။ ချစ်ချစ် အပေါင်းအသင်းတွေ အများကြီး ရှိတယ်။"

"ကိုယ်လည်း ချစ်ချစ်တို့ကို အားကိုးနေတာပါပဲ။ ချစ်ချစ်တို့လို ကူညီမယ့်သူတွေသာ မရှိဘူးဆိုရင် လုပ်ဖြစ်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ ပြီးတော့ ကိုယ့် အနေနဲ့က တစ်ရပ်တစ်ရွာက လာပြီး လုပ်ရတာ။ အလုပ်သဘောလည်း ကျွမ်းကျင်လှတာ မဟုတ်သေးဘူး။ မြေစမ်း ခရမ်းပျိုး သဘောပဲ ရှိသေးတယ်"

အမှန်စင်စစ်... ကိုမင်းဒင်၊ အရီးချယ်၊ သူကြီးမင်းဦးချစ်ဖွယ်နှင့် ကိုဖေသက်တို့၏ ကျေးဇူးကား ကြီးမားလှပေသည်။ သူတို့၏ ကူညီမှု မရလျှင် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဤလုပ်ငန်းမျိုးကို ကျွန်တော် စိတ်ကူး မထည့်ရဲပေ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော့် အနေဖြင့် လက်တွေ့ လုပ်ပြချင်သည်။ အောင်မြင်လာပါက အားလုံး စုပေါင်း လုပ်ကိုင်ရန် တိုက်တွန်းမည်။ ကျွန်တော်၏ စိုက်ပျိုးခင်းသည် ဆယ့်ငါးဧက ကျော်ကျော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိသည်။ အရှီးချယ်၏ **အနောင်းကုန်းယာတော** နှင့် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သည်။ မိုးဦး ကျကပင် ဝန်း ခတ်ခဲ့သည်။ အရှီးချယ်၏ ယာတောဖက်ကမူ စည်းရိုး မခတ်သေးဘဲ ဟင်းလင်း ဖွင့်ထားသည်။ အရှီးချယ်၏ ယာတဲကိုလည်း ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့် ဖြစ်အောင် ပြင်၍ ဆောက်လုပ်သည်။ ထို ယာတဲကို 'မြေယာကော်မတီ၏ ရုံးခန်း' အဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည်။

မြေယာကော်မတီ၏ ပထမဆုံး ပွဲဦးထွက်လုပ်ငန်း အနေဖြင့် ကျွန်တော်ကပင် 'ငွေတစ်ထောင်' မတည်ကာ ငွေကြေး ကောက်ခံသည်။ ထို ရန်ပုံငွေဖြင့် **လယ်ထွန်စက် တစ်လုံး** ဝယ်ခဲ့သည်။ မြေယာကော်မတီအဖွဲ့ဝင် ဟုတ်သည့်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ အငှား ထွန်ယက်လိုပါက အဖိုးနှုန်း ချိုသာစွာဖြင့် ထွန်ယက်ပေးမည် ဖြစ်သည်။ လယ်ထွန်စက် အမောင်းသင်ရန်နှင့် ပြင်ဆင်ရန် အတွက် လယ်ထွန်စက် အမောင်း သင်တန်းသို့ ကိုဖေသက်၏ ညီတော်မောင် တစ်ယောက်ကို စေလွှတ်ခဲ့ရသည်။ ထို စက်ကို **'မြို့ခင်းသာ နံပတ်တစ်'** ဟု အမည် ပေးထားသည်။

အရှီးချယ်တို့ အိမ်ထောင်စုသည် လုပ်ငန်းအောင်မြင်စဖြစ်သဖြင့် ဝမ်းသာ အားတက်နေကြသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူတို့နှင့်အတူ အားတက်မိသည်။ ကိုမင်းဒင်ကား ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းကို အမြဲတစေ စိတ်ဓာတ်အားဖြင့် ကူညီပေးလျက်ရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် ကိုမင်းဒင်က သူ့ ကြက်ခြံသို့ လာ၍ကြည့်ရန် အလည်ခေါ်သည်နှင့် **သာယာကုန်းကြက်ခြံ** သို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ သူ့ ကြက်ခြံသည်လည်း စည်ကားနေသည်။ နိုင်ငံခြား ကြက်ဥမျိုးများကို မှာယူ၍ အကောင် ဖောက်သည်။ ဥစားကြက်ရော အသားစား မြန်မာကြက်ရော မွေးမြူထားသည်။

သို့ရာတွင် သူ့ ကြက်ခြံ၌ ကျွန်တော် စိတ်မချမ်းသာစရာ တစ်ခု ကြုံခဲ့ရသည်။ ယင်းမှာ **သာယာကုန်း** သို့ ချိန်းချက် မထားဘဲ ကျွန်တော် ရောက်သွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ သာယာကုန်းတွင် ချစ်ချစ်နှင့် ကိုမင်းဒင်တို့ အကြည်ဆိုက်နေကြသည်။ အကြည် ဆိုက်နေသည်ဟုပဲ ဆိုချင်သည်. . .။ ကျွန်တော် ရောက်သွားချိန်၌ ကြက်ခြံထဲတွင် နှစ်ယောက်သား စကားတစ်ပြောပြောနှင့် ကြက်စာ ကျွေးနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော့်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ချစ်ချစ်သည် မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားသည်။ စကားပင် ဟတ်ဟတ် မပြောတော့။ အပြန်တွင်-

"ကဲ မချွေချစ် လိုက်တော့မလား. . .။ ကျွန်တော် ပြန်တော့ မယ်. . ." ဟု ဆိုသည့်အခါ ချစ်ချစ်က ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ကိုမင်းဒင်ကို ကြည့်နေသည်။

"နေပစေ ကိုသိန်းဒန်။ ကျွန်တော် လိုက်ပို့မယ်" ဟု ကိုမင်းဒင်က ပြောသည့်အခါ ချစ်ချစ်သည် မျက်လုံးလေး ပြူးသွားကာ ချက်ချင်းပင်-

"ဟင့်အင်း၊ နေပစေ။ လိုက်မပို့နဲ့တော့။ အဖော်ကောင်းသားပဲဟာ။ ကိုကြီးသိန်းဒန်နဲ့ပဲ လိုက်သွားတော့မယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာသွားကြမယ်" ဟု ပြောပြောဆိုဆိုပင် ကျွန်တော့် ရှေ့က မြေးထွက်သွားသည်။

ကိုမင်းဒင်လည်း တားချိန် မရလိုက်။ ကျွန်တော်လည် ဘာပြောရမှန်း မသိလိုက်။

တော်တော်ခက်သည့် ကလေးမ ပေပဲ. . .။ သင သက် တို့နှစ်ယောက်ကို ရန်တိုက်ပေးတာလား။ မိန်းမ ပရိယာယ် ဆိုတာ အခက်သားပဲ။ မိုးတိမ်လိုပဲ. . ၊ အုံ့နေပေမယ့် ရွာချင် ရွာတာ. . .။ မထင်ဘဲ 'ပြုံးကနဲ' ရွာချတာမျိုးလား ဟူ တစ်လမ်းလုံး တွေးတောလာခဲ့သည်။

ကိုမင်းဒင်အား မထေ့တထေ့ ပြုံးကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည် အပြန်လမ်းတွင် ချစ်ချစ်သည် ပြုံးစပ်စပ် မျက်နှာပေးဖြင့် စကာ တများများ လိုက်ပါလာသည်။ ကိုမင်းဒင်၏ အိမ်ကလေး နေ ဖွယ် ကောင်းသည့် အကြောင်း။ ဒေလီယာပန်းခင်း တစ် စိုက်မည်ဟု ပြောကြောင်း. . စသည်တို့တည်း. . .။ ကျွန်ေ ကား သည်စကားတွေကို မကြားကျိုးကျွန်ပြု၍ လိုက်ပါလာ သည်။ သို့သော် ကိုယ်အမူအရာအားဖြင့်သာ မနှစ်သက်ကြော ပြောပြနိုင်သည်။ နှုတ်က မထွက်နိုင်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ေ အရေးအခင်း မဟုတ်သောကြောင့်တည်း။

သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ ကျွန်တော့်စိတ်၌ ယားကျိကျ နေသည်ကိုကား သတိထားမိသည်။ ရှိစေတော့. . .။ ဘ မပြောသည်ကပင် ပို၍ ကောင်းပေလိမ့်မည်ဟု သဘောပေ မိသည်။

သို့နှင့် အိမ်သို့ ရောက်သည့်တိုင် ကိုမင်းဒင်အကြောင်း ကို ကျွန်တော် တစ်ခွန်းမျှ မဟခဲ့ပါ။ အလုပ်အကိုင် အကြောင်းကို သာ တစ်ခွန်းစ နှစ်ခွန်းစ ပြောခဲ့သည်။ တစ်ဖက်လှည့်၍ တွေး ကြည့်သော် ဤလို အခိုက်အတန့်တွင် လုပ်ငန်းက အောင်မြင်စ ပြုနေသဖြင့် ချစ်ချစ်၊ ကိုမင်းဒင် စသော ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများ ကျွန်တော့် နှလုံးသားတွင် နေရာမရဘဲ ရှိနေကြခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။ အိမ်သို့ ရောက်သော်လည်း ကျွန်တော်က အိမ်ထဲသို့ မဝင်သေးဘဲ ကိုဖေသက်ဆီသို့ ဆက်၍ သွားလိုက် သည်။ ကိုဖေသက်နှင့် အလုပ်အကြောင်း ပြောဆို တိုင်ပင်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ကိုဖေသက်သည်လည်း ကျွန်တော့် အတူပင် စိတ်အား တက်ကြွလျက်ရှိသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ကိုဖေသက် သဘောတူထားသည့် အ ချက်တစ်ခု ရှိသည်။ ယင်းမှာ **စိတ်ကူး မယဉ်စတမ်း။ မဖြစ်နိုင်တာ မလုပ်စတမ်း** ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသည်မှာ လည်း အတွေ့အကြုံ ကရသည့် အသိတစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် လူငယ်လူရွယ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော် တို့သည် အမှန်စင်စစ် စိတ်အား အလွန်ထက်သန်သည့် အရွယ်၊ တက်ကြွနေသည့် အရွယ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် စာအုပ် ထူထူကြီးများကို ဖတ်ကာ စိတ်ကူးယဉ်ကြသည်။ ငါတို့သာ လုပ်လိုက်ရလျှင် တိုင်းပြည်ကြီး နေ့ချင်းညချင်း ကြီးပွားတိုးတက် သွားမည်ဟု အထင်ရှိနေကြသူများ ဖြစ်သည်။ သို့သော်ကား လက်တွေ့တွင် ဤသို့မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့ မသိ နားမလည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာတွေ အများကြီးပင် ရှိနေသေးသည်ဟု မြို့ခင်းသာ ရောက်မှ ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်လာသည်။ ဤသည်ပင်လျှင် 'အမြတ်' တစ်ခုဟု ဆိုချင်သည်။ မြို့ခင်းသာတွင် စိုက်ပျိုးရေး မအောင်မြင်ကာမူ ရှိစေ၊ မြို့ခင်းသာသို့ ရောက်လာရသည့် အတွက် ဘဝသင်ခန်းစာကား ရခဲ့သည်။ မြို့ခင်းသာက ရသည့် အသိသည် အမြတ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ယူဆတတ်လာ သည်။

ဤသို့သာ သဘောထား ပြောင်းလဲလာရသော်လည်း လောလောဆည် အခြေအနေတွင်မူ အရာရာသည် ကျွန်တော် အားရှုံစရာ ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြေယာကော်မတီပိုင် ထွန်စက်ကား အစ တွင် အသစ်အဆန်းမို့ မအားမလပ် ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် စရိတ်စက အနည်းငယ် ကြီးလှသည်။ ထွန်စက်တစ်လုံးနှင့် လည်း မလောက်မင ဖြစ်နေသည်။ မြို့ခင်းသာတွင် စိုက်ပျိုးနိုင် သည့် မြေဧကနှင့် စာလျှင် ကျွန်တော်တို့၏ ထွန်စက်တစ်လုံးမှာ 'ဆင်ပါးစပ် နှမ်းပက်' သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ **စ[illegible] ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးရေး** ဆိုသည်မှာ ပါးစပ်က ပြောသလောက် မလွယ်ကူလှ။ စရိတ်စက ကျဉ်းအောင် ဆောင်ကျဉ်းပေးနိုင်မည့် နည်းလမ်းများ ရှာဖွေရန် စဉ်းစားလာရသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ထွန်စက် အသေးစားများကို ဝယ်ယူ ခဲ့ပြန်သည်။ တစ်သက်လုံး မိဘ ဘိုးဘွားလက်ထက်ကတည်းက နွားဖြင့် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးလာခဲ့သည့် မြေယာတို့တွင် ထွန်စက်

ကြီးကြီးမားမားကို အသုံးပြုရန် အခက်အခဲ အနည်းငယ် ရှိနေ သည်။ ထွန်စက်ကြောင့် အလုပ် သက်သာသည်ကား ပြောဖွယ် ပင် မလိုပါ။ သို့သော် တစ်ဦးတည်း အများအပြား စိုက်ပျိုးနိုင် သည့် ဒေသမျိုး မဟုတ်သဖြင့် လူတိုင်း မသုံးနိုင်သည်ကို တွေ့ လာရသည်. . .။ နောက်ထပ် ရရှိထားသည့် ထွန်စက်ကလေး များမှာ လက်စိုက် ခြေစိုက် ဖြစ်၍ စရိတ်စကလည်း ကျဉ်းသည်။ လောလောဆည်တွင် ရှိသမျှ မြေများကို စက်ဖြင့် ထွန်ယက်နိုင် အောင် မနည်း ကြိုးစားရဦးမည်။ ဤသို့ ဖြစ်နိုင်အောင်၊ သယ်ထွန်စက်ကြောင့် စရိတ်စက ကြီးမားသည်ကို ကာမိအောင် မြေယာမှထွက်သည့် သီးနှံတို့ကလည်း ဈေးကောင်းရမှ ဖြစ်ပေ မည်. . .။ ဈေးရဖို့ကား ကျွန်တော်တို့ မတတ်နိုင်ပါ။

အရီးချယ်ကမူ -

"မင်းတို့ဟာကြီးနဲ့ အားမရ လှပါဘူးကွာ။ အော်လို့ ငေါက်လို့လည်း မရဘူး။ တို့ နွားတစ်ရှဉ်းကမှ ဟဲ့ ဟိုဖက်က ငနီနော် လို့ အော်လိုက်ရင် ပေကပ်ကပ်လုပ် နေရာက ခေါင်းလေးမော့ပြီး ရုန်းတော့တာပဲ" ဟုဆို လာသည်။

"အင်း.... ပြောင်းတယ်ဆိုတာ မလွယ်ဘူး ကိုမင်းခင်၊ အစ ကတော့ ဖွတ်ပြောင်းပစ်ရင် ရမယ်လို့ ထင်ခဲ့ တာ တွေ... ခုမှ ကျွန်တော် စေတနာ ရှေ့ လောကြီး နေနိုး တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်လာတယ်။ တပြည်း ပြည်း ချင်း လုပ်ယူရလိမ့်မယ်ဗျ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အရေးကြီးတာက အဖေဟာင်းကို မကြိုက်ဖူး ဆိုတာက တော့ လက်ခံလို့ ရပါတယ်။ အဖေဟာင်း မကြိုက်လို့ အစားထိုး ပေးတဲ့ 'အသစ်' ကို ပထမဦးစွာ ဒီလူတွေ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။ ဒီတော့ 'အသစ်' ကောင်းတဲ့ အကြောင်းကို မပြောဘဲ မပြောတဲ ဖွတ် အဖေဟာင်းကို ဖျက်မယ်ဆိုရင် ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်မယ် မဟုတ်ဘူး။ ဒါကို ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေ နားလည် သဘောပေါက်မှ ဖြစ်မယ်"

"ပြီးတော့ အစားထိုးပေးတဲ့ အသစ်ကလည်း လုံလုံ လောက်လောက် ရှိရမယ်။ လိုတဲ့ အချိန်မှာ ပေးနိုင်ရ မယ်။ အခု လယ်ယာ လုပ်ငန်းကို ကြည့်ပါလား။ နွားအ စား ထွန်စက်နဲ့ ထွန်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့က ဆိုတယ်။ ဘယ်မလဲ ထွန်စက် အပြည့်အစုံ။ လိုတဲ့အချိန်ရော ပေးနိုင်ရဲ့လား. . ."

ချစ်ချစ်ကလည်းဝင်၍-

"ဟုတ်ထယ် ကိုသိန်းဒန်။ လယ်ယာလုပ်ငန်းဆိုတာက အချိန်နဲ့ လုပြီး လုပ်ရတာ။ မိုးကျလာပြီဆိုရင် ထွန်စက် အသင့် ရှိနေမှ၊ ထွန်စက် မရောက်သေးတာနဲ့ မိုးကို မရွာပါနဲ့အုံး မိုးမင်းကြီးရယ်. . လို့ တားထားလို့ ရတာ မဟုတ်ဖူး။ စပါးရွှေ မှည့်နေပြီ။ ရိတ်စက် မရှိသေး တာနဲ့ မမှည့်နဲ့အုံးဟေ့ လို့ တားလို့ မရဘူး" ဟု ထောက်ခံပြောသည်။ နောက်ပြီးမှ. . . "မရှိလို့ လုပ်စား၊ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ အကိုကြီးရယ်" ဟု နောက် လိုက်ပါသေးသည်။

ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းတွင် အမောဖြေ ဆေးလေးတစ်ခွက် ဖြစ်နေလေသည်။ အခက်အခဲ တွေ့လာ သည့် အခါမျိုးတွင် အားပေးဖော်လည်း ရလာသည်။ စိတ်ရှုပ် စရာတွေလျှင် မေ့ပျောက်သွားအောင်လည်း အာရုံပြောင်းပေး တတ်သည်။

"ကိုသိန်းဒန် ကြည့်ရတာ စိတ်မောစရာကြီး။ လုပ်နေ လိုက်တာ အားကြီးမာန်တက်ပဲ။ တစ်ခါတစ်လေများ အနားယူအုံးပေါ့။ တော်ကြာ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ပြီး အိပ်ယာထဲ လဲနေလိမ့်မယ်" ဟုလည်း တစ်ခါတစ်ရံ သတိပေးဖော်ရလာသည်။

"ကဲ ဒီနေ့ အရီးချယ်နဲ့ပဲ လွှဲထားခဲ့။ ချစ်ချစ်တို့ ရေကျ ဖက် သွားပြီး လည်ကြမယ်။ ဟိုဖက်ကမ်းလည်း ကူးကြ တာပေါ့။ မြစ်စပ်မှာ စပါးခင်းလေးတွေ စိမ်းနေတာပဲ။ သိပ် သာယာတယ် ကိုသိန်းဒန်ရဲ့။ ချစ်ချစ်တော့ အား အားရှိရင် အဖော်တွေနဲ့ ရေကျကို သွားတယ်။ စပါးခင်း တွေမှာ ငါးကောက်တဲ့ ဝေသာလီ ဗျိုင်းကြီးတွေကို လိုက်မောင်းတယ်။ သူတို့ ပါးစပ်က ကျလာတဲ့ ငါးတွေ ကို လိုက်ကောက်တယ်။ ကိုသိန်းဒန်က ဒီလို လွတ် လွတ်လပ်လပ် မပျော်ချင်ဘူးလားဟင်" ဟု တွတ်တီး တွတ်တာ ပြောကာ မရမက ခေါ်လေ့ရှိသည်။ ထိုအခါ မျိုးတွင် ကျွန်တော်လည်း စိတ်ပန်းဖြေရန် ချစ်ချစ်နှင့် အတူ တောင်ရိုး တစ်ခွင် လျှောက်လည်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်ချစ်နှင့် တတွဲတွဲ နေရသည်ကို ကျွန်တော် အမှန်ပင် သာယာပါသည်။ ရာသက်ပန်ပင် မခွဲဘဲ တတွဲတွဲ နေချင်စိတ်လည်း ပေါက်မိပါသည်။ ဒါပေမယ့် ချစ်ချစ်မှာ ချစ်သူ ရှိနေပြီးဖြစ်သည်ကို သတိရမိသောအခါ ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်ရသည်။ ချစ်ချစ်ကို အကဲခတ်ရသည်မှာလည်း မလွယ်ကူလှ။ ကျွန်တော်ပင် တစ်ဖက်သတ် တွေးနေ၍လား မသိ။ ကျွန်တော့်အပေါ်တွင် စေတနာပိုသည့် သူ့ စေတနာမှာ ရိုးရိုးသားသားမှု ဟုတ်ပါလေစဟု သံသယ ဝင်စရာ ဖြစ်မိသည်။

သူက ကျွန်တော့်ကို ချစ်နေပြီ ထားဦး. . .။ ကိုမင်းဒင်နဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ကြရမည်နည်း။ မတွေးဝံ့စရာပင် ဖြစ်တော့သည်. . .။ "အို မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ငါ . . . အတွေးခေါင် နေတာပဲ။ တစ်နေ့ကပဲ ကိုမင်းဒင်ရဲ့ ကြက်ခြံမှာ သူတို့နှစ်ပါး ကြည်နေကြတာ တွေ့ခဲ့ရသေးတာပဲ' ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိပေးရတော့သည်။

"ကိုကြီးသိန်းဒန်က ရန်ကုန်သားနဲ့ မတူဘူး။ ဘယ် မြို့ကြီးသားနဲ့မှလည်း မတူဘူး။ ရန်ကုန်သားများ ဆိုရင် ဘယ် အဖက် လုပ်မလဲ။ အဖက်လုပ်ပြန်ပြီ ဆိုရင်လည်း စိတ်ထားက မကောင်းတော့ဘူး။ ကိုကြီးသိန်းဒန် က တော့ ဒီလို မဟုတ်ဖူး"

ခက်ချေပြီ။ ဘယ်လို ကောင်မလေးပါလိမ့်. . .။ ကိုသိန်းဒန် ခေါ်ရာမှ အကိုကြီးဟု ခေါ်လိုခေါ်။ ကိုကြီးသိန်းဒန် ဟု ခေါ်လိုခေါ်။ ပြီးတော့လည်း ပြောသင့် မပြောသင့် အဆင်

အခြင် မရှိ။ ဒါဟာ သူတို့ ဓလေ့ပဲ ထင်ပါရဲ့။ သူနှင့် လက်ပွန်းတတီး နေရသောအခါ မဆီမဆိုင် ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲသို့ 'မယားတောသူ' ဟူသော အတွေးများ ဝင်လာတတ်သည်။ ထို အခါမျိုးတွင် စိတ်ကို နိုင်အောင် ထိန်းရလေသည်။ စိတ် ဆိုသည်မှာလည်း အထိန်းရခက်သော၊ အစိုးမရသော ကိစ္စ ဖြစ်လေရကား တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော့်အဖို့ ချစ်ချစ်ကို ရှောင်ရသည်မှာ အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်နေလေတော့သည်။

"ဟော လာကြပြီ"

ကိုဖေသက်နှင့် ကိုမင်းဒင်တို့ အတူရောက်လာကြသည်။

"ဘယ့်နှယ့်လည်း ဆရာကြီး အတော် နေရာကျရဲ့လား"

"အင်း မှန်းခြေတော့ ပေါက်ကောင်းပါရဲ့ဗျာ"

ခဏမျှကြာလျှင် ချစ်ချစ်၏ အပေါင်းအဖော်တစ်သိုက်တို့လည်း ရောက်လာကြသည်။ ကျွန်တော့် ယာကွင်းထဲတွင် ဆေးပေါင်းရုံ ဆောက်ရန် အစီအစဉ်ရှိသည်။ ကျွန်တော်လည်း ကိုမင်းဒင်ကို အားကျသဖြင့် ပေါင်းရုံဆောက်ရန် လက်သမား မငှားတော့ဘဲ ဝိုင်းစားဝိုင်းလုပ် စနစ်အတိုင်း စုပေါင်းဆောက်လုပ်ကြရန် စီစဉ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဆေးပေါင်းရုံ ဆောက်သည်မှာ အိမ်ဆောက်သလို မလွယ်လှ။ ပုံစံအတိုင်း တိကျရမည် ဖြစ်သည်။ ပုံစံ ဆို၍ ကျွန်တော်တို့ အထဲက ဆေးပေါင်းရုံကို မြင်ဘူးသူ မရှိလှ။ သို့ဖြစ်ရာ စပယ်တော တစ်ဝိုက်တွင် မီးခိုး တစ်လူလူဖြင့် မိုးသို့ ထိုးတက်နေသော ဆေးပေါင်းရုံများဆီသို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စနည်းနာရန် ပို့စ်ယူရန် အရီးချယ်ကို လွှတ်ရသည်။

ကျွန်တော့် လက်ထဲတွင်ကား လင်းခေးဦးထွန်းမြင့် မြူစုသည့် ဟာဂျီးနီးယားဆေးအကြောင်း စာအုပ်တစ်အုပ် ရှိထားသည်။ ဦးထွန်းမြင့်သည် မြန်မာပြည်တွင် ဟာဂျီးနီးယားဆေး လုပ်ငန်းတွင် မြုမြစွဲစွဲ လုပ်ကိုင်နေသူလည်းဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းမြင့်၏ စာအုပ်တွင်လည်း ဆေးပေါင်းရုံ ဆောက်နည်းပုံစံများ ပါရှိသည်။

အရီးချယ်ကား ပျော်ရွှင်နေသည်။ ဒွေးလေးအုံးနှင့် ချစ်ချစ်တို့ကမူ လုပ်ငန်းသစ်ကြောင့်လည်း ပျော်သည်။ ထို့ပြင် သူတို့၏ အိမ်ဦးနတ်ဖြစ်သော အရီးချယ်၏ ပီတိဖြစ်နေသော မျက်နှာကို တွေ့ရသဖြင့်လည်း ပျော်ဟန်တူသည်။

"မြေကြီးက ရွှေသီးတယ်ဆိုတာ ဒီလိုလုပ်ငန်းမျိုးပဲ အရီးချယ်။ ဒါပေမယ့် လုပ်တဲ့လူ စားရဖို့ အရေးကြီးတယ်။ တစ်ဆင့် လက်ဝေခံနေရရင် ငွေတိုးတောင် မကိုက်တော့ဘူး။ အရီးချယ်တို့ အဖို့ ဆေးစိုအတိုင်း ရောင်းရတာက ဘာမှ မဖြစ်လောက်ဖူး။ ပေါင်းပြီး နှပ်ပြီး ရောင်းရတော့ ဆထက်ထမ်းပိုး ပိုပြီး ဈေးရတယ်"

"ကျွန်တော် အခု စိုက်မယ့်မြေ ဆိုရင် တစ်ဧကမှာ ဆေးအချိန်ပေါင်း ပျမ်းမျှပိသာ (၂၀၀)ကျော် ထွက်မယ်။ ဒီနှစ် (၅)ဧက စမ်းပြီး စိုက်မယ်ဆိုတော့ အချိန် (၁၀၀၀) လောက် ရမှာပေါ့။ ဒါ အနည်းဆုံးထား တွက်တာ အရီးချယ်ရ"

"ကျွန်တော်တို့ မြေက နုံးတင် မြေနု။ မြေဩဇာ မလိုဘူး။ ပေါင်းပြီးဆေး ဈေးက ပျမ်းမျှ အချိန်တစ်ရာ မှာ (၇၅၀) ထား။ ငွေ (၈၀၀၀) လောက်ရမယ်။ စရိတ်စက နှုတ်လိုက်မယ် ဆိုရင် ထက်ချီး ကိုယ့်တွက် (၄၀၀၀) ကျန်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဆီက ဟာဂျီးနီးယား စိုက်သူတိုင်း ဒီလို အကျိုးရှိအောင် လုပ်ပေးရမယ်။ ကဲ ဒီ အလုပ်ထက် ကိုက်တဲ့အလုပ် ဘာ ရှိသေးသလဲ"

"ဒါပေမယ့် လူတော့ ပင်ပန်းမယ် အရီးချယ်။ ဒါက ကိုယ်တိုင် ပေါင်းနိုင်ရင် ကိုယ့်အတွက် ကျန်မှာကို ပြောတာနော်။ ကိုယ်က ဆေးသာစိုက်ပြီး ပေါင်းရုံ မရှိရင် ကြားထဲက ပေါင်းရုံပိုင်ရှင် က စားမယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ အလုပ်ကတော့ ကိုယ်တိုင် လုပ်နိုင်ရင် ကိုယ် စားရမယ့် **အလုပ်ပဲ"**

ကျွန်တော့် တွက်**ကိန်းကား စက္ကူပေါ်**တွင် **တွက်သား** အလွန် ကိုက်နေလေသည်။ ကိုဖေသက်လည်း စိတ်ပါလာကာ သူ ဝင်၍ အစု ပါမည်ဟု ဆိုသည်။ ကျွန်တော့် အနေဖြင့် ကိုဖေသက် သာမက တစ်ရွာလုံးက အားကျကာ တစ်စု ပါဝင်စေချင်သည်။ ကိုဖေသက်ကိုလည်း ပါချင်သူတိုင်း ပါနိုင်အောင် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းအို့ ပြောထားသည်။ စုပေါင်း ပါဝင်လုပ်ဆောင်ကြမည်ဆိုလျှင် လုပ်ငန်းပို၍ အောင်မြင်မည် မဟုတ်ပါလား။ ကျွန်တော့် စိတ်ကူးတွင် မြေပဲကို သည်မျှ အရေးမထားလှ။ ဟာဂျီးနီးယားဆေးကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလုပ်ကား လက်ဝင်လှသည်။ ဆေးပေါင်းရုံ တည်ဆောက်သည်မှ ဆေးပျိုး၊ ဆေးစိုက်၊ ပေါင်းတင်ပြီးသည့် အထိ အအားနေရမည့် အလုပ် မဟုတ်။

ထိုနေ့တွင် ကျွန်တော့် စိုက်ပျိုးခင်း၏ ကုန်းကျကျ နေရာ၌ ပေါင်းရုံ နှစ်ခု ဆောက်သည်။ ပေ(၂၀) ပတ်လည် အကြီးစား ပေါင်းရုံဖြစ်သည်။ အမြင့်ကလည်း ပေ(၂၀) ပင်ရှိသည်။ အုတ်ဖြင့်ပင် ဆောက်သည်။ သို့မှသာလည်း နှစ်ရှည်လများ ခံမည်ဖြစ်၏။ ချစ်ချစ်နှင့် ယာတောသူမလေးများကလည်း ဝိုင်းဝန်းကူညီကြသည်။ အုတ် သယ်သူသယ်၊ မြေရွှက်သူ ရွှက်နှင့် တပျော်တပါးကြီး ဝိုင်း၍ လုပ်ကြသည်။ ကျွန်တော့်တွင် စာတွေ့သာ ရှိသဖြင့် လက်တွေ့ရှိသော အရီးချယ်ကို ဆရာတင် ထားရသည်။ ပေါင်းတင်ရာတွင်လည်း သူ့ကိုပင် ဆရာတင်ရမည် ဖြစ်၏။

အရီးချယ်သည် ပေါင်းရုံ၏ သဘောကို ခွေးလေးအုံးနှင့် ချစ်ချစ်တို့အား လက်ညှိုး တထိုးထိုးနှင့် စကားဖောင်လောက်အောင် ပြောနေသည်။ ယာတောသူမလေးတို့ကား အရီးချယ်အနားတွင် ထိုင်နေကြသည်။

"ဒီ ပိုက်လုံးကြီးက ဘာလဲ အရီးချယ်"

"ဒါက အပူငွေ့သွားတဲ့ ပိုက်လုံးပေါ့ ဟ. . .။ ဟောဒီဖက်မှာ မီးဖို နှစ်ဖို ထားရမယ်။ ဆေးရွက်တွေကို သီတံတွေနဲ့ သီပြီးတော့ ပေါင်းရုံထဲက ဆင့်တွေပေါ်မှာ ချိတ်။ အားလုံးထည့်ပြီးတော့ ပေါင်းရုံတံခါးကို တစ်ခါတည်း ပိတ်ပြီး၊ မီးဖိုက မီးထိုးတော့တာပဲ။ ဒီမှာ

ပညာပဲပေါ့ဟာ။ ပြဒါးချိန်လေးလည်း ရှိသေးတယ်ကွယ့်။ အားလုံး (၄၈)နာရီ နီးပါး ကြာတယ်။ အဲဒါ မီးထိုးသမားက နေ့လူ ညလူ လဲပြီး မီးထိုးရတယ်ကွယ့်။ သူ့ အဆင့်နဲ့ သူ့ နာရီနဲ့ အပူ ဒီဂရီ ညီမျှအောင် ပေးရတယ်။ (၈၅)ဒီဂရီ ကနေပြီး (၁၁၇)ဒီဂရီ အထိ အဆင့်ဆင့်ပါပဲ ကွယ်။ အေး . . ပေါင်းတော့ နင်တို့လာကြည့်ကြပေါ့ ဟုတ်လား"

ကိုဖေသက်သည် ပေါင်းရုံ ဆောက်လုပ်နေစဉ် တဖြတ်ဖြတ် ဓာတ်ပုံ ရိုက်နေသည်။ ပြီးလျှင် သတင်းစာထဲ ထည့်မည်ဟု ဆိုသည်။

"အဲ စကားစပ်မိလို့ ပြောရအုံးမယ် ကိုဖေသက်။ ခင်ဗျား သတင်း အရေးအသားနဲ့ ပတ်သက်လို့ပါပဲ။ ခု နောက်ဆုံး သတင်းတွေဟာ သဘောထားမှန်လာပြီ။ **သတင်းစာဆရာတို့ စာရေးဆရာတို့ ဆိုတဲ့ လူတွေက ကလောင်ပိုင်တဲ့ လူတွေဗျ။ ဒီတော့ ကိုယ့် ကလောင်ကို ချုပ်ချုပ်ထိန်းထိန်း ရှိရမယ်လို့ ကျွန်တော် သဘောရတယ်။ အရေးကြီးတာကတော့ စေတနာပေါ့ဗျာ။ ကိုယ့် စေတနာက ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်သဘော သက်ရောက်စေရမယ်။ ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန် မဖြစ်စေရဘူး။ ဒီတော့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးနဲ့ဆိုင်လာမယ့် သတင်းမျိုးမှာ ဆင်ခြင်တဲ့စာရေးနဲ့ ယှဉ်တဲ့ အရေးအသားမျိုး ဖြစ်စေချင်တာ ...။ သတင်းတစ်ခုဟာ အစနဲ့အဆုံး အကျိုးတရား အစနဲ့ရော မှန်ကန်ရမယ်ပေါ့။ အရေးကြီးတာကဒါ ကလောင်ပိုင်တယ်ဆိုပြီး ဆော်ထည့်လိုက်မယ်ဆိုတဲ့ သဘော**

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့ မရောက်စေရဘူး။ ကုန်ကုန် ပြောမယ်ဗျာ. . .။ မြို့ခင်းသာ ကျောက်ခဲနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သတင်းမျိုးမှာတောင် ချုပ်ထိန်းနိုင်သမျှ ထိန်းရမယ်နော်"

ကိုဖေသက် ခေါင်းညိတ်သည်။

သုံးရက်မျှ ကြာလျှင် ပေါင်းရုံ နှစ်ရုံ တည်ဆောက်ပြီးသွားသည်။

ဝါဆို ဝါခေါင် တိုင်ခဲ့ပြီ. . .။ မိုးကား ဒလဟော သွန်ချ၍ ရွာသည်။ မြို့ခင်းသာ တစ်ဝိုက်တွင် ထို အချိန်၌သာ မိုးကောင်းသည်။ တစ်နှစ်လုံးတွင်မူ မိုးရေချိန်လက်မ (၆၀) ကျော်သာရှိသည်။ သို့ကြောင့် **မြေပဲ** ကို ကောင်းစွာ စိုက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စပါးအတွက်ကား ရေသွင်းမြောင်းကို အားကိုးရသည်။

သို့နှင့် အချိန်သည် တဖြည်းဖြည်း ကုန်မှန်းမသိ ကုန်လာခဲ့သည်။ မြေပဲ ရာသီကုန်၍ ဗာဂျီးနီးယားဆေး အစပျိုးရန် အချိန်သို့ တိုင်ခဲ့ပြီ။

ထိုအတွင်း ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်ဟူ၍ မရှိလှ။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းကား လူစည်ကားနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ချစ်ချစ်တို့လည်း အတော်အတန် ဖတ်တတ်ရေးတတ်နေပြီ။ အရီးချယ်၊ ဒွေးလေးအုံးတို့ လူကြီးသိုက်လည်း အတော်လေးပင် ဗဟုသုတ တိုးပွားနေပြီ။

ကျွန်တော် အဓိက အရေးထားသည်မှာ မြို့နှင့်တောလူနေမှု ကွာလှမ်းနေသည့် ကွက်လပ်ကြီးကို ရင်ကြားစေ့ ပေး

ရေးပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်လို မတိုးတက်မဖွံ့ဖြိုးသေးသည့် တိုင်းပြည် မဆိုထားနှင့် အနောက်နိုင်ငံများ၌ပင် **မြို့နှင့်တော ခြားနားချက်** သည် ယနေ့တိုင် ကွက်လပ်ကြီးမားလျက် ရှိသေးသည်။ နတ်ရေကန်ထဲ ချပစ်လိုက်သလို အရှင်မွေး နေ့ချင်းကြီးရမည့် ကိစ္စမျိုးကား မဟုတ်။ တဖြည်းဖြည်း လုပ်ယူမှ ရမည်ဟု တွက်ဆထားသည်။ အထူးသဖြင့် မြို့ခင်းသာလို ဒေသကို ဖွံ့ဖြိုးအောင်လုပ်ရေးမှာ နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာလှမည်ဖြစ်သည်။

လူနေမှု အဆင့် ကွာခြားရသည်မှာ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှု အပေါ်တွင် တည်သည်ဟု ထင်သည်။ တောနေလူထုကို စက်မှုလယ်ယာစနစ်သို့ ပြောင်းပေးနိုင်ခဲ့လျှင် ထို ကွာလှမ်းချက်သည် တဖြည်းဖြည်း ရင်ကြားစေ့လာနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိသည်ဟု ထင်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း လုပ်၍ရကောင်းသည့် အလုပ်မျိုးကား မဟုတ်။ အများနှင့်ချီ၍ လုပ်ရသည့် အလုပ်မျိုးဖြစ်သည်။ ကိုယ့် တာဝန် ကိုယ်ထမ်းနိုင်ရန်သာ အရေးကြီးသည်။

တစ်နေ့တွင် ထွန်စက်မောင်းသည့် ကောင်လေး နေမကောင်းသဖြင့် ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ထွန်စက်ကို မောင်းသည်။ မထင်ပါဘဲနှင့် ဖြူးကနပင် မိုးသက်လေပြင်း ရွာချလိုက်သည်။ ထိုည အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် အပြင်းဖျားတော့သည်။ အိမ်တွင် ဒွေးလေးအုံးနှင့် ချစ်ချစ်သာရှိသည်။ အရီးချယ်ကား ဆေးမျိုးခင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စပယ်တောဖက်သို့ ခရီးထွက်နေသည်။ ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော့်ကို ကိုယ်ဖိရင်ဖိ ပြုစုရှာသည်။

"ဒါကြောင့် ပြောတာ။ အစတည်းက ကိုကြီးသိန်းဒန်ကို သတိပေးသွားပဲ။ သိပ် အပင်ပန်းမခံပါနဲ့ ဆိုတာ။ ခု တော့ ကောင်းတယ်။ ချစ်ချစ်စကား နားမထောင်တာ ထိပြီ မဟုတ်လား"

သူ့ကို စကားပြန် မပြောနိုင်။ တဟီးဟီး အဖျားတက်၍ သာနေသည်။ ချစ်ချစ်သည် အားမလို အားမရလည်းဖြစ်၊ စိုးရိမ် သောကလည်း ဖြစ်ကာ ကျွန်တော့်ကို ရှိသမျှစောင်များနှင့် ထွေး ပတ်ပြီးနောက် ကိုယ်ပေါ်သို့ တက်၍ ဖိပေးသည်။ ထို အတွေ့ ကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ဇောချွေးများ ပြန်လာသည်။

"ဟဲ့ ဟဲ့ ချစ်ချစ်ရဲ့ အောက်ကလူ သေရောမော့တဲ့"

ဖွဲးလေးအုံးက အမြင်မတော်ဖြစ်ကာ ပြောတော့မှ ချစ် ချစ်လည်း ရှက်သွေးဖြာ၍ ကိုယ်ပေါ်မှ ဆင်းကာ "ရေနွေးအိုး တည်ချည်အုံးမယ်" ဟု ဆိုလျက် မီးဖိုချောင်သို့ ဝင်ပြေးသွား သည်။

အင်း... ငါ့စိတ်တွေ ဖောက်ပြန်နေပြီလား။ သူ့ စေ တနာကို ငါစော်ကားရာ ရောက်နေပြီ ...။ ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးဇူးကန်းရာ ရောက်နေပြီဟု စိတ်ကို ချိုးနှိမ်ထားလိုက်ရ သည်။ ချစ်ချစ်ကား အဖျား ပျောက်သည်အထိ ကျွန်တော့် မျက်နှာကို မကြည့်ရဲဘဲ ရှောင်ခွာခွာ လုပ်နေသည်။ အင်း... သူလည်း ဖောက်ပြန်နေပြီလားမှ မသိတာ။ အို .. မဟုတ်ဘူး။

ဒါ .. ငါ့ကိစ္စ မဟုတ်ဖူး။ ငါ့ကိစ္စက တခြားပဲ။ လမ်းကြုံလို့ ကုန်ဝင် ဆစ်တာမျိုး ဖြစ်လို့ မတော်ဘူး။ ကိုမင်းဒင် မျက်နှာ လည်း ရှိသေးတယ်။ အင်း ... တယ်လည်း ခက်လိုက် ပါလားနော်။

တစ်ကြိမ်တွင်ကား ကျွန်တော် ဆတ်ဆော့၍ မဟုတ်ပါ ဘဲ ချစ်ချစ်နှင့် တွေ့ရပြန်သည်။ ချစ်ချစ်သည် ထွန်စက်ကို တက် ၍ မောင်းသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့ အနားတွင် ရှိနေသည်။

"မချွေချစ် မလုပ်တတ်ဘဲနဲ့ ဒုက္ခ ရောက်မယ်နော် သတိ ထား"

"အမယ် ကိုကြီး သိန်းခန်ကလည်း လူကို အထင်သေး လိုက်တာ၊ ဒီစက်ကြီး မောင်းတာများ ဘာ ခက်တာ လိုက်လို့။ ဘာလဲ သူ့ စက် ပျက်မှာ ကြောက်လို့လား၊ ဟင်း.."

"မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ။ ကဲ သဘောရှိ ကရောဟိ ပါပဲ"

ဘယ်လိုက ဘယ်လို လုပ်လိုက်သည် မသိ။ 'ဝုန်းကနဲ' ဆောင့်ထွက်သွားရာ ချစ်ချစ်သည် စက်ပေါ်က ကားယားကျလာ သည်...။ ကျွန်တော်လည်း ဖြတ်ကနဲပင် ပွေ့ဖမ်းလိုက်ရ သည်။ ကျွန်တော်သာ မမိလိုက်လျှင်... စက်က သူ့ကို ဝါးသွားပေလိမ့်မည်...။ ချစ်ချစ်သည် ပြူးတူးပြဲတဲဖြစ်ကာ ကျွန်တော့် ရင်ခွင်မှ အတင်း ရုန်းထွက်ပြီးမှ ရယ်နိုင်ပြုံးနိုင် ဖြစ်သွားသည်။

"အမယ်လေး ကံကြီးပေလို့ဗျာ။ ကျုပ် မမှီနိုင် ခင်ဗျား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသေပဲ ချစ်ချစ်ရယ်"

ချစ်ချစ်၏ မျက်နှာလေး တစ်ခုလုံး ပန်းသွေးရောင် တောက်နေသည်။ ကျွန်တော့်ကို ရီဝေသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ကာ ချာကနဲ လှည့်ထွက်သွားလေသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော့် ရင်ထဲတွင် 'တဒိန်းဒိန်း' ခုန်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

သို့နှင့် မြေပဲရာသီ ကုန်ဆုံးကာ ဗာဂျီးနီးယားပျိုးရန် အချိန်သို့ပင် ရောက်လာလေသည်။ ကိုဖေသက်နှင့် ချစ်ချစ်တို့၏ စည်းရုံးရေး စွမ်းပကားကြောင့် ယခုနှစ်တွင် မြေယာကော်မတီ လုပ်ငန်းများမှာ ကျယ်ပြန့်လာသည်။ ဗာဂျီးနီးယားကိုပင် သမဝါယမစနစ်ဖြင့် စုပေါင်းစိုက်ပျိုးရန် စီစဉ်နိုင်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဗာဂျီးနီးယားဆေးနှင့် ပတ်သက်၍ စာတွေ့ရော လက်တွေ့ပါ အတော်ကလေး သဘောပေါက် နားလည် နေပြီ။ အရီးချယ်မှာမူ ကျွန်တော့်ထက်ပင် ကျွမ်းကျင်နေပြီ။

ထိုရာသီကား အလုပ် အရှုပ်ဆုံး ရာသီဖြစ်သည်။ အရီးချယ်နှင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး အနားယူ၍ပင် မရနိုင်လောက်အောင် အလုပ်များကြသည်။ ချစ်ချစ်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းတွင် များစွာ အကူအညီပေးသည်။

"မောင်သိန်းဒန်ရေ. . . ၊ ပျိုးခင်းမှာ လောဘ မကြီးရဘူးကွ။ သိပ်ပြီး ကြပ်ညပ်နေရင် အပင် မသန်ဘူး။ ခပ်ကြဲကြဲပဲ ပက်ပေး။ အကောင်းဆုံးကတော့ကွာ မျိုးစေ့ကို ပြာနဲ့ရောပြီး ကျဲတာ ကောင်းတယ်"

ကျွန်တော်တို့ ရလာသည့် မျိုးမှာ မြန်မာပြည်တွင်

ကောင်းဆုံး မျိုးဟု ဆိုသည်။ ဦးစွာ ပထမ တီထွင်စိုက်ပျိုးသူ င်းခေး ဦးထွန်းမြင့် ၏ လင်းခေး စိုက်ပျိုးခင်းမှ ရသည့် **လက် စဉ်မျိုး** ဟု ဆိုသည်။

ပျိုးခင်းကို နေဒဏ် မပြင်းရအောင် ပိတ်ဖြူစများဖြင့် ပ်ဆိုင်းပေးရသည်။ **အမေရိက** တွင်ကား နိုင်လွန် ရွက်ထည် ကြီးများအောက်တွင် ပျိုးခင်းစိုက်သည်ကို ရုပ်ရှင်များ၌ ရဘူးသည်။ လေလည်း ရသည်။ အပူရှိန်လည်း မပြင်း။ င်ရွက်အတွက် လိုအပ်သည့် အစိမ်းရောင် ဓာတ်တစ်မျိုး သော ကလိုရိုဖီး ဟုခေါ်သည့် အစာကိုလည်း ချက်နိုင်သည်။ ခင်း ဝေယျာဝစ္စကား များလှသည်။ အမှန်စင်စစ် ဗာဂျီးနီးယား းသည် ပိုးမွေးသလို မွေးရသော ဆေးမျိုးဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းတွင် အောင်မြင်မှုများ တွေ့ရသလို အနှောင့် က်များလည်း တွေ့ရသည်။ **မြို့ခင်းသာ ကျောက်ခဲ** နှင့် အ င်းပါများသည် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းကို ဖျက်ဆီးရန် အမြဲ ည် နေဟန်တူသည်။ ဖိုးခင်းသာ မှ ယာကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ ပြီး နောက်တစ်ပတ်ခန့် အကြာတွင် ဆေးပင် သုံးဆယ်ခန့် စီးသွားသည်။ ဆေးခင်းထဲတွင်လည်း ခြေရာချင်းထပ်နေ ည်။ ယာခင်းစောင့် အလစ်တွင် နင်းချေသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို အချိန်တွင် ကိုမင်းဒင် ရောက်လာသည်။ သူလည်း းခင်းကို နင်းချေသွားသည့် အဖြစ်ကို သိသည်။ ကိုမင်းဒင်က ်ကျောက်ခဲ၏ လက်ချက်ဟုသာ စွပ်စွဲသည်။

ကျွန်တော်ကား သူ စွတ်စွဲချက်ကို မယုံမကြည် ဖြစ်ပါသေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ "ကျွန်တော်တော့ မဟုတ်ကာမှ လွဲရော၊ ဗိုင်
ကျောက်ခဲ လက်ချက်လို့ ထင်တာပဲ"

"ခက်တယ် အရီးချယ်။ ကျွန်တော်တို့ သတိလစ်
မဖြစ်ဖူး။ ဒီ အလုပ်က ပိုးမွေးသလို မွေးရတဲ့ အလု
ပြီးတော့လည်း အရီးချယ်ရာ. . .၊ ဒီ အကြံအစ
မျိုးဟာ လူယုတ်မာ အကျင့်အကြံ၊ သူခိုးကျင့် သူခိုး
ပါ. . .။ လူ ချင်းယှဉ်ပြီး သေနတ်နဲ့ သူပစ်ကိုယ်
ပစ်လိုက်ရတာက ခံသာသေးတယ်။ ဒီကောင်
အစဉ်းစား အဆင်ခြင် ကင်းလှပါလား"

"ကျွန်တော် ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား ကိုသိန်းဒန်။
ကောင်ဟာ အင်မတန် စိတ်ယုတ်မာ ရှိတဲ့ကောင်။
တပည့် တပန်းတွေကလည်း ဆရာက သေဆိုသေ၊
ဆိုရှင်ရတဲ့ အကောင်တွေ၊ ခင်ဗျား မယုံသေးရင်
ကြည့်နေ။ နောက် သည်ထက် နှောင့်ယှက်လိမ့်
မယ်"

အရီးချယ်လည်း အသားများ တဆတ်ဆတ် တုန်သ
အထိ ဒေါသ ဖြစ်လာသည်။ သူ ကိုယ်တိုင်ပင် 'ဓားလွတ်'
ကိုင်ကာ ဆေးခင်းကို စောင့်လေတော့သည်။

ထိုအခါတွင် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ နှောင့်ယှက်လာပြန်သည်
ဆေးပင်တို့ ထွားကြိုင်းလာသည့်အခါ ယာတောသူမတို့ကို
စွာ အားကိုးရသည်။ သူတို့ အကူအညီ လိုလာသည်။ ကျွန်
တို့ စိုက်ခင်းကြီးမှာ ကျယ်ဝန်းလေရကား ကျွန်တော်တို့

ာက်တည်းနှင့် ပေါင်းသင် ထယ်ထိုး အလုပ်မှာ မလွယ်ကူလှ။
တွက်ကလည်း မစေ့။ ထို့ပြင် ဆေးပင်တို့ ကြီးပြင်းလာသည့်
ခါ 'ခေါင်ညွန့်' နှိမ်သည့် အလုပ်နှင့် 'ဆေးတက်' ချွေသည့်
လုပ်တို့ကို အကွက်စေ့အောင် လုပ်ပေးရသည်။ **ခေါင်ညွန့်**
ခြင်းနှင့် ဆေးတက်ချွေခြင်း မှာ ရည်ရွယ်ချက် အတူတူပင်
သည်။ သူ့ အတိုင်းထားလျှင် တာဂျီးနီးယားဆေး တစ်ပင်သည်
ရွက်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်အထိ အတက်စုံ အရွက်စုံ အဖူးစုံ
ပွင့်စုံ ထွက်မည်။ သို့ရာတွင် အဆီအနှစ်ဖြစ်သော ဆေး
သည် ၁၂-ရွက်၊ ၁၃-ရွက်တွင်သာ စုနေစေရမည်။ သို့မှသာ
ရာတွင် ဝါဝင်း ကာ မျိုးကောင်း ချိုမွှေးသည့် ဆေးရွက်များရ
ည်။ ထို့ကြောင့် အဖူးအစို့တို့ကို ဖြတ်ပစ်ရသည်။ ထို့အတူ
သည့် အတက်တို့ကိုလည်း ချွေရသည်။ ယင်းကို ခေါင်ညွန့်
ခြင်းနှင့် ဆေးတက်ချွေခြင်းဟု ခေါ်သည်. . .။ ဤ အလုပ်
တွက် လူများစွာ လိုသည်။ ကျွန်တော်တို့ကား ချစ်ချစ်နှင့်
သူငယ်ချင်း ယာတောသူတစ်သိုက်ကိုသာ အားကိုးနေရ
ည်။ တစ်နေ့တွင် အလွန် အလုပ်ရှုပ်နေခိုက် ကိုဖေသက်
တ်လာသည်။ ကိုဖေသက်က ချစ်ချစ် သူငယ်ချင်း ယာတော
များကို ခေါ်မရတော့ကြောင်း သတင်းပေးလာသည်။

"မြေယာကော်မတီက အလုပ်ကို အခကြေးငွေ သ
ဘော မထားပါဘူး. . .။ လုပ်ပေးချင်ပါတယ်တဲ့။
ဒါပေမယ့် မဖြစ်နိုင်လွန်းလို့ပါတဲ့"

"ဘာလဲ။ သူတို့ မအားလို့တဲ့လား ကိုဖေသက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီလိုလည်း မဟုတ်ဖူးဗျ"

"ဒါဖြင့် ဘာ သဘောလဲဗျ။ လုပ်ခ လိုချင်လို့လား။ လု
တိုးပေးမယ်ဗျာ"

"ဒီ အကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဟုတ်မယ် မထင်
ကိုသိန်းဒန်။ ကျွန်တော်တော့ ဟို ကောင်"

"ကျွန်တော် သိပြီ ကိုဖေသက်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ
ခြောက်ထားတာ ဖြစ်မှာပေါ့"

ထိုအချိန်တွင်ပင် ချစ်ချစ် ရောက်လာသည်။ အကျိုး
ကြောင်းကို သိသည့်တွင် သူ တာဝန်ထားပါဟု ဆိုကာ အံကြိ
၍ ထွက်သွားသည်။

ကျွန်တော်သည် ထနောင်းပင်ရိပ်တွင် ရပ်လျ
ချစ်ချစ် ထွက်သွားရာဖက်သို့ မျှော်ကြည့်နေမိသည်။ ဆေး
တစ်ခုလုံး လိုလိုပင် အဖူးအပွင့်များ ဝေဝေစီနေပြီ. . .။
ရက် နှစ်ရက်အတွင်း ခေါင်ညွန့် နှိမ်နိုင်မှ ဆေးသား ကော
ကောင်း တက်မည်။ ဖူးပွင့်နေသည့် အပွင့်များကို ခေါင်
နေခိုက် နောက်ထပ် အဖူးထွက်လာမည့် အပင်များလ
ကျန်သေးသည်။ စိတ်မောစရာကြီးပင်. .။ စိတ်ထဲတွင်လ
ခံပြင်းလာသည်။ သေနတ်ဆွဲကာ ဗိုလ်ကျောက်ခဲကို မ
တွေ့အောင် လိုက်ရှာချင်စိတ် ပေါ်လာသည်။

**အယုတ်တမာကောင်...။ တို့မှာဖြင့် ပြုစုပျိုး
လိုက်ရတာ. . .။ ငါ့ အကျိုးစီးပွားချည်း မဟုတ်ပါဘူး
ကျောက်ခဲရာ။ မြို့ခင်းသာ တစ်နယ်လုံးအတွက် ရှေ့**

လုပ်ငန်းပါ။ တို့ လုပ်ပြလို့ အကျိုးစီးပွားရှိလာတာကို မြင်ရရင် တစ်ခြားလယ်သမားတွေ ဒီ လုပ်ငန်းကို လုပ်တော့မယ်။ ဒီလုပ်ငန်း ကြီးပွားရင် ဘယ်သူ မြတ်သလဲ။ တောင်သူတွေ ဝမ်းဝမယ်။ ခါးလှမယ်...။ တိုင်းပြည် အနေနဲ့ လည်း နိုင်ငံခြားကို ငွေ မထွက်တော့ဘူး။ ပြည်တွင်းထွက် ဗာဂျီးနီးယားဆေးနဲ့ပဲ လုံလောက်လာမယ်။ တောက်– တိုင်းပြည်ရန်သူ ဆိုတာ မင်းတို့လို ကောင်မျိုးတွေပဲပေါ့...။ အရှည်ကို မျှော် မကြည့်တတ်ဘူး...။ မှတ်မိကျောင်းဖြစ် မြစ် မချမ်းသာ ဆိုတာ မင်းတို့ ပဲ...။

ဤသို့ ဒေါသစိတ် မင်းမူနေခိုက် ချစ်ချစ်သည် ယာတောသူမ တစ်အုပ်ကြီးနှင့် ရောက်လာလေသည်။ သူတို့နှင့် အတူ ကိုမင်းဒင်လည်း ပါလာသည်။

"ကဲ ကိုကြီးသိန်း၊ ကိုယ့် မျက်နှာကို ကိုယ့် ဘာသာ မှန်ထဲလည်း ပြန်ကြည့်ချေအုံး။ စူနေလိုက်တဲ့ နှုတ်ခမ်း။ မျက်နှာကြီးကလည်း ရှစ်ခေါက်ချိုးနဲ့။ တင်းထားတဲ့ အကြောတွေ လျှော့လိုက်ပေတော့။ အားလုံး ချစ်ချစ် ခေါ်လို့ ပါလာခဲ့ပြီ။ သေချင် သေပေ့စေတဲ့. . . ခိုင်းချင်ရာခိုင်း လုပ်မယ်တဲ့"

"ဟင် ဟုတ်လား။ ဝမ်းသာလိုက်တာ ချစ်ချစ်ရာ။ မယ် မင်းကြီးမ ဘယ်လိုလုပ်များ ခေါ်လာသလဲ"

"အဲဒါ စည်းရုံးရေးပဲပေါ့။ မှတ်ထား ကိုကြီးသိန်း"

"ဦးသိန်းဒန်ကြီး စိတ်မောပြီး နေ့ည သေတော့မတတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေပြီ . . ။ သနားကြပါအုံးအေ . . ။ ညည်းတို့ကို အစ်ကိုကြီး ကိုမင်းဒင်က တာဝန်ယူပါလိမ့်မယ် ဆိုပြီး ချွဲပြစ်နှူးတော့ ပါလာရတာပေါ့ ရှင်" ဟု ယာတော သူတို့က ဆိုလေသည်။

"ကျွန်တော် မပြောဘူးလား ကိုသိန်းဒန်။ ဒီတစ်ခါ တွေ့ ရင်တော့ အပြီးအပိုင် စာရင်းရှင်းဖို့ပဲ ရှိတယ်" ဟု ကိုမင်းဒင်က အခိုင်အမာ ဆိုလေသည်။

"ကျွန်တော် ယုံပြီ ကိုမင်းဒင်။ အေးဗျာ တစ်နည်းနည်းနဲ့ တော့ စာရင်း ရှင်းရမှာပဲ"

"အေးလေ ခင်ဗျား ရှင်းချင်သလို ရှင်းပေါ့။ ကျွန်တော် တော့ တွေ့တဲ့နေရာမှာ ရန်စပြီးတောင် ဆော်ချင်လာပြီ" ဟု ကိုမင်းဒင်က ဆိုသည်။

"ကျွန်တော် ဒီကောင်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး စကားတစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း ပြောချင်တယ်ဗျာ" ဗိုလ်ကျော်ခဲကို တွေ့လျှင် အများ ကောင်းကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်နေသည်ကို မနှောင့်ယှက်သင့်ကြောင်း ပြောချင်သည်။ ထို စကားကို ကြားလျှင် ကိုမင်းဒင်က ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ပါလေသည် . . ။

"ဟား ဟား ဟား . . . ။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး ဆော်မယ်တီးမယ်များ အောက်မေ့နေပါတယ်။ ခင်ဗျား ဟာက မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး စကားစမြည် အလ္လာပ သလ္လာပ ပြောချင်တာကိုးဗျ"

"ကဲ ကဲ တော်ကြပါတော့ရှင်။ ကိုယ့် လုပ်ငန်းကိစ္စပဲ စဉ်းစားကြပါအုံး" ချစ်ချစ်က စကား ဝင်ဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ယာတောသူတို့သည်လည်း အသက်ဝင်လာတာ ပြောကြ ဆိုကြ ပြန်သည်။

"ကျွန်မတို့လည်း ဦးသိန်းဒန်ကြီးရဲ့ ညကျောင်းသူတွေ မဟုတ်လားတော့ . . ။ ဒီတော့ ဘယ် နေနိုင်ပါ့မလဲ . . ။ ဒီ အရေးမှာ ကူရမှာပေါ့။ နို့ပေမယ့် နီးရာ ဓားကလည်း ကြောက်ရသေးတာကိုး။ ခုတော့ဖြင့် မထူးတော့ပါဘူးလေ . . . ။ တို့ ဦးသိန်းဒန်ကြီး ကျေးဇူးက ကြီးပါဘိသနဲ့။ ဆရာသမားကိုဏ်းဝင်လည်း ဖြစ်ပြန်ဆိုတော့"

အာဂ ယာတောသူများပေတည်း။

သူတို့လည်း မြို့ကြီးသူများ ရှုံးလောက်အောင် စကား တတ်နေကြပြီ။

ကျွန်တော်နှင့် ကိုဖေသက်တို့ကား ပြုံးသည်ထက်ပြုံးလာ နိုင်သည်။ ဆေးခင်းထဲတွင် တေးသံတို့ ဝဲပျံနေလေသည်။ ယာ တောသူတို့၏ တေးသံသည် နာပျော်ဖွယ် ကောင်းလေစွတကား . . . ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း တစ်ဆယ့်ခြောက်

ဆောင်းကျွတ်လုပြီ၊ နွေရာသီလည်း မပြီး
တတ်သေး၊ ဝိုးဝါးတွေး၍ ညဥ့်အေး နေ့ပူ၊
မှိုင်းပြမှုန်တော၊ လေလှည်း ဝန်းရစ်၊ ဓါသစ်
ရတု၊ ပြောင်းလဲလုကာ...

လဆန်း ၁၃-ရက် မို့ လမင်းသည် အရှေ့ မိုးကုတ်ကုတ်မှ ထွက်ပြူ စအချိန် ဖြစ်သည်။ ဆီးနှင်းမြူတိမ် ကင်းစင်သည့် ကောင်းကင် တွင် ကြယ်တာရာတို့သည် အစွမ်းကုန် ထွန်းလက်နေသည်။ တပေါင်း ကုန်၍ တန်ခူးဆန်းစ အချိန်တည်း . . ။ နေ့ ပူ၍ ညတွင် ချမ်းသည့် တပေါင်းလသရမ်းအချိန် ဖြစ်သည်။ လေနု သည် တောခြေမှ ဝေ့ကာဝိုက်ကာ တိုက်လာလေပြီ. . ။ ဥဩသံ တို့ကိုလည်း ကြားရပြန်ပြီ. . . ။

ထိုမျှ သာယာလှသော ညချမ်းခါတွင် ကျွန်တော်တို့ စိုက်ပျိုးခင်း၌ **တို့အောင်မြေ ဆေးပေါင်းရုံ ဖွင့်ပွဲ** ကျင်းပသည်။ အခမ်းအနား မလိုဟု ဆိုရသော်လည်း ဆေးခင်းလုပ်ငန်း အင သတ်၍ ဆေးပေါင်းလုပ်ငန်း အစပျိုးချိန်တွင် 'တို့အောင်မြေ

ဝိုင်းတော်သားတို့ အားတက်စေရန် အကျွေးအမွေးဖြင့် ပွဲပေးရ ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းကား တစ်ဝက် ကျိုးခဲ့ပြီ။

ချစ်ချစ်တို့ တစ်သိုက်သည် ပေါင်းရုံရှေ့၌ မီးဖိုကြီးများ ဖိုနေကြသည်။

"ဟေ့ ကောင်မတွေ ဒီ တစ်ညတော့ နွှဲလိုက်ကြရ အောင်ဟေ့"

အချင်းချင်း ဇာတ်တိုက်နေကြသည်။ သူတို့တွင် ဘာ အစီအစဉ် ရှိနေလေသည် မသိ။

ငါးဧက သာသာစိုက်သော ဆေးခင်းမှ ငါးပေါင်းစာ ရမည်ဖြစ်သည့် ဆေးတစ်ပေါင်းအတွက် သုံးရက်ခန့် အချိန်ကုန် မည်ဖြစ်သည်။ နေ့လည်က ခူးကာ ငှဆေးရွက် ရွေးရသည်။ သီတံတွင် သီရသည်။ တစ်ရုံလျှင် သီတံပေါင်း (၉၀၀)ခန့် ရှိ သည်။ ချစ်ချစ်တို့ လက်များတွင် ဆေးချေးဖတ်များ ပေကျံနေသည်။ တစ်နေ့လည်လုံး ဆေးတံ သီကြရသည်။ သည်နေ့ ညဦးပိုင်းတွင် စ၍ ပေါင်းတင်မည်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ အသုတ်ကိုကား နောက် တစ်ရက်တွင်မှ ဒုတိယပေါင်းရုံတွင် ပေါင်းရမည်။ ရင့်သည့် ဆေးရွက်များကို အရင် ခူးရသည်။ ဆေးခူး နောက်ကျလျှင် လိုသည့် အသွေးအရောင်ကို မရဘဲ ရှိတတ်သည်။

ကိုဖေသက်လည်း သတင်းစာ သုံးစောင်ကို ကိုင်လျက် ရောက်လာသည်။ ကိုမင်းဒင်နှင့် ကိုကျော်စိုးတို့ နောက်မှယောက် အပြင် သူကြီး ဦးချစ်ဖွယ်ကြီးပါ လူစုံလှသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုဖေသက်သည် ကျွန်တော့်ကို သတင်းစာတွင် ပါသည့် သူ့ သတင်းများ အကြောင်းကို ပြောပြနေသည်။

"အားရ စရာပဲဗျာ၊ မြို့ခင်းသာမှာ တကျိုးနိုးယားစေးစမ်းစိုက်တာ အောင်မြင်လို့ ကိုင်းသမားများ ကျွန်းသမားများ အတုယူသင့်ကြောင်းကို ခေါင်းကြီးပိုင်းကတောင် ထောက်စံရေးသား ထားတယ်ဗျ"

"အင်း. . . ခင်ဗျားတို့တော့ ငရုတ်နဲ့ ကျည်ပွေ့ တွေ့ပါလိမ့်မယ်ဗျာ။ ဟိုကောင်တွေ ဒီဖက်မှာ ရုတ်ရုတ် ရုတ်ရုတ် လုပ်လာပြန်ပြီ" ဟု ကိုမင်းဒင်က ကြားဝင်၍ ထောက်သည်။

"ဘယ်သူလဲဗျ"

ကျွန်တော်ကား ကိုမင်းဒင် ပါးစပ် ဟာလိုက်ကတည်းက မြို့ခင်းသာကျောက်ခဲမှန်း သိလိုက်ပေပြီ။

"ဒါတွေ ထားစမ်းပါ။ ပျော်တုန်းပါးတုန်း ဒီ အမင်္ဂလာကောင် အကြောင်း မကြားချင်ပါဘူး။"

ထိုအချိန်တွင်. . . မီးပုံကြီး နှစ်ခုမှ မီးညွန့်များ ဓာလူလူ တက်နေပြီ။ မီးရောင်ကြောင့် ချစ်ချစ်တို့ တစ်သိုက်၏ မျက်နှာလေးများကို ရဲရဲတောက်နေသည်။ ချစ်ချစ်နှင့် ယာတောသူမတို့ သီချင်း တအေးအေးနှင့် တလှုပ်လှုပ် တရွရွ ဖြစ်နေသည်။

"ကဲပါအေ့ ညည်း က,ပါ။ တို့ ဝိုင်းပြီး လက်ခုပ်တီးပေးပါ့မယ်" သူတို့သည် ချစ်ချစ်ကို ပွဲထုတ်နေကြသည်။

"လုပ်ပါဟယ်။ ကောင်မကလည်း မူနေလိုက်တာ"

"ညည်းတို့ရော က,ပါအေ့"

"ကဲကဲ **နေကြစမ်း**။ ငါ ကြေညာလိုက်တော့မယ်ဟေ့" ဟု တစ်ယောက်က **ဆိုကာ**-

"ရွှေပွဲလာများကို မြို့ခင်းသာ ချစ်ချစ်နဲ့ အဖွဲ့သူများက ကောက်စိုက်သမ တေးသံနဲ့ ပျော်တော်ဆက်တော့မှာမို့ အားလုံး ငြိမ်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ပါတယ်ရှင့်. . ."

"ချစ်ချစ်တို့က တယ် လုပ်ပါလားဗျို့" ကိုဖေသက်၏ အသံ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ကိုမင်းဒင်ကား စကားမပြောဘဲ သူတို့ ဆီသို့သာ အာရုံစိုက်နေမိသည်။

အားလုံးသည် မီးပုံကြီးဘေး၌ စုဝေးနေကြသည်။ ချစ်ချစ်သည် ပေါင်းရုံ မှောင်ရိပ် အကွယ်မှ ကောက်စိုက်သမဟန်ဖြင့် ကိုယ်ကလေးကို ကိုင်းကာရိုကာ ထွက်လာလေသည်. . .။ ထွက်လာလျှင် မီးကိုရေနှင့် သတ်လိုက်သလို **ပရိသတ်**သည် ငြိမ်ကျသွားသည်။ လရောင်ဖွေးဖွေး **မီးရောင်ထိန်**ထိန်တွင် သူ့အမူအရာ သူ့ ဟန်သည် မီးမောင်း မကျ**ရဘဲ တောက်**ပနေသည်ဟု ထင်မိသည်။ ကိုမင်းဒင်ကား ပါးစပ်**ကြီး အဟောင်း**သားနှင့် ငေးမောနေသည်။ ချစ်ချစ်၏ အသံ **စာစာကလေးသည်** **'တို့အောင်မြေ'** ဝန်းကျင်တွင် စူးစူးရှရှ ထွက်လာလေသည်။

လယ်ကြီး စိုက်မယ် ဆင်းတယ် နေမင်းကပူ။
သည်နေပူ ဘိဂ္ဂူ ပုပ်မယ်၊ ဘန်းကုန်းနဲ့လေး။
ခါးပုံကို မောင်ဖြုတ်တယ်၊ ချွေးသုတ်တော့
ပေး။ စီးပုလေ၊ သည်မောင် မသုတ်နဲ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တုတ်တုတ် ကျချေး။ ပျိုလေး နေရောင် ထိုး
တယ် ငန်းစမှာ ညှိုး။ ကွယ်လေးတဲ့ မောင့်
ခြုံထည် တန်းသွယ် လို့မိုး။ ရှော့ပါဗျာ ညာ
လက်ရုံးကို ခေါင်းအုံးတော့လေး။ အုံးပေါင်
ကွယ် ညှိုညှိုစိမ့်ရယ် ဖုန်း နိမ့်မည်လေး။

ချစ်ချစ်နှင့် သူ့ သူငယ်ချင်းမ တစ်ယောက်သည် အမူအရာ လုပ်ကာ သီဆိုသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ တသောသော ရယ်မော ကြရသည်။ ထို အခိုက်တွင် နောက်ဖက်မှ ဆူဆူညံညံ အသံများ ကြားရသည်။

"ဟေ့ ဘာ ဖြစ်တာလဲဟေ့။ ကိုကျော်စိုးလား"

"ဟုတ်တယ် ကိုမင်းဒင်။ ဟောဒီ အကောင်နှစ်ယောက် မူးလာတယ်။ ချစ်ချစ်တို့ သီချင်းဆို က, နေတော့ နောက်ကနေ ပြုံတီတီနဲ့ မကြားနိုးနား သားပြော မယား ပြော ပြောနေတယ်"

"ဘယ်ကလဲကွ"

ကျွန်တော်လည်း မူးရူးနေသော လူနှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူတို့လက်ထဲတွင် ရိုင်ဖယ် ကိုယ်စီနှင့် ဖြစ်သည်။ ဧကန္တ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ လူတွေပင် ဖြစ်ရမည်။

"ဟေ့ ဘာလဲကွ။ မင်းတို့ ခုထက်ထိ နှောင့်ယှက်နေတုန်း ပဲလား"

ကိုမင်းဒင်၏ အသံသည် မာကြောခက်ထန်လှသည်။ ၎င်း မျက်လုံး အစုံသည်လည်း ဒေါသကြောင့် တဝင်းဝင်းတောက်

နေသည်။ ပြောပြောဆိုဆိုပင်-

"ကဲကွာ လာစမ်းကြအုံး။ ဒါ တို့ ပွဲကွ သိလား"

ဟုဆိုကာ နှစ်ယောက်စလုံးကို နားရင်း တစ်ချက်စီ တီးလိုက်သည်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ တပည့်များကား ယိမ်းထိုးနေကြပြီ ဖြစ်၍ သူတို့ ကိုယ်ကိုပင် အနိုင်နိုင် ဟန်ထားကြရသည်။ နောက်တစ်ချက် လက်အရွယ်လိုက်တွင် နှစ်ယောက်သား ဒုန်းစိုင်းကာ လစ်ပြေးကြလေသည်။ ကိုမင်းဒင်ကား ထွက်လိုက်မည် ဟန်ပြင်နေသည်။

"နေပါစေဗျာ။ ဒါလောက် ဆုံးမလိုက်ရရင် တော်ရောပေါ့။ ဒီကောင်တွေ နောက်တစ်ခါ လာဝံ့မယ် မဟုတ်ပါဘူး"

ခဏမျှကြာလျှင် သေနတ်သံ သုံးလေးချက် ကြားရသည်။ မိုးပေါ် ထောင်ဖောက်နေခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။ အင်း ... အာဂ သတ္တိခဲတွေပဲ။

ထိုနေ့ည တစ်ညလုံး ကျွန်တော်တို့ ဆေးပေါင်းရုံတွင် အလုပ်များလျက် ရှိလေသည်။ လူကား ပင်ပန်းလှပြီ..။ သို့သော် စိတ်ဆောင်နေသဖြင့် ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်နေခြင်း သာတည်း...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း တစ်ဆယ့်ခုနှစ်

ပေါင်းရုံတွင် ကျွန်တော်နှင့် အရီးချယ်တို့သာ ရှိသည်။ မနေ့ညက အိပ်ရေးပျက်သဖြင့် ဒွေးလေးအုံးနှင့် ချစ်ချစ်တို့ ပြန်သွားကြသည်။ ကိုမင်းဒင်လည်း ညက သူ ကြက်ခြံကို ခွေးဝင်ဆွဲသဖြင့် ဒရောသောပါး ပြန်ပြေးသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အရီးချယ်တို့ နေ့လယ်နေ့ခင်းတွင် တစ်လှည့်စီ အိပ်ကြရသည်။

ဗားကျီးနီးယားဆေးကို ပေါင်းတင်ရာတွင် ဤအချိန်သည် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။ လိုသည့် မီး ချိန်ရအောင် မီးကို စောင့်ထိုးပေးရသည်။ အပူချိန်များသွားလျှင် လျှော့တန်လျှော့ပေးရသည်။ မီးထိုးသမားကို နေ့လူ ညလူ ထားရသည်။ အခြား မြို့နယ်များတွင် ဆေးပေါင်းတင်ရာ၌ ကျွမ်းကျင်သော ပေါင်းဆရာများကို ငှားသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ 'တို့အောင်မြေ' တွင်ကား ပေါင်းဆရာသည် အရီးချယ်။ လက်ထောက်သည် ကျွန်တော်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပေါင်းဆရာသည် ကျွန်တော်။ လက်ထောက်သည် အရီးချယ် ဖြစ်သည်။

မှောင်ရီပျိုးနေပြီ . . . ။ နောက်တစ်နေ့ မနက် ဆိုလျှင်

တစ်ပေါင်း ကျတော့မည်။ ကျွန်တော်သည် ဆေးသိုတံရုံတွင်ရှိ ဝါးဘိုး ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေရင်း ယာခင်း အစပ် ဘက်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေမိသည်။

"ဒွေးလေးတို့က လာခဲ့လိုက်တာဗျာ"

"အေးကွာ ဟုတ်ပါရဲ့။ မှောင်ရီ ဖြိုးဖြလောက် အရောက်လာခဲ့မယ် ဆိုပြီး၊ ငါ့ဗိုက်ထဲ ကြုပ်ကြုပ် ကြုပ် ကြုပ်နဲ့ ဆာလာပြီ ဟေ့။ မင်းရော ဆာပလား မောင်သိန်းဒန်"

"မဆာသေးပါဘူး အရီးချယ်ရာ။ အိပ်ရေးပျက်ထားတော့ စားချင်စိတ်လည်း မရှိလှပါဘူး"

ဆေးပေါင်း မီးဖိုမှ မီးကျီးခဲ ရဲရဲတို့သည် တဖြစ်ဖြစ်မြည်နေကြသည်။ မီးပွားများလည်း လွင့်တက်သည့်အခါ လွင့်တက်လာသည်။ မှောင်ရီ ပျိုးနေပြီမို့ 'အအေးဓာတ် အနည်းငယ်ကဲလာသည်။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်မော လူမောနှင့် မှိန်းနေရာက နဖူးပေါ်လက်တင်ကာ ကိုယ့်ဘဝ ဖြစ်စဉ်ကို ပြန်လှန်စဉ်းစားနေမိသည်။

ဒီအရပ် ဒီဒေသဆိုသည်မှာ ဘယ်တုန်းကမှ ရောက်သိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ခဲ့သည့် ဒေသဖြစ်သည်။ သည် လူတွေနဲ့ရော ဘယ်ဘဝက ရေစက်ဆုံလေသည် မသိ။ အင်း...လူ့ဘဝဆိုတာ မှန်းလို့ ဆလို့ ခဲယဉ်းသား ...။ ဘယ်ဆီဘယ်လမ်း ဘယ်စခန်းကို ဆက်ရဦးမည် မသိ ...။ သို့ဖြစ်လျှင် ရွှေ့ရစိုက်ဘာကြောင့် ချစ်ချစ် ခင်ခင် မနေနိုင်ကြရမည်နည်း...။ ဆိုကြပါစို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ဆိုသည့် မြို့စင်းသာ သူရဲကောင်းကြီး။ အတိတ်က သူနှင့် ကျွန်တော် ဘာ ရန်ညိုးမျှ မရှိခဲ့...။ ယခု တွေ့ပြန်တော့လည်း ကျွန်တော့်အဖို့ ရန်သူကြီးသဖွယ် သဘောထားရန် မရှိ။ ကျွန်တော်... အစဦးက မြို့ခင်းသာသို့ လာခဲ့ခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။ ခရီးသွားဟန်လွှဲ စပယ်တော အလွှန်တွင် သူရဲကောင်းကြီး၏ အနှိပ်စက်ကို ခံရသဖြင့်သာ ဤအရပ်တွင် သောင်တင်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင် သူ့ကို ရန်မူရန် ကျွန်တော် မကြိုးစား။ သူကသာ တွေ့ရာ သင်းချိုင်း ဓားမဆိုင်း ဖြစ်နေခြင်းတည်း...။ အင်း... ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ...။ ဘယ် ဘဝက ရေစက်လည်း မသိဘူးလေ ...။ မရှောင်သာရင်တော့ တွေ့ကြရဦးမှာပေါ့လေ...။

"ကိုကြီးသိန်းရေ။ ကိုကြီးသိန်း မြန်မြန် လိုက်ခဲ့ဗျို့"

ဟော ဒါက ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်က အသံလဲ။ မောကြီးပန်းကြီးပြေးလာသည့် လူတစ်ယောက်ကို မှောင်ထဲတွင် မည်းမည်း ရိပ်ရိပ် မြင်လိုက်ရသည်။ ကျွန်တော့် တူရူ့သို့ လာနေခြင်း ဖြစ်သည်။

"မောင်သိန်းဒန်ရေ၊ လူသံ ကြားတယ်ဟေ့"

"ကျွန်တော်ပါ ကိုကြီးသိန်း။ ကျော်ခင်ရယ်"

ကိုဖေသက်၏ ညီ မောင်ကျော်ခင်၏ အသံကို ကျွန်တော် ကျက်မိပြီ။

"ကိုကြီးသိန်းတို့ မြန်မြန် လိုက်ခဲ့မှ ဖြစ်မယ်။ ဒွေးလေး

အုံး တို့အိမ်ကို ဗိုလ်ကျောက်ခဲ လာသွားတယ်။ သူ့တပည့်နှစ်ယောက် လည်းပါတယ်။ ကိုကြီးသိန်းကို မေးနေတယ်။ လူကလည်း မူးနေတယ် ကိုကြီးသိန်း။ မမချစ်ကို တောင် ထိကပါး ရိကပါး လုပ်သွားသေးတယ်။ မမချစ်တော့ မျက်ရည်တရွှဲရွှဲ ငိုနေတာ တွေ့ရတာပဲ။ အဲဒါ ကိုကြီးသိန်းဒန်တို့ကို ကျွန်တော်လာပြီး အကြောင်းကြားတာ"

"ဟေ ဗိုလ်ကျောက်ခဲလားကွ။ ချစ်ချစ်အိမ် ဝင်သွားတာ။ လာဟေ့။ ငါလိုက်ခဲ့မယ် မဖြစ်ဖူး။ ခွေးကောင်တွေ မူးနေရင် ရမ်းလိမ့်မယ်။ မနေ့ညက သူ့တပည့်နှစ်ယောက်ကို ကိုမင်းဒင် ဆော်လွှတ်လိုက်လို့ အခဲမကျေဘူးနဲ့ တူတယ်။ ကျွန်တော် လိုက်သွားအုံးမယ် အရီးချယ်"

"ငါပါ လိုက်မှာပေါ့ကွ"

"ဟာ မဖြစ်သေးပါဘူး အရီးချယ်ရာ။ ဒီမှာ ဘယ်သူစောင့်မလဲ။ ဆေးပေါင်းက တန်းလန်းနဲ့။ လာဟေ့ ကျော်ခင်"

ကျွန်တော်နှင့် ကျော်ခင်တို့သည် မြို့ခင်းသာဘက်သို့ ရောသောပါး ပြေးလိုက်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ချစ်ချစ်ကို ပို၍ ရိမ်သည်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲကား မကောင်းမှုတို့တွင် ပျော်မွေ့သူ ဖြစ်သည်။ ဘုရား ဘုရား ...။ ချစ်ချစ် ရေတိမ် မနစ်ပါစေနဲ့။ င်းလေ ဒွေးလေးအုံးလည်း ရှိသားပဲ။ မြို့ထဲ ရွာထဲမှ ဒီကောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါလောက် ရမ်းရဲမယ် မထင်ပါဘူး။

"ကိုမင်းဒင်ရောကွ"

"မလာဘူး ကိုကြီးသိန်း။ သူလည်း အလုပ်များနေဟန်တူတယ်"

"မင်း အစ်ကိုရော"

"အိမ်မှာ ရှိရစ်တာပဲ။ သူလည်း ဘာမှ သိဟန်မတူသေးဘူး"

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရောက်လျှင် ချစ်ချစ်ကို လှေခါးထစ်၌ ထိုင်လျက် မျှော်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မျက်လုံးအစုံ၌ မျက်ရည်ဥများ စီးကျနေသည်။ ကျွန်တော့်ကို မြင်လိုက်လျှင် အနိုင်နိုင် ပြုံးရင်း မျက်ရည်ပေါက်တို့ကို ဒလဟော သွန်ချလိုက်သည်။

"မောင်သိန်းဒန်ရေ ဘုရားမလို့. . . ဟဲ့။ ကံကြီးလို့ ကံကြီးလို့။ ငါ့တူမလေး ရေတိမ်နစ်တော့မလို့။ ဒွေးလေးအုံး ရှိပေလို့သာပေါ့ ကွယ်"

အင်း . . . တော်သေးရဲ့။

ချစ်ချစ်ကား စကားပြောရန် ဟန်ပြင်နေသည်။ မျက်ရည်စတို့ကို မျက်နှာသုတ်ပုဝါတစ်ခုနှင့် သုတ်နေသည်။ အံကိုလည်း တင်းတင်းကြိတ်ထားသည်။

"ဟင်း၊ ဘာရမလဲ။ ချစ်ချစ်တဲ့။ သူများမှတ်လို့။ ခါးကြားမှာ ဓားမြှောင်ရှိတယ် ကိုကြီးသိန်း။ အရှက်ကို အသက်နဲ့ လဲလိုက်မှာ။ သင်းလိုကောင်ရဲ့ အစော်ကားကိုတော့

မခံဘူး"

"နို့ ခုရော ဘာမှ မဖြစ်ဖူးမှတ်လား ဒွေးလေး"

ဒွေးလေးအုံးက မဖြေ။ ချစ်ချစ်ကပင် ကျွန်တော့်အမေးကို ဖြေသည်။

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ လူကို ရိသဲ့သဲ့ လူပျိုစကားပြောသွားတာပါပဲ။ ခုတော့ ချစ်ချစ်တို့က မြို့ကြီးသား အားကိုးရှိလို့ ကိုကျော်ခဲတို့ကို ဂရုမစိုက်တော့ဘူးပေါ့နဲ့ စကားနာ ထိုးသွားသေးတယ်။ ချစ်ချစ် မခံချင်တာပါဘဲ ကိုကြီးသိန်းရယ်"

"ကဲ နေရစ်အုံးဟေ့ မောင်သိန်းဒန်။ ကိုဖိုးချယ်ဆီ ထမင်း သွားပို့လိုက်အုံးမယ်"

"ဟုတ်ပါ့ ဒွေးလေးရယ်၊ ကျွန်တော်လည်း မေ့နေလိုက်တာ။ အရီးချယ်ဖြင့် ဆာလွန်းလို့ လိမ်ပိန်နေပြီ"

"ထမင်းပို့ လာမလို့ လုပ်တုန်း သင်းတို့ ရောက်လာတာနဲ့ စောင့်နေရတာ ဟေ့. . .။ မင်းလည်း ဆာရင်စားနှင့်။ တို့ မစောင့်နဲ့"

"ဟင့် အင်း၊ ကျွန်တော် မဆာတော့ဘူး"

ဒွေးလေးအုံး ထွက်သွားသည့်တိုင် ချစ်ချစ်သည် အရှိုက် ...ပ်သေး။

"ကိုမင်းဒင်၊ တောက် . . . ဒီလူကလည်းဗျာ ဘယ်သွားနေတယ် မသိပါဘူး"

ခုလို အချိန်မျိုးတွင် ကိုမင်းဒင် ရှိနေဖို့ ကောင်းသည်ဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် စိတ်ကူးရသည်။ လိုက်ရှာရအောင်လည်း ချစ်ချစ်ကို တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့နိုင်။ နှစ်ယောက် အတူထွက်ဖို့ဆိုတာကလည်း အကာလ ညအခါမို့ မတင့်တယ်။ သို့. . . စဉ်းစား တွေးတောနေခိုက်မှာပင် သေနတ်သံ သုံးလေးချက်ကို ကြားလိုက်ရသည်. . .။

ချစ်ချစ်သည် အရှိုက်ရပ်ကာ ပြာပြာသလဲ ဖြစ်သွားသည်။ ပြီးလျှင် ကျွန်တော့် အနားသို့ ပြေးလာသည်။ သူ့ခြ ကြောက်နေ ထင်ရှာပါရဲ့. . .။ ခက်လိုက်တာနော်။ ဒွေးလေးအုံ့ကလည်း ဘာလို့ တို့ နှစ်ယောက်ထဲ ပစ်သွားရသလဲ မသိပါဘူး ကျွန်တော့် စိတ်ထဲတွင် ဗလောင်ဆူနေသည်။ ရင်လည်း တဒိ ဒိတ် ခုန်လာသည်။ သေနတ်သံများ ဆက်တိုက်ကြားရပြန်သည် သူကြီး ဦးချစ်ဖွယ် တို့ဖက်က ဖြစ်သည်။

"မဖြစ်ဘူး ချစ်ချစ်။ ကိုဖေသက်တို့ အိမ်ဘက်ဆီကများ လား မသိဘူး။ ကျွန်တော် စိတ်မချဘူး။ သွားကြည့်အုံး ကောင်းမယ်။ ဟော ကြားလား . . .။ လူသံတွေ ရှန်းရှန်း ကြားရတယ်"

"သွားလေ၊ ချစ်ချစ်လည်း လိုက်မယ်။ တစ်ယောက်ထဲ တော့ မနေဝံ့ဘူး"

"ကဲ ဒါဖြင့်လာ. . .။ သွားကြမယ်"

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သည် သူကြီးအိမ်ဘက်သို့ အပြေးအလွှား လာခဲ့ကြသည်။ သူကြီးကိုကား မတွေ့ရ တစ်ခေါ်လောက်တွင် လူတွေ စုဝေးနေသည်ကို တွေ့ရသည်

"ဟယ် . . . ကိုဖေသက် အိမ်ဘက်မှာပါလား . . .။ လာ ချစ်ချစ်၊ ကိုဖေသက်တော့ တစ်ခုခု ဖြစ်ပြီနဲ့တူတယ်"

လူအုပ်ထဲမှ မောင်ကျော်ခင် ပြေးထွက်လာသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို မြင်လျှင် တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလာကာ -

"ကိုကြီးသိန်းရေ။ ကျွန်တော့် အစ်ကိုသက် ကိုတော့ ရိုက်နှက်သွားကြတယ်။ တော်တော် ဒဏ်ရာပြင်းတယ်။ မေ့လဲနေတယ် ထင်တာပဲ။ ခုမှ အိမ်ထဲ ဝင်လို့ရတယ်"

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မောင်ကျော်ခင်"

"ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး ကိုကြီးသိန်း။ ကိုကြီးသိန်း တို့ဆီက ပြန်အသွားမှာ ဝုန်းဝုန်းဒိုင်းဒိုင်းနဲ့ အထဲကရိုက်သံတွေ ကြားတာပဲ။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ အသံလည်း ကြားတယ်"

ထိုစဉ်တွင် သူကြီးဦးချစ်ဖွယ် ရောက်လာသည်။

"အမယ်လေး လာကြပါအုံး။ လာကြပါအုံး။ ကျုပ်ဖြင့် အသဲတုန် အူတုန်ပဲဗျို့. . .။ ကြည့်ဝံ့စရာ မရှိဘူး။ မောင်ဖေသက် သွေးအိုင်ထဲမှာ လဲနေလေရဲ့"

"ဘာဖြစ်တာလဲ သူကြီးရဲ့။ သေသေချာချာ ပြောစမ်းပါအုံး။ ခင်ဗျားဟာက ကြောက်ဖို့လောက်ပဲ အားကိုးရတယ်၊ အရေးရှိ ပြေးဖို့ပဲ"

ဦးချစ်ဖွယ်က ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြသည်။ သူ့အဆိုအတိုင်းကား ဤသို့တည်း. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့ခင်းသာ ကျောက်ခဲနှင့် တပည့်ကျော် နှစ်ယောက်သည် ချစ်ချစ်အိမ်မှ ထွက်သွားပြီးနောက် ကိုဖေသက် အိမ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပင် ရောက်သွားကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အိမ်ထဲ၌ ကိုဖေသက် ရှိဟန်မတူ။ အိမ်ထဲတွင် မွှေနှောက်ကာ သတင်းစာများကို ဆုတ်ဖြဲပြစ်ကြသည်။ စာအုပ်ဘီဒိုကို ရိုက်ခွဲကာ စာအုပ်များကို ဆုတ်ဖြဲပြစ်ကြသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကိုဖေသက် ပြန်ရောက်လာသည်. . .။ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်လျှင်ပင် ရှုပ်ထွေး ပြန့်ကျဲနေသော မြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရသည်. . .။ ခဏကြာလျှင် တံခါးအကွယ်မှ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ တပည့်နှစ်ယောက်က ကိုဖေသက်ကို ဝင်၍ ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြသည်။ **ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ ရယ်သံသည် သေမင်း ရယ်သံကြီး အလား ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလှသည်ဟု သူကြီးက ဆိုသည်။**

ထို **အဖြစ်**အပျက်များကို ပြောနေရင်းပင် သူကြီးသည် ပခုံးတွန့်ကာ ခေါင်းကလေး ပုဝင်သွားသည်**အထိ တုန်တုန်**ရီရီ ဖြစ်နေသည်။

"အဲ ပြီးတော့ ခြေနဲ့ လိမ့်ကန်။ ကြိမ်နဲ့ ရိုက်။ သေနတ်ဒင်နဲ့ ဆောင့်။ ကြည့်ရက်စရာ မရှိပါဘူး ကိုသိန်းဒန်ရယ်။ တယ်လည်း ရက်စက်တဲ့ လူတွေပဲ။ ကျုပ် မျက်စိအောက်မှာ လူ အချင်းချင်း ဒါမျိုး နှိပ်စက်တာ ကျုပ်တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဒီတစ်ခါပဲ မြင်ဘူးတယ်။ ဒါနဲ့ ပြီးတော့လည်း ကိုဖေသက် ပါးစပ်ထဲ သတင်းစာတွေ

ထိုးထည့်ပြီး လက်ကို ကြိုးနဲ့ တုတ်တော့တာပါပဲ။ ပြောသေးသဗျ။ မင်းလားကွ သတင်းထောက်ပေါက်စ။ တို့အကြောင်း သတင်းစာထဲ မမှန် သတင်းရေးတာ မင်းပေါ့ ဟင်။ တယ် စွာတဲ့ကောင်"

ထိုအချိန်တွင် ကိုဖေသက် အိမ်ရှေ့သို့ လူစုလူဝေးကြီး ရောက်လာကြပြီး -

"အဲဒီထဲ ကျုပ်လည်း ပါသပေါ့။ လူတွေဟာလေ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကြပြီး ဗိုလ်ကျောက်ခဲတို့ ပြေးပေါက်မရှိအောင် အိမ်ကို ဝိုင်းထားတယ်။ ဒေါသ ဖြစ်လွန်းလို့ သေနတ်ကိုင်ထားတဲ့ လူဆိုးတွေကိုတောင် အံ့တုကြတော့မလို့။ ကျုပ်လည်း သူတို့ကို ကြည့်ပြီး သွေးကြွလာသဗျ။ ကြောက်စိတ်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်မှန်း မသိတော့ဘူး။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲဆိုတဲ့ ကောင်ကလည်း အပါးသားလားဗျာ။ တစ်ခါထဲ သေနတ်ကို မိုးပေါ် သုံးလေးချက် ထောင်ဖောက်ပြီး လူစု ရှုံအသွား လစ်ပြေးတော့တာပဲ"

သူကြီးသည် ပြောရင်းပင် အသက် မရှူနိုင် ဖြစ်နေသည်။

"ကဲ ကိုသိန်းဒန်၊ ရှင့်လူ ဝင်ကြည့်အုံးမှ၊ သေများနေသလား မသိတာ။ နောက်မှ ပြောပါရှင်"

ချစ်ချစ်က သတိပေးသည်။ ထိုအခါတွင်မှ ကိုဖေသက်၏ အိမ်ထဲသို့ ကျွန်တော်တို့ အပြေးလေး ဝင်သွားကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုဖေသက်ကား ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် သွေးအိုင်ထဲ၌ လဲနေသည်။ သူ့ ရင်ဘတ်ကို ကပ်၍ နားထောင်သည့်အခါ အသက်ရှူသံကို ကြားနေရသေးသည်။

"သူမသေသေးဘူး ချစ်ချစ်။ ဒဏ်ရာက ပြင်းလွန်းလို့ မေ့မြောနေတာ။ ဒီ ခန္ဓာကိုယ်မို့ ခံနိုင်တာပေါ့ ချစ်ချစ်ရယ်. .။ ကဲလာ သူ့ကို အိမ် သယ်သွားကြရအောင်"

"အို မဟုတ်တာ ကိုသိန်းဒန်ရယ်. . အိမ်ကို သယ်မနေပါနဲ့တော့။ ဒီမှာတင် ဆေးထည့်တာပေါ့။ သယ်ရပိုးရ ခက်သေးတယ်"

"အင်း ဒါလည်း ဟုတ်တယ်။ ကဲ ကဲ လုပ်ကြစမ်း ပါအုံးဗျာ။ ကျုပ် ရဲဘော် သူတော်ကောင်းကြီး ရေတိမ်အနစ်မခံနိုင်ဘူးဗျ။ လူကို ခွေးသတ်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပဲ သူကြီးရဲ့ ။ တော်က်. . . ဒီလို ကြည့်နေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ကျော်ခင်ကို ဆရာဝန်ခေါ် လွှတ်လိုက်ဖို့ ချစ်ချစ် ဒီမှာ နေရစ်ခဲ့အုံး"

"ဒါက ဘယ် သွားမလို့လဲ . . ."

"အို ဘယ်မှ မသွားပါဘူး။ အိမ် ခဏ ပြန်မလို့ပါ"

"ဘာလို့ ပြန်မှာလဲ ။ ခက်တော့တာပါပဲနော်။ ဒုက္ခတော့ ဖြစ်ကုန်တော့မှာပဲ။ ချစ်ချစ်လည်း လိုက်မယ်"

ကျွန်တော်သည် အိမ်ဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် ပြန်လာကာ အိပ်ရာအောက်က သေနတ်ကိုယူပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။

ဗိုလ်ကျောက်ခဲ စားကျက်ကို ကျွန်တော်သိသည်. . .။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ရှိတတ်သည့် နေရာကို ကျွန်တော်သိသည်. . .။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲကား မြို့ခင်းသာမှ ပြန်အုံးမည် မဟုတ်. . .။ သူ့ မယားငယ်လေး တစ်ယောက် အိမ်တွင် ပျော်ပျော်ပါးပါး သောက်စားနေမည်ကား အမှန်တည်း. . .။ ဒီနေ့ညတော့ ဗိုလ်ကျောက်ခဲကို မတွေ့တွေ့အောင် မြေလှန် ရှာမည်ဟု သူ သန္နိဋ္ဌာန် ချလိုက်သည်. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း တစ်ဆယ့်ရှစ်

ကျွန်တော် ထင်သည့်အတိုင်းပင်... ဗိုလ်ကျောက်ခဲ သူ့မယားငယ်လေး အိမ်၌ပင် ရှိနေသေးသည်...၊ တဲကုပ် တလေး အနီးသို့ ကျွန်တော် ချဉ်းကပ်သွားလိုက်သည်...၊ အထဲမှာ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် သောက်စား မူးရစ်နေကြသည့် အသံများကို ကြားရသည်...၊ ဘာတွေ ပြောနေကြသည် **ဟူ၍ကား** သဲသဲကွဲကွဲ မကြားရ၊ ကျွန်တော့် နားထဲတွင် **စကားလုံးများသည်** မသဲကွဲ မကြည်လင်တော့. . .၊ ဒေါသ**စိတ်**ကြောင့် အသားများ တဆတ်ဆတ် တုန်၍သာနေသည်။

"ဟေ့ ကျောက်ခဲ"

ကျွန်တော့်အသံသည် **မိုးကြိုး**သံလို တုန်ဟည်းနေသည်. . .၊ ဒေါသ အရှိန်ကြောင့်လည်း အက်ကွဲနေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်သည်။

"လူတစ်ယောက်ကို ကြိုးနဲ့တုတ်ပြီးမှ ရိုက်ရဲတဲ့ သူရဲကောင်းကြီး ကျောက်ခဲ ဘယ်မလဲကွ"

ကျွန်တော့် အကြောင်းကို မသိသည့် သူစိမ်းတစ်ယောက်သာ မြင်လျှင် ကျွန်တော် အရက်မူးနေသည်ဟု ထင်ပေရော့မည်။ အမှန်စင်စစ် ကျွန်တော်သည်လည်း ထိုအချိန်တွင် ဒေါသမူး မူးနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်. . .၊ ဒေါသမူးမူးသည့် အဖြစ်ကြောင့် ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော်ပင် မထိန်းနိုင်တော့။

ဒေါသမူး မူးနေသော်လည်း သေနတ်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားကာ မျက်လုံးအစုံကို ဖွင့်ထားလျက် သတိကြီးစွာ ထားနေရသည်. . .၊ ထိုအချိန်တွင် အိမ်ကလေးရှေ့၌ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ၏ သဏ္ဌာန်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

"ဟေ့ ဘယ်သူလဲ"

"သိန်းဒန်လေကွာ။ မင်း မမှတ်မိတော့ဘူးလား"

"ဟား ဟား ဟား။ တို့အောင်မြေ ဆရာကြီးပါလား။ **အောင်မာ**. . . လက်ထဲကလည်း သေနတ်ကြီးနဲ့ကိုး။ **ဟေ့ကောင်တွေ** ကြည့်လှည့်ကြစမ်းဟေ့ - **သိန်းဒန်တဲ့**. . .၊ လက်ထဲက သေနတ်ကြီးနဲ့ကွ. . ၊ **ငါ့ကို ပစ်**မလို့တဲ့"

"ဟား ဟား ဟား"

တပည့်များကပါ ပြိုင်တူ ရယ်ကြသည်။ သူတို့ရယ်သံများက ကျွန်တော့် နှလုံးသားကို စူးရှ နာကျင်စေသည်။

"အော်. . . မြေယာကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီးပါလား။ အတွင်းရေးမှူးရော မပါဘဲကိုး။ ဟား ဟား ဟား. . . လာခဲ့စမ်းပါအုံးလေဗျာ. . စကားစမြည်လေးများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောရအောင်. . .၊ မတွေ့ရတာ ကြာပြီနော်"

ကျွန်တော်သည် သူ့ကို စကားပြန်ပြောရန် အာရုံမစိုက်နိုင်တော့. . .။ လက်ထဲက သေနတ်ကိုသာ မြဲမြဲဆုပ်ကာ သူ့ကို အာရုံစိုက်နေရသည်. . .။ ကျွန်တော် ကြည့်နေစဉ်ပင် ဘယ်လို ကဘယ်ပုံ သူ့လက်သည် ခါးအိတ်ထဲမှ သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည် မသိလိုက်ရ။ သူ့လက်ထဲတွင် သေနတ်ရောက်သွားကာ ကျွန်တော့်ကို ချိန်မိလျက်သား ဖြစ်နေသည်ကိုသာ တွေ့လိုက်ရသည်. . .။

အင်း တယ်လည်း လျင်တဲ့လူပေပဲ. . .။ သူပစ်ကိုယ်ပစ် ပစ်ကြဘို့သာ ရှိတော့သည်. . .။ သူ့လက်ထဲ သေနတ်ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ကျွန်တော်လည်း ဒေါသထွက်လာကာ လက်ထဲက ခြောက်လုံးပြူးကို "ချပ်ကနဲ" မောင်းတင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် မောင်းဖြုတ်ရန်သာရှိတော့သည်. . .။ ထိုခဏမှာပင် "ခိုင်း" ဟူသော အသံနှင့်အတူ ကျွန်တော့်လက်တွင် ပူကနဲ ကျင်ကနဲ ဖြစ်သွားသည်ကို သိလိုက်ရပြီးနောက် လက်ထဲက သေနတ်လည်း မြေပေါ်သို့ လွင့်ကျသွားသည်။

"ဟား ဟား ဟား. . . သေနတ်ပြန်ကောက်လေ. . .။ ကျုပ် မပစ်သေးပါဘူး"

သူ့ စကားကိုကား ယုံ၍မဖြစ်။ ကျွန်တော့်ကို ဒေါသထွက်အောင် တမင် ကလိနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မျက်ခြည် အပြတ်မခံဘဲ သေနတ်ကို ဖြည်းဖြည်း မှန်းဆကောက်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် အားတင်းကာ သွားလေရော့ကွာ ဟု ရေရွတ်

လျက် အသေအချာ ချိန်၍ ပစ်ထည့်လိုက်သည်. . .။ ကျွန်တော့် မျက်စိကိုပင် ကျွန်တော် မယုံနိုင်. . .။ မျက်စိတွေများ မှောက်မှားနေရော့သလားဟု ထင်လိုက်မိသည်။ မြင်ရသော ရှုခင်းကား. . . ဗိုလ်ကျော်ခဲ့သည့် မယားငယ်လေး၏ အိမ်ရှေ့တွင် အရုပ်ကြိုးပြတ်သကဲ့သို့ ပုံလဲကျသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်. . .။ ထို့နောက် ကျွန်တော်လည်း ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲ မိုက်ကနဲ လဲကျသွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း တစ်ဆယ့်ကိုး

မျက်လုံးကို မနည်းအားယူ၍ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော့်ကို စိုးရိမ်တကြီး ကြည့်နေသော ချစ်ချစ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

"**အိမ်** ပြန်ရောက်နေပါပြီ ကိုသိန်းဒန်ရဲ့။ ချစ်ချစ်နဲ့ ကိုကျော်စိုး တွဲယူခဲ့ရတယ်။ ဒဏ်ရာက သိပ် မများပါဘူး။ လက်ကောက်ဝတ်မှာ နည်းနည်းပါပဲ"

လက်တွင် အနာရှိန်ကြောင့် အဖျားတက်ချင်သလို ဖြစ်လာသည်။ ခေါင်းထဲတွင်လည်း မူးနောက်နေသည်။

"**မိုလ်ကျောက်စဲတော့ သေပြီ ကိုသိန်းဒန်**။ ချစ်ချစ်ဖြင့် စိတ်ပူလိုက်ရတာ ကိုသိန်းဒန်ရယ်. . .။ ကံကြီးတာပဲနော်. . .။ အင်းလေ ဒါတော့ လူယုတ်မာတို့ သွားရာလမ်းအတိုင်းပေါ့. . .။ ပြီးတော့ ရှင့်ကိုလည်း သေနတ်မပစ်တတ်ဖူးလို့ အထင်သေးလိုက်တာနဲ့ အငိုက်မိသွားတာဖြစ်မယ်။ သူကလည်း မူးနေတယ်ရှင့်"

ချစ်ချစ်ကား အာစလျှာစ ရွှင်နေသည်။

"ကျွန်တော် ကျေနပ်ပြီ ချစ်ချစ်. . .။ ကိုဖေသက်အတွက် လက်စားချေလိုက်ရလို့ ကျွန်တော် ကျေနပ်ပြီ. . .။ ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်ပေစေတော့လေ. . ."

"အို. . . ဘာဖြစ်မှာ လိုက်လို့။ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

ကျွန်တော်ကား ရာဇဝတ်ကောင်ဖြစ်နေပြီ. . .။ သို့ဖြစ်၍ ဤဒေသတွင် ကျွန်တော် ဆက်လက်မနေလိုတော့ပြီ. . .။ ပစ္စည်းပစ္စယ်လေးများကို သိမ်းဆည်းကာ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အိပ်ရာထဲက ထလိုက် သည်တွင် မိုက်ကနဲဖြစ်ကာ မဟန်နိုင်တော့ဘဲ လဲကျသွားသည်။ သို့သော် ချစ်ချစ်က ဝင်၍ ထိန်းလိုက်သဖြင့် ဘုံးဘုံးလဲ မသွားဘဲ ချစ်ချစ် ရင်ခွင်ထဲသို့သာ လဲကျသွားရသည်. . .။ အနာတရလည်း ဖြစ်နေပြန်၊ အားကလည်း ငယ်နေပြန် ဖြစ်နေရာ ကျွန်တော့်အဖို့ ချစ်ချစ် ရင်ခွင်ထက်ဝယ် ခိုလှုံနားနေရသဖြင့် လုံခြုံသည်ဟု ထင်မိသည်။ စိတ် သက်သာရာလမ်း ရနေသည်။ ဦးနှောက်ဖြင့် စဉ်းစား၍သာ ဤနေရာက ထွက်ပြေးရန် အကြံပေါက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်ဆိုတော့ ချစ်ချစ် အနားက ကျွန်တော် ဘယ်ကိုမှ မခွာလို. . .။ ချစ်ချစ်၏ မေတ္တာရိပ်တွင် ကျွန်တော် ခိုလှုံ နားနေချင်ပါပြီ. . .။ ကျွန်တော့် ရင်ထဲတွင် အပူလုံးကြီး တစ်လုံးကား ပေါက်ကွဲအံ့ မူးမူးဖြစ်နေပြီ. . .။ အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်စ ပြုနေပြီ. . .။ ယင်းမှာ အချစ်မီးလျှံပင် ဖြစ်ပါတော့သည်. . .။ ဤ မီးလျှံကို ကျွန်တော် ဆက်မွေးရမည်လား. . . ငြိမ်းသတ်ရမည်လား. . . ဝေခွဲ၍

www.burmeseclassic.com

မရနိုင်အောင် ရှိတော့သည်။

"ကျွန်တော် လွတ်ရာကျွတ်ရာ သွားမယ် ချစ်ချစ်။ ဒီမှာ ဆက်နေလို့လည်း ဖြစ်မယ်မထင်ဘူး"

"အို. . . ဘာလို့ မဖြစ်ရမှာလဲ"

"ခက်တယ် ချစ်ချစ်။ ကျွန်တော် အရင် သိန်းဒန် မဟုတ်တော့ဘူး။ ရာဇဝတ်ကောင် သိန်းဒန် ဖြစ်နေပြီ"

"မဆိုင်လိုက်တာ ကိုသိန်းဒန်ရယ်"

"ဆိုင်တယ် ချစ်ချစ်၊ ကျွန်တော့်လို ရာဇဝတ်ကောင် တစ်ယောက်ရဲ့ ဦးဆောင်မှုကို ဘယ်သူက နာခံတော့မှာလဲ။ ကျွန်တော့်ကို ရာဇဝတ်မှုဆိုတဲ့ တစ္ဆေကြီးက အမြဲ ခြောက်လှန့် နေတော့မှာ၊ မဖြစ်ဖူး ချစ်ချစ်၊ ကျွန်တော် သွားပါရစေတော့"

"ဟင့်အင်း ကိုသိန်းဒန် မသွားရဘူး။ ကိုသိန်းဒန် ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိဘူး။ အမှုလည်း မဖြစ်စေရဘူး။ ဒီမှာ ကိုသိန်းဒန်။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲဟာ ဘယ်လောက် လူတွေ သတ်ခဲ့သလဲ။ မိန်းကလေးတွေ ဘယ်လောက် ဖျက်ဆီးခဲ့သလဲ။ အဲ. . . သူ့ ရာဇဝတ်မှုတွေ ထက်တော့ ကိုသန်းဒန် အမှုက မကြီးနိုင်ပါဘူး။ သူ့ကိုတောင် ဒီအတိုင်း ကြည့်နေနိုင်သေးရင် မြို့ခင်းသာ တစ်နယ်လုံးက အော့နှလုံး နာနေတဲ့ ရာဇဝတ်ကောင် တစ်ယောက်ကို သတ်တာ ရပ်ရွာကတောင် ကိုသိန်းဒန်ကို ကျေးဇူးတင် အုံးမယ်"

"ဒါက ချစ်ချစ် အယူအဆကိုး. . .။ တရားဥပဒေ အယူအဆကတော့ ကိုယ်ဟာ ရာဇဝတ်ကောင်ပဲ ချစ်ချစ်"

"ကိုသိန်းဒန်. . .။ တားလို့ မရတော့ဘူးလား ဟင်. . .။ ကိုသိန်းဒန် သွားရင် ချစ်ချစ်လည်း လိုက်မယ်။ မနေရစ်ခဲ့ဘူး။ ကိုသိန်းဒန်ကို ချစ်ချစ် မခွဲနိုင်ဘူး။ သေအတူ ရှင်မကွာ ဘယ်နေရာ သွားသွား လိုက်မှာပဲ။ ချစ်ချစ်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့။ ချစ်ချစ်လည်း လိုက်မယ်။ ချစ်ချစ်လည်း လိုက်မယ်"

ချစ်ချစ်သည် ပါးစပ်က တတွတ်တွတ်ပြောရင်း ကျွန်တော့်ကို တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားသည်။ ကျွန်တော် ထွက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်ခြင်းမက စိုးရိမ်လျက်ရှိသည်။

"ကျွန်တော် ဘာပြောရမလဲ ချစ်ချစ်. . .။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်လည်း ချစ်ချစ်ကို ချစ်တယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော် လိမ်နေတာ။ အချစ်ရေးကြောင့် ကျွန်တော့်လုပ်ငန်း ကျွန်တော် အပျက် မခံနိုင်လို့ မြိုသိပ်ထားခဲ့ရတာပါ ချစ်ချစ်"

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားမိကြသည်. . .။ ချစ်ချစ်သည် ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်ရည်များ လည်လာသည်။ သူ၏ သူငယ်အိမ် နက်နက်မှ မျက်ရည်ဥတို့ ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျလာသည်။ ထို မျက်ရည်ဥတို့ကို ကျွန်တော် ယုယစွာ သုတ်ပေးလိုက်ပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ တစ်ဖန် ပါးချင်း အပ်ထားလိုက်မိသည်။ သူ့ မျက်ရည်ဥတို့ ကျွန်တော့်ပါးတွင် ကပ်လာကုန်သည်. . .။ ထို ပူနွေးသော မျက်ရည်ပူတို့သည် ကျွန်တော့်ပါးပြင်နှင့် တွေ့ထိသည့်အခါ သီတာရေစင် ကဲ့သို့ အေးမြသွားလေသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် တင်းကြပ်သည်ထက် တင်းကြပ်အောင် ဖက်ထားမိကြကာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ယုယနေမိကြလေသည်. . .။ လောကကြီးသည် သာယာကြည်နူးစရာကောင်းလှပါဘိတောင်း. . .။

အဘယ်မျှ ကြာလေသည်မသိ. . .။ ခြေသံကြား၍ ကျွန်တော်တို့ တံခါးပေါက်ဆီသို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်မိကြရာ တွေတွေငေးငေးကြီး ရပ်နေသော ကိုမင်းဒင်ကို မြင်လိုက်ကြရသည်. . .။ ချစ်ချစ်သည် ပြာပြာသလဲ ကျွန်တော့်ရင်ခွင်မှ လူးလဲထကာ မျက်လွှာချ၍နေသည်. . .။ ရှက်သွေးကြောင့် သူ့ပါးပြင်လေးမှာ နီရဲ၍နေလေသည်။

"ဘဲရီး ဆောရီးပဲ ကိုသိန်းဒန်။ ကျွန်တော် နောက်ကျသွားတယ်"

ကျွန်တော့်မှာ ကိုမင်းဒင် ဘာကြောင့် တောင်းပန်သည်ကို သဘောမပေါက်ပါ။

"အရေးထဲဆိုရင် ရှင့်ကို ရှာလို့ မတွေ့တော့ဘူး။ ရှင့်အကူအညီသာ စောင့်နေရရင် သေဘို့ ရှိတော့တယ်။ ခုတော့ ကံကြီးပေလို့ပေါ့"

ချစ်ချစ် ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောလိုက်မှ. . ချစ်ချစ်သည် ကျွန်တော့်အတွက် စိုးရိမ်ပြီး ကိုမင်းဒင်ကို ရှာဟန်တူသည်။ သို့သော်လည်း မတွေ့၍ ဒေါပွပြီး ကြိမ်းနေကြောင်း ခုမှ သိရတော့သည်။

"ချစ်ချစ် ခဏ အပြင်ထွက်နေစမ်းပါ. .။ ငါ ကိုသိန်းဒန်နဲ့ စကားပြောချင်လို့"

ကိုမင်းဒင်၏ အသံမှာ အနည်းငယ် မာကြောနေသည်။

ချစ်ချစ်သည် ကိုမင်းဒင်၏ စကားသံကြောင့် ပါးစပ်ကလေးဗိတ်ကာ အပြင်သို့ ရှိုးရှိုးကလေး ထွက်သွားသည်။ ကိုမင်းဒင် ရင်ထဲတွင် ဘာ ဖြစ်နေသည်ကို ချစ်ချစ် ရိပ်မိလိုက်ဟန်တူသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူ ဘာ ပြောတော့မည်ကို တပ်အပ်ပင် သိလိုက်သည်။ သူ့ မျက်နှာကို ကျွန်တော် ရဲရဲ မကြည့်ရဲပါ။

ကိုမင်းဒင်သည် ကျွန်တော့် အိပ်ရာဘေးသို့ လာ၍ ထိုင်သည်။

"ကျွန်တော် နောက်ကျသွားတယ် ကိုသိန်းဒန်"

ကျွန်တော်က ဘာမျှ ပြန်၍မပြော။

"ကျွန်တော် ပြောတာကို ချစ်ချစ် နားမလည်ဘူးထင်တယ် ကိုသိန်းဒန်။ အင်းလေ နားမလည်တာဘဲကောင်းပါတယ်. .။ ကျွန်တော်နဲ့ ချစ်ချစ်ဟာ ငယ်ပေါင်း ကြီးဖော်တွေပဲ။ ဆွေရိပ်မျိုးရိပ်လည်း မကင်းကြဘူး. .။ သူ့ မိဘတွေ ဆုံးသွားကတည်းက ကျွန်တော် စောင့်ရှောက်ခဲ့တာပဲ။ သူ့သာ, မဟုတ်ပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရီးတို့ ဒွေးလေးတို့ကိုပါ ကျွန်တော် စောင့်ရှောက်ခဲ့တာပါ. . ။ ချစ်ချစ်ကိုလည်း နှမလေး အရင်းလိုပဲ စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကနေပြီး သံယောဇဉ်ကြီးလာခဲ့ရတယ်. . . ။ နောက်ပိုင်းတော့ ကျွန်တော့်စိတ်တွေ ဖောက်ပြန်လာတယ်"

"ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ကိုမင်းဒင်" ကျွန်တော်လည်း တံထွေးကို မြိုချကာ လေသံဖြင့် ပြန်၍ပြောမိသည်။

"ဒါတော့ ကျွန်တော်မသိဘူး ကိုသိန်းဒန်. . . ။ အင်းလေ. . . ထားပါတော့။ ဆက် ပြောရအုံးမယ်။ ခင်ဗျား မရောက်လာခင်တုန်းကတော့ မောင်လိုနှစ်မလို ချစ်ခင်ဆက်ဆံနေကြတာပါပဲ။ ခင်ဗျား ရောက်လာတော့မှ ကျွန်တော့်စိတ်တွေ ပိုပြီး ဖောက်ပြန်လာတယ်။ အပြိုင်အဆိုင် ရှိလာတာကိုးဗျ. . . ။ ခုတော့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးနှစ်ယောက် အပြေး ပြိုင်ကြရာမှာ ကျွန်တော် ဒုတိယ စွဲတယ်လေ. . . ။ ဟင်း ဟင်း. . ခင်ဗျားသာ မရောက်လာရင်တော့ ချစ်ချစ်ဟာ ကျွန်တော့် အချစ်ကို လက်ခံလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်မိပါတယ်. . ။ သူလည်း ကျွန်တော့်ကို သံယောဇဉ် ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ မဖြစ်သေးပေမယ့် အခြေအနေသာ အရင်က အတိုင်းဆိုရင် တစ်နေ့ လက်ထပ်ယူကြမယ်ဆိုတာ နှစ်ယောက်စလုံး နားလည်ထားကြပါတယ် ကိုသိန်းဒန်။ ခုတော့ ကျွန်တော့် ကုသိုလ်ပဲပေါ့. . ."

"ကျွန်တော် ဆင်ခြင်ပါတယ် ကိုမင်းဒင်. . . ။ ခုတော့. . ကျွန်တော်က ဖြိုလ်ကောင် ဖြစ်နေပြီထင်တယ် ကိုမင်းဒင်။ ကျွန်တော် အေးရာ ဆေးရာ သွားမှာပါ ကိုမင်းဒင်"

"မဟုတ်ဖူး ကိုသိန်းဒန်. . ၊ ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးသေးဘူး ကိုသိန်းဒန်။ ခင်ဗျား ဆင်ခြင်တာကို ကျွန်တော် သိတယ်။ နားလည်း လည်ပါတယ်။ အချစ်စိတ်ဗျ အချစ်စိတ်. . . ။ ဆင်ခြင်တယ် ဆိုတာမှာလည်း အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိပဲ ဆင်ခြင်နိုင်တော့မပေါ့လေ. . . ။ ကျွန်တော့် ကုသိုလ်လို့ပဲ ဆိုရတော့မှာ ပေါ့ဗျာ. . . ။ ဘာလို့ ခင်ဗျားသွားရမှာလဲ. . . ။ ခင်ဗျားသည်မှာ လုပ်စရာတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်။ မြို့ခင်းသာက ခင်ဗျားလို လူတစ်ယောက်ကို လက်မလွှတ်နိုင်သေးဘူး။ ဒီမှာ ကိုသိန်းဒန်။ ကျွန်တော် သဘောထား မသေးသိမ်ပါဘူး ကိုသိန်းဒန်"

"ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ကိုမင်းဒင်။ ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ဓါတ်ကိုလည်း ကျွန်တော် ချီးကျူးပါတယ်"

"မလိုပါဘူး ကိုသိန်းဒန်. ။ သူ့ စိတ်ကြိုက် ရွေးချယ်တာပဲဟာ. . ကျွန်တော် မနာလို မရှိပါဘူး. . ။ **တကယ်ဆိုတော့ ချစ်ချစ် ကံကောင်းတယ် ဆိုရမှာပေါ့။ ခင်ဗျားလို လူတစ်ယောက်ကိုရတဲ့ မိန်းမဟာ အခ်မထန် ကံကောင်းတဲ့ မိန်းမပဲ။ ချစ်ချစ် အရွေး မမှားပါဘူး...။**

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်များမှာ ရှေ့လျှောက် ကြီးပွားတိုးတက်စရာတွေ ရှိသေးတယ်...။ ပညာလည်း တတ်တယ်၊ စိတ်ထားလည်း ကောင်းတယ်၊ နိုင်ငံ့ အကျိုးလည်း ဆောင်ရွက်တယ်၊ ရပ်ရွာ အကျိုးလည်း ဆောင်ရွက်တယ်၊ အင်း...တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ခင်များ ချစ်ချစ်ကို သားမှတ်မှတ်၊ မယားမှတ်မှတ် ချေပါင်းတို့ပဲပေါ့ဗျာ...။ စိတ်လည်း မရှိနဲ့ ကိုသိန်းခန်၊ ခင်များတို့ မြို့ကြီးသား၊ တစ်ရွာသား ဆိုတော့ များသောအားဖြင့် အပျော် ရှာတတ်ကြလို့ပါ၊ ခင်များ အကြောင်းကိုတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး။ ခါမေမယ့် တစ်ခုတော့ သတိပေးပါရစေ ကိုသိန်းခန်...၊ ချစ်ချစ် လွှမ်းကျန်ရစ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်များနဲ့ ကျွန်တော် စာရင်း ရှင်းကြရလိမ့်မယ်။ ခါပါပဲ ကိုသိန်းခန်။ ကျွန်တော်သွားမယ်"

ကိုမင်းဒင်လည်း မျက်စိမျက်နှာ မသာမယာနှင့် အခန်းတွင်းမှ ချာကနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။ ကျွန်တော်လည်း ကြောင်အမ်းအမ်းနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်. . .။

အခန်း နှစ်ဆယ်

မြို့စင်းသာ ကျောက်ခဲ မရှိသည့်နောက်တွင်ကား မြို့စင်းသာ တစ်ဝိုက်သည် အမည်နှင့်လိုက်အောင် သာယာသည့် ဒေသကလေးတစ်ခု ဖြစ်နေတော့သည်၊ အိမ်တံခါးဖွင့် အိပ်နိုင်သည်။ နေရာမရွေး စိတ်ချလက်ချ စရီးသွားနိုင်သည်၊

ကျွန်တော့်ကိုလည်း လူတိုင်းလိုလို လေးစားလာသည်။ ကြည်ညိုလာသည်။ ကြောက်ရွံ့လာသည်။

"ယောင်လို့များ မစမ်း ကြနဲ့နော်. . .။ ကျောက်ခဲကို မြေမှုန့်ဖြစ်အောင်လုပ်တဲ့ သံခဲ မောင်ရေ. . ." ဟု တီးတိုး ပြောကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ စုပေါင်း လယ်ယာလုပ်ငန်းလည်း ဤ အရှိန်အဝါနှင့် ပို၍ အောင်မြင်လာသည်။ သွားလေရာတွင် မျက်နှာ ပွင့်လန်း၍ လုပ်သမျှလည်း အောင်မြင်နေတော့သည်. . .။

တစ်နေ့တွင် ကိုကျော်စိုး အရက်ကလေး ထွေထွေနှင့် ကျွန်တော့်ဆီသို့ ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော့်ကိုခေါ်ရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်လာသည်ဟု ဆိုသည်။ ကိုမင်းဒင်က အခေါ် ခိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဘာများ အကြောင်း ထူးလေပြီလဲ . . ဟု တွေးတောကာ ကိုကျော်စိုးနှင့် လိုက်ပါခဲ့သည်။ ကိုမင်းဒင်က အရက်ကလေး ရီတီတီ ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း အရက်တိုက်သည်။ အစသော် ကျွန်တော် ငြင်းမိသေးသည် . . .။ သို့သော် ကျွန်တော့် စိတ်ထဲတွင်လည်း ခပ်ထွေထွေရှိသည်နှင့် ပို၍ ထွေသွားအောင် အရက်တစ်ခွက်ကို မနားဘဲ မော့သောက်လိုက်သည်။

"ကဲ . . . ဘယ်နှယ်လည်း ကိုသိန်းဒန်။ ခင်ဗျား အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ . . .။ ဒီလိုပဲ ဆက်ပြီး စခန်းသွားနေတော့မှာလား . . .။ လုပ်စရာရှိလည်း စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ပေါ့။ မထူးပါဘူးဗျာ . . .။ ဒီတစ်ခါ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ဝင်ပြီးတော့သာ ပြိုင်ပေတော့။ ကျွန်တော်တို့နယ်ကတော့ ခင်ဗျားကို ဆယ်လေးတစ်လေး ပြိုင်ပြီး လောင်းရဲတယ်။ အရွေး မခံရရင် ကျွန်တော့်လည်ပင်း ဖြတ်"

ကိုမင်းဒင်က စကား စသည်။

ကျွန်တော်ကား . . အင်းမလှုပ် အဲမလှုပ် . . ။ သို့သော် ငြိမ်နေလျှင် သဘောတူရာ ရောက်မည်စိုးသဖြင့် ကျွန်တော့် သဘောထားကို ဖွင့်ထုတ် ပြောပြလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးအာဏာ မလိုချင်ဘူး ကိုမင်းဒင်"

"ဟား ဟား ဟား . . . နိုင်ငံရေးအာဏာ မလိုချင်တဲ့ လူလို့ ရှိမတဲ့လားဗျ ဟား ဟား ဟား"

"ရှိပါသော်ကော ကိုမင်းဒင် . . .၊ တော်ပါပြီဗျာ . .၊ ကျွန်တော် ပြန်တော့မယ်" ဟုဆိုကာ ကျွန်တော် ဖွတ်ပင် ထ၍ပြန်လာခဲ့သည်။ မပြန်လျှင်လည်း သူနှင့် ကျွန်တော် အငြင်းပွားကာ စိတ်ဝမ်း ကွဲပြားဖွယ်ရာသာရှိသည် . . .။ အမှန်စင်စစ် ကျွန်တော်ကား အနာပေါ် တုတ်ကျ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ကိုမင်းဒင်၏ စကားများသည် များသောအားဖြင့် မှန်နေသောကြောင့်တည်း . . .။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလည်း မပြတ်မသား ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်လုပ်သည်မှာ ရပ်ရွာကောင်းကျိုးဟုသာ ရသေ့စိတ်ဖြေသောသော ပြောနေခြင်းဖြစ်ငြားလည်း တကယ်ဆိုတော့ နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာမျှ မထူးခြားလှ . . .။ နိုင်ငံရေး ဆိုသည်မှာလည်း ရပ်ရွာအကျိုး သည်ပိုးခြင်းပင်ဖြစ်ချေသည် . . .။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်ကား နိုင်ငံရေးသမား အမည်လည်း မခံချင်။ ကိုယ့်ကို လူများက အခွင့်အရေးသမားဟု အထင်ခံရမှာကိုလည်း စိုးရွံ့နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ ဘဝခရီးသည် ကိုမင်းဒင်ထမင်းလုံးတစ္ဆေ ဝင်၍ မခြောက်သည့်အခါ စိုပြည်သာယာ၍ နေလေသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ချစ်ချစ်တို့၏ ချစ်ခရီးမှာလည်း သာယာဖြောင့်ဖြူးလျက်ရှိသည် . . .။ ရံဖန်ရံခါ . . အချိန်ချယ်ယာ အနီးက ထနောင်းပင်ရိပ်တွင် ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ်တို့ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားလက်ဆုံ ပြော၍ မကုန်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

"ကိုယ့်မှာ ကျောင်းသား ဘဝတုန်းက ရည်းစား မရှိဘူးလား"

"ဟင့်အင်း"

"ဟင်. . ကြည့်စမ်း သူညာပြီ။ လူညာကြီးက ဘာလဲ။ ဒီလို ရုပ်မျိုးလား ရည်းစား မရှိမှာ။ ဒီအရွယ်ကျမှ အပြီး မပေါက်ရင် ဘာမျောက်လဲ"

"အမယ်၊ အမယ် လူကို ဘာ မျောက်လဲတဲ့. . .။ ချစ်ချစ်နော် ကိုယ့်ချစ်တဲ့သူကို မျောက်လေး ဘာလေးနဲ့ ငရဲကြီးလိမ့်မယ်"

"ဟင် ဟုတ်လား ငရဲကြီးမယ်။ ချစ်ချစ် ငရဲကြီးမှာတော့ ကြောက်တယ် ရှင်ရဲ့. .။ ဘွာ ဘွာ နော် ကိုသိန်း။ ဒါပေမယ့် ရည်းစားမရှိဘူး ဆိုတာတော့ ညာတာ။ မှန်မှန်ပြော"

"တကယ်ပါကွယ် မရှိပါဘူး. .။ ကိုယ်တို့က အလုပ်လက်မဲ့. .။ လက်ထဲမှာ နိုင်ငံရေးစာအုပ် ထူထူကိုင်။ ဘယ် မိန်းကလေးက ကြိုက်ပါ့မလဲ"

"ဒါပဲ. . . ညာရင်တော့ အသိပဲနော်"

"လာ ချစ်ချစ် တောင်သေလာဘက် သွားကြရအောင်"

ကျွန်တော်တို့သည် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း ဆုံးသည်တိုင် လျှောက်ရစေ. . . မောနိုင်အုံး မထင်ပါ. . .။ ထိုအခိုက် ဒွေးလေးအုံး ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ကြရသည်။

"မောင်သိန်းဒန်ရေ လာကြအုံးကွယ်။ ဟောဒီမှာ မောင်ကျော်စိုး လိုက်လာတယ်"

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သား **တို့အောင်မြေ** ဘက်သို့ လှည့်ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ကိုကျော်စိုးကား မျက်စိမျက်နှာပျက် နေသည်. . .။ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ပြန်ပြီဟု ကျွန်တော် တွေးထင်လိုက်သည်။

"ဘာလဲ ကိုကျော်စိုး. . .။ ဘာ ဖြစ်ပြန်ပြီလဲ"

"ကိုမင်းဒင်ရယ်"

"ကိုမင်းဒင် ဘာဖြစ်လဲ ကိုကျော်စိုး ဟင်. . .။ သူ ဘာလုပ်လဲ"

ချစ်ချစ်ခမျာ ပြာပြာသလဲ ဖြစ်နေရှာသည်။

"သူ့အိမ် မီးလောင်သွားပြီ. ."

"ဟင် ဘာ ဖြစ်လို့လဲ. .။ ဘယ်သူ ရှို့တာလဲ. ."

"ကိုမင်းဒင် ရှို့တာပဲ ချစ်ချစ်"

"အို ခက်လိုက်တာရှင်. ."

"ကဲ ဖြစ်ပုံကို ပြောပြစမ်းပါအုံး ကိုကျော်စိုး"

"မနေ့ ညနေစောင်းလောက်က ကိုမင်းဒင် ကျွန်တော့်ကို အရက်ဝယ်ခိုင်းပြီး သောက်တော့တာပဲ ကိုသိန်းဒန်။ ဒီလိုသောက်တာ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးဘူး "ကျုပ် နောက်ကျသွားပြီ ကိုကျော်စိုး။ ကျုပ် နောက်ကျ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားပြီ. . . နဲ့သာ အော်နေတော့တာပဲ။ ပြီးတော့သာ လာ သွားကြမယ်" ဆိုပြီး သူ့ အိမ်ဖက်ဆီ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သွားတယ်"

"လမ်းမှာလည်း ဗိုလ်ကျောက်ခဲ တပည့်တွေနဲ့ တွေ့တော့ ရမ်းတော့တာပဲဗျို့။ အဲဒီကောင် နှစ်ယောက်လည်း ကြောက်လွန်းလို့ တုန်နေတာပဲ. . .။ ဟော့ - မင်းဒင်ဆိုတာ မင်းတို့ဆရာ မနေ့ခင်ကလည်း ဗိုလ်ကွ။ ခုလည်း ဗိုလ်ကွ လို့ အော်တဲ့ပြီး အဲဒီ နှစ်ယောက်ကို သေနတ်နဲ့ ကြည့်စားလိုက်တာဗျာ. . . ကျွန်တော် တောင် အသည်း ယားလာတာပဲ။ မူးတယ်မူးတယ်နဲ့ သေနတ်ပစ်တာတော့ တစ်ချက် မမှားဘူးဗျို့. . .။ မထိတထိနဲ့ အဲဒီနှစ်ယောက် ခေါင်းပေါ်က ဦးထုပ်တွေ လွင့်သွားအောင် ပစ်ထည့်လိုက်သေးတယ်။ ပြီးမှ ဟော့. . . မင်းတို့ ဆရာသေတာကို အမှု မလုပ်ရဘူး ကြားလား. . .။ ငါ့ကို ကတိပေးစမ်းလို့ ပြောတယ်။ ဟိုကောင်တွေကလည်း ကြောက်ချီး ပါနေတော့ ကတိ ပေးသွားရှာတယ်။"

"အဲ. . . ပြီးတော့သာ သူ့ အိမ်ဘက်ကို သွားတော့တာပဲ။ သူ့ အိမ်လေးကိုမြင်တော့. . . မျက်ရည်တွေတွေကျပြီး ဟော့ ကိုကျော်စိုး. . .၊ ဒီ အိမ်က ကျုပ် စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ဆောက်ထားတာဗျ. . .။ ခု ဒီ စိတ်ကူးတွေ လေထဲ ပါသွားပြီ. . .။ ဒီတော့ ဘာလိုသေးလဲ

ဗျာ. . . လို့ ဆိုတဲ့ပြီး မှန်အိမ်ကို ရိုက်ခွဲလိုက်တာ. . မှန်အိမ်က ဖိတ်တဲ့ ရေနံဆီနဲ့ တစ်ခါထဲ အိမ်ကို မီးစွဲတော့တာပဲ။ ကျွန်တော်က မီးသတ်ဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် ကိုမင်းဒင်က မီးကို မသတ်ရဖူးတဲ့. . .။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုလည်း သေနတ်နဲ့ ချိန်ထားသေးတယ်။ လောင်ပေ့စေကွာ. . တဲ့။ အဲ. . ပြီးတော့သာ မီးထဲ ဝင်သွားပြီး တဟား ဟား. . . ရယ်နေတော့တာ ပဲ. . .။ ဒီတော့မှ ကျွန်တော်လည်း မီးထဲ ဖွတ်ဝင်ပြီး သူ့ကို ပါးချိတ် တစ်ချက်ထိုး မေ့သွားတော့မှ ပွေ့ယူခဲ့ရ တယ်"

ချစ်ချစ်ခမျာ မျက်ရည်တို့ တွေတွေကျနေရှာသည်။

"ကျွန်တော် နားလည်တယ် ကိုကျော်စိုး. . .။ သူ့ အဖြစ်ကို ကျွန်တော် နားလည်တယ်. . .။ ဒီလောက် ပေါက်ကွဲတာ အတော် စိတ်ခိုင်တဲ့ လူမို့ပဲ. . .။

"ကျွန်တော်သာဆိုရင် သူ့ထက်ဆိုးမှာပဲ"

ကိုကျော်စိုး နားလည် လေမည်လားမသိ. . .။ ကျွန်တော့် အဖို့ကား ကိုမင်းဒင် သဘောထားပြည့်ပုံကို သိရသဖြင့် ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖြစ်မိသည်။

"ကျွန်တော်. . . ခင်ဗျား အချစ်ကို လုယူတာ မဟုတ်ပါဘူး ကိုမင်းဒင်။ အင်း. . . ငါဟာ ဂြိုလ်ကောင် ဖြစ်နေပါပေါ့လား. . . "

ထို စကားတို့သည် ကျွန်တော့် လည်ချောင်းထဲတွင် ပျောက်ကွယ်သွားကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း နှစ်ဆယ့်တစ်

ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ ကိစ္စများဖြင့် ရှုပ်ထွေးနေစဉ်မှာပင်၊ တစ်နိုင်ငံလုံး အရေးသည်လည်း သပွတ်အူလိုက်ကာ မမျှော်လင့်သော အပြောင်းအလဲများ ဖြစ်လာတော့သည်...။ သတင်းစာများတွင် နိုင်ငံရေး အရှုပ်တော်ပုံများ ဆက်တိုက် ပါရှိပြီးနောက်.. တော်လှန်ရေးကောင်စီက မြန်မာပြည်၏ အခြေအနေကို ထိန်းသိမ်းထားလိုက်ကြောင်း သိကြရသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် အလုပ်သမား လယ်သမား အကျိုးပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် လုပ်သားရင်ဖွင့်ပွဲများ၊ လယ်သမား ရင်ဖွင့်ပွဲများ ကျင်းပလျက်ရှိကြောင်း သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရှုကြရသည်။

အခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီအောင် ကျွန်တော်တို့ မြို့ခင်းသာ တွင်လည်း မြေယာကော်မတီအဖွဲ့အစည်းများ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရန်. . . ခရိုင်မြေယာကော်မတီတွင် မြို့ခင်းသာ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးချယ်ရန်... အစည်းအဝေးတစ်ခု ပြုလုပ်ဖို့ မြို့ခင်းသာတွင် စိုင်းပြင်းနေကြသည်။ ထို အစည်းအဝေးတွင်

ကိုဖေသက်က ကျွန်တော့်အား ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက်စေပြီး ခရိုင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးရန် အဆို တင်လိုသည်ဟု ပြောသည်။

ကိုဖေသက်လည်း အနည်းငယ် ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်လာပြီ. . .။ သို့သော် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကား မပြေသေး။ လုံးဝ ပျောက်ကင်းသေးသည်မဟုတ်။ သို့ငြားလည်း ဤအစည်းအဝေးတွင် သူ တက်မှဖြစ်မည် ဆိုကာ အိပ်ယာထဲမှ ဖွတ်ထလာခြင်း ဖြစ်သည်။

အစည်းအဝေး မတိုင်မီကပင် ကျွန်တော့်အကြောင်း တီးတိုးပြောသံများ ကြားနေရသည်. . .။ မြို့ခင်းသာ မြေယာကော်မတီ၏ ဥက္ကဋ္ဌနေရာမှာပင် ကျွန်တော့်အား ဆက်လက်မထားချင်သူများ ရှိနေသည်ဟု သိရှိရသည်. . .။ သို့သော် ထိုလူတို့ကား လူနည်းစုသာ ဖြစ်လေသည်. . .။ အကြောင်းဆက်ကလည်းရှိသည်။ ထို အကြောင်းဆက်သည် ကျွန်တော့်လက်ချက်ဖြင့် ဗိုလ်ကျောက်ခဲ သေဆုံးခဲ့ရခြင်း၏ အကျိုးဆက်ပင် ဖြစ်လေသည်. . .။ ကျွန်တော်၏ နာမည်သည် မလိုသူတို့၏ နှုတ်ဖျားတွင် ရာဇဝတ်ကောင် ဖြစ်နေလေသည်။ သူတို့ကား လူနည်းစု။ ထို့ပြင် ဗိုလ်ကျောက်ခဲနှင့် ဆွေနီးမျိုးစပ် ဖြစ်ကြသော မြေပိုင်ရှင် လူနည်းစု။

"ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်းပဲလို့ ယူဆရတော့မှာပဲ ကိုဖေသက်. . .။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်အတွက် ဒုက္ခ ခံမနေပါနဲ့တော့. . .။ သူတို့ ရွေးချင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း ရွေးလိမ့်မပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်တော့ သိပ်တောင် စိတ်အား ထက်ထက်သန်သန် မရှိတော့ပါဘူး. . .။ ဒီတော့ ခင်ဗျား နေကောင်းအောင်သာ ကြိုးစား။ အစည်းအဝေးကို မတက်နဲ့. . .” ဟူ၍ သူ့ထံ လူမမာမေး ရောက်သွားစဉ်က ကျွန်တော် ပြောဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ ကိုဖေသက်က ခေါင်းကို တွင်တွင်သာ ရမ်းလေသည်. . .။

“ဒီလိုလည်း မဖြစ်သေးဘူး ကိုသိန်းဒန်. . .။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ခဲ့သမျှတွေ သဲထဲရေသွန် အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး. . .။ ခု **တို့ဗမာအစည်းအရုံးမဂ္ဂဇင်း** ဟာ ဘယ်လောက် အလားအလာ ကောင်းနေပြီလဲ ကိုသိန်းဒန်။ ဒါတောင် ခုမှ အစပျိုးကာပဲ ရှိသေးတယ်. .။ ဒီတော့ ဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျား နောက်ဆုတ်သွားတာကို ကျွန်တော် ဘယ်နည်းနဲ့မှ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ ဒီလူတွေအတွက် ကျွန်တော့် တာဝန်ထား. . .။ ကျွန်တော် နားလည်အောင် ရှင်းပြမယ်. . .။ ရှင်းပြလို့မှ နားမလည်ကြရင်တော့ ကျွန်တော့် ဝတ္တရားကုန်ပြီ. . .။ အဲဒါ. . ခင်ဗျား ရှောင်ဖယ်ရှောင်ဖယ် လုပ်လို့ မရဘူးနော်. . .။ ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ အရေးဟဲ့ဆိုရင် ရှေ့က မားမားမတ်မတ် ရပ်မှပေါ့ဗျ. . .။ ကျွန်တော်တို့က နောက်လိုက်ပါ”

ကျွန်တော် ဘာမျှ ပြန်၍ မပြောနိုင်ခဲ့ပါ. . .။

ကျွန်တော့် အဖြစ်ကလည်း. . သူ ပြောသည့်အတိုင်း ဟုတ်သလိုလို ဖြစ်နေသဖြင့် ခေါင်းငုံ့၍သာ နေခဲ့ရသည်. . .။

“ကဲ ကဲ ကိုဖေသက်။ ခင်ဗျား စိတ်သက်သာအောင်သာနေပါ။ ကျွန်တော် အစည်းအဝေးတက်မယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကိုတော့ အစည်းအဝေး မတက်စေချင်သေးဘူး. . .။ ဒဏ်ရာက ပျောက်သလောက် ဆိုပေမယ့် နည်းနည်းတော့ အနားယူမှ ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော် စေတနာနဲ့ ပြောတာပါ ကိုဖေသက်။ အစည်းအဝေးမှာ ခင်ဗျား မရှိလည်း ကိုမင်းဒင် ရှိမှာပဲဟာ”

“အို. . . ကိုမင်းဒင်နဲ့တင် မဖြစ်ပါဘူးဗျာ. . .။ ဒီအလုပ်က ကိုမင်းဒင် အလုပ် မဟုတ်ဖူး. .။ ကျွန်တော် သူနဲ့ လွှဲထားရမှာ စိတ်မချဘူး. .။ ခင်ဗျား လူက အရေးတဲ့ဆိုရင် '**မဟာ ဘာမှ မပြောမှနေကြနဲ့ ကိုသိန်းဒန်ကိုသာ ကိုယ်စားလှယ်ရွေးလို့ ပြောမယ့် လူမျိုး...**။ ခင်ဗျားလူက စကားကို ရေလည်ပတ်လည် ပြောမယ့်လူစား မဟုတ်ဖူး. . .။ ဒါပဲဗျာ. . ကျွန်တော် လာဖြစ်အောင် ကြိုးစားမယ်. .။ “တောက်” အရေးထဲကျမှ ကျွန်တော့်မှာလည်း အိပ်ရာထဲ လဲနေရတယ်လို့. .။ စိတ်ပျက်ပါတယ်”

ရှောင်၍ကား မရတော့ပါ. . .။ ဤနည်းဖြင့်ပင် ကျွန်တော်၊ ကိုဖေသက်၊ ကိုမင်းဒင်၊ ကိုကျော်စိန်နှင့် ချစ်ချစ်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ် ရွေးမည့် အစည်းအဝေးသို့ ရောက်လာကြရသည်။ ချစ်ချစ်ကို နေခဲ့ရန် ကျွန်တော် ပြောသေးသည်။ သို့သော် မရ။ သူလည်း မဲဆန္ဒပေးနိုင်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် အရေးကြုံခဲ့သော် မဲဆန္ဒပေးရန် လိုမည်ဟု အကြောင်းပြကာ ဖွတ်လိုက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော့် အကြောင်းပြချက် မခိုင်လုံသဖြင့် ချစ်ချစ်ကိုလည်း အလျှော့ပေးကာ ခေါ်ခဲ့ရသည်။

"မြို့ခင်းသာကို မြေခင်းလက်ခင်း သာယာအောင် လုပ်ပေးတာ ဘယ်သူလဲ...။ စိုက်ပျိုးရေး ကျယ်ပြန့်အောင် ဆောင်ရွက်တာ ဘယ်သူလဲ...။ ပညာမျက်စိ ဖွင့်ပေးတာ ဘယ်သူလဲ...။ အဖြေကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး တွေးနေစရာ မလိုပါဘူး။ ဟောသည်က မြေယာကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း ဦးသိန်းဒန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးသိန်းဒန်ဟာ ပညာတတ်တယ်။ အလုပ်လုပ်တယ်။ စေတနာကောင်းရှိတယ်"

"ကိုယ်ကျိုးထက် အများအကျိုးကို စဉ်းစားပေးတယ်။ နာယကဂုဏ် ခြောက်ပါးစလုံးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဦးသိန်းဒန်ကို မြေယာကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်၊ ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ရွေးချယ်ဘို့ ကျွန်တော် အဆို တင်သွင်းပါတယ်..."

ကိုဖေသက် အဆို တင်နေစဉ်... ကျွန်တော့်မှာ မနေတတ် မထိုင်တတ်ဖြစ်လာသဖြင့် ခေါင်းကို ငုံ့ထားမိသည်...။ သူ့ စကားပြောသံများကို ကြားနေသော်လည်း သူ့ကို မကြည့်

ရဲပါ။ ကျွန်တော် စေတနာကြီးကြောင်း၊ တော်ကြောင်း၊ တတ်ကြောင်းတို့ကို ကျွန်တော့် ရှေ့၌ ပြောနေခြင်းအား ကျွန်တော် နား မထောင်ရဲတော့ပါ...။ အမှန်စင်စစ် ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့သမျှ လုပ်ငန်းတို့မှာ အစပျိုးရုံသာ ရှိသေးသည်...။ အောင်မြင်မှု ဆိုသည်မှာလည်း ရေးရေးမျှသာ ရှိပါသေးသည်...။

"အင်း... ချစ်ချစ်ရေ ကိုယ်တော့ သူရဲကောင်း ဖြစ်နေပြီ...။ ဂုဏ်ပုဒ်တွေကို ချီးကျူးနေလိုက်တာ။ ကိုဖေသက် ဘာတွေ လေရှည်နေသလဲ မသိပါဘူး ကွာ"

"ဘာလဲ...၊ ကိုသိန်းဖြင့် ဒီလိုချည်းပဲ..။ ဟုတ်တာတွေ ပြောနေတာပဲ၊ ဘာ ဖြစ်ရမှာလဲ..။ အခြောက်တိုက် ကြွားနေတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ သူများတွေဖြင့် ဘာမှ အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေရာယူဖို့ အခါမှသာ ရှေ့ကို တက်ချင်ကြတာ..။ ကိုသိန်းမှာ အလုပ်လည်း လုပ်ရသေးတယ်။ ဒီတော့ ထိုက်တန်တဲ့ ချီးမြှောက်ခြင်းဆိုတာတော့ ခံထိုက်တာပဲ"

လက်မြှောက်လိုက်ပါပြီ...။ ဘာမျှ မပြောလိုတော့ပါ။ ယခုကား.. ကျွန်တော့်မှာ သူတို့ လက်ခုပ်ထဲက ရေ ဖြစ်နေပြီ။

"**တို့အောင်မြေ** ဦးသိန်းဒန် အကြောင်းကို အားလုံး သိကြပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အကျယ် မပြောလိုပါဘူး။ ကျွန်တော် ထောက်ခံပါတယ်"

ထောက်ခံသူကား ကိုမင်းဒင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်ကူးယဉ်သည့်အတိုင်းသာ အရာရာသည် အဆင်ပြေခဲ့လျှင် လောကကြီးသည် အဘယ်မျှ သာယာဘွယ်ကောင်းလေမည်နည်း. . .။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တော် ကြားထားသည့် ကောလဟာလကား မှန်နေချေပြီ. . .။

"စဉ်းစားကြပါအုံး လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား. . .။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်စားလှယ် ရွေးရာမှာ လူတော်လူကောင်း ရဘို့ ဆိုတာကတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ **ခါမေမမယ့်**" တစ်ဒေါင့်မှ ထ၍ ပြောသံကို ကြားရသည်။

"ဘယ်သူလည်း ချစ်ချစ်. . .။ ကိုယ် ဒီလူကို မမြင်ဘူးပါဘူး. . ." ဟု ချစ်ချစ်ကို တိုးတိုးကပ်၍ မေးကြည့်မိသည်။

"အို ကိုသိန်း ဘယ် မြင်ဘူးမှာလဲ. . .။ မြို့ခင်းသာကမှ မဟုတ်ဘဲ။ စပယ်တောက တက်လာတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ပေါ့. . .။ ဗိုလ်ကျောက်ခဲတို့ ဆွေမျိုးနီးစပ်ထဲကပဲ။ ဒီလူက မြေပိုင်ရှင်ဆီမှာ လှည့်ပြီး ညာဝါးစားသောက်နေတဲ့ လူပေါ့"

"**အာ ခါမေမမယ့်လဲ...**။ ကျွန်တော်တို့ ဦးသိန်းဒန်ကို တင်ထားပြီးပြီ။ ထောက်ခံတဲ့လူလည်း ရှိနေပြီ။ ခင်ဗျားဟာက ကန့်ကွက်ရင် ကန့်ကွက်တယ်၊ ထောက်ခံရင် ထောက်ခံတယ်ပေါ့"

ကိုဖေသက်က ထိုလူ၏ စကားမဆုံးမီပင် ကြားဝင်၍ ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် စကား မဆုံးသေးပါဘူး. .။ သည်းခံပါ ကိုဖေသက်. . .။ ကဲဗျာ. . ကျွန်တော့် သဘောကို ရှင်းရှင်းပဲ ပြောမယ်။ **ကျွန်တော် ဦးသိန်းဒန်ကို ကန့်ကွက်ပါတယ်။** ဦးသိန်းဒန် အစား **စပယ်တောက ဦးချမ်းသာ**ကို ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးဘို့ ကျွန်တော် အဆို တင်ပါတယ်"

ထိုအချိန်တွင် သူ့ နောက်က လူတစ်ယောက် လျင်မြန်စွာ ထတဲ့ကာ. .

"ကျွန်တော် ဦးချမ်းသာကို ရွေးဘို့ ထောက်ခံပါတယ်။ ဦးချမ်းသာဟာ ဆိုရင်. ."

ကိုဖေသက် မထိတထိ ပြုံးမိသည်။ အံကိုလည်း ကြိတ်ထားသဖြင့် ပါးရိုးကြီးများ ထောင်နေသည်။ သူ့ မျက်လုံးအစုံသည်လည်း ဝင်းဝင်းတောက်နေသည်။ ချစ်ချစ်ကား လှုပ်လှုပ်ရှရှ ဖြစ်နေပြီ. . .။ ထိုင်ရာမှ ထချင်သဖြင့် ရွစိရွစိ ဖြစ်နေသည်. . .။ ကိုဖေသက်ဆီသို့သာ လည်တိုင်ကလေး မော့၍ ကြည့်နေသည်။ ပါးစပ်ကလည်း "ဟင်း လူပါးဝလို့ ဒါ. . သူတို့ဉာဏ် အကုန်ပဲ ထင်တယ်. .။ **မြေပိုင်ရှင်ကို မြေယာကော်မတီ ကိုယ်စားလှယ် တင်သတဲ့**။ ရယ်ပဲရယ်စရာကောင်းသေးတော့. . .၊ ဘယ် ခေတ်ကများ မြေပိုင်ရှင်တို့ မည်သည် လယ်သမားကောင်းကျိုး လုပ်ခဲ့ဘူးလို့လဲ။ ကိုဖေသက်ကလည်းနော်. . ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘူးတဲ့လား. . ." ဟု တတွတ်တွတ် ပြောနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အသာနေစမ်းပါ ချစ်ချစ်ရယ်. . ။ ကြွေ မပျက်ပါနဲ့။ အမှန်အတိုင်း ဖြစ်ရမှာပေါ့။ နှစ်ယောက်ဖြစ်နေရင် မဲဆန္ဒနဲ့ ရွေးဘို့ ရှိတာပဲ" ဟု ကျွန်တော်က ဖျောင်းဖျလိုက်သည်။ မရပါ။

"မဟုတ်ဖူး ကိုသိန်း၊ ချစ်ချစ်တို့ သဘောက ကိုသိန်းကို ပြိုင်ဖက်မရှိ ရွေးမှ ကျေနပ်နိုင်မယ်. . . ။ ဒါပဲ. . သူဘာမှ မပြောရင် ချစ်ချစ်ပြောအုံးမယ်"

"အို မဟုတ်တာ ချစ်ချစ်ကလဲ။ ဟော ဟော. . ကိုဖေသက် ဘာ ပြောမလို့လဲ မဆိုနိုင်ဘူး။ နားထောင်စမ်း။ ပြီးတော့ ပြိုင်ဖက် ရှိမှ ကောင်းတာပေါ့. . ဗျာရဲ့။ ယှဉ်ပြီး အရွေးခံရတယ်ဆိုတာ အားကိုတောင် သိရသေးတယ်။ အရေးတဲ့ဆိုရင် ဘယ်သူတွေ ဟာ ကိုယ့်ဖက်က နေသလဲဆိုတာ သိရတာပေါ့"

ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း မခံချင်ဖြစ်လာသည်. . ။ အစကမူ စိတ်အား မထက်သန်လှ. . ။ ယခုကား မရပါဘူး ဆိုသည့် ပစ္စည်းကိုမှ တန်ဘိုးရှိသည်ဟုထင်ကာ လိုချင်တပ်မက်နေသည်. . ။ ကိုယ့်ကို ကန့်ကွက်သူ ရှိသဖြင့် ပို၍လုပ်ချင်လာသည်။

"ဟား ဟား ဟား. . . ဦးချမ်းသာဟာ ဆိုရင်။ ကျွန်တော်ပဲ ဆက်ပြောရမလား. . . ။ နာမည်က ဦးချမ်းသာ ဆိုတော့ ဟင်း ဟင်း. . ချမ်းသာမှာပေါ့ဗျာ. . ။ အဲ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တာက ချမ်းသာတဲ့ လူ မဟုတ်ပါဘူး. . . ။ ရပ်ရွာ ကောင်းကျိုးလုပ်မယ့်

လူကိုသာ လိုချင်တာပါ။ ချမ်းသာတဲ့ လူတွေက ကျွန်တော်တို့ ဂုတ်ကို ခွစီးသွားပေါင်းများလို့ ကျွန်တော်တို့မှာ လူမွေးလူတောင် တောင် မပြောင်တော့ပါဘူး"

"မဆိုင်တာတွေ မပြောနေပါနဲ့ ကိုဖေသက်။ လိုရင်းကိုသာ ပြောပါ"

ဦးချမ်းသာကို အဆိုတင်သူက ဝင်၍ထောက်လိုက်သည်။ ကိုဖေသက်သည် "ရှူးကနဲ" ဒေါသထွက်သွားကာ သူ့ရှေ့ကခုံကို လက်ဝါးဖြင့် "တဖြန်းဖြန်း" မြည်အောင် ပုတ်လိုက်ပြီးနောက်-

"နေပါအုံး. . ကျွန်တော် မပြီးသေးပါဘူး. . ။ ဆုံးအောင် နားထောင်မှပေါ့ဗျာ။ ဆိုင်တာကို ပြောမလို့ပါပဲ. . ။ ဆိုင်တာ လာပါစေ့မယ်။ နားသာထောင်ကြပါ. . . " ဟု ဟန့်လိုက်သည်။

အစည်းအဝေးကား လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာသည်။

"**မြေပိုင်ရှင်က လယ်သမားအကျိုး လုပ်မယ်ဆိုတာ ဂငိဝါလဲ့ သဲစုနဲ့အမျှ ပွင့်စဲ့ကြတဲ့ဘုရားတွေ တိုင်ပြေး ကျွန်တော်တို့ မယုံနိုင်ဘူး။**"

"ဒီမှာ ကိုဖေသက်ခင်ဗျား။ သူများ အကြောင်းကို မကောင်း မပြောပါနဲ့။ ခင်ဗျားတင်မယ့် လူအကြောင်းကိုသာ ပြောပေါ့"

"ကျွန်တော်က ဦးသိန်းဒန်ကို ကန့်ကွက်ပါတယ်။ ကန့်ကွက်တဲ့အကြောင်းက. . . ကျွန်တော်တို့ မြို့ခင်းသာရဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ်ဟာ ခြောက်ပစ်ကင်း သဲလည်းစင် ဖြစ်စေချင်တယ်. . .။ ဦးသိန်းဒန်ကို ကျွန်တော်တို့ ကြိုက်ပါတယ်။ ယုံလည်း ယုံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးသိန်းဒန်ဟာ လူသတ်မှု ကျူးလွန်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်. .။ နောင် တစ်နေ့မှာ ဒီအမှု ပေါ်မယ် မပေါ်ဘူး ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကန့်ကွက်တာပဲ"

ကိုဖေသက်ကား ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားသည်. . .။ လျှာတွင် အာစေး ထည့်ခံလိုက်ရသလို ဘာမျှ ပြန်မပြောနိုင် ဖြစ်သွားသည်. . .။

"ကိုယ် မပြောဘူးလား ချစ်ချစ်. . .။ ဒီလို ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ အစကတည်းက ကိုယ် တွက်ခဲ့ပြီးသားပဲ"

ချစ်ချစ်သည် ကိုဖေသက်ဆီသို့ ငေး၍ကြည့်နေသည်။

"ဒါ မတရားဘူး. .။ နည်းနည်းမှ မတရားဘူး. .။ ဘယ်ကလာ လူသတ်မှု ဖြစ်ရမှာလဲ. .။ သူက စပစ်လို့ ကိုယ့် ကိုယ်ကို ကာကွယ်တာပဲ။ ခက်လိုက်တာနော်. . ကိုဖေသက်ကလည်း ဘာမှ ပြန်မချေတော့ဘူးတဲ့လား"

ချစ်ချစ်သည် ခေါင်းကို တစ်ခါခါ လှုပ်ရမ်းနေသည်။ အစည်းအဝေးမှာ ယခုမှ ပို၍ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာသည်။

"ဟုတ်ပါတယ်...။ ဦးသိန်းဒန် လက်ချက်နဲ့ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ သေသွားတာပဲ..."

ဟူ၍ တီးတိုးပြောသံများကို ကျွန်တော် နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားရသည်။ ကိုဖေသက်ကား အား မလျှော့သေး. .။ ထို စကားကို ပြန်ချေပသည်။

"ဘယ်ကလာ. . လူသတ်မှု ဟုတ်ရမှာလဲဗျ. . .။ ကိုယ့် အသက်ကို ရန်ရှာလို့ ခုခံကာကွယ်တာပဲ. .။ ခင်ဗျားတို့ဟာက. . ဗိုလ်ကျောက်ခဲနဲ့ သူ့ တပည့်တွေ ရွာစဉ် ရောက်ရမ်း၊ လူတွေသတ်၊ မုဒိမ်းကျင့်။ ဓားပြ တိုက်တာတွေကိုတော့ ဘာမှ မပြောကြတော့ဘူးတဲ့လား"

"အို ဒါကတော့ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ အမြင်ကိုးဗျ။ တရားဥပဒေမျက်စိနဲ့ ကြည့်ရင် ဒီကိစ္စဟာ လူသတ်မှုပဲ. . .။ ရုံး ရောက်မှသာ ရှင်းဖို့ ရှိတာပဲ"

ဦးချမ်းသာကို အဆိုတင်သူက ပြန်၍ချေသည်။ ကိုမင်းဒင်ဖက်သို့ လှည့်၍ ကြည့်လိုက်သည်တွင်. . ကိုမင်းဒင်မှာ အံကြိတ်ကာ သေနတ်ကို လက်က ဆုပ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ခက်ကြတော့မည်. . .။ ကိုမင်းဒင်သည် စကားပြော မည့်သူ မဟုတ်။ သူ့ အမြင်ကား ဗိုလ်ကျောက်ခဲသည် ဤမြေ ဤဒေသတွင် သေနတ်ပြ၍ အနိုင်ကျင့်ခဲ့သည်. . .။ သေနတ်တို့၊ လက်နက်တို့ဖြင့်သာ ပြန်၍ အနိုင်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော်. . တရားဥပဒေ၏ မျက်စိတွင် ကိုမင်းဒင်၏ အမြင်ကား မှားသည်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ပင် ကိုမင်းဒင်၏ အယူအဆကို မထောက်ခံခဲ့။ ဒေါသထွက်လွန်း၍သာ ကိုဖေသက် ကိုယ်စား လက်စားချေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သွေးပူနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တုန်းမို့ ပစ်ရဲခတ်ရဲခြင်း ဖြစ်သည်။ သွေးအေးသည့် အခါ "**ငါလုပ်တာဟာ ဥပဒေ အပြင်ဖက် ရောက်နေပါပကော...**" ဟု စဉ်းစားမိကာ နောင်တရသည့် စိတ်ကလေးများ ဝင်ခဲ့ဘူးသည်။ သို့သော်. . . ဗိုလ်ကျောက်ခဲလို လူမျိုးကို သတ်လိုက်ရသဖြင့် ခံရမည့် အပြစ်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပင် ခံရဲသည်။

"ပြီးတော့လည်း ဦးသိန်းဒန်ဆိုတာက တစ်ရပ်သား. .။ ဒီမြို့ ဒီဒေသရဲ့ ဇာတိသား မဟုတ်ဖူး. .။ သူက. . ဒီမြို့ရဲ့ ကောင်းကျိုး လုပ်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး ယုံနိုင်ပါ့မလဲ. . ."

"**ဒါတော့.. သူ လုပ်ခဲ့တာတွေ ကြည့်ပေါ့ဗျ...။ ခုထိ သူ့ ကိုယ်ကျိုးအတွက် လုပ်ခဲ့တာ ဘာတစ်ခုမှ မရှိသေးပါဘူး။ ရပ်ရွာအတွက် လုပ်ခဲ့တာတွေချည်းပါပဲ...။ တို့အောင်မြေ စိုက်ပျိုးခင်း ဆိုတာကလည်း သူက ရှေ့ဆောင်တာပဲရှိတယ်။ အများ အကျိုးစီးပွားအတွက် လုပ်ပေးခဲ့တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ခင်ဗျာ**"

ကျွန်တော်သည်. . . ထို အစည်းအဝေးခန်းထဲတွင် ဆက်လက်၍ ကြာရှည် ထိုင်နေလိုစိတ် မရှိတော့၍ အခန်းထဲမှ ထ ထွက်လာခဲ့သည်. . .။ ကိုယ်တိုင်ကပင် ခြေလှမ်းမှားခဲ့ပြီဖြစ်နေရာ ကန့်ကွက်သူကို အပြစ်တင်ရန်မလို. . .။ ကန့်ကွက်သူ၏ စေတနာကား ရိုးသားချင်မှ ရိုးသားမည်။ သို့သော် သူ့စကားမှာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်လို ရာဇဝတ်ကောင်ကို ဘယ်သူက အရှည် ဆက်ဆံရဲမည်နည်း. . .။ ထို့ပြင် မြေယာ

ကော်မတီ ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ်ဆိုသည့် တာဝန်ကြီးကို ထမ်းရွက်ရာ၌ မှုတစ်ပေါက် စွန်းခဲ့သူ၏ ဦးဆောင်မှုနောက်သို့ အဘယ်သူသည်လျှင် အရှည် လိုက်နိုင်ပါအံ့နည်း. . .။

အစည်းအဝေးကား ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်နေသည်. . .။ ဤကိစ္စ တစ်ခုတည်းနှင့် မပြတ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော် ထွက်လာသည့်အခါ. . .

"ဘယ်မလဲ ကိုသိန်းဒန်. . .။ ကိုသိန်းဒန် ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ. . .။ ကာယကံရှင် ကိုယ်တိုင်တရော လက်ခံမတဲ့လားလို့ မေးကြည့်ပါအုံး" ဟူသော အသံတစ်သံကို နားစွန်းနားဖျား ကြားလိုက်ရသည်။

"ကိုသိန်း. .၊ ကိုသိန်း. .။ ဒါက ဘယ်လဲ၊ ဘယ်သွားမလို့လဲ. . ."

ချစ်ချစ် ကျွန်တော့်နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် ပြေးလိုက်လာသည်။

"ဒါက. . ဘာ လုပ်တာလဲ။ ကိုသိန်းကြောင့် ခက်ပါတယ်. . .။ ကိုယ့်ဖက်က ပြောစရာရှိတာကို ပြောအုံးမှပေါ့။ ကိုသိန်း စကားပြောရင်. . ကိုသိန်းဖက် ပါလာကြမယ့် လူတွေ အများကြီးပဲ"

"ကိုယ်. . ဘာမှ မပြောချင်တော့ဘူး ချစ်ချစ်။ ကိုယ် အရွေးလည်း မခံချင်တော့ဘူး. . .။ လက်နက်နဲ့ အနိုင်ကျင့်တဲ့ ဝါဒကို အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်တဲ့ လူဟာ တစ်ခြားလူ မဟုတ်ဖူး။ ကိုယ် ကိုယ်တိုင်ပဲ. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့. . . တရားဥပဒေ ကြီးစိုးရေးသာလျှင် မူလ ပထမ ဆိုတဲ့ အချက်ကို ကိုယ် ယုံကြည်တယ်. . .။ အဲဒီ ဝါဒ အောင်မြင်အောင်လည်း တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်. . .။ **ဒါပေမယ့် ကိုယ် ကိုယ်တိုင်က ခေါသ အလျောက် ခြေလှမ်းတစ်ချက် မှားလိုက်တာနဲ့ ကိုယ် ယုံကြည်တဲ့ ဝါဒကို ကိုယ် ပြန်ဖျက်သလို ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ...။ တကယ်တော့ တရားဥပဒေ သဘောအရ ဆိုရင် ကိုယ်မှားတယ် ချစ်ချစ်"**

အစည်းအဝေး တစ်ချိန်လုံး မပြောခဲ့ဘဲ မြုံနေခဲ့သည် တို့ကို ယခုမှ အန်ထုတ်ခွင့်ရသဖြင့် ဖွင့်ဟ အန်ထုတ်မိသည်။ ချစ်ချစ်ကား မျက်ရည် တွေတွေကျရင်း ကျွန်တော့်စကားလုံးများကို အသက်ပင် ပြင်းပြင်းမရှူဘဲ နားထောင်နေဟန်တူသည်။

"ချစ်ချစ် မှတ်မိသေးသလား. . .။ ညကျောင်းမှာ ကိုယ်ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေလေ. .။ **တိုင်းပြည်ဆိုတာ... မြေကြီးရယ်..၊ လယ်သမားတွေ အလုပ်သမားတွေရယ်...။ ကာကွယ်စောင့်ရှောက် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုး အောင်လုပ်တဲ့ အစိုးရ ဆိုတဲ့သူတွေ... စုပေါင်းမှ အဓိပ္ပါယ်ပြည့်စုံမယ် ဆိုတဲ့စကား...။** မြေကြီးဟာ ကိုယ်တို့ နေဖို့နေရာ ဖြစ်စေတယ်။ စားဖို့ အသီးအနှံ ဖြစ်စေတယ်။ မြေဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ အခြေအမြစ်ပဲ။ ဒါပေမယ့် မြေကြီးချည်း သက်သက်ဟာ တန်ဖိုး မရှိဘူး. . .။ အသုံးချမယ့်လူ ရှိမှ တန်ဖိုးရှိလာ

ရတယ်"

"ကိုယ်တို့ တိုင်းပြည်မှာ. . . ရှေး ပဝေသဏီကတော့ မြေလွတ်မြေရိုင်းတွေပဲ ရှိခဲ့တယ်. . .။ အဲဒီ မြေလွတ်မြေရိုင်းတွေကို လယ်သစ် တည်ဖို့အတွက် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခဲ့ကြရတယ်. . .။ အဲဒီ လယ်သစ်တည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှေ့ဆောင် နွားလားပဲ"

"ရှေ့ဆောင်နွားလားရဲ့ လုပ်ငန်းဟာ မပြောင်မြူးဘူး။ အန္တရာယ် အမျိုးမျိုး တွေ့ရတယ်။ အဲ... နောင် သူ့ကို ဆက်ခံတဲ့ သားမြေးများ လက်ထက်ကျတော့ ဒီတောရိုင်းမြေဟာ ယဉ်ပါးလာပြီ...။ အဲဒီမြေက အသီးအနှံတွေ ပွံ့ဖြိုးလာခဲ့ရတယ်...။ အဲဒီမြေ ဟာ အဖိုးတန်လာတယ်...။ ဒါပေမယ့် လယ်သစ်တည်ရအောင် တောရိုင်းမြေကို ခုတ်ထွင်ရတဲ့ ရှေ့ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သွေးရော ချွေးရော ရင်းခဲ့ကြရတယ်...။"

"တို့အောင်မြေကို. . ကိုယ်တို့ ဘယ်လို ထူထောင်ခဲ့ရသလဲ. . .။ ကိုယ်တို့. . ချွေးနဲ့သွေးနဲ့ရင်းပြီး ထူထောင်ခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား. . .။ မြို့ခင်းသာကို ကိုယ် ရောက်လာတာဟာ လမ်းကြုံလို့ပဲ ဆိုပါစို့. . .။ ဒါပေမယ့်. . မြို့ခင်းသာ အဝင်မှာ ကိုယ့်သွေးတစ်စက် ပထမဆုံး ကျခဲ့ရတယ်. . .။ အဲဒီ ကစပြီး အရှင်းအနှီး စိုက်ခဲ့ရတာပဲ. . .။ နောက်- ချွေးပေါက်ကြီးငယ် ကျ. . .။ တစ်ခါ- ကိုယ့်ရဲ့သွေး၊ ကိုမောင်သက်ရဲ့သွေး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့.. ဗိုလ်ကျောက်ခဲ သတ်ခဲ့တဲ့ ရိုးသားတဲ့ လယ်သမား ယာသမားတွေရဲ့ သွေးတွေ အများကြီး အများကြီး ရှိသေးတယ်...။ **အဲဒီ သွေးတွေဟာ တို့အောင်မြေရဲ့ အဖိုး မဖြတ်နိုင်တဲ့ အရင်းအနှီး တွေပဲ** ချစ်ချစ်...။ ဒီသွေးတွေ..၊ ဒီချွေးတွေနဲ့ ရင်းခဲ့ရတဲ့ မြေကို ကိုယ် သိပ်ချစ်တယ်...။ ဒီမြေကို ဆက်ပြီးပြုစု ပျိုးထောင်ဖို့ သိပ် အရေးကြီးတယ် ချစ်ချစ်"

ချစ်ချစ်သည် မျက်ရည်တွေတွေ ကျနေရာမှ ရှိုက်၍ ငိုလေသည်။

"ချစ်ချစ် ဘာလို့ ငိုတာလဲ"

"ဒီလိုဖြစ်ရတာ... ချစ်ချစ် သိပ်ဝမ်းနည်းတယ်...။ နည်းနည်းမှလည်း မခံချင်ဘူး...။ လူတွေဟာ သိပ် ကျေးဇူးကန်းတာပဲ"

"ဘယ်..တတ်နိုင်မလဲကွယ်..။ သူတို့ကိုလည်း အပြစ်တင်လို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ...။ တစ်နေ့တော့ သူတို့ နားလည်လာကြမှာပေါ့လေ..။ ကိုယ့် အတွက် တော့ ဘာမှ ဝမ်းနည်းစရာ မရှိပါဘူး။ သူတို့ ဆက်လုပ် သွားကြလို့ အောင်မြင်ရင်လည်း ပြီးတာပါပဲ...။ **ကိုယ့်အနေနဲ့ ရာဇဝင်ပေး တာဝန်ကို ထမ်းရွက်လိုက် ရတာ အမြတ်ပဲပေါ့။ ရာဇဝင်မှာ ကဗျည်းထိုး မှတ်တမ်း တင် မခံရလည်း အရေးမကြီးပါဘူး...။ ရာဇဝင်မှာ နာမည် ပါရအောင်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ လုပ်ခဲ့ကြတာမှ မဟုတ်**

ဘဲ"

"ဒါတွေ ချစ်ချစ် မသိဘူး ကိုသိန်း...။ ကိုသိန်း ပြောတာတွေလည်း ချစ်ချစ် နားမလည်ဘူး...။ ချစ်ချစ် ပြောချင်တာကတော့ ကိုသိန်း စိတ်မပျက်ဘဲ ဆက်ပြီးလုပ်ဖို့ပဲ"

"အများကမှ လက်မခံပဲဟာ..။ ချစ်ချစ်သဘောနဲ့ ပြီးတာမှ မဟုတ်ဘဲ"

"ဒါပေမယ့်... ကိုသိန်း ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေ ပြန်စဉ်း စားပါအုံး...။ လုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်တွေကိုလည်း ပြန်စဉ်း စားပါအုံးလား...။ ဒီမြေမှာ ကျခဲ့ရတဲ့ ချွေး၊ သွေး တွေ...။ ဒီမြေဟာ ဘယ်လောက် တန်ဖိုးကြီးကြီးပေး ထူထောင်ထားရသလဲ...။ ကိုသိန်းပဲ ပြောတာ ပဲ...။ ဒီလောက် ရင်းနှီးထားရတာကို ကိုသိန်း လွယ်လွယ်နဲ့ စွန့်တော့မလို့လား..."

ချစ်ချစ်ပြောမှပင်... ကျွန်တော့်အဖို့ ပို၍ နာကြည်း လာသည်...။ ပါးစပ်ကသာ ပြောရသော်လည်း တကယ့် လက်တွေ့တွင်ကား စွန့်ဖို့ မလွယ်ပါ...။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ မရှုနိုင် မရှိုက်နိုင် ဖြစ်နေကြသည်။

ကျွန်တော်ကား သက်ပြင်းကိုသာ ရှူထုတ်နေမိ သည်...။ ရင်ထဲတွင်လည်း ပြည့်ကြပ် မွန်းနစ်လာသည်ဟု ထင်မိသည်...။ ကြာကြာနေလျှင် အသက်ရှူကြပ်သဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီနေရာတွင်ပင် ဘုံးကနဲ လဲကျသွားမည်လားဟုပင် စိုးရိမ်လာသည်. . ။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး အံ့အားသင့်နေမိကြသည်. . .။ **ကိုမင်းခင်သည် ဘယ်အချိန်က ကျွန်တော်တို့နောက်နားတွင် ရောက်နေသည်မသိ...။** ချစ်ချစ်ကား ကိုမင်းဒင်၏ အသံကို ကြားရသဖြင့် အားတက်လာဟန်တူသည်။

တွေ့လိုက်ရသော ကိုမင်းဒင်၏ မျက်နှာမှာ ထူးထူးခြားခြား ရင့်ကျက် တင်းမာနေသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်မိသည်။

"ခင်ဗျားတို့ ပြောနေတာတွေ အားလုံး ကျွန်တော်ကြားတယ် ကိုသိန်းဒန်. . .။ ကိုသိန်းဒန်. . သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီး နားထောင်နော်. .။ ဒါ. . သိပ် အရေးကြီးတယ်။ ခင်ဗျားကိုလည်း ဘဲသယ ရှင်းသွားစေချင်တယ်"

ချစ်ချစ်သည် မျက်လုံးကလေးများ ကလယ် ကလယ် ဖြစ်ကာ နားစွင့်နေသည်. . .။ စောစောက ကျထားသော မျက်ရည်စ တို့ကိုလည်း လက်ဖြင့် သပ်ချနေသည်။

"ဒီအကြောင်းကို- ခင်ဗျားရယ်၊ ချစ်ချစ်ရယ်ပဲ သိပါစေ. . .။ ကိုဖေသက်ကိုတောင် မပြောနဲ့ဗျာ. . .။ အင်း. . သိတဲ့လူ တစ်ယောက်တော့ရှိတယ်။ သူဟာ တစ်ခြားလူ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရဲဘော် ကိုကျော်စိုးပဲ။ ကိုကျော်စိုး ဆိုတာက ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့

အတွက် သေဆိုသေ ရှင်ဆိုရှင်မယ့်လူပဲ"

"**တစ်ခြား မဟုတ်ဘူး ကိုသိန်းဒန်...။ မြို့စဉ်းသာ ဗိုလ်ကျော်ခဲ ကို သတ်တာ ကျွန်တော်ပဲ။ ခင်ဗျား မဟုတ်ဘူး**"

"ဟင်"

"ဗျာ"

ပထမဆုံး ချစ်ချစ်၏ အာမေဋိတ်သံ။

"ဟာ မဟုတ်တာဘဲ"

ဒုတိယ ကျွန်တော်၏ အာမေဋိတ်။

"မဟုတ်တာဗျာ. . .။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပစ်ထည့်လိုက်တာပဲ. . .။ ဘာလို့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်အတွက် ဝင်ပြီး ခံစားခံ ဖြစ်ရမှာလဲ"

"ကျွန်တော် သတ်တာပါ ကိုသိန်းဒန်. . .။ ချစ်ချစ် ပြန်စဉ်းစားစမ်း. .။ ကိုသိန်းဒန် သေနတ်ဆွဲသွားတော့- ချစ်ချစ် ပထမဆုံး ဘာလုပ်သလဲ. . ."

"ချစ်ချစ် သူ့ကို လိုက်တားတယ်လေ"

"တားလို့မရတော့ကော ချစ်ချစ် ကိုကျော်စိုးကိုရှာတယ် မှတ်လား။ ကိုကျော်စိုးကိုတွေ့တော့ ကိုယ့်ကို အကြောင်းကြား ခိုင်းတယ် မဟုတ်လား"

"အင်း ဟုတ်တယ်။ ဟုတ်တယ်"

"ကိုယ်ကလည်း စောစောက ဗိုလ်ကျော်ခဲတို့ လူသိုက် ကိုဖေသက်အိမ် ဝင်ရမ်းပြီး မိုးပေါ် ထောင်ပစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဲ့ သေနတ်သံ သုံးလေးချက်ကို ကြားလို့ သေနတ်ဆွဲပြီး ထွက်အလာ- ကိုကျော်စိုးနဲ့ လမ်းမှာ တွေ့တာပဲ. . .။ ကိုကျော်စိုး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလို့ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားနောက်ကို လိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ ရင်ဆိုင်နေကြတော့ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကျော်စိုး ခင်ဗျားနောက်က မှောင်ရိပ်မှာ သစ်ပင်ကွယ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေတယ်. . .။ **ခင်ဗျားလက်ကိုလည်း သေနတ်မှန်ရော ကျွန်တော်လည်း ကိုကျော်စိုး ဆီက ရိုင်ဖယ်ကို ယူပြီး ဗိုလ်ကျောက်ခဲကို ချိန်ထားလိုက်တယ်...။** ခင်ဗျား- သေနတ် ကောက်ကိုင်ပြီး ချိန်လိုက်တဲ့အခါ ဗိုလ်ကျောက်ခဲက မောင်းတင်ပြီး ဖြစ်နေပြီ. . .။ ခင်ဗျား- သူ့လောက် လက်မဖြောင့်ဘူး။ မလျင်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သိပြီးသားပဲ. . .။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ဗိုလ်ကျောက်ခဲ မောင်းမဖြုတ်ခင် ရိုင်ဖယ်နဲ့ အသေအချာချိန်ပြီး သူ့ကို ပစ်ထည့်လိုက်တယ်. . .။ ခင်ဗျား- သေနတ်သံနဲ့ ကျွန်တော့်သေနတ်သံဟာ ဟစ်ပြိုင်ထဲလိုလို ထွက်သွားတယ်. . .။ အဲ. . ဒါပေမယ့် ဗိုလ်ကျောက်ခဲ သေနတ်မှန်လို့ လဲကျသွားတာကတော့ ကျွန်တော် ပစ်လိုက်တဲ့ ကျည်ဆံကြောင့်ပဲ ဆိုတာ အသေအချာပဲ ကိုသိန်းဒန်. . .။ **ကျွန်တော် ပြောတာမယုံသေးရင် ဗိုလ်ကျောက်ခဲ အလောင်းကိုတူးပြီး ခွဲကြည့်ရင် သူ့ရင်**

ဘတ်ထဲမှာ ရိုင်ဖယ်ကျည်ဆန်ကို တွေ့ရလိမ့်မယ်...။ ခင်ဗျား သေနတ်က ထွက်တာက ခြောက်လုံးပြူး ကျည်ဆန်ပဲ. . .။ အဲ. . ကျွန်တော် ရိုင်ဖယ်ကို သုံးလိုက်ရတာကတော့ ကျွန်တော့်နေရာနဲ့ ဗိုလ်ကျောက်ခဲ နေရာက အလှမ်းဝေးတယ်. . .။ ခြောက်လုံးပြူး ဆိုရင် မမှီနိုင်ဘူးလေ. . .။ ကဲ ယုံပြီလား ကိုသိန်းဒန်"

ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲတွင်ကား ဝေတေတေ ဖြစ်နေသည်. . .။ ထိုညက- အဖြစ်အပျက်ကို မနည်းပင် ပြန်၍ ဖော်ယူနေရသည်. . .။ ကျွန်တော်- စိတ်သက်သာရာ ရအောင် ကိုမင်းဒင်များ လိမ်ဆည် ပြောဆိုနေလေသလားဟု ဇဝေဇဝါပင် ဖြစ်နေမိသည်. . .။

ချစ်ချစ်သည် ကိုမင်းဒင်၏ လက်ကို ဆုပ်ရင်း မျက်ရည်ကြည်တို့ တွေတွေကျဆင်းနေသည်. . .။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ထဲတွင် ထိခိုက်လာသည်. . .။

"ခင်ဗျားဟာ- ကျွန်တော့် အသက်သခင်ပဲ ကိုမင်းဒင်။ ကျွန်တော် ဘယ်လို ကျေးဇူးဆပ်ရမယ်မှန်းတောင် မသိတော့ဘူးဗျာ..."

"ခင်ဗျား- ကျေးဇူးဆပ်ဖို့ တစ်နည်းတော့ရှိတယ် ကိုသိန်းဒန်"

ကိုမင်းဒင် စကားကို ကျွန်တော် အတော်လေးပင် စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။

"ဘာလဲ ကိုမင်းဒင်. . .။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားအတွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုရင် အားလုံး စွန့်ဖို့ အသင့်ပဲ. . ။ ချစ်ချစ်. . ”

ကျွန်တော့်ပါးစပ်က စကားဆုံးအောင် မထွက်မီပင် ကိုမင်းဒင်က-

“ကိုသိန်းခန်” ဟု သံပြတ်နှင့် ခပ်မာမာ အော်လိုက်သည်. . . ။ ကျွန်တော်ပင် တုန်လှုပ်သွားရသည်။

“ကျေးဇူးဆပ်ဖို့က တစ်ခြား မဟုတ်ဖူး ကိုသိန်းခန်...။ ခင်ဗျား– ရှေ့ဆက်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အရွေးခံဖို့ပဲ...။ ကဲ လာဗျာ. . . ။ ကျွန်တော်တို့ အစည်းအဝေး ကိုပြန်သွားကြရအောင်”

ကျွန်တော့်မှာ ဆရာ့နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားရသော တပည့် ကျောင်းသားလေးကဲ့သို့ ဘာတစ်ခွန်းမျှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ဘဲ ကိုမင်းဒင်၏နောက်သို့သာ လိုက်ခဲ့ရလေသည်. . . ။

အခန်း နှစ်ဆယ့်နှစ်

အစည်းအဝေးခန်းထဲတွင်... ကိုဖေသက်မှာ စကားပြောနေဆဲပင်ဖြစ်သည်...။ သူ့အသံမှာ တုန်နေသည်။ ဒေါသကြောင့် သူ့အသံသည် တုန်နေခြင်းဖြစ်သည်...။

“ကိုဖေသက်ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်က နိုင်ငံရေးသမားတွေ. . . ။ ကိုယ်ကျိုး ရှာမှာပေါ့. . . ။ ဘယ်-နိုင်ငံရေးသမားများ ကောင်းတာရှိလို့လဲ. . . ။ မြို့ခင်းသာရာဇဝင်ကိုပဲ ပြန်ကြည့်ပါအုံး. . . ။ မဲဆန္ဒလာပြီး တောင်းလိုက်ကြတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ. . . ၊ ပြီးတော့- မဲဆန္ဒနယ်ကို ပစ်ထားကြတာချည်းပဲ”

ကိုဖေသက်သည် ထိုစကားကို ဆတ်ဆတ်ခါ နာကြည်းဟန်တူသည်။

“ဒီမှာ- ကိုယ့်လူ. . . ၊ ခင်ဗျားစကားကို ပြန်ပြီး ရုပ်သိမ်းရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်. . . ။ ခင်ဗျား- သိပ်စော်ကားတာပဲ။ ခင်ဗျားတို့က- မြေပိုင်ရှင် ကိုယ်စားလှယ်တွေမို့ သခင်အားရ စကားပြောတာ. . . ။

www.burmeseclassic.com

 www.burmeseclassic.com

ခင်ဗျားတို့ ကျေးဇူးကန်းစကား ပြောတာပဲ. . .။ နိုင်ငံရေးသမားတွေ၊ နိုင်ငံရေးသမားတွေ. . နဲ့ အားလုံး သိမ်းကြုံးပြီး မပြောရင် ကောင်းမယ်. . .။"

"နိုင်ငံရေးသမားတွေထဲမှာ— ကိုယ်ကျိုး မရှာသူတွေ ခုနဲ့ ဒေး...။ အနာဝံ နိုင်ငံရေးသမားတွေ ခုနဲ့ဒေး...။ စေတနာကောင်းရှိတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ ခုနဲ့ဒေး...။ ဒီနေ့— မြန်မာပြည် ဒီအခြေအနေ ရောက်လာရတာ တစ်ဓါတုန်းက အနာဝံ နိုင်ငံရေးသမားတွေ ကုန်းထမ်းလာခဲ့ရလို့— ဒီ အခြေ ရောက်ရတာဗျ...။ ဒီနေ့— မြန်မာပြည်ကို အနာဝံ နိုင်ငံရေးသမားတွေရဲ့ ချွေးနဲ့ သွေးနဲ့ ရင်းခဲ့ရတာပါ...။"

ကိုဖေသက်ကား အာဝဇ္ဇန်း ရွှင်နေသည်. . .။ ဤသို့ဖြင့် အစည်းအဝေးတွင် ကျွန်တော်က ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသည်။ ကိုမင်းဒင်မှာတော့ တရားဥပဒေအရ အဖမ်း အဆီးခံခဲ့ရသည်။ သို့သော်. . . လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ဖြင့် ထွက်လာသည်ဟု ကြားရသော်လည်း မြို့ခင်းသာသို့မူ တော်တော်နှင့် ပြန်၍ မပေါ်လာတော့ပါ။ သူ့သတင်းကို စုံစမ်းသော်လည်း မရခဲ့ပါ. . .။

အခန်း နှစ်ဆယ့်သုံး

အချိန်တို့ကား ပြောင်းလဲခဲ့လေပြီ...

ကျွန်တော်တို့၏ တို့အောင်မြေ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း မှာ အစွမ်းကုန် အောင်မြင်နေသည်။ 'တို့အောင်မြေ' တွင် ပေါင်းရှိသစ်များ တိုးလာသည်။ တို့အောင်မြေပိုင် ထွန်စက် ဦးရေများလည်း တိုးလာခဲ့သည်။ တောင်သေလာ တောင်စောင်းတွင် အာလူးခင်းများ၊ ဒေလီယာပန်းခင်းများ၊ မေမြို့ပန်းခင်းများ ဝေဆာလာသည်။

များမကြာမီ အတွင်းမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ချစ်ချစ်တို့ လက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။

ချစ်ချစ်သည် လုပ်ငန်းတွင် ပို၍ အားတက်လာသည်။ ကျွန်တော့်– အဖို့ကား သင်ခန်းစာသစ်များ ရခဲ့ပြီ. . .။ အတွေ့ အကြုံများလည်း ပို၍ကြွယ်လာသည်. . .။ ထိုပြင် လက်တွေ့ မပါဘဲ တိုင်းပြည် ထူထောင်ရေးကို မလုပ်နိုင်. . .။ တောအနေလှူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထု၏ အသိဉာဏ်ကို တိုးတက်လာအောင် လုပ်မပေးနိုင်သမျှ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် မတိုးတက်နိုင်...။ စက်မှုလယ်ယာ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲရာ၌လည်း လူများကို အားမကိုး...။ ကိုယ့်အားကိုယ် ကိုးပါမှသာ အောင်မြင်နိုင်မည့် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း... လယ်ယာလုပ်ငန်းကို ခြေခြေမြစ်မြစ် တတ်သိကျွမ်းကျင်သည့် လယ်သမားတို့၏ ရှေ့ဆောင်မှု အစနီးသည် အရေးကြီးသည့် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း... သဘော အပေါက်ကြီး ပေါက်ခဲ့သည်။

သို့နှင့်- တစ်ခုသော အချိန်တွင်ကား. . . ကျွန်တော်တို့၏ သွေးချွေးတို့ဖြင့်ရင်းကာ တည်ဆောက်ခဲ့ရသည့် **တို့အောင်မြေ** ကို ခွဲခွာရဖို့ကြုံလာသည်။

တာဝန်တစ်ခုဖြင့် ကျွန်တော် ရန်ကုန်သို့သွားရန် အကြောင်းက ပေါ်လာသည်။

ချစ်ချစ်ခမျာ မျက်ရည်လည်ရွဲဖြင့် မြို့ခင်းသာကို ခွာခဲ့ရသည်. . .။ ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်ပြီး နောက်များမကြာမီ အချိန်မှာပင် ကိုမင်းဒင် မြို့ခင်းသာသို့ ပြန်ရောက်လာကြောင်း၊ ရောဂါဝေဒနာတစ်ခု စွဲကပ်လျက်ရှိပြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြောင်း ကြားသိရသည်. . .။ ချစ်ချစ်နှင့် ကျွန်တော်ကား ယူကြုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်. . .။ အမှန်စင်စစ် ကိုမင်းဒင်သည်သာလျှင် **တို့အောင်မြေ**၏ **သူရဲကောင်း** ပေတည်း. . .။ သူ့ထောက်ခံမှုသာ မရှိခဲ့ပါလျှင် မြို့ခင်းသာတွင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းကြီးမှာ အောင်မြင်နိုင်ခဲ့လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ. . .။

သို့ကြားလည်း- သူ့တွင် အကျိုးခံစားခွင့် ဟူသည် လုံးဝမရှိ ပါခဲ့...။ အချစ်လည်း ဆုံးခဲ့ရသည်...။ လူလည်း ဘဝ ဆုံးခဲ့ရသည်...။ သေသောသူ- ကြာလျှင်မေ့ ဆိုရသော်လည်း ကိုမင်းဒင်ကိုကား လွယ်လွယ်နှင့် မေ့နိုင်မည် မဟုတ်ပါလေတော့...။ ကမ္ဘာတည်သ၍ ဘယ်တော့မှလည်း မေ့နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး ကိုမင်းဒင်, . . ။

တစ်နေ့တွင်. . .

မြို့ခင်းသာ နယ်၌ ပြုလုပ်မည်ဖြစ်သော အစည်းအဝေးတစ်ခုသို့ ကျွန်တော် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တက်ရောက်ရန် အကြောင်း ပေါ်လာသည်။ မြို့ခင်းသာနှင့် (၁၀)မိုင်ခန့်ဝေးသည့် **သစ်မြသာ** တွင် ကျင်းပမည်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် **ကျွန်တော်တို့ ချွေးနှင့် သွေးနှင့်** ရင်းခဲ့ရသော **မြေ...ချစ်သောမြေ...လွမ်းဆွတ်** တသတွယ်တို့နှင့် မြည်နေ**သော မြေ...** လှိုက်လှဲ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲ ရသော **သည်မြေ. . . သို့ ကျွန်တော်တို့ တစ်ကြော့ပြန် ရောက်လာခဲ့ရခြင်း** ဖြစ်ပါလေသည်. . . ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း နှစ်ဆယ့်လေး

"ကဲ သွားကြအုံးစို့ ချစ်ချစ်"

ကျွန်တော်တို့ သင်းချိုင်းကုန်းပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ **မြို့စင်းသာ** သို့ ရောက်သောအခါ ကိုကျော်စိုး၊ ကိုဖေသက်၊ သူကြီး ဦးချစ်ဖွယ်တို့နှင့် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတို့မှာ တပြုံးပြုံးတရွှင်ရွှင်နှင့် ဝမ်းသာနေကြသည်။

"အပြန်မှာတော့... လေးငါးရက်နေနော် ဦးသိန်းဒန်"

"နေပါ့မယ် အရီးချယ်ရယ်...။ ကျွန်တော်ကလည်း ဒီမှာပဲ တစ်သက်လုံး နေချင်ပါတယ်...။ နေနိုင်ဘို့လည်း ကြိုးစားပါမယ်...။ တိုင်းပြည်- စည်ပင်ဝပြောလာတဲ့ တစ်နေ့ ကျွန်တော်တို့ ဒီမြေမှာ ပြန်ပြီးနေမယ်...။ ဒီမှာပဲ အနား ယူတော့မယ်...။ ဒီမှာပဲ ခေါင်းချတော့မယ်...။ **တကယ်ဆိုတော့– ဒီမြေက ကျွန်တော်တို့ ချွေးနဲ့သွေးနဲ့ ရင်းခဲ့ရတဲ့ မြေပါပဲ အရီးချယ်ရယ်...**"

"ဘယ့်နှယ်လဲ... သဘောတူတယ် မဟုတ်လား

ချစ်ချစ်...။ ရန်ကုန်သူကြီး ဖြစ်သွားလို့ တို့ဆီ မပြန်လာချင်တော့ ဘူးလားလို့..."

"အမယ်.. အရီးချစ်ကလဲ..၊ ချစ်ချစ် အပျော်ဆုံး အရပ်ဟာ ဒီမြေပဲ...။ ချစ်ချစ်က သာတော့င်ကြိုက်သေးတယ်။ ရန်ကုန်ဆိုတဲ့ မြို့ကြီးပြကြီးရဲ့ အနံ့အသက်ဟာ တကယ်ဆိုတော့ မူးနောက်စရာ ကောင်းပါတယ်အရီးချစ်။ ကိုယ့်ဇာတိမြေလောက် ဘယ် အရပ်ဒေသမှ ပျော်စရာ မကောင်းပါဘူး။ ပျော်ရာမှာ မနေရဘဲ တော်ရာမှာ နေရလို့သာပါ"

"ကဲ ကဲ- လာကြ လာကြ..၊ ခပ်သုတ်သုတ်လေး။ ကိုဖိုးချယ် တို့၊ မအုံးမေတို့.. မျှော်ကြလှရော့မယ်"

ဤမျှ ကြည်နူးသာယာဖွယ်ကောင်းလှသည့် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခွင်တွင် ကျွန်တော်တို့သည် လမ်းလျှောက်၍ မမောမပန်း နိုင်ဘဲ ရှိနေလေသည်။

မြို့စင်းသာသို့ ဝင်လျှင် အရီးချယ်နှင့် ဒွေးလေးအုံတို့ လမ်းမက ထွက်၍ ကြိုနေကြသည်။

"အမယ်လေး... ငါ့တူကြီးတို့ ငါ့တူမကြီးတို့ရယ်...၊ နေနိုင်လိုက်ကြတာ...။ ဒွေးလေးဖြင့် **'တို့အောင်မြေ'** ကိုမှ မင်းတို့ အမှတ်ရသေးရဲ့လားလို့တောင် တစ်ဖြစ်တောက်တောက် ပြောနေမိသေးတယ်"

"မမေ့ပါဘူး ဒွေးလေးအုံးရဲ့...။ သေသည်အထိ **တို့အောင်မြေ** ကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ မမေ့နိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါဘူး . . ။ ပြီးတော့လည်း ဒီမြေမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းချဖို့ ဆုံးဖြတ် ပြီးပါပြီ ”

ချစ်ချစ်၏ မျက်နှာလေးကို ကျွန်တော် ကြည့်လိုက်စဉ် တွင်ကား အပြုံးပန်းပွင့်တို့ ဝေဝေဆာဆာ ပွင့်လန်းနေသည်ကို တွေ့မြင် လိုက်ရလေသတည်း . . ။

ကျော်အောင်

www.burmeseclassic.com